

30К-1

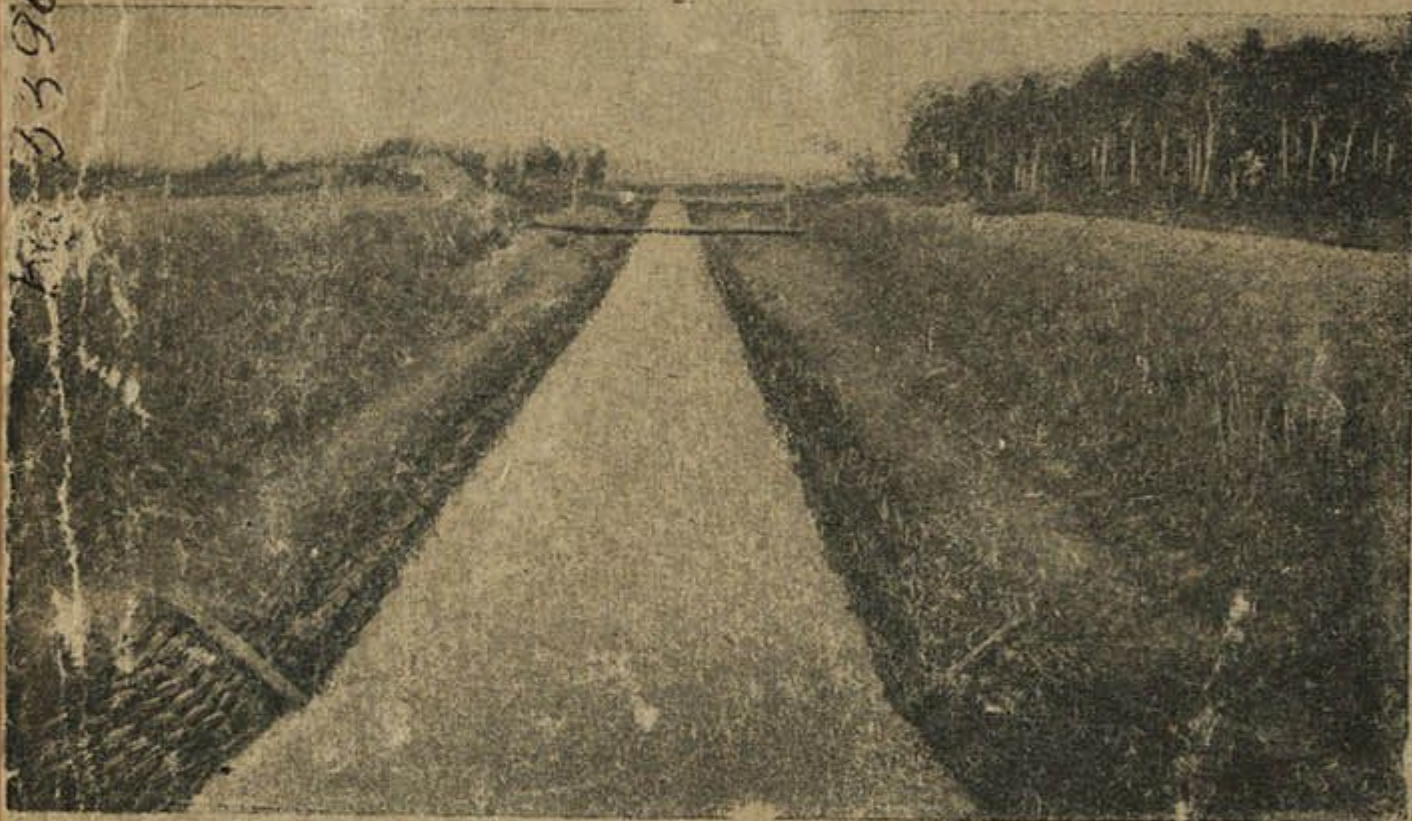
+6приложений

А. ПЯЧКУРОЇ

11581

33964

ТЫПЫ І РАЗЬЛІКІ

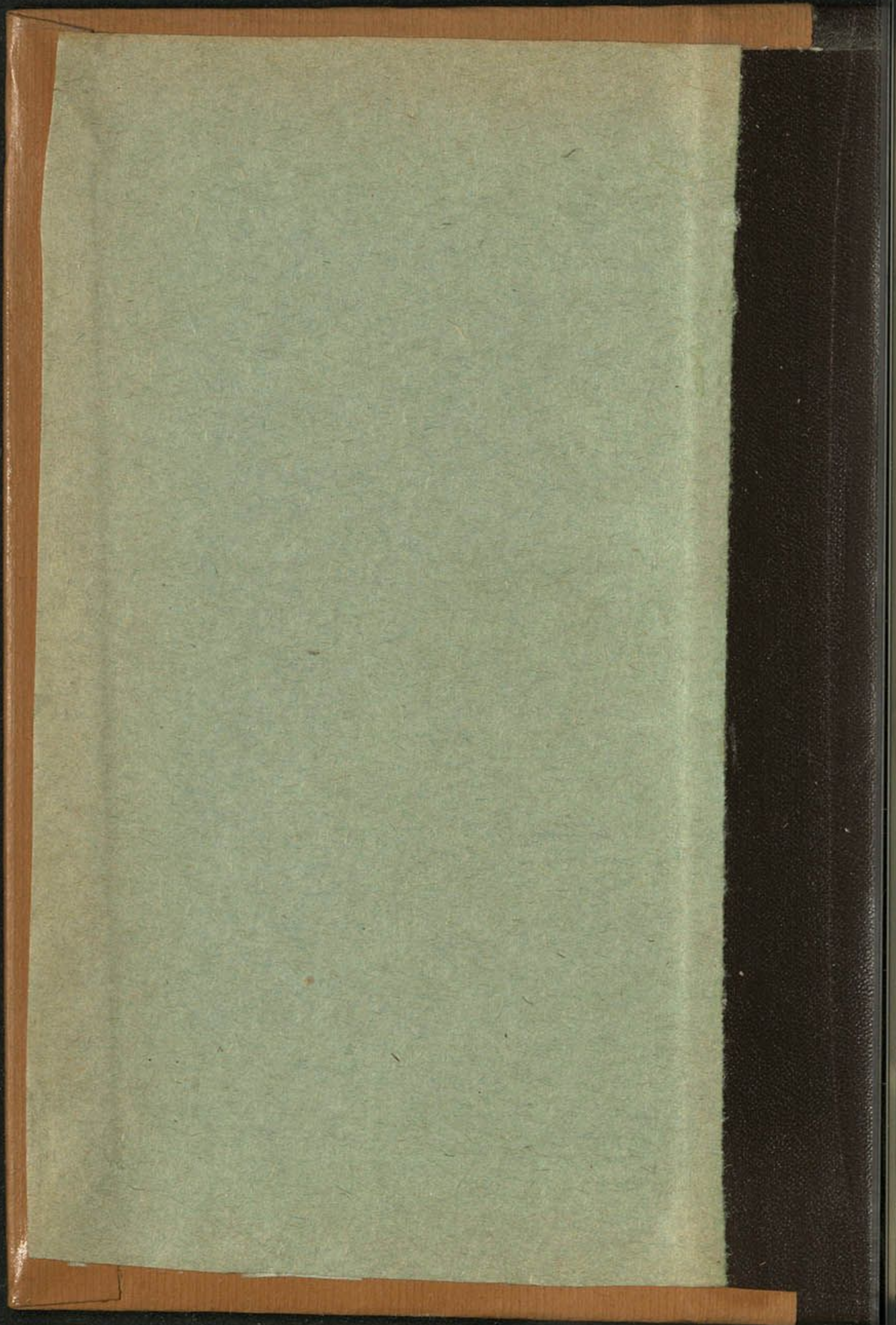

УМАЦАВАНЬНЯ КАНАЎ

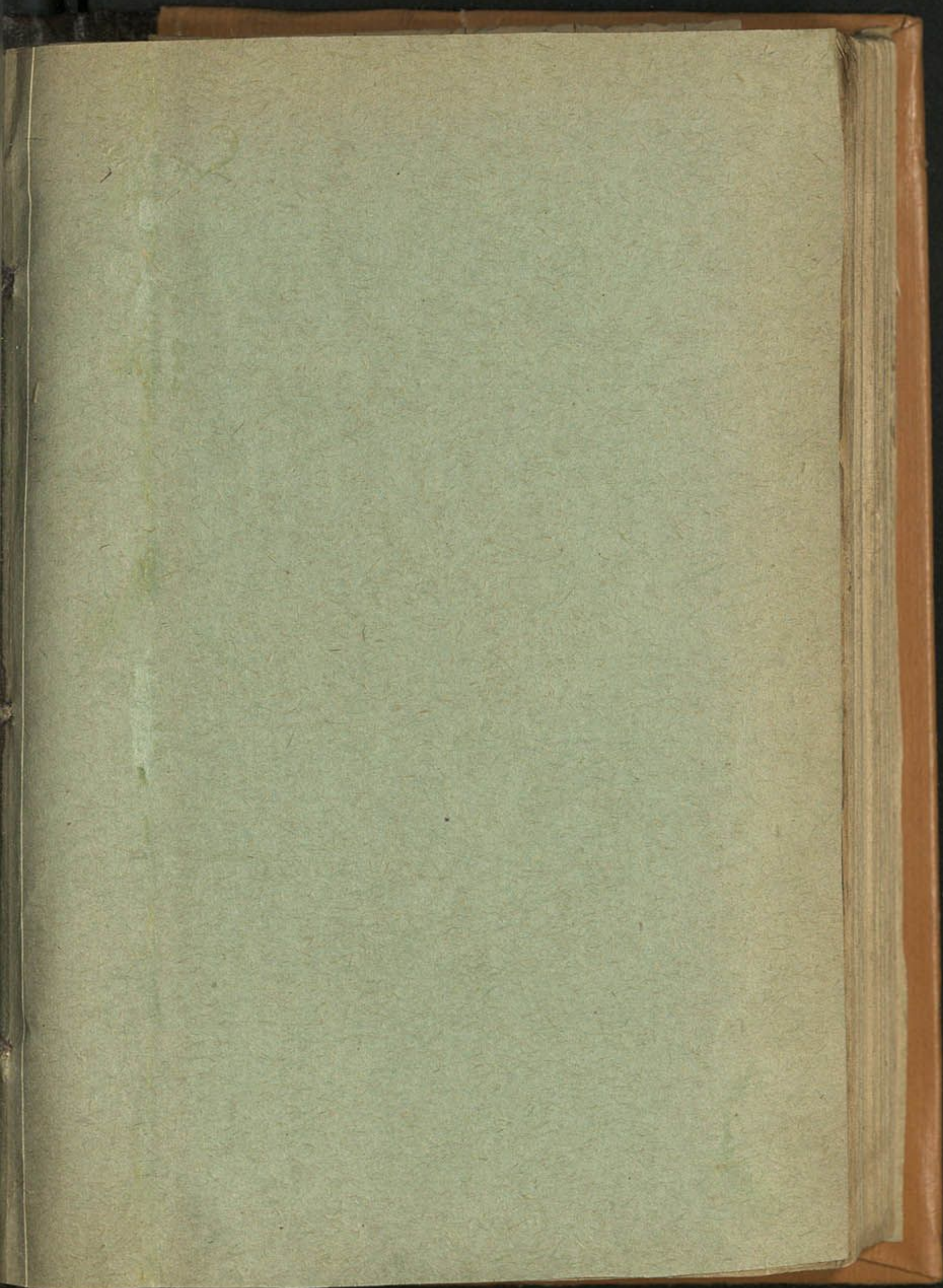

БДВ 1030

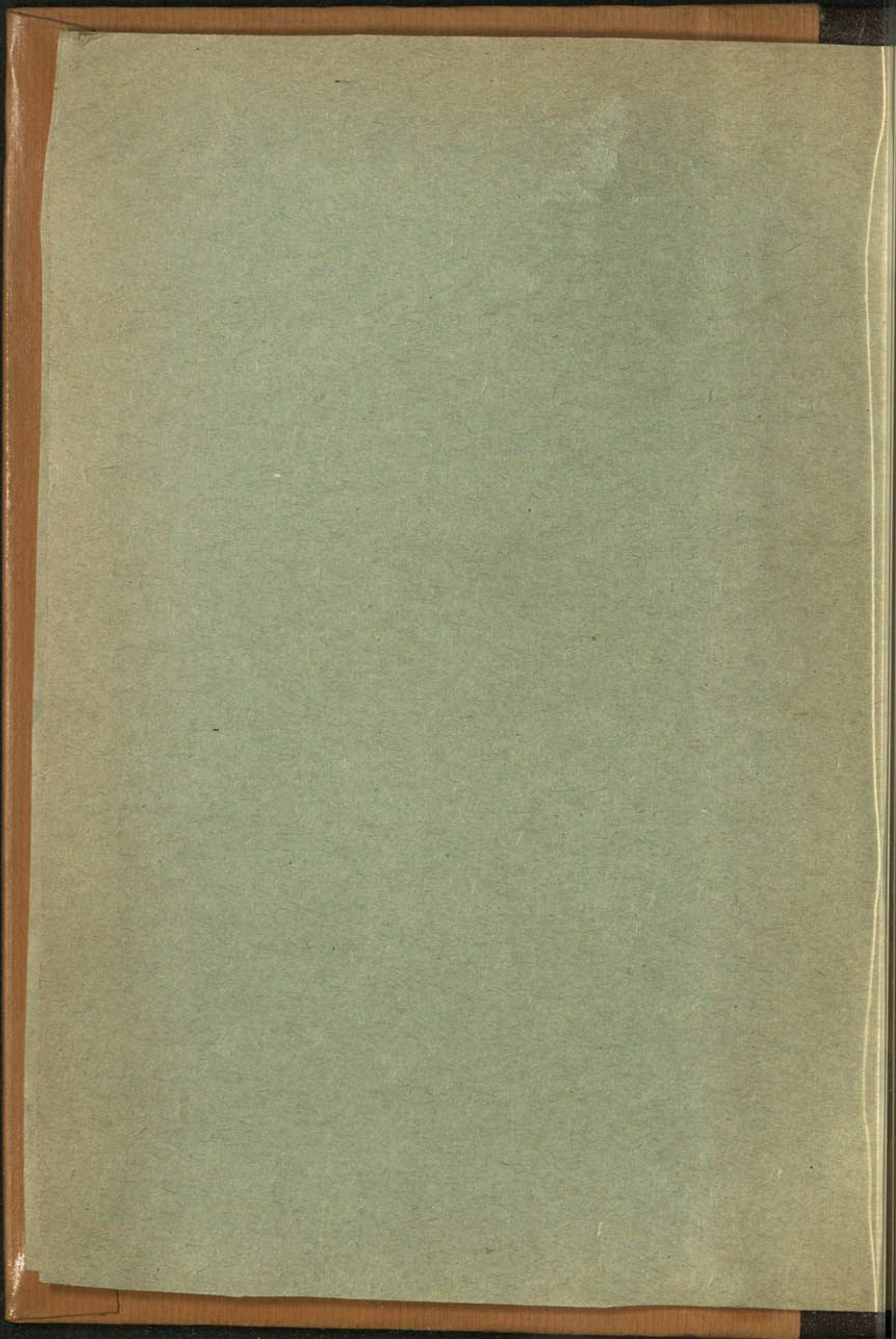

Proletarier aller Länder, vereinigt euch

VERÖFFENTLICHUNGEN DES INSTITUTES FÜR MOORKULTUR
BEI DER LENINSCHEN LANDWIRTSCHAFTLICHEN SOWJETUNIONSAKADEMIE
SEKTION FÜR ENTWÄSSERUNG UND REGULIERUNG DER GRUND-
WASSERVERHÄLTNISSE
HEFT I.

Ingenieur-Agt. A. F. PJETSCHKUROW

TYPEN UND BERECHNUNGEN VON KANALBEFESTIGUNGEN

BJELARUSSISCHEN STAATSVERLAG

MINSK—1931

Ба 53964

30K-1
11581

Пролетары ўсіх краёў, злучайцеся!

ПРАЦЫ БАЛОТНАГА ІНСТЫТУТУ пры ўсесаюзнай акадэміі
сельска-гаспадарчых навук імя ў. і. лєніна
сэктар асушэньня і рэгуляваньня воднага рэжыму
выпуск 1.

Інжынэр-агр. А. Т. ПЯЧКУРОЎ

ТЫПЫ і РАЗЬЛІКІ
ўмацаваньня канаў

Бел. рэдакц.
1994 г.

БЕЛАРУСКАЕ ДЗЯРЖАУНАЕ ВЫДАВЕЦТВА
МЭНСК—1931

Нацыянальная
бібліятэка
Беларусі

25.11.4.2009

Заказ № 1127.

3.000 экз.

(10 арк.).

Галоўлітбел № 2540.

Друкарня імя Сталіна.

I. КАРОТКАЯ ХАРАКТАРЫСТЫКА І СТАНОВІШЧА ГАЛОЎНЕЙШЫХ АСУШАЛЬНЫХ МАГІСТРАЛЯЙ.

Агульныя заўвагі.

У межах БССР налічваецца каля 2.500.000 гектараў тарфяных балот. Значная частка гэтае плошчы (каля 25 проц.) пакрыта торфам глыбінёю ня больш 1—0,5 м. Для асушэння гэтае плошчы раней была арганізавана Заходняя экспедыцыя па асушцы балот, яна з 1873 г. па 1902 год праклала 4.800 кілёметраў асушальных канаў, якія спрыялі асушэнню балот і сплаву лесу. У часе імперыялістычнай вайны ніякіх прац па асушцы балот ня было, наадварот, усе існуючыя каналы засыпаліся ў мэтах абароны. З 1923 году праца па асушцы балот пачала хутка развівацца, што відаць з прыкладзенага графіку. (Рыс. 1).

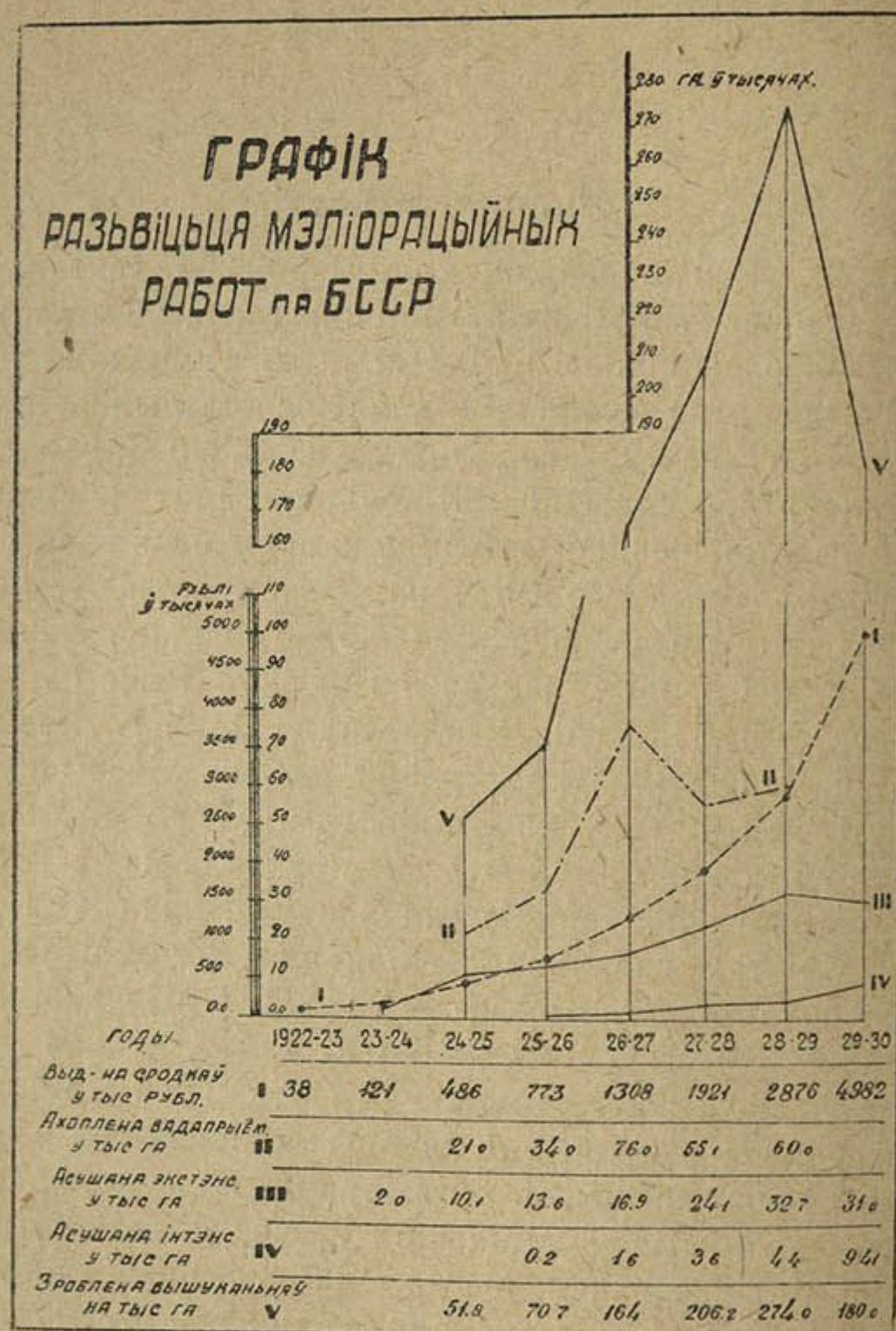
Па справаздачы НКЗБ пракладзена да 1927 г. новых канаў, адрамантавана існуючых і рэгулявана рэк, ня лічачы працы, зробленай у гэтым кірунку насельніцтвам, усяго каля 1000 км.

З гэтае колькасці 150—200 км пракладзена ў мінеральнай глебе, дзе патрэбна пабудова ўмацаванняў, пакатаў і, часткова дну канаў у мэтах надання ім большае ўстойлівасці формы і павялічэння тэрміну карыстання каналамі. Мінеральныя глебы, якія немагчыма абыйсці пры капанні канаў, вельмі хутка разбураюцца ад ціску грунту і руху вады ў канаве. Калі сваячасова ў гэтых месцах ня будуць пабудаваны адпаведныя ўмацаванні, дык пасля першай вясны, а ў плывунох зараз-жа пасля пракопкі, канава зусім разбурыцца і ня зможа ў далейшым адпавядаць свайму прызначэнню. Усе сродкі, укладзеныя на пабудову такіх канаў без належных захадаў, будуць выкінуты на вуліцу. Пакаты ўмацоўваліся Заходняй экспедыцыяй па асушцы балот, умацоўваюцца і цяпер.

Проф. Апокаў, які працаваў на Беларусі, сьведчыць, што раней пры пабудове ўмацаванняў карысталіся выключна гальлём і драўнінай. Пра тое-ж гавараць і цяперашнія знаходкі па грунтоўным рамонце ранейшых канаў.

Каб мець уяўленьне аб гэтай працы і магчымасьць у далейшым сачыць за яе разьвіцьцём, трэба ведаць, дзе, якога тыпу і ў якой колькасьці зроблены ўмацаваньні. Гэта таксама патрэбна

Рыс. 1.

і для выпрацоўкі найбольш таннага і моцнага тыпу ўмацаваньняў. Для гэтай мэты скарыстаны справаздачы НКЗБ, пачынаючы з 1925 г., адкуль відаць, што ўмацаваньні пакатаў зроблены ў наступных мясцох:

№ п/п	Назва місця пабудови умицання.	Гіш уманава.	Вышыня ў мацав.	У 1925 г.		У 1926 г.		У 1927 г.	
				Даўжыня ў паг. м	Кошт руб. к.	Даўжыня ў паг. м	Кошт руб. к.	Даўжыня ў паг. м	Кошт руб. к.
1	Аршанская акр.								
	Р. Натона	Стар. плецень	—	—	—	—	—	—	—
	Р. Усьвіж-Бук	Плецень	—	—	—	—	—	16463,8	8077
	Р. Малатоўня	"	—	—	—	—	—	135,0	66
2	Бабруйская акр.								
	Р. Добрыца	Стар 2 рад плец.	1,0	—	—	1716,8 м ²	—	3386,6	2494
	Лукаўскі канал	Нахіл. плец.	1,29	—	—	320,4	21	—	—
3	Віцебская акр.								
	Р. Сьвеча	Плецень	0,75	—	—	1364,8	—	747,6	665
4	Гомельская акр.								
	Р. Брагінка	Нахіл. плец.	—	—	—	—	—	101	152
	Р. Случ	—	—	—	—	—	—	191,3	—
5	Магілёўская акр.								
	Канал VI гадав. Кастр.	Нахіл. плец.	1,85	4150,6	5253	1023,9 м ²	40	533,8	648
	рэвол.	Плецень	—	—	—	673,4	—	—	—
	Р. Ухлясьць	"	—	—	—	460,0	—	895,0	987
	Дасьледч. пункт Котуш .	"	—	—	—	858,0	—	—	—
	" " у Клімав.	—	—	—	—	149,4	—	—	—
	Кан. Перавалочынка . .	Нах. хвор. мац.	1,50	—	—	8708,2	93	4994,5	2312
	Р. Інуць	—	—	—	—	—	—	412	102
	У мэліор. таварыствах.	—	—	—	—	—	—	—	50

Таблиця 1 (працяг).

№ по чар	Назва месца пабудовы ўмацаваньня	Тып ўмацаван.	Вышыня ў м.	Зроблена ўмацаваньне пакатаў канаў					
				У 1925 г.			У 1926 г.		
				Даўжыня ў пагон. м	Кошт руб.	к.	Даўжыня ў пагон. м	Кошт руб.	к.
6	Мазырская, акр.	Нахіл плец.	0,85	1214,1	1102	73	3271,2	3255	79
		"	0,90	715,3	696	97	—	—	—
		Дзірваном	—	917,3 м ²	—	—	—	—	—
		Плецень	0,80	134,8	38	88	—	—	—
		Нахіл плец.	0,75	—	—	—	3379,7	3544	19
7	Менская акр.	"	0,75	—	—	—	176,9	—	—
		Найда-Беляўскі кан.	—	—	—	—	—	3088	58
		Нерасьнянскі к.	—	—	—	—	—	—	—
		Прыбаловіцкі	—	—	—	—	—	—	—
		Стр. 31, Глушкаўск. масыву	—	—	—	—	—	—	—
		Тураўскі канал	—	—	—	—	—	676	19
		Менская Балотная станцыя	0,70	1460,0	3387	50	—	—	—
		Умацав. плец.	0,57	1370	—	—	—	—	—
		Дзірваном	—	1516	—	—	—	—	—
		Фашынамі	—	2519,4 м ²	1638	13	524,5 м ²	—	—
		Дзірваном	—	8167,6 м ²	1959	95	—	—	—
		Плецень	—	—	—	—	—	1113	63
8	Варанецкі с.-г. технікум.	Стар. плецень	—	—	—	—	1308,0	701	84
		2—3 рад.	0,22	—	—	—	—	—	—
		Фашын	—	—	—	—	—	—	—
		Стар. плецень	—	—	—	—	673,0	—	—
		У мэл. товарах	—	—	—	—	—	—	—

Таблиця 1 (продовж.)

№ п/п за часом	Назва і місце пабудови умацання	Тип умацання	Витрати, у м.	Зроблена умацання пакатау канау					
				У 1925 г.		У 1926 г.		У 1927 г.	
				Даўжыня ў паг. м.	Кошт руб. к.	Даўжыня ў паг. м.	Кошт руб. к.	Даўжыня ў паг. м.	Кошт руб. к.
8	Полацкая акр.								
	Р. Нача.		—	—	—	820,3	—	1747,4	3669 60
	Дасьледны пункт	Плечень	—	—	—	200,0	—	—	—
	У друг. мясцох		—	—	—	1312,0	—	191,7	50 —
	РАЗАМ.	Плечнем фашынамі Аполкамі Дзірваном	—	7584,8 2519,4 1460 10600,9	7951 1638 2044 2345	21964,6 — — 5245	18626 — — —	40209,2	27099 95
			—	—	13979 58				

Таблиця 2.

№ п/п за часом	Тип умацання ў	Кошт адзінак і умацанняў					
		1925 г.		1926 г.		1927 г.	
		руб.	к.	руб.	к.	руб.	к.
1	Плечнёвыя.	1	05	—	84,8	—	67,4
2	Фашынавыя.	—	65	—	—	—	—
3	Аполкамі	1	40	—	—	—	—
4	Дзірван. на кв. м.		ад 10 к.		да 20 к.		
							70—80 60—75 — —

Таблиця 3.

№№ па чарзе	Час і месца пабудовы ўмаца- ваньня	Тып умаца- ваньня	Вышыня ўмаца- ваньня	Даў- жыня ў па- гон. м	Разбурана паг. м	К о ш т				Агульны кошт ума- цаваньня	
						Адзінкі ўмацав.		Разбу- ран. ўма- цаван.			
						р.	к.	р.	к.	р.	к.
1924—25 опэр. год											
1	Варонешкі с.-г. тэх- нікум	Фашын. Дзірван.	— —	2519,4 8167,6м²	— —	— —	65 24	— —	— —	1638 1 1959 9	
2	Менская бал. стан.	Плецян. Аполк. Дзірв.	0,57 0,70 —	1370 1460 1516м²	— — —	— 1 —	76 40 20	— — —	— — —	3387 5	
3	Кан. VI гадавіны Кастр. рэволюц.	Плецян.	1,85	4150,6	1866,6	1	27	2370	58		5253 4
4	Найда-Беляўскі .	"	0,85	1214,1	607	—	84	509	88		1102 7
5	Нерасьняч. і Пры- балавіц.	"	0,80	850,1	—	—	78	—	—	637 8	
Разам . . .			—	—	—	—	—	2880	46	13979 5	
			Зруйнавана				20,6%				
1925—26 опэр. год											
1	Лукаўскі канал .	Нахіл. плец.	1,29	320,4	240,33	2	19	526	65	702 2	
2	Р. Грэбелька . .	Стар. 2-х—3 радав. плец.	0,22	1308,0	1245,0	—	54	672	30	701 8	
3	Р. Інуць	Нахіл. хмызьн. умацав.	1,50	8708м²	4342	—	22,5	976	95	1954 9	
4	Кан. VI гадавіны Кастр. рэволюц.	Нахіл. плец.	1,85	1023,9	1023,9м²	—	77	790	40	790 4	
5	Найда-Беляўскі .	"	0,85	3271,2	650,2	—	99,6	647	60	3255 7	
6	Стрэл. № 31 . . .	"	0,75	3379,7	1591,7	1	05	1671	29	3544 1	
Разам . . .			—	—	—	—	—	5285	19	10949 36	
			Зруйнавана				48,2%				

Паводле досьледаў 1928 году, з пабудаваных умацаваньняў у 1927 годзе зруйнавана прыблізна 60%.

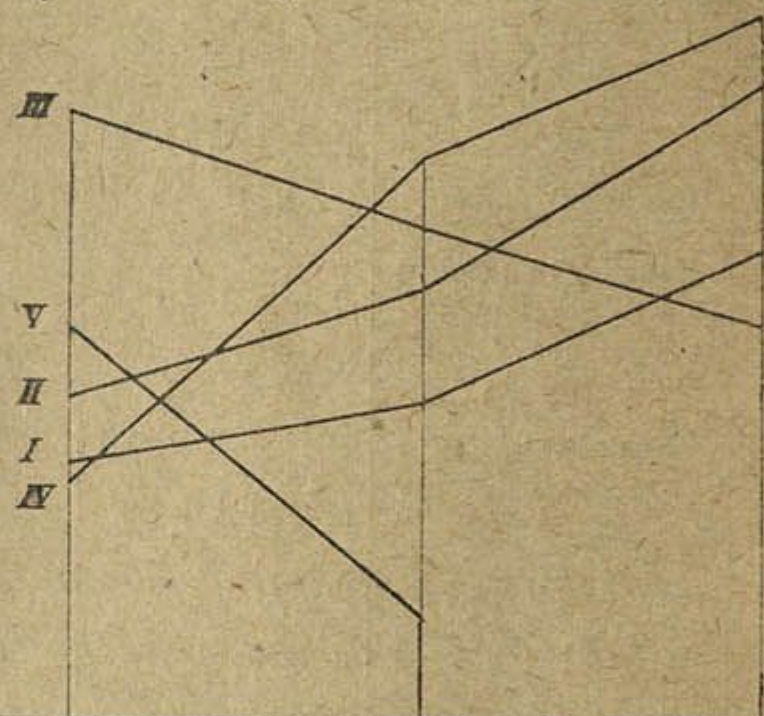
Табліца 4.

№№ па чарзе	Час пабудовы канала	Назва каналаў	Месца назірання	Даўж. ў паг. м 1	Сярэдні занос на глыбіню + h	Сярэдні размыў на глыбіню — h	Аб'ём у куб. м ±
1	1925 г.	Р. Гребелька . .	п. 53—61	851,6	—	0,21	— 302,0
	1926 г.		п. 71—105	3618	0,32	—	+ 1700,0
	.		п. 133—151	1905	0,165	—	+ 252,0
2	1926 г.	Лукаўскі канал .	п. 0—18	1920	0,46	—	+ 2100
3	1925 г.	Канал VI гадавіны Кастр. рэв. .	п. 1—8	700	—	0,135	— 592
			п. 12—34	2220	—	0,554	— 7200
4	1926 г.	Канал № 31 . .	п. 1—22+53,5	2290	0,17	—	+ 770,0
			п. 22+53—32	1012	—	0,253	— 555,0
			п. 34—36	221	—	0,130	— 44,0
			п. 37—61	2546,5	0,142	—	+ 520
5	1926 г.	Глушкоўскі канал	п. 27—48+53,5	2290	0,176	—	+ 1773
			п. 48+53,5—63	2514	—	0,148	— 1353
6	1925 г.	Нерасьнянскі кан.	п. 68—23	4500	0,25	—	+ 3880
			п. 7—47	4000	0,20	—	+ 1280
7	1925 г.	Найда - Беляўскі канал	п. 0—70	7450	0,40	—	+ 19670
			п. 160—169	959	—	0,21	— 1075
			Занос . . .	30519,5	0,25	0,23	+ 31945
			Размыў . . .	— 8477,6	—	—	— 11121
			Разам . . .	38997,1	—	—	43066

Як відаць з паданай табліцы, усе ўмацаваньні пераважна хмызьняковага тыпу, у выглядзе плечанёвых, вэртыкальных і нахіленых платоў з частковым умацаваньнем дошкамі і дзірваном. Аб патрэбе такіх работ і маштабе іх можна меркаваць з даных табліцы 1-ай па даўжыні будаваных умацаваньняў, а таксама і па штогодняй затраце на пабудову іх, што досыць ясна паказвае рост работ з кожным годам.

Характэрна адзначыць зьмену кошту пабудовы адзінкі ўмацаваньня з кожным годам (гл. табл. 2). Кошт адзінкі ўмацаваньня

Каналі, выконваліся работы ў летні сэзон.	1925 г.	1926 г.	1927 г.
I Дзяўжыня зробленых умацаваньняў у км	22.17	27.11	40.21
II Кошт умацаваньняў у рублех	13980	18626	27100
III Сярэдні кошт пагоннай адзінкі ўмацаваньняў	1.05	0.848	0.674
IV Разбурэньне ўмацаваньняў у % сэзону 1928 году	20.6%	48.2%	60.0%
V Занесення і размыта каналі ў куб. мт 1927 году	33.939	9.067	

Рыс. 2.

хутка зьніжаецца, што тлумачыцца рацыяналізацыяй работ і зьніжэньнем кошту пагоршаньня якасьці ўмацаваньняў (гл. табл. 3, складзеныя паводле досьледаў 1927 г.).

Трэба разгледзець яшчэ адну зьяву—гэта занос і размываньне часткі канаў, пабудаваных у апошні час (гл. табл. 4). У табліцы

паказаны аб'ём: з плюсам—гэта занос канавы на глібыню $+h$, і з мінусам—размываньне дна і пакатаў на глыбіню— h на адлегласьці 1. Параўнаць аб'ёмы заносу або размываньня канаў за апошнія два гады і выразіць у процантах ад зробленае вынімкі ў даных мясцох не ўдалося, бо няма адпаведных матэрыялаў, але заносы частак паказаных канаў у табл. 4 праз 1—2 гады пасля зямельных работ на іх былі на 30—50 проц., а ў некаторых мясцох і болей ад аб'ёму вынімкі, зробленай у тых-жа мясцох.

Тут трэба яшчэ таксама адзначыць вельмі шкодны ўплыў на ўстойлівасьць канаў: 1) перагону жывёлы праз канавы (у мінеральным грунце) мясцовым насельніцтвам, на кошт якога (перагону) прыходзіцца добрая палова заносаў, паказаных у табл. 4, 2) малога радыусу закругленьняў канаў; 3) адсутнасьці ўмацаваньня пакатаў і дна ў патрэбных мясцох пры крутым закладаньні пакатаў у мінеральным грунце; 4) блізасьці кавальера да броўкі канавы, асабліва ў мінеральным грунце ды інш. дробных акалічнасьцяў, якія да сучаснага моманту яшчэ грунтоўна ня выяўлены.

Памянёныя статыстычныя даныя зьведзены ў графік (рыс. 2), адкуль добра відаць, што ўсе работы ідуць нормальна за выключэньнем лініі IV, якую таксама трэба павярнуць на правільны шлях, г. зн. у бок спаданьня.

Програма работы.

Асноўная задача гэтай працы ў тым, каб выявіць прычыны такога хуткага разбурэньня ўмацаваньняў з распрацоўкай мэтадаў разьліку ўмацаваньняў і выпрацоўкай найбольш мэтазгоднага і ўстойлівага тыпу ўмацаваньняў канаў у залежнасьці ад розных глебавых умоў БССР.

Для дасягненьня пастаўленае мэты палявыя работы былі сконцэнтраваны над вызначэньнем наступных даных:

1. Апісаньне глебавых напластаваньняў і ўзяцьце ўзораў грунту.
2. Апісаньне стану ўмацаваньняў і вызначэньне прычын разбурэньня іх з апісаньнем і замаляваньнем тыпу ўмацаваньня.
3. Вызначэньне ў розных мясцох пры цэлых і разбураных ўмацаваньнях глыбіні забіўкі калоў, таўшчыні колу, вышыні ўма-

цаваньня, адлегласьці паміж каламі, кута нахілу ўмацаваньня глыбіні канавы і мераньне папярэчных сячэньняў канаў, прыстасоўваючы гэтыя назіраньні да розных па магчымасьці глебавых умоў.

4. Вызначэньне кута натуральнага пакату для сухога грунту і пад вадою.

5. Высьвятленьне велічыні заносу або размываньня дна канавы праз уздоўжнае нівэліраваньне і мераньне папярэчных сячэньняў і прывязкай да ранейшай нівэліроўкі.

6. Высьвятленьне глыбіні заляганьня пливуна ў пескавых і глеістых грунтах.

7. Мераньне папярэчных сячэньняў кавальераў і адлегласьцяў іх ад броўкі канавы.

8. Высьвятленьне ўплыву выклінаваньня грунтовай вады праз пакаты і дно канаў на ўстойлівасьць умацаваньняў канаў.

9. Адносна пытаньня аб заснаваньні пакатаў зроблены досьледы над ходам разбурэньня пакатаў у мінэральным і тарфяным грунце з разьмеркаваньнем уплыву паасобных прычын у залежнасьці ад тэрміну існаваньня канавы і ступені разбурэньня. З галоўнейшых прычын, якія ўплываюць на разбурэньне пакагаў, вызначаліся наступныя: 1) ціск грунту, 2) грунтовая вада, 3) род грунту, 4) глыбіня канавы, 5) нахіл пакату, 6) размыў, 7) замярзаньне, 8) вецер, 9) заліваньне веснавымі водамі, 10) зарастаньне, 11) адлегласьць кавальера ды яго вышыня, 12) паша жывёлы, 13) перагоны, перазьезды праз канал, 14) хадзьба па бэрмах і кавальеру.

З мэтай выяўленьня дапушчальнай рухаючай сілы вады ў канаве ў розных грунтах без умацаваньня пакатаў і з умацаваньнем іх, без умацаваньня дна і з умацаваньнем яго, выяўленьня ў натуре ўплыву радыусу закругленьня канаў на трываласьць пакатаў і дна, з умацаваньнем і без умацаваньня, былі зроблены дадатковыя частковыя назіраньні над выяўленьнем.

1. Максымальнае рухаючае сілы вады ў канале, праз скарыстаньне матэрыялаў назіраньняў над узроўнем вады ў канаве на гідромэтрычных пастох і праз нівэліраваньне сьлядоў узроўню

максымальнага гарызонту вады з вызначэннем яго нахілу і нахілу дна канавы.

2. Закладаньне пакатаў, якое ўстанаўлялася пасля дзеяння на іх вядомых прычын у розных грунтах або стану ўмацаваньня пакатаў.

3. Велічыні радыусу закругленьня з падрабязным замалёваннем выгібаў.

4. Хуткасьці вады ў канале.

5. Хуткасьці перасоўваньня донных наносаў і момант пад'ёму іх ва ўзважаны стан.

6. Адзначаліся месцы ў канавах з зарослым травою і чыстым ад зарастаньня дном.

7. Высьвятляліся таксама месцы перагону жывёлы праз канавы дзеяння сплаву лесу, рамонты і падчысткі вартаўнікамі канаў ды інш.

Кароткае апісаньне стану дасьледаваных канаў.

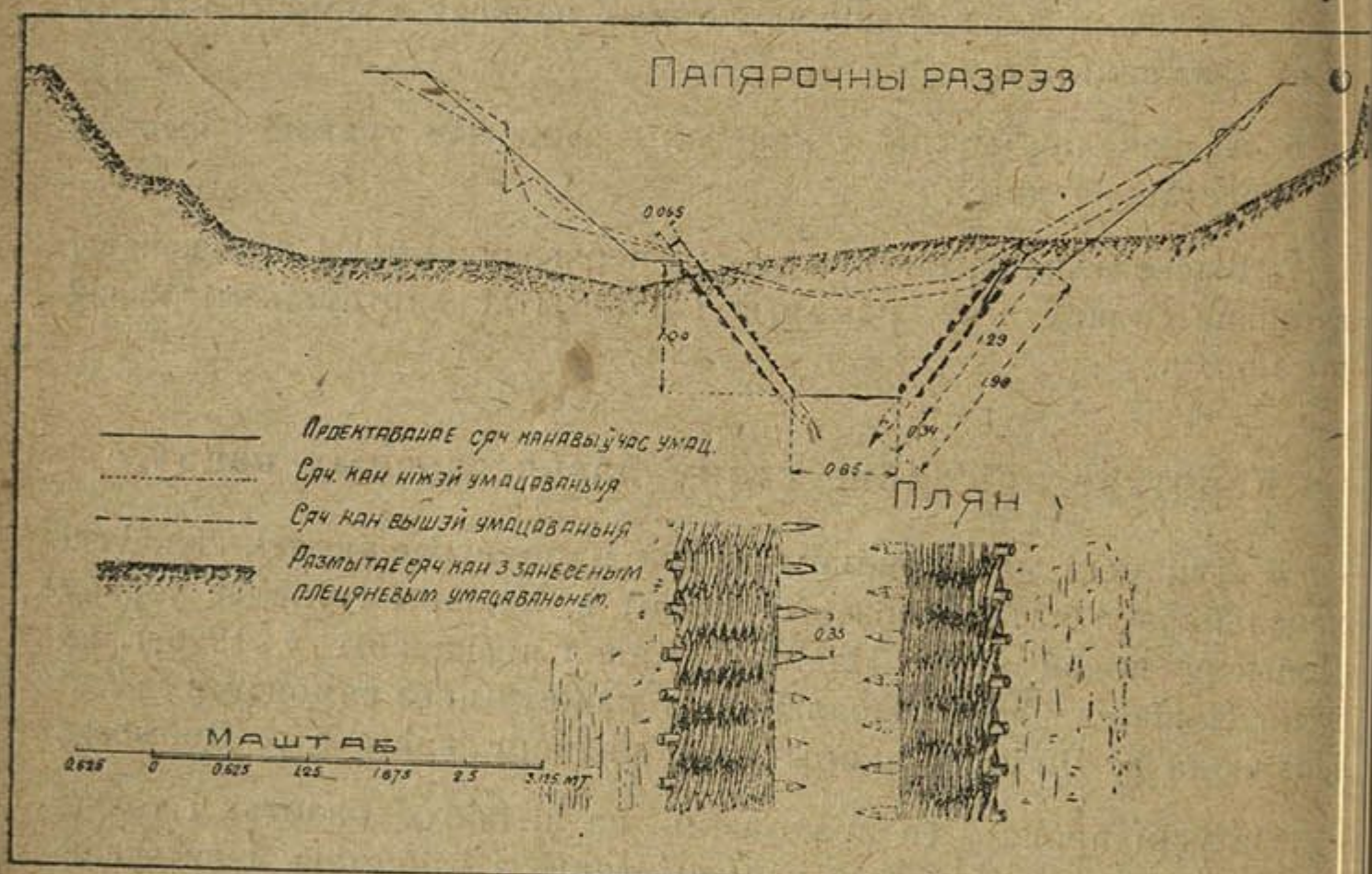
1. Лукаўскі магістральны канал Бабруйскае акругі. Лукаўскі канал бярэ пачатак з нізавых балот в. Кашары і ўпадае ў раку Добысню ніжэй вёскі Навікоў. Канал пракапаны ў 1926 г. ад вёскі Навікі да вёскі Забалацьце і пакінуты без рамонту ад вёскі Навікі да р. Добысна з прычыны падпору вады з р. Добысны.

На ўсім працягу ён праходзіць па нізінных балотах і толькі рэдка прарэзвае мінеральныя выступы з гліністаю і пясчанаю глебаю. Пакаты ўмацаваны ў трох мясцох у выглядзе нахіленых плецанёвых платоў, якія часткова захаваліся, часткова абярнуты на дно канавы ціскам грунту і замыты адкладзеным грунтам з разбураных пакатаў канавы пры адзіночным закладанні іх. На папярэчным разрэзе (рыс. 3) канавы паказаны суцэльнаю лініяй на данае сячэньне канавы ў 1925-26 опэрацыйным годзе каля вёскі Забалацьце, дробная кропкавая і кропкавая з кропкай—сячэньні вышэй і ніжэй ўмацаваньня і буйнымі кропкамі абвядзена папярэчнае сячэньне на месцы ўмацаваньня ў момант абсьледаваньня. Запляцэньне зроблена лазовымі віцям, якія ў мяс-

цох цэлых умацаваньняў часткова пачалі прарастаць. Прычынамі разбурэньня ўмацаваньняў зьявіліся малая забіўка калоў і рэдкае запляценне, якое рабілася бяз зьбіваньня і дзірванаваньня верху пакатаў.

На ўсім працягу каналу дзе-ні-дзе назіраюцца зрушэньні пакатаў як у мінэральным, так і тарфяным грунтах ад ціску грунту пакату і кавальеру, пастаўленага на 1,0 м ад броўкі канавы. Асабліва моцна гэта адбілася ў мясцох умацаваньняў, якія на вялікім працягу аказаліся ссунутымі да восі каналу і часткова абер-

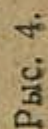

Рыс. 3.

нуты на дно. Спаўзаньне грунту адбываецца даволі энэргічна на стыку тарфяных адкладаў з мінэральным грунтам. Часта назіраецца таксама спаўзаньне мінэральнага грунту на дно канавы ад блізка пастаўленых кавальераў. На ўсіх перакопах у мінэральным грунце дно канавы павысілася прыкладам на 0,30 м, а часам і болей у параўнаньні з узроўнем дна, наданага яму пры работах (рыс. 4). Тут трэба яшчэ адзначыць занос дна тарфянымі камлыгамі, прынесенымі з старога рэчышча рэгуляванае рэчкі

І разьлікі ўмак, канаў.

і моцныя заносы дна пясчанымі адкладамі з размытых пакатаў каля вёскі Забалацьце.

Пры другім аглядзе ў 1928 г. высветлілася, што канал на працягу 5 з лішнім км зарос травой ад нязначнага нахілу дна каналу—0,0002 (гл. рыс. 5 і 6).

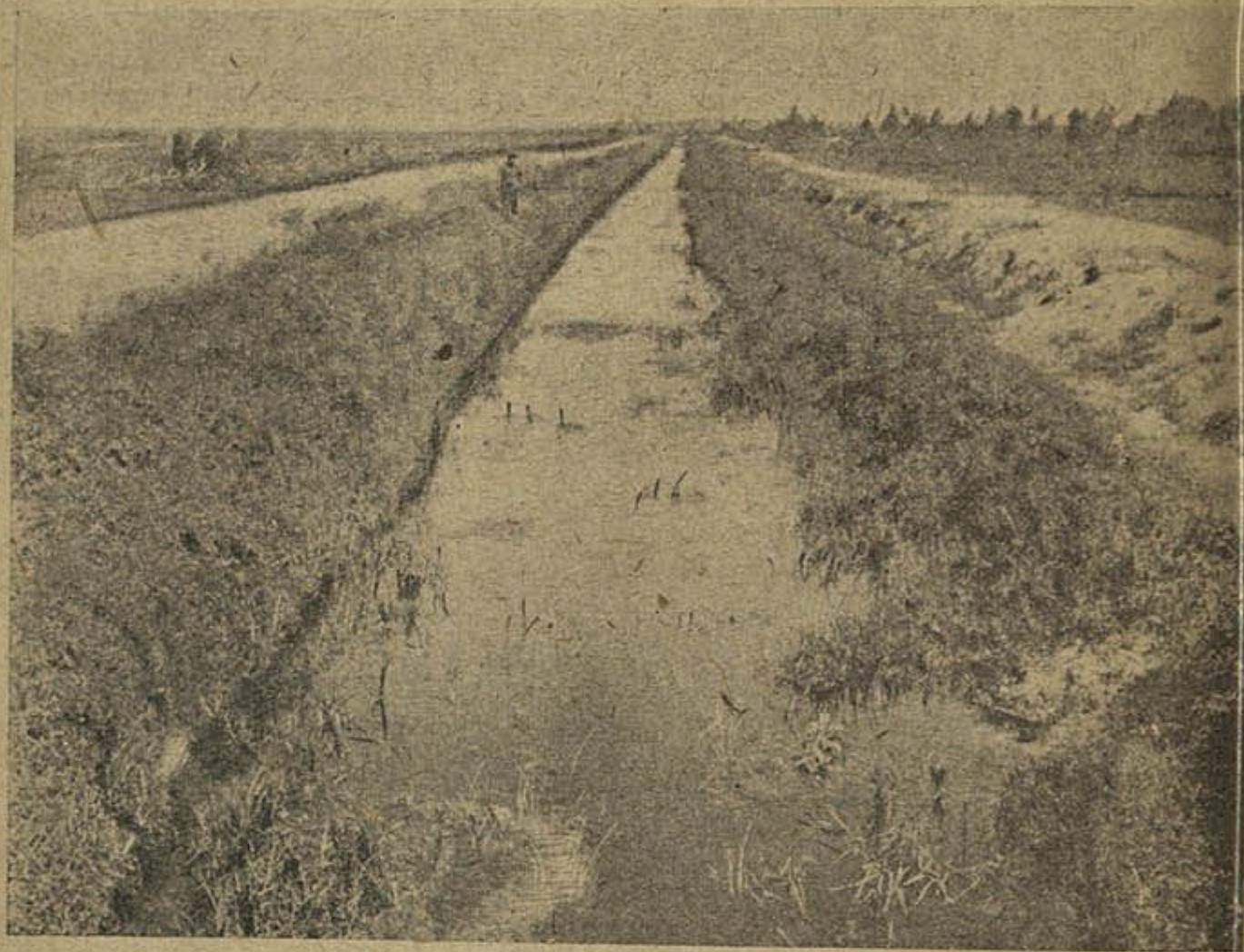

Рис. 5. Зарастаньне дна і пакатаў праз 2 гады пасля грунтоўнага рамонту Лукаўскага канала, Бабруйскай акругі.

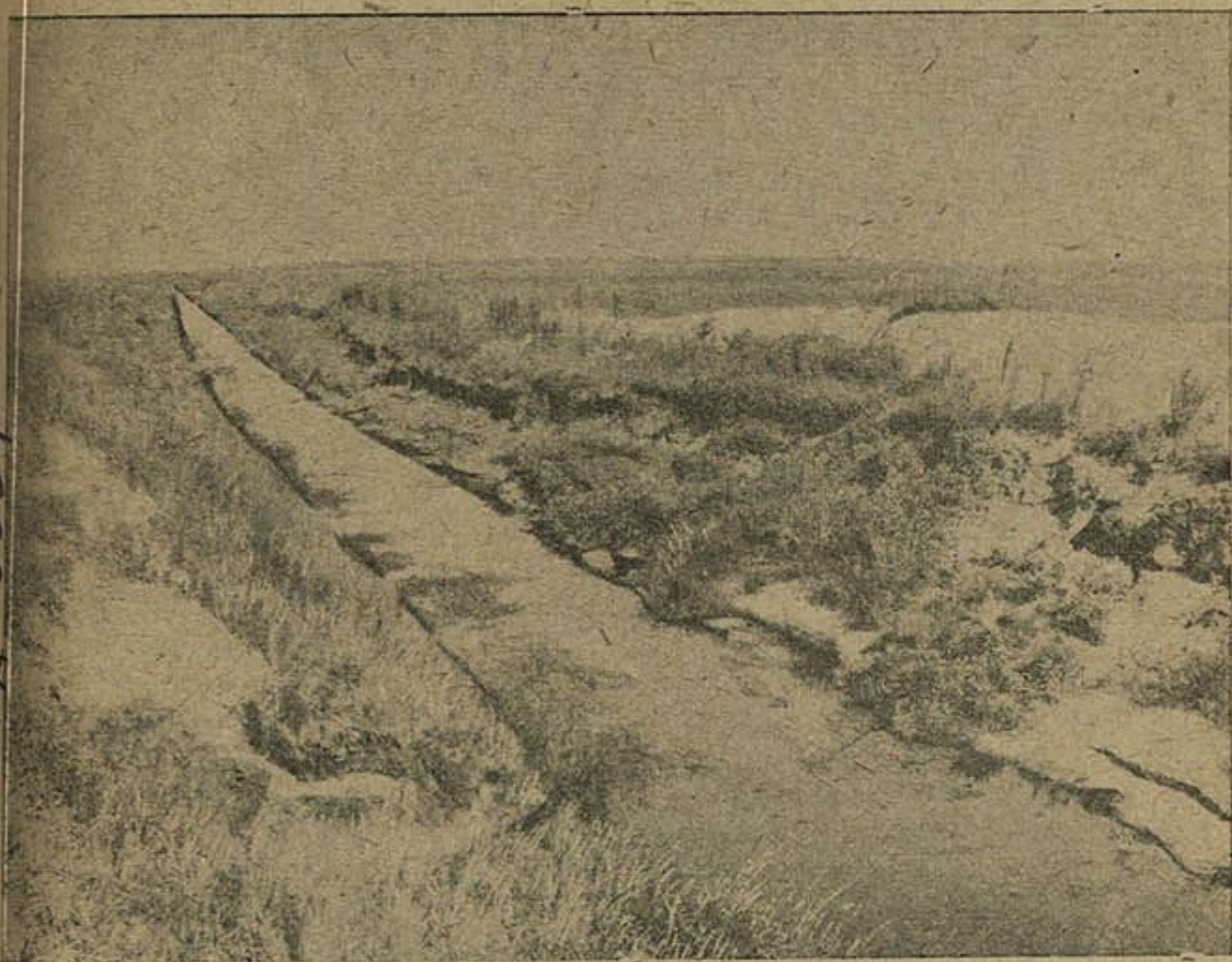
Трава так добра затасавала канаву, што вада паднялася на метр глыбінёю, тымчасам як па канаве з чыстым дном вада цячэ глыбінёю 0,05 м.

Пакаты ў мінеральным і тарфяным грунце захаваліся ў ранейшым становішчы і па ўсім працягу каналу добра зарасьлі травой.

2. Колфонд Мар'іна Бабруйскае акругі. Работы па выкапваньні і ўмацаваньні пакатаў на канале № 1 адбываліся ў летні сезон 1926, 1927 і 1928 г. г. Гэты канал пракапаны для спуску вады ў р. Арэсу з асушваных нізавых балот для колёнізацыі

Пры аглядзе ў 1928 г. выкапанай часткі каналу высветлена, што зробленыя нахіленыя плецянёвыя ўмацаваньні на п. п. 25, 45 і 101—104, дзе канал пракапаны ў пясчаным грунце, да часу агляду на простых частках каналу захаваліся, а на заваротах каля п. 25 навіраецца значнае размываньне дна з разбурэньнем умацаваньня пакатаў. У тарфяным грунце пакаты пачалі разбурацца ля дна

Рыс. 6. Зарастаньне дна і аплыўшых у мінэральным грунце пакатаў праз 2 гады пасля грунтоўнага рамонту Лукаўскага кан., Бабруйскай акругі.

каналу відавочна ад ціску кавальеру і няроўнамернага прамяр-
заньня ды вільготнасьці грунту. Дно каналу пры нахіле яго па ўсім
працягу 0,00018 скрозь захавалася бяз зьмен. Паміж п. п. 144—145,
дзе канал пракопан у пясчаным грунце, прапітаным грунтовай
вадой (рыс. 7). У 1928 г. былі пабудаваны ўмацаваньні пакатаў
2-х тыпаў у выглядзе нахіленых плецянёвых платоў і фашын
з прыбіўкай іх мятровымі каламі (гл. рыс. 8, 9 і 10).

Праз плецянёвыя ўмацаваньні пачаў каля дна канавы выплы-
ваць пясчаны грунт зараз-жа пасля пабудовы ўмацаваньняў, але

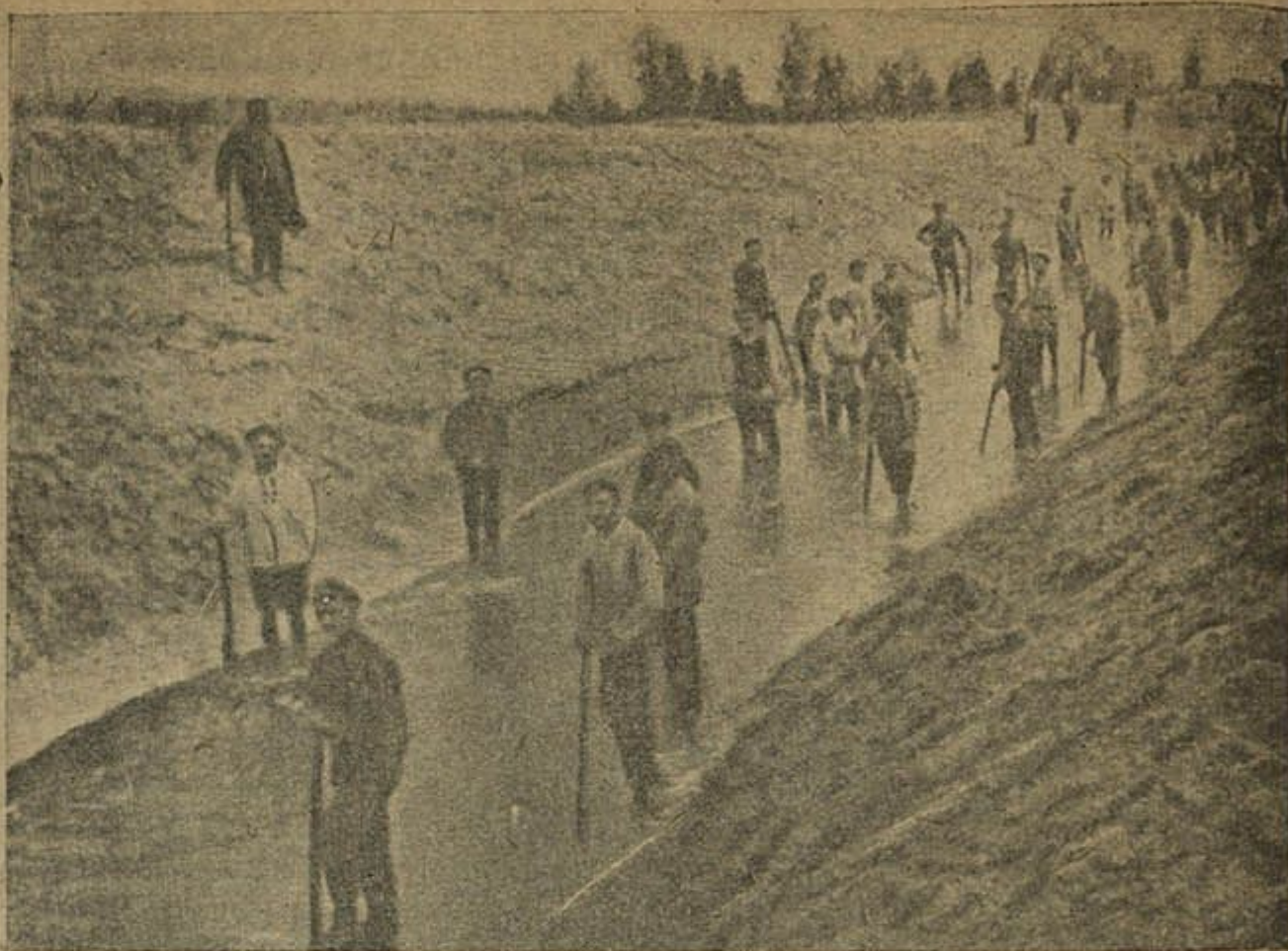

Рис. 7. Пракопка ў колфондзе Мар'іна, Бабруйскай акр. канала № 3 ў пячаным плавучым грунце.

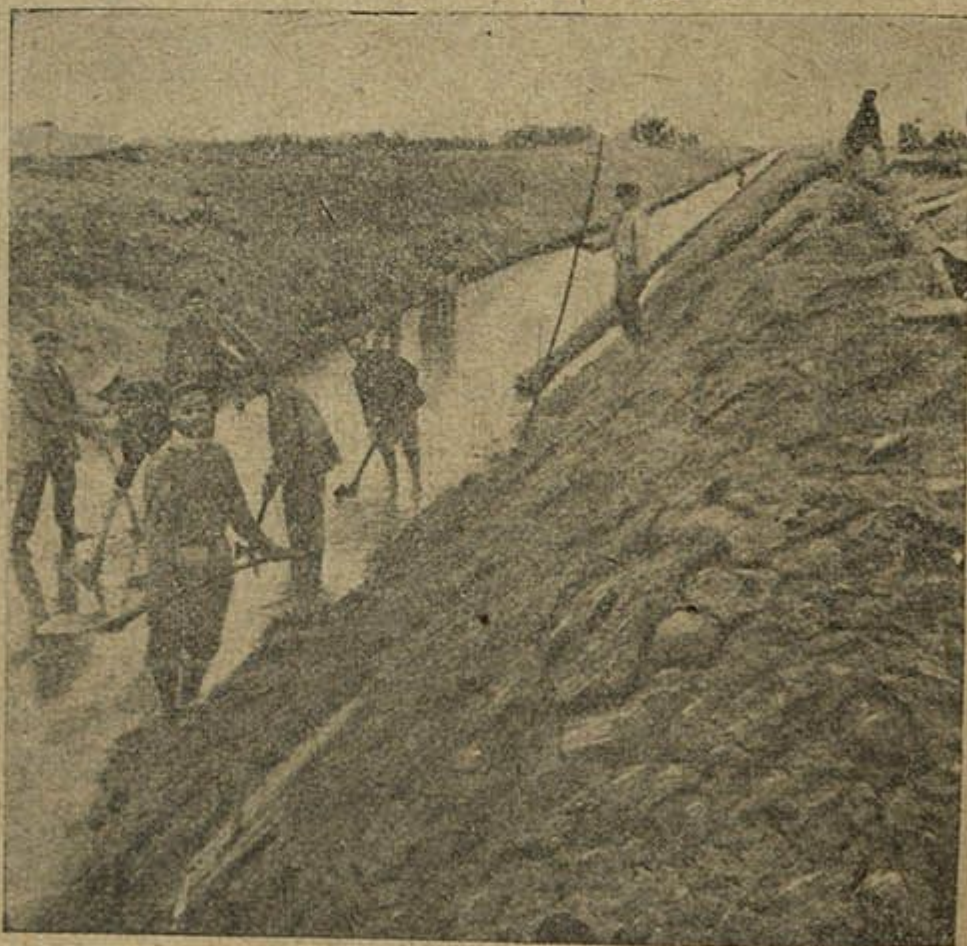

Рис. 8. Процэс працы па ўмацаваньні пакатаў фашынамі ў пячаным плавучым грунце (колф. Мар'іна, Бабруйскай акругі).

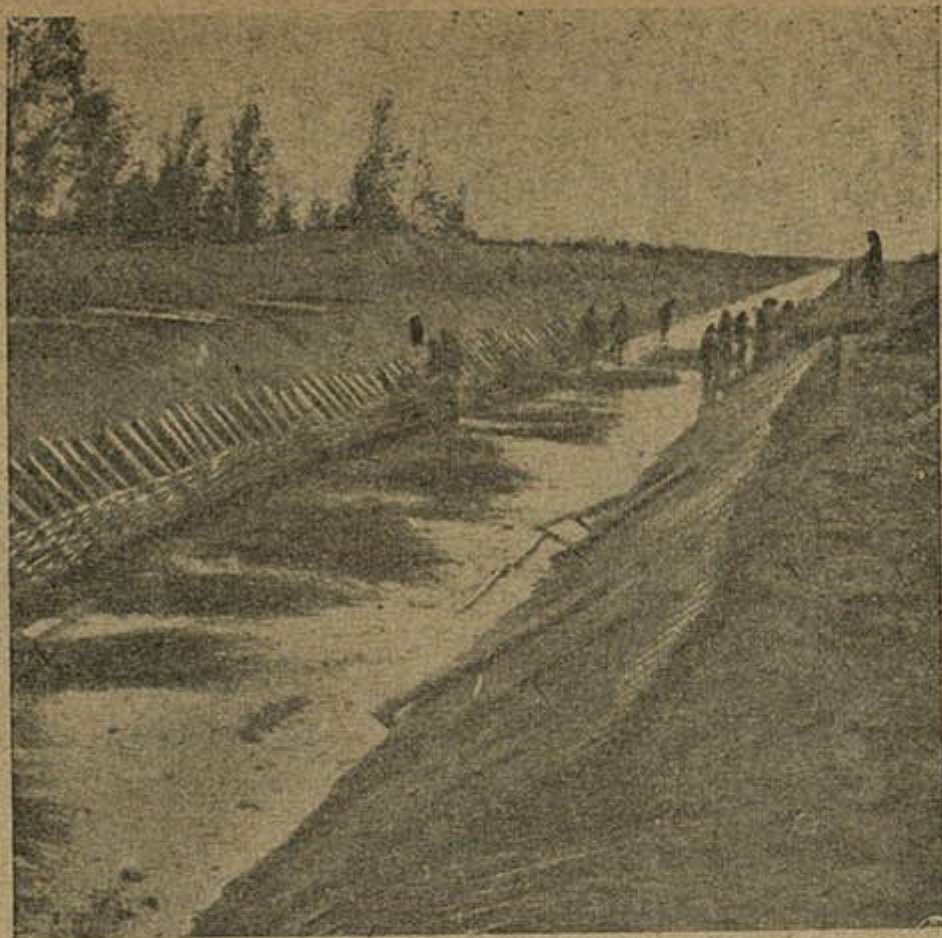

Рис. 9. Процэс працы па ўмацаваньні пакатаў плецянём у пясчаным грунце (колфонд Мар'іна, Бабруйскай акругі).

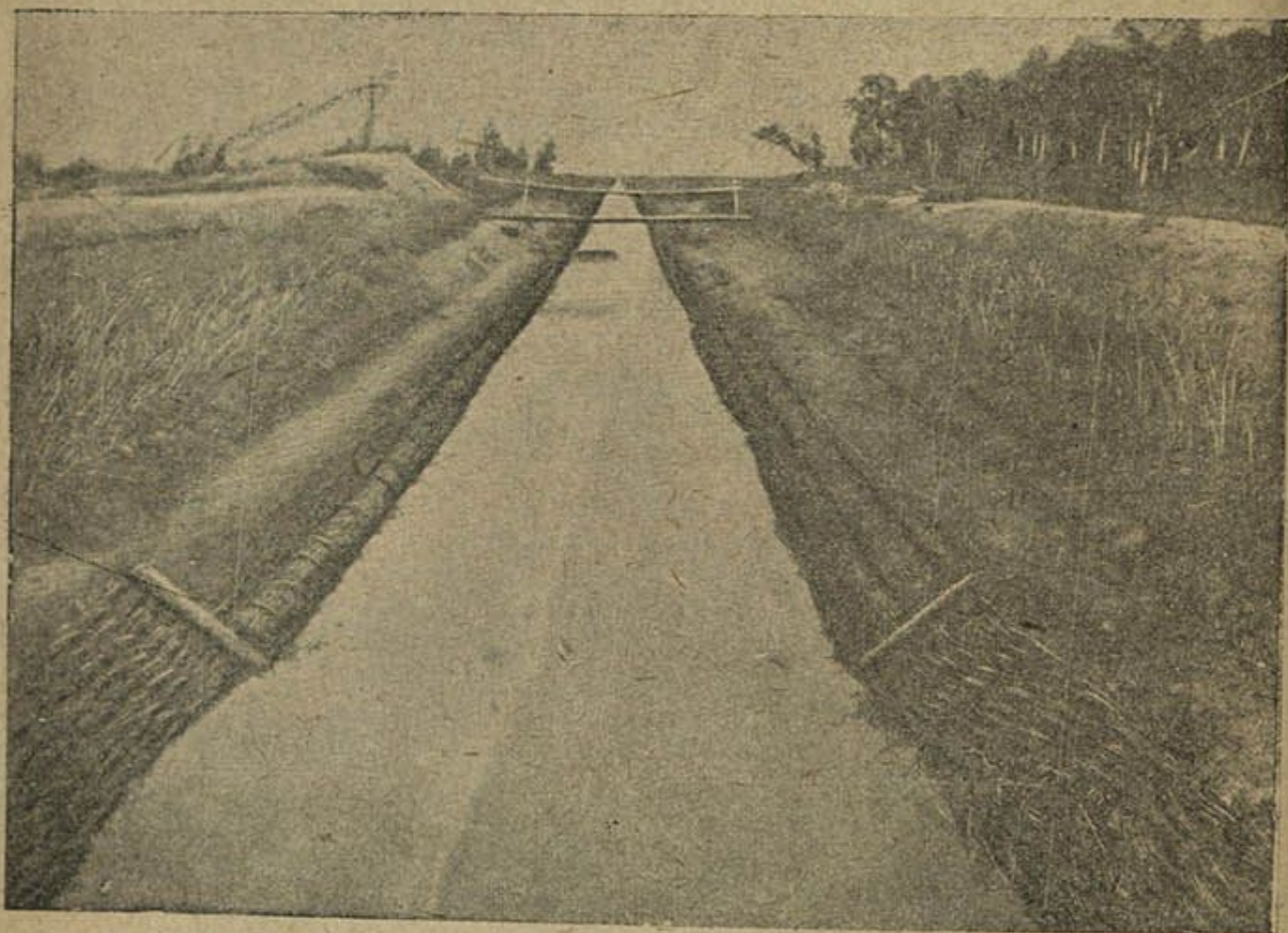

Рис. 10. Умацаваньне пакатаў фашынамі і плецянём на канале № 1 у колфондзе Мар'іна, Бабруйскай акругі.

праз год існавання гэтых 2-х тыпаў умацавання пакатаў значных зьмен узроўню дна каналу паміж імі не назіраецца. Абодва тыпы вельмі добра захаваліся і захоўваюць пакаты ад размывання ды інш. прычын (гл. рыс. 11). Фашыны з паверхні зацягнуліся ілам, а віцы, якімі зьвязваліся фашыны, да сучаснага моманту зусім не пашкоджаны.

Колфонд Мар'іна—адзінае месца, дзе плецянёвыя ўмацаваньні пакатаў не разбураны. Кянавы, на якіх будуецца там умацаваньні,

Рыс. 11. Умацаваньне пакатаў фашынамі і плецянём праз год пасля іх пабудовы па кан. № 1 (колфонд Мар'іна, Бабруйскай акругі).

праходзяць з малым нахілам па нізавым балоце з досыць глыбокім торфам, які выклінаецца маленькімі астравамі, разьмеркаванымі на вялізарным масыве балот. Пясчаны грунт, на якім стварылася балота, зусім слаба прапітаны грунтавой вадой, чаму пры выкопваньні кянавы ў ім месцамі нават ня выходзіць грунтавая вада. Гэты факт скарыстоўваецца цяпер і для мэт асушкі балота для культурных сенажацяў, дзе лічыцца выстарчальным пракапаць асушальныя кянавы праз 100—150 м, каб араць трактарамі

і засяваць балота рознымі культурнымі расьлінамі. Таму прычынамі захаваньня плецянёвых умацаваньняў амаль-што ў адным месцы БССР—колфондзе Мар'іна трэба лічыць ня тое, што тут выпрацаваны дасканалы тып умацаваньняў, а тое, што тых самых галоўных прычын, якія ўплываюць на разбурэньнеў другіх мясцох, у даным месцы зусім ці ў значнай ступені няма. У 1928 г. пры выкопваньні канавы праз пясчаны груд назіралася выпадкова даволі моцнае выклінаваньне грунтавое вады і аплыў пакатаў звыпіраньнем дна (гл. рыс. 7 і 12). У гэтым месцы было пабудавана фашынавае і з бакоў бугра плецянёвае ўмацаваньне, якое да сучаснага моманту добра захавалася. Пакінуты неўмацаваным у гэтым месцы колектар пры злучэньні з каналам 1 вельмі разбурыўся, а грунт, аплыўшы з пакатаў, часткова вынесены і адкладзены на дно каналу 1 (гл. рыс. 13).

3. Рака Брагінка (канал Муромля) Гомельскае акругі. Канал Муромля паміж вёскамі Чэрняў і Вяльля злучае рэчку Брагінку з ракой Дняпром. Ён пракапаны на значным працягу ў пясчаным грунце з прапласткамі глею. Работы па выкопваньні і частковым умацаваньні пакатаў нахіленымі плецямі выкананы ў 1927 г. Пры аглядзе каналу ў 1928 г. знойдзена, што ўмацаваньне пакатаў, зробленае ў верхняй частцы каналу, зусім вымыта; пакаты, не ўмацаваныя ў мінеральным грунце, моцна папсаваны рухам вады і кавальеры, складзеныя каля канавы, на адлегасьці аднаго мэтра, пачалі ссоўвацца ў канаву (гл. рыс. 14). Дно каналу вымыта прыблізна на 0,20—0,30 м у мінеральным грунце і захавалася ў тарфяным.

Прапласткі глею, якія чаргуюцца з пяском, досыць добра супраціўляюцца руху вады, што відаць па камлыгах глею, якія добра захаваліся, ня гледзячы на размываньне пясчанага грунту паміж імі.

У 1929 годзе прыступілі да асушкі балот у Брагінскім колёнізацыйным фондзе, дзе ўжо выкапаны на значным працягу па грузкім балоце, пакрытым куп'ём (гл. рыс. 15), Паганянскі канал, які амаль-што скрозь праразае тонкія напластаваньні торфу і ўрэзваецца ў пясчаныя адклады. Тут з дна канавы і пакатаў назіраецца досыць моцнае выкліненне грунтавое вады ў выглядзе крыніц, ад чаго пакаты месцамі паапльвалі (гл. рыс. 16). Закругленьні Паганянскага каналу зроблены на вока, ад чаго назіраюцца

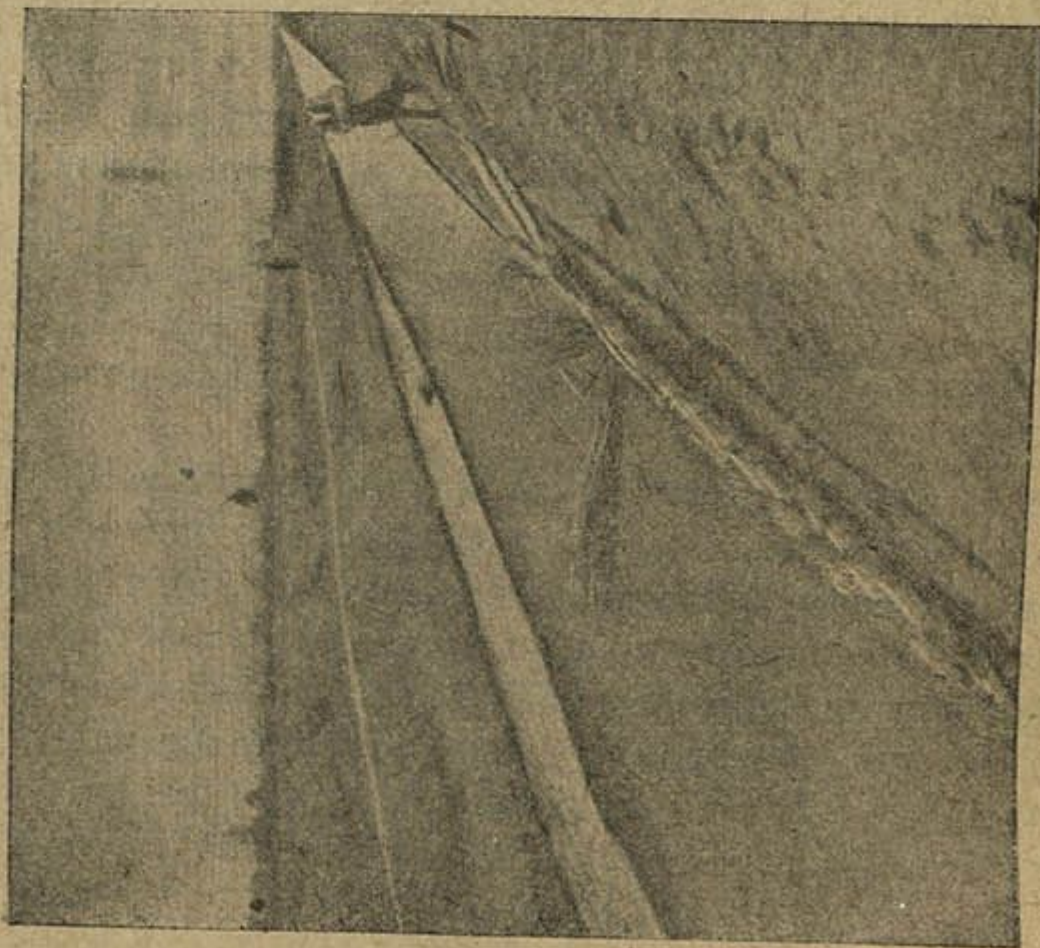

Рис. 12. Апльў пакагу ў пясчаным грунце пад уплывам
ціску грунтовай вады (колфонд Мар'іна, Бабруйскай
акругі).

Рис 13. Разбурэнне неўмацованага канала ў пясчаным
грунце, колфонд Мар'іна, Бабруйскай акругі.

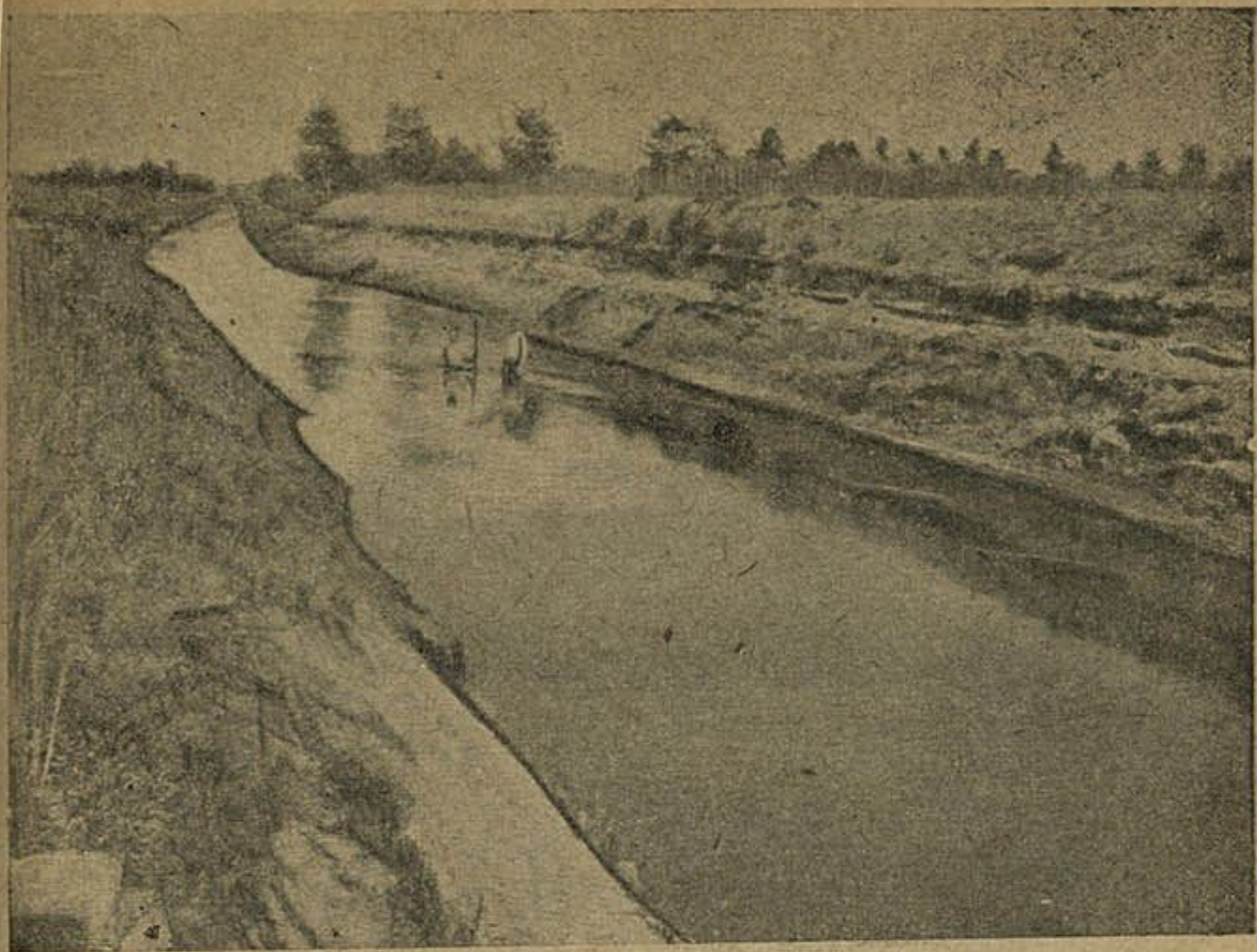

Рис. 14. Размыў і спаўзаньне пакатаў і кавальера ў пясчаным з прапласткаю глею грунце, па кан. Муромля (Брагінскі колфонд, Гомельскай акругі).

Рис. 15. Купністае балота (Брагінскі колф., Гомельскай акр.).

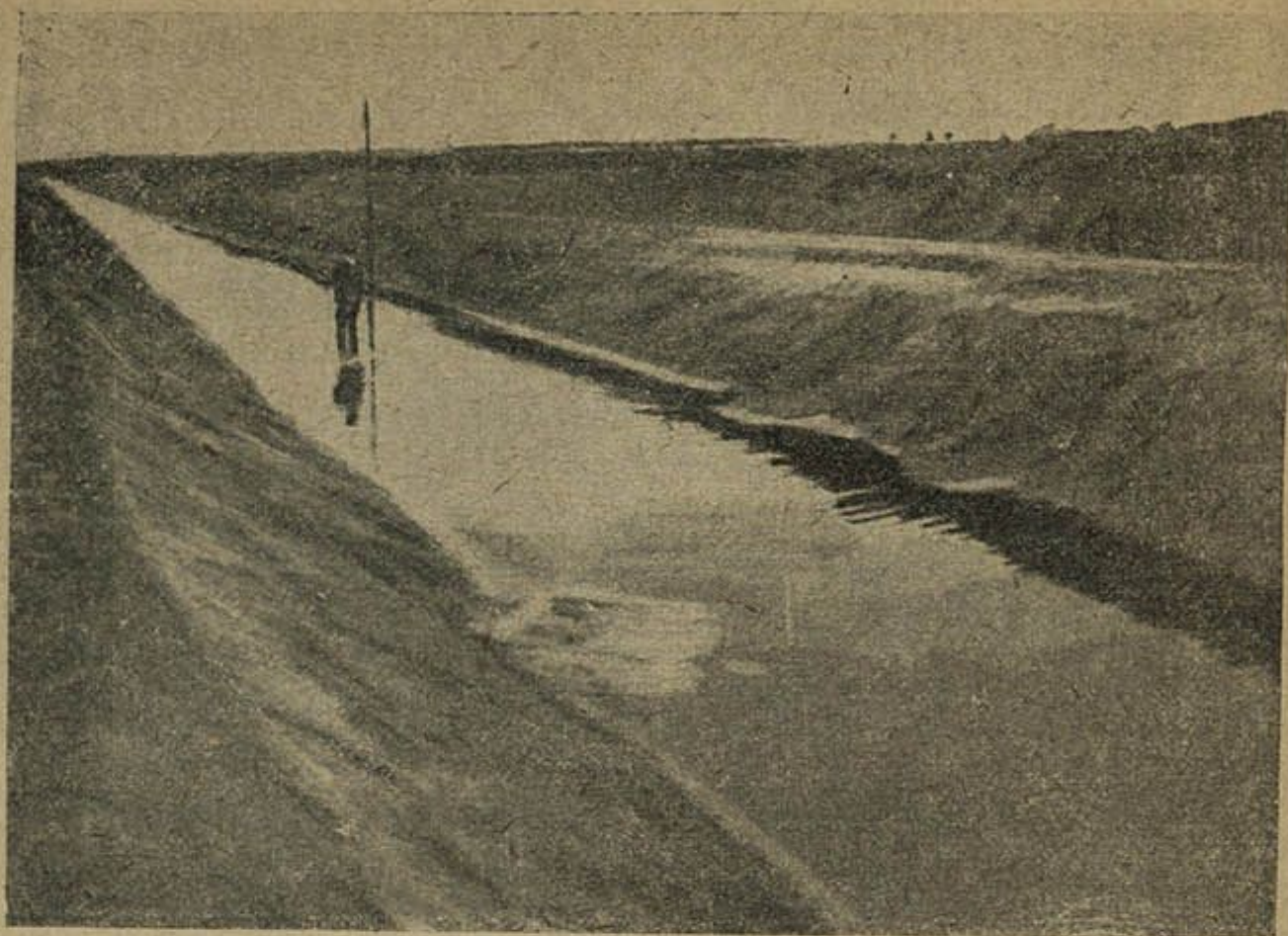

Рис. 16. Аплыў пакатаў у пясчаным грунце пад уплывам ціску грунтовай вады (Брагінскі колф., Гомельскай акругі).

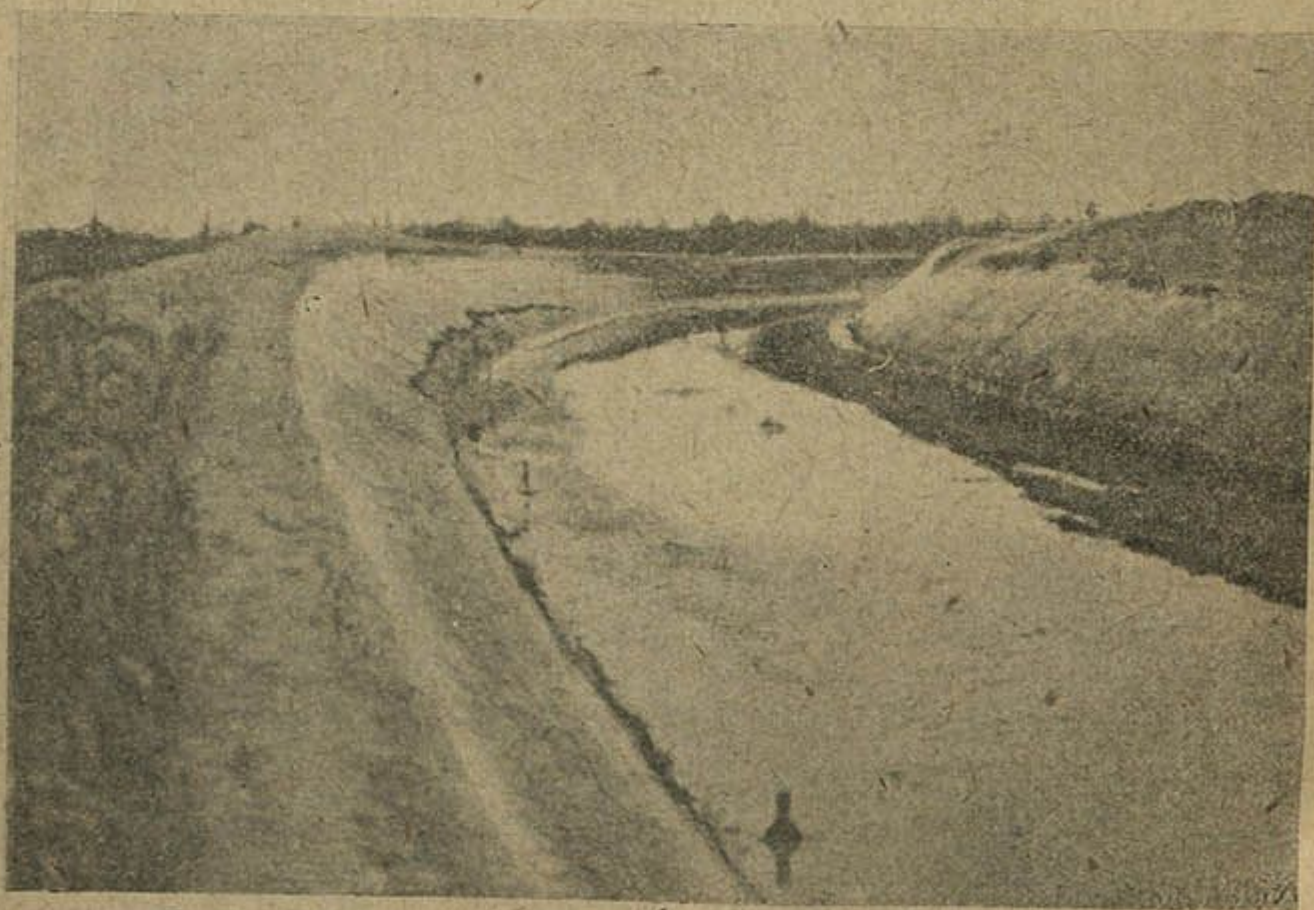
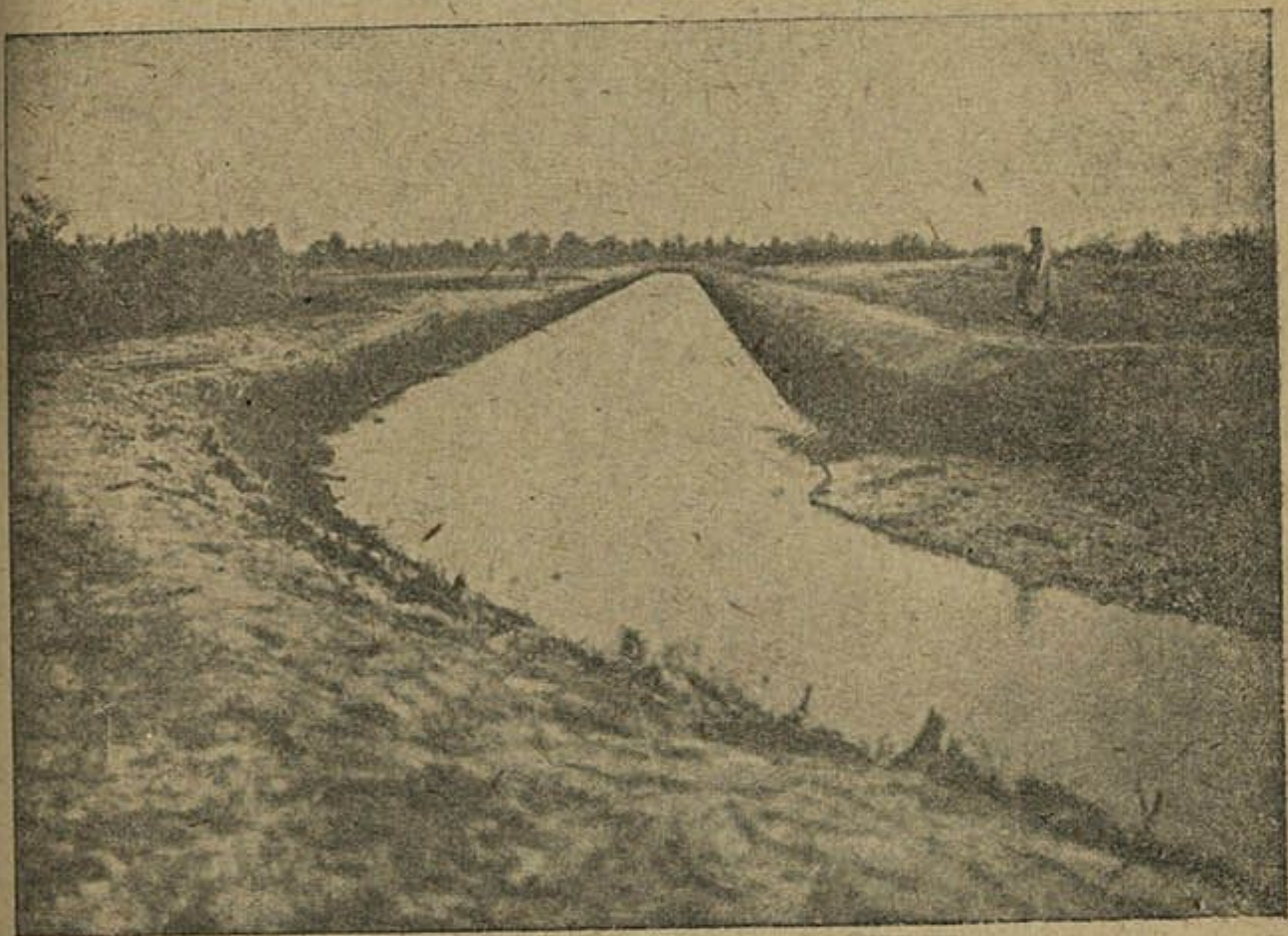

Рис. 17. Размыў пакату і заіленьне дна на крутым завароце Паганянскага каналу (Брагінскі колф., Гомельскай акругі).

характэрныя размывы пакатаў і заіленьне дна, уласьцівае няправільным і крутым заваротам (гл. рыс. 17 і 18).

4. Варонецкі с.-г. тэхнікум Менскае акругі. Работы на пагранічнай канаве № 1, Магістральнай канаве № 4 і нагорнай канаве да магістральнай № 4 па выкопваньні іх і ўмацаваньняў пакатаў і дна адбываліся ў летні сэзон 1925 г. Каналы ў пясчаным грунце ўмацаваны фашынамі з укладкай зьверху іх абзірваном (рыс. 19).

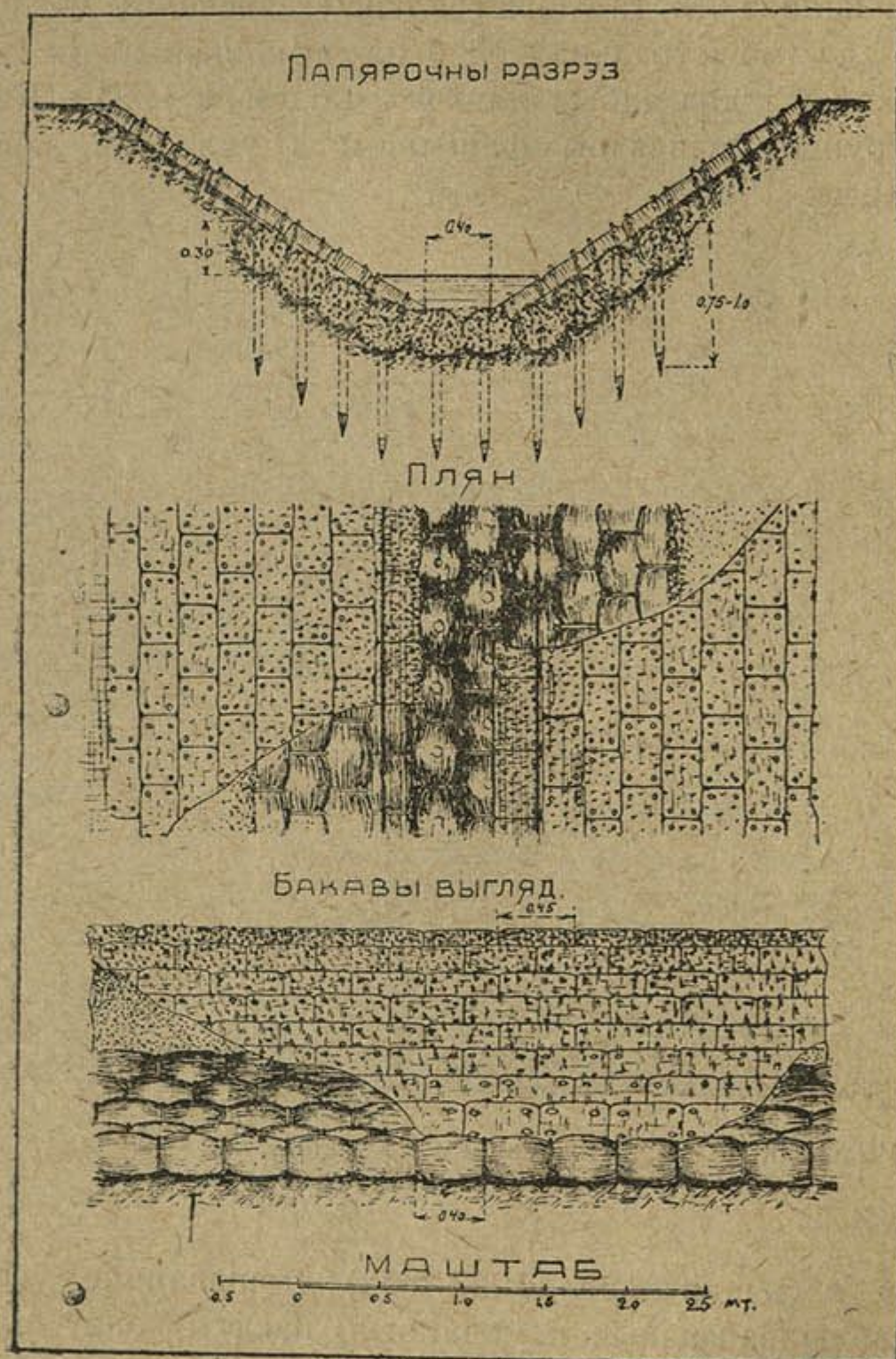
Рыс. 18. Умацаваньне пакатаў плечаньнем і заіленьне дна на крутым завароце каналу (Брагінскі колф., Гомельскай акр.).

Да часу абсьледваньня (1927 год) умацаваньне ўсюды захавалася, абзірванаваныя паўдвайныя пакаты канаў пакрыліся густою травяною расьліннасьцю, зробленыя з фашын невялікія перапады таксама добра захаваліся магчыма таму, што ў даных месцах канавы амаль перасыхаюць улетку і ў другія поры году яны ня бываюць перапоўнены вадой.

Наданы дну канавы ўзровень захаваўся, за выключэньнем

частак, якія знаходзяцца ў падпоры р. Бярэзіны і верхняе
 ласткі магістральнае канавы № 4 (п. 11-14), дзе назіраецца нека-
 торае заіленне дна.

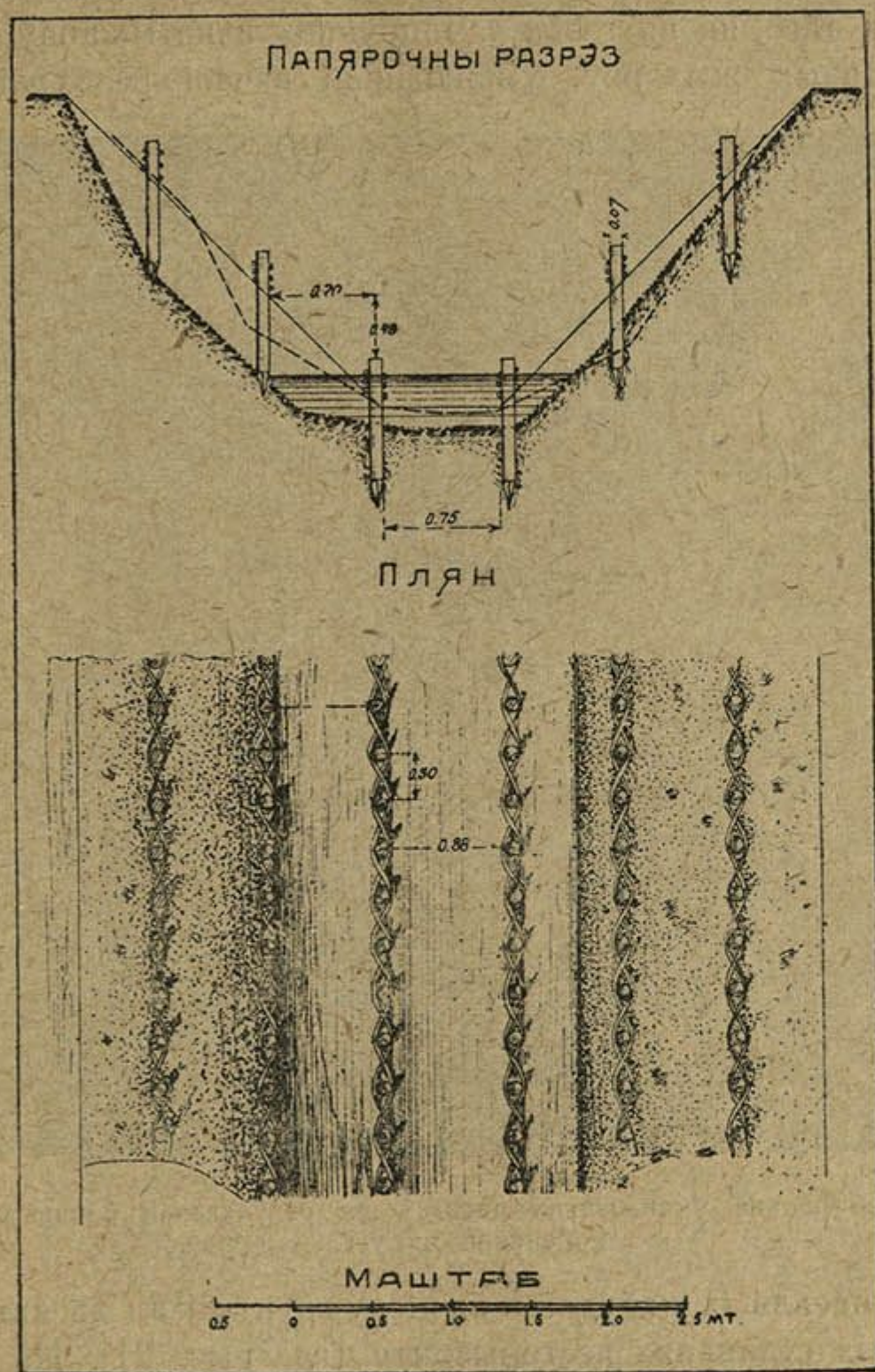

Рыс. 19.

5. Рака Грэбелька Менскае акругі. Рака Грэбелька бярэ
 пачатак з тарфяніка каля станцыі Міхановічы, Зах. чыгункі, і ўпа-
 дае ў раку Пціч. Рэгуляваньне яе зроблена ў 1925-26 опэрацыі

ным годзе. На значнай адлегласці яна праходзіць на тарфяным балоце нізавога тыпу і толькі ў некаторых мясцох прарэзвае мінеральныя выступы з гліністым і пясчаным грунтам. У гэтых

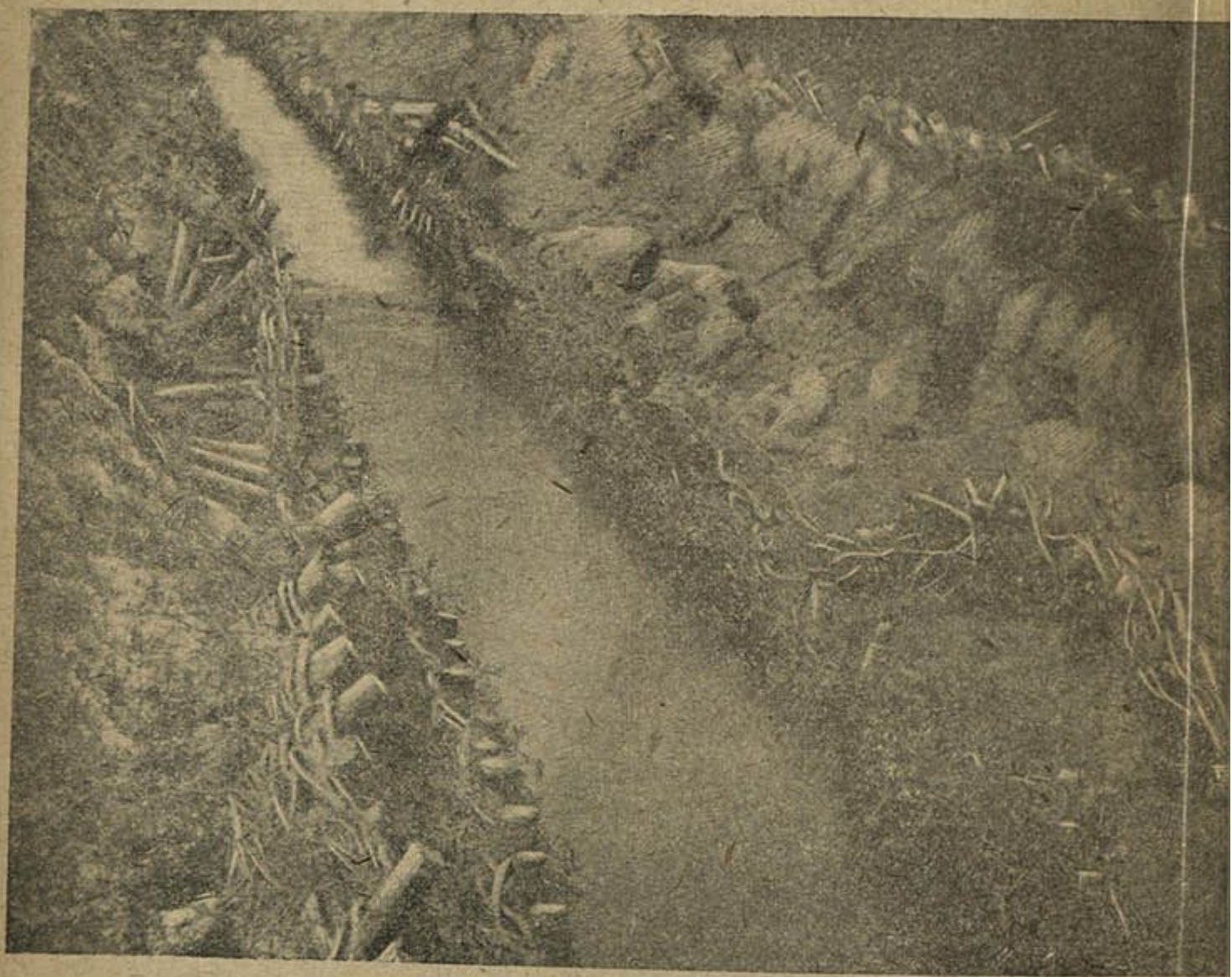

Рыс. 20.

мясцох былі зроблены спробы ўмацаваць пакаты плецнямі. На рыс. 20 (папярэчны разрэз) суцэльнаю лініяй абведзена наданая канаве форма, дробная кропкавая лінія паказвае папярэчнае

сячэньне канавы ў месцы ўмацаваньня ў момант абсьледваньня больш буйнаю кропкавай лініяй праведзена папярэчнае сячэньне канавы на 20—30 м ніжэй умацаваных пакатаў. Прычыны разбурэньня ўмацаваньня ясныя з рысунку і зьяўляюцца відавочнымі прыкладам таго, як ня трэба замацоўваць пакаты канаў. Паводле слоў мясцовых жыхароў, умацаваньні пачалі разбурацца праз

Рыс. 21. Разбурэньне ўмацаваньня пакатаў на рэгуляванай рэчцы Грэбелька, Менскай акругі.

2-3 тыдні пасля іх пабудовы адціску грунту і ад дзеяньня вады пры высокіх стаяньнях яе гарызонту (гл. рыс. 21). На профілі каналу (гл. рыс. 22) паказаны суцэльнымі лініямі паверхня зямлі і ўзровень выкапанага дна каналу, кропкаваю—тыя-ж даныя ў момант дасьледваньня. З профілю відаць даволі значныя заносы дна каналу з прычыны размываньня пакатаў у мінеральным, а ў ніжняй частцы і ў тарфяным грунтах.

Уздойжны профіль р. Грзелькі, Менская дкр.

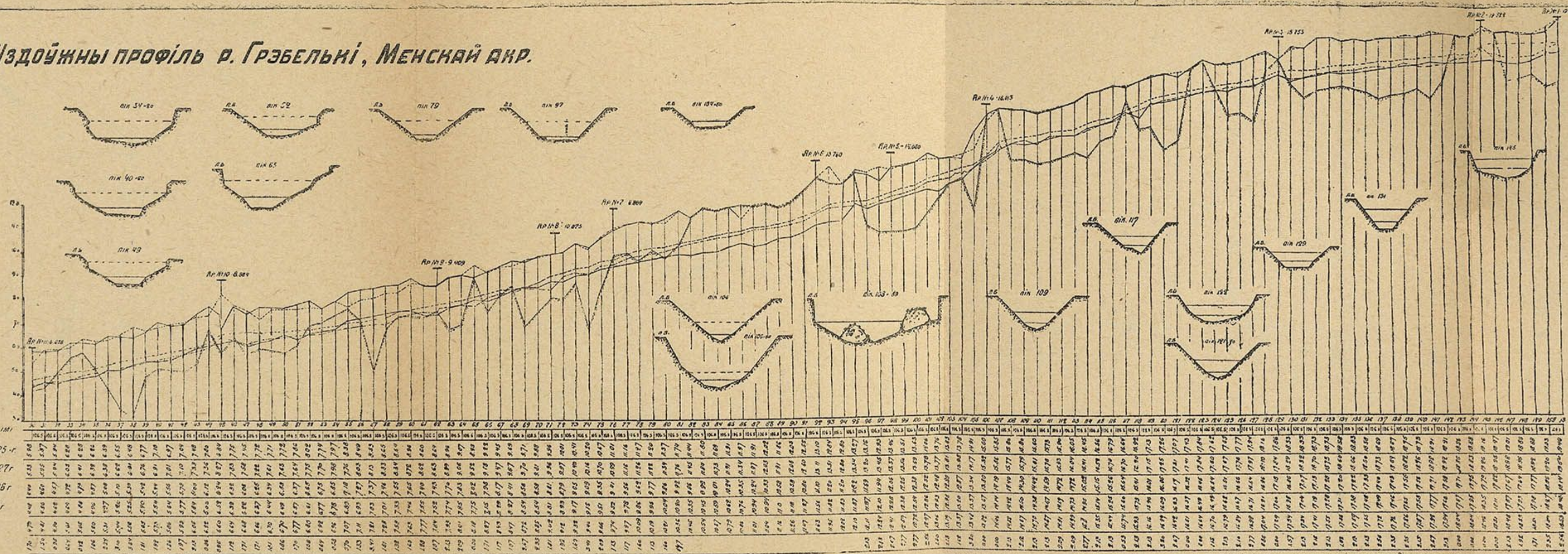

Рис. 22. Уздонны профіль р. Грэбелькі Менскай акругі

6. Менская балотная станция. Умацаваньні зроблены ў 24-25 операцыйным годзе на бакавых каналах і магістральнай, кая ўпадае ў раку Сьвіслач, у мясцох праходжаньня іх у пя-

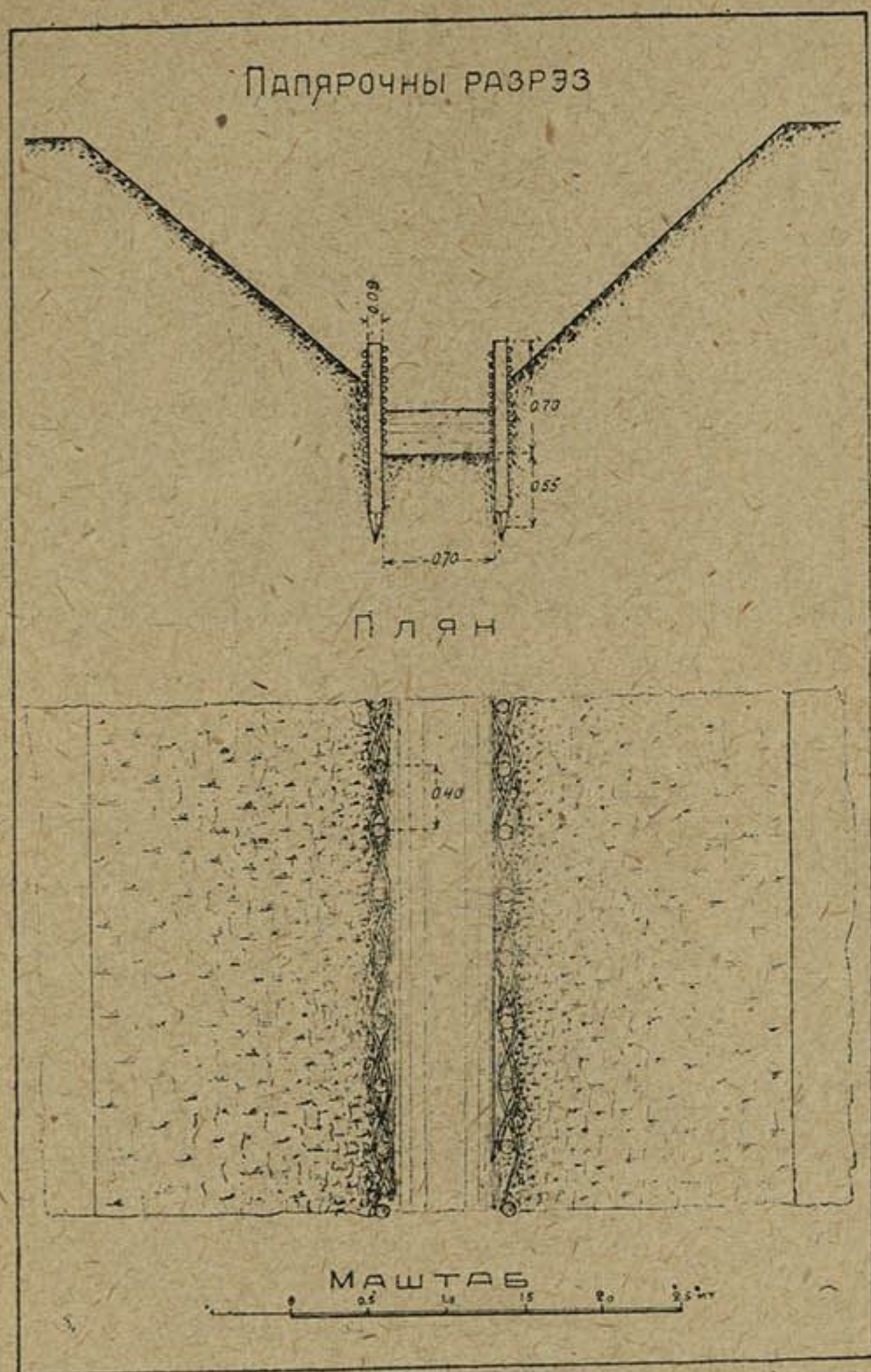
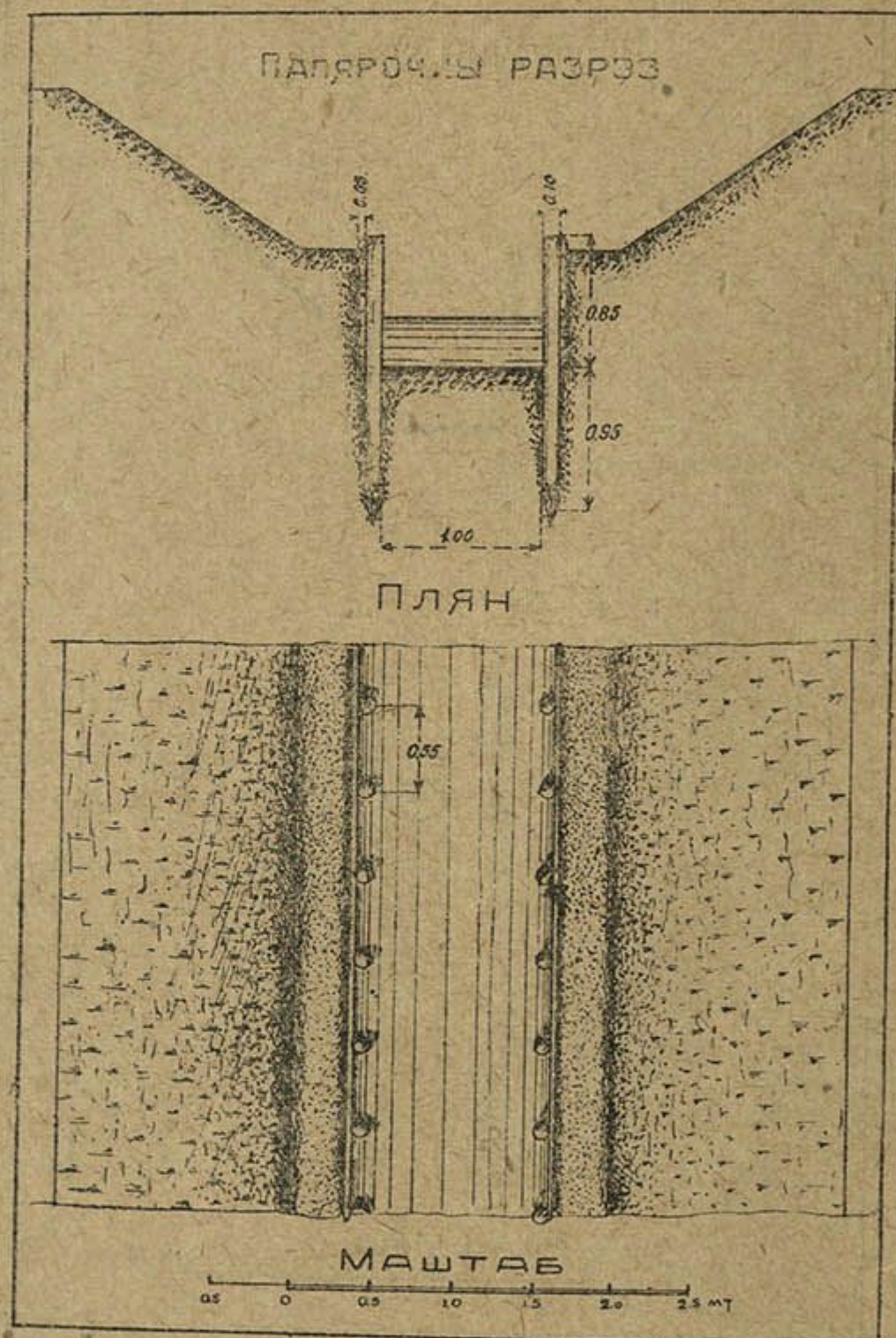

Рис. 23.

счаным грунце. Тып умацаваньня паказаны на рис. 23 і 24. Умацаваньні плецянёвыя і з дошак да часу абсьледваньня (улетку 1927-28 г.) параўнаўча добра захаваліся (Гл. рис. 25 і 26).

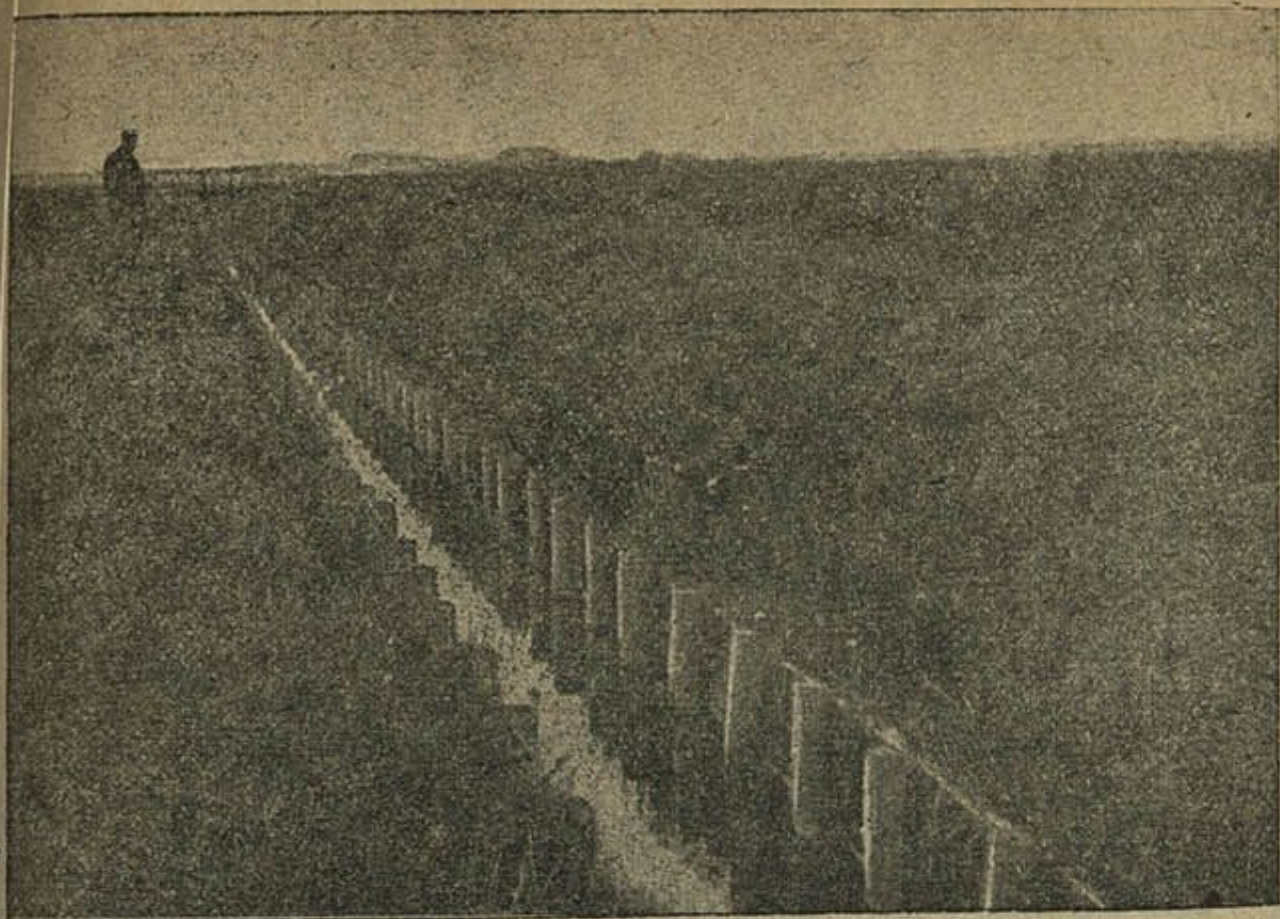
Запляценьне зроблена лазовымі віцамі, якія пакрыліся густымі парасткамі, што глушаць канаву (гл. рыс. 27). Засьмечана канавы хоць і павольнае, але дзе-ні-дзе назіраецца з прычыны

Рыс. 24.

спаўзання грунту і вымывання яго грунтавою вадой, што асабліва відаць на сутыку тарфяных адкладаў з мінеральным грунтам і пры сутыку ўмацаваньняў з дном канавы.

Рыс. 25. Дашчанае ўмацаваньне пакатаў канавы на Менскай Балотнай Дасьледчай Станцыі.

Рыс. 26. Плечанёвае ўмацаваньне пакатаў канавы на Менскай Балотнай Дасьледчай Станцыі.

Рыс. 27. Парасткі лазы з плецянёвага ўмацавання пакатаў, якая заглушае канаву на Менскай Балотнай Дасьледчай Станцыі.

7. Рака Талька і Суцінка Менскае акругі. Пры рэгуляваньні рэчкі Талькі ў 1927 і 1928 г. г. было зроблена шмат перакопаў на мінэральным грунце, які складаецца з чыстага, дробнага насичанага вадю пяску, прыкрытага зверху тонкім пластом торфу (ад 0 да 1,5 м) альбо перамешанага з торфам і пераплеценага карэньнямі альхі і чароту. Сярэдні нахіл дна рэчкі Талькі наданы 0,00035 і на Суцінцы 0,00043. Заснаваньне пакатаў зроблена ў тарфяным грунце 1 : 1 і ў пясчаным $1\frac{1}{2}$: 1. Старое рэчышча рэчкі ў мясцох прыляганьня да выкапанага каналу адгарожана двума плецянёвымі платамі, пастаўленымі на адлегласьці 1 м адзін ад аднаго, пры засыпцы паміж імі расьліннага грунту з адзірванаваньнем верху засыпкі. Калы для платоў забіты на адлегласьці 0,35—0,40 м, таўшчыня іх 0,06—0,08 м і глыбіня забіўкі ў грунт 0,50 м, пры вышыні платоў, перамычак, 0,80—1 м (гл. рыс. 28).

Такія перамычкі былі таксама пабудаваны ў мэтах звужэння старога рэчышча рэчкі праз адрэзку лішняй, паводле разьлікаў, шырыні ўдоўжнымі перамычкамі, якія прымкнуты месцамі зверху і знізу да пакатаў канавы, а месцамі толькі знізу, дзе паміж верхнім канцом перамычкі і пакатам канавы пакінута дзірка на працягу 5—10 м.

У мясцох выкопвання канаў у чыстым пясчаным грунце, насычаным вадою, дзе ў часе капаньня назіралася аплываньне

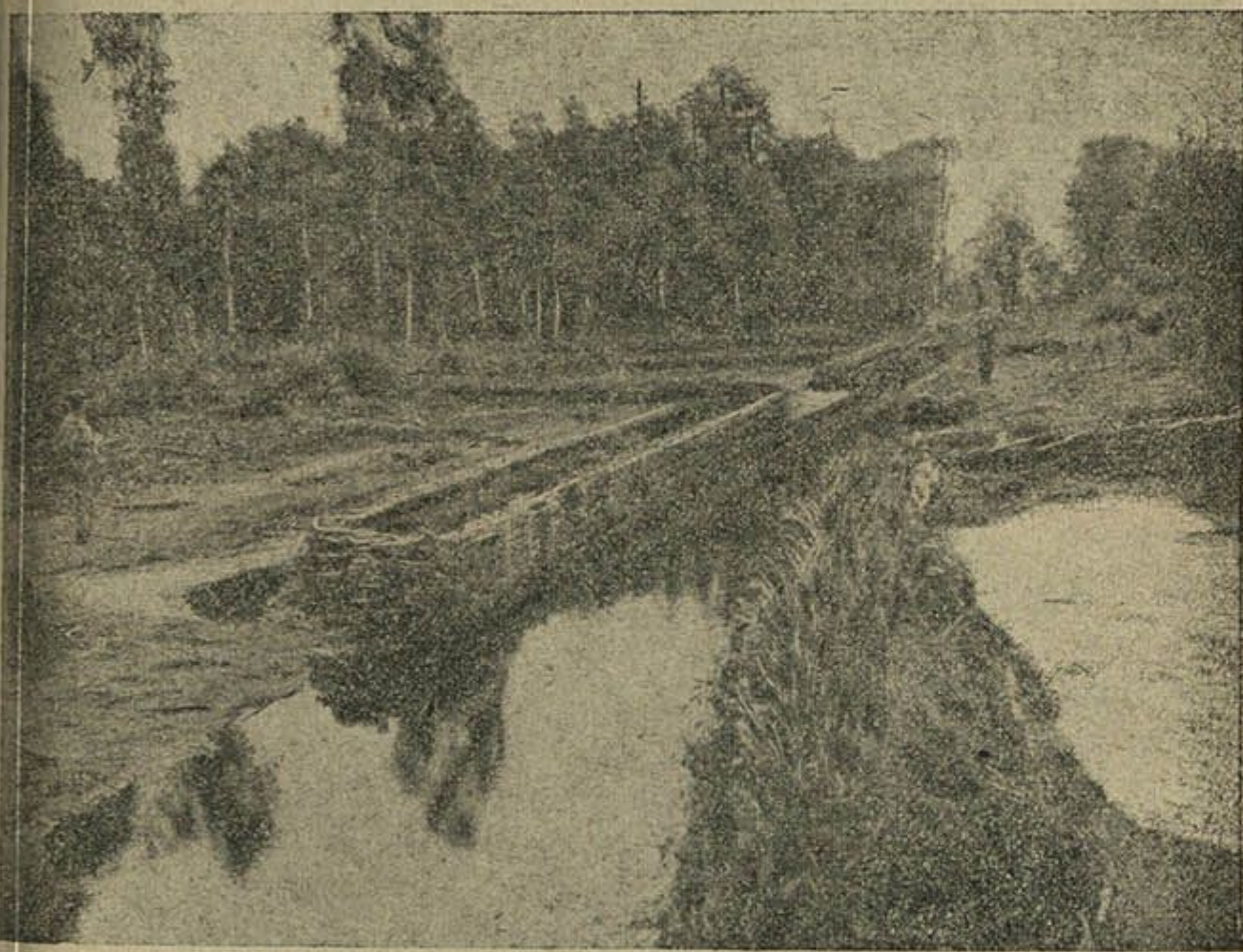

Рис. 28. Звужальныя плецянёвыя перамычкі на рэчцы Тальцы, Менскай акр.

пакатаў, каля дна канавы былі пабудаваны вэртыкальныя, плецянёвыя адзіночныя платы вышыняю да 1 м з прывязкай верху калоў плоту да забітых у пакат калоў праз 2—3 м.

У гэтых мясцох з прычыны звужэння канавы і няўдала выбранага тыпу ўмацаваньня з вельмі малой забіўкай калоў, на 0,5 м, і рэдкім запляценьнем паміж каламі ўмацаваньне ціскам грунту некалькі разоў пераварочвалася на дно канавы, 'зараз-жа пасля пабудовы яго, і, нарэшце, да 1928 г. ўмацаваньне месцамі

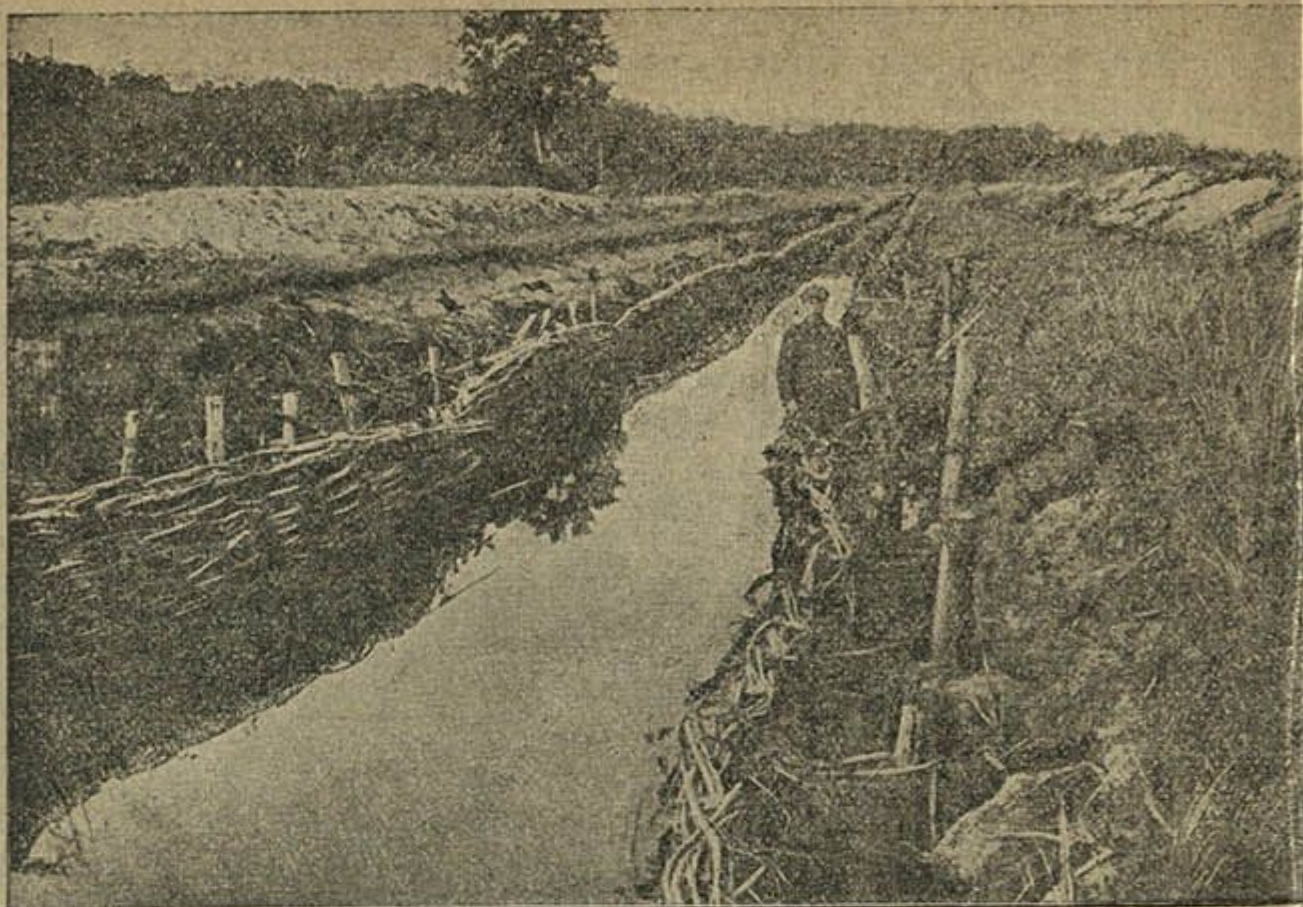

Рис. 29. Аплыў пакатаў і разбурэнне плецянёвага ўмацавання на р. Талька, Менскай акругі.

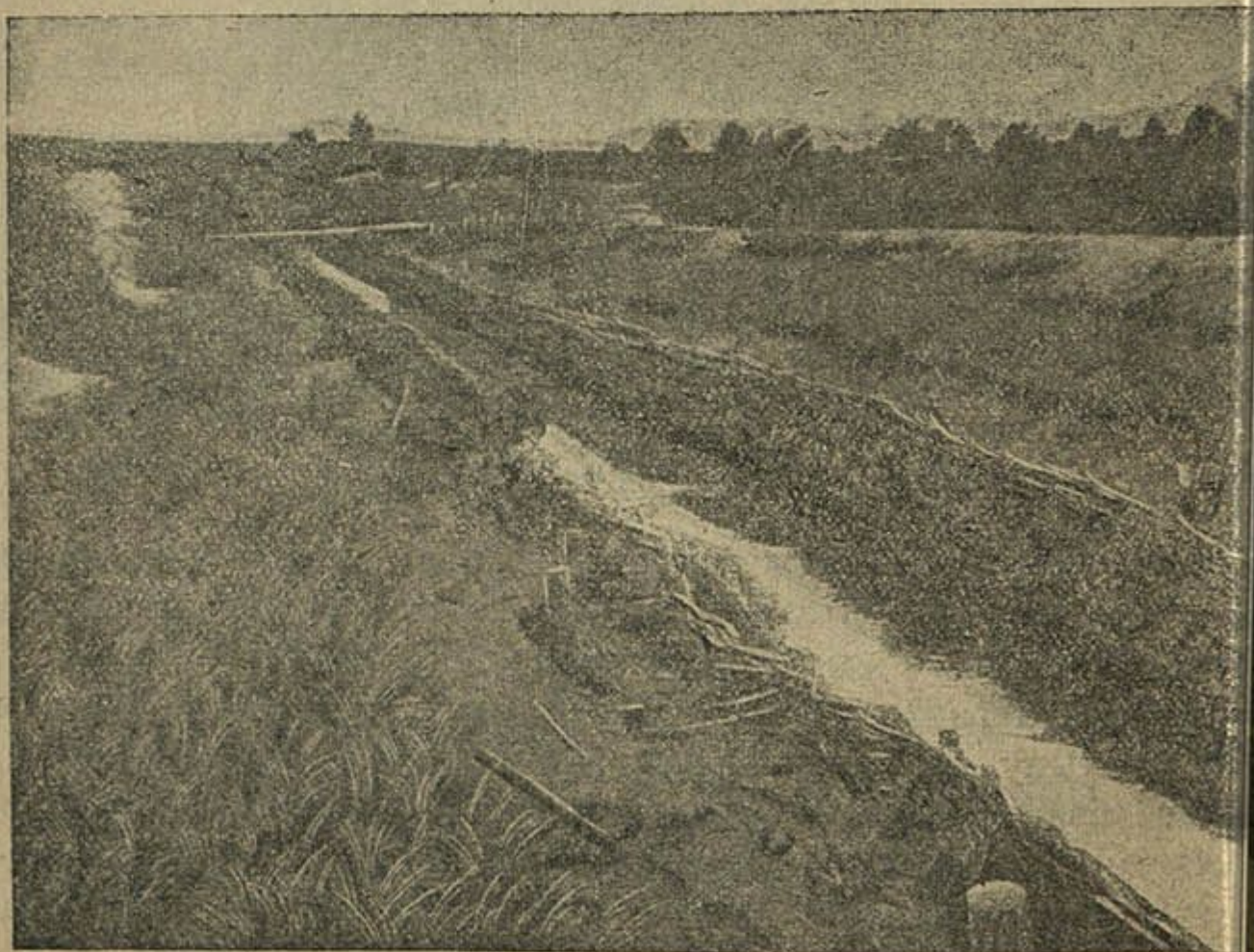

Рис. 30. Аплыў пакатаў і разбурэнне плецянёвага ўмацавання на рэчцы Суціца, Менскай акругі.

нахилілася ў канаву, і скрозь грунт з пакатаў аплыў праз умацаванне і знесены рухам вады (гл. рыс. 29 і 30). У 1928 г. на рэгуляванай у 1927 г. частцы рэчкі Талькі паглыблена дно на глыбіню 0,4 м для ачысткі яго ад наносаў. Адначасова папраўлены разбураныя ўмацаваньні, але з прычыны неадпаведнай забіўкі калоў умацаваньне, ціскам грунту на яго, ссунулася да каналу і часткова перавярнулася, ад чаго дно і пакат у гэтых мясцох моцна папсаваліся рухам вады (гл. рыс. 31).

Для дасьледчых мэт у трох мясцох на р. Тальцы былі пабудаваны ў 1928 годзе фашынавыя ўмацаваньні пакатаў з адзірванаваньнем і без адзірванаваньня верхняй часткі пакатаў. Глыбіня забіўкі калоў вызначалася адпаведнымі разьлікамі пры дасналым вывучэньні часовага супраціўленьня грунту і куту натульнага пакату. Тып і мэтад пабудовы ўмацаваньня пакатаў паказаны на рысунках 32, 33 і на рыс. 34.

Фашыны вязалі звычайным дротам дыяметрам 1—1,5 мм, якім абкручвалася фашына ў кожным месцы 3 разы пры адлегласьці вязваньня 0,35 м даўжыні фашыны 20 м і дыяметры фашыны 0,25 м.

Хмызьняк для фашын скарыстоўваўся галоўным чынам арэзавы, бярозавы, лазовы і альховы. Фашыны закладаліся ў пакат аснаваньнем 1 : 1 і прыбіваліся сасновымі ці яловымі каламі даўжынёю 1 м, таўшчынёю 0,07—0,08 м на адлегласьці ў ніжнюю фашыну праз 0,5 м і ў верхнія фашыны праз 0,75 м.

Верхняя фашына дадаткова прыбівалася праз 2 м каламі, якія біваліся вэртыкальна да пакату, каб іх не падняў лёд. Дно канавы, з выгнутага боку, на завароце, умацавана фашынамі, прыбітымі да дна мэтравымі каламі, праз 0,5 м з накіраваньнем на нахілу ў розныя бакі.

Пры аглядзе праз год пасля пабудовы фашынавыя ўмацаваньні ўсюды вельмі добра захаваліся, фашыны з паверхні і ў сярэдзіне пакрыліся тонкім пластом ілу, адзірванаваная верхняя частка пакату вельмі добра захавалася і зарасла травой, дрот месцамі пакрыўся вельмі тонкім пластом іржы і трымаецца добра. (гл. рыс. 35).

Пры аглядзе пакатаў на ўсёй выкапанай частцы р. Талькі, тарфяным грунце, з аснаваньнем 1 : 1, назіраецца нязначнае, падавое зношваньне каля дна каналу, роўнае 0,01—0,05 м, у мясцох,

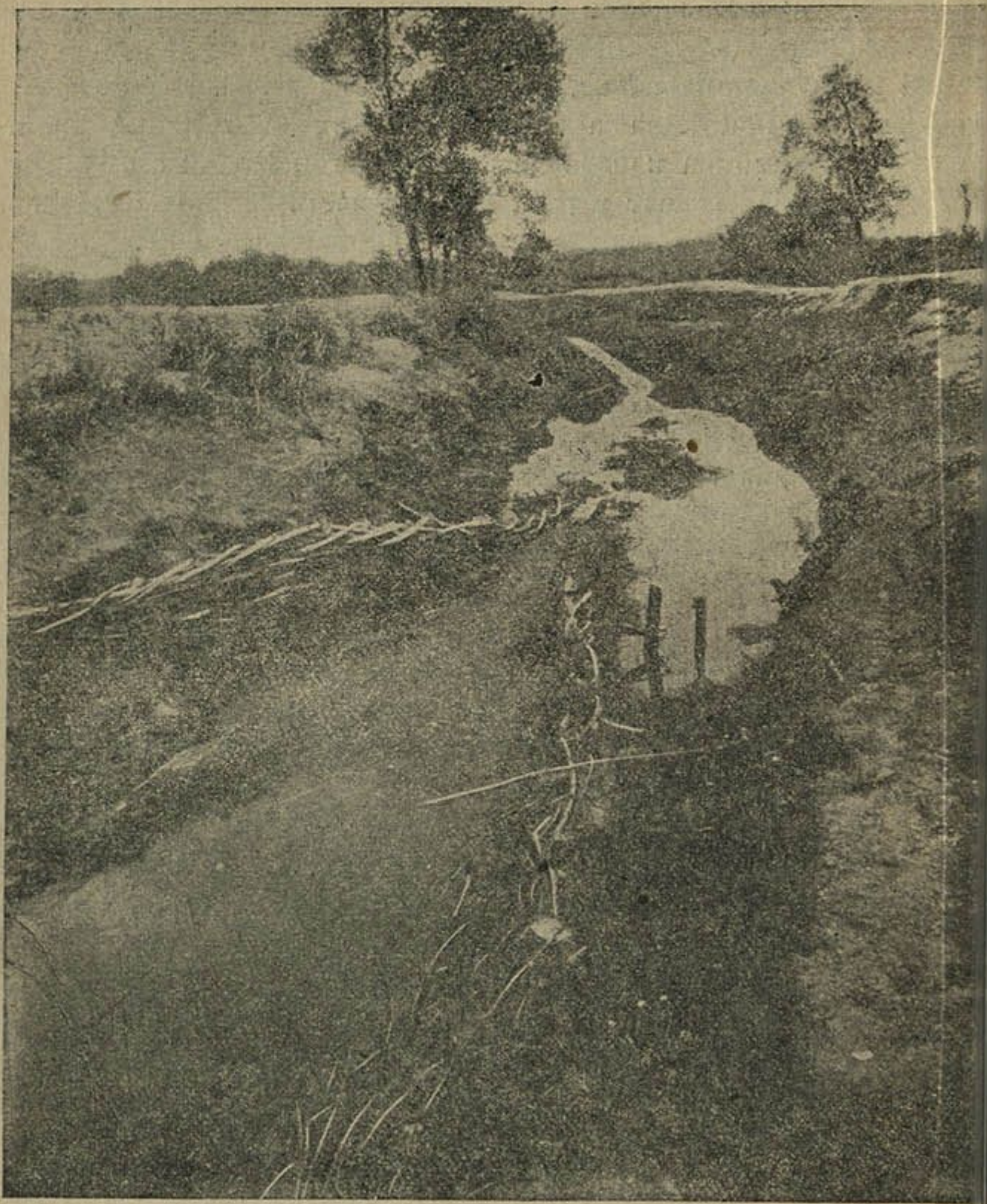

Рис. 31. Тып разбурэння плецянёвага ўмацавання пакатаў пры неадпаведнасьці глыбіні забіўкі калоў і ціску грунту на пакат.

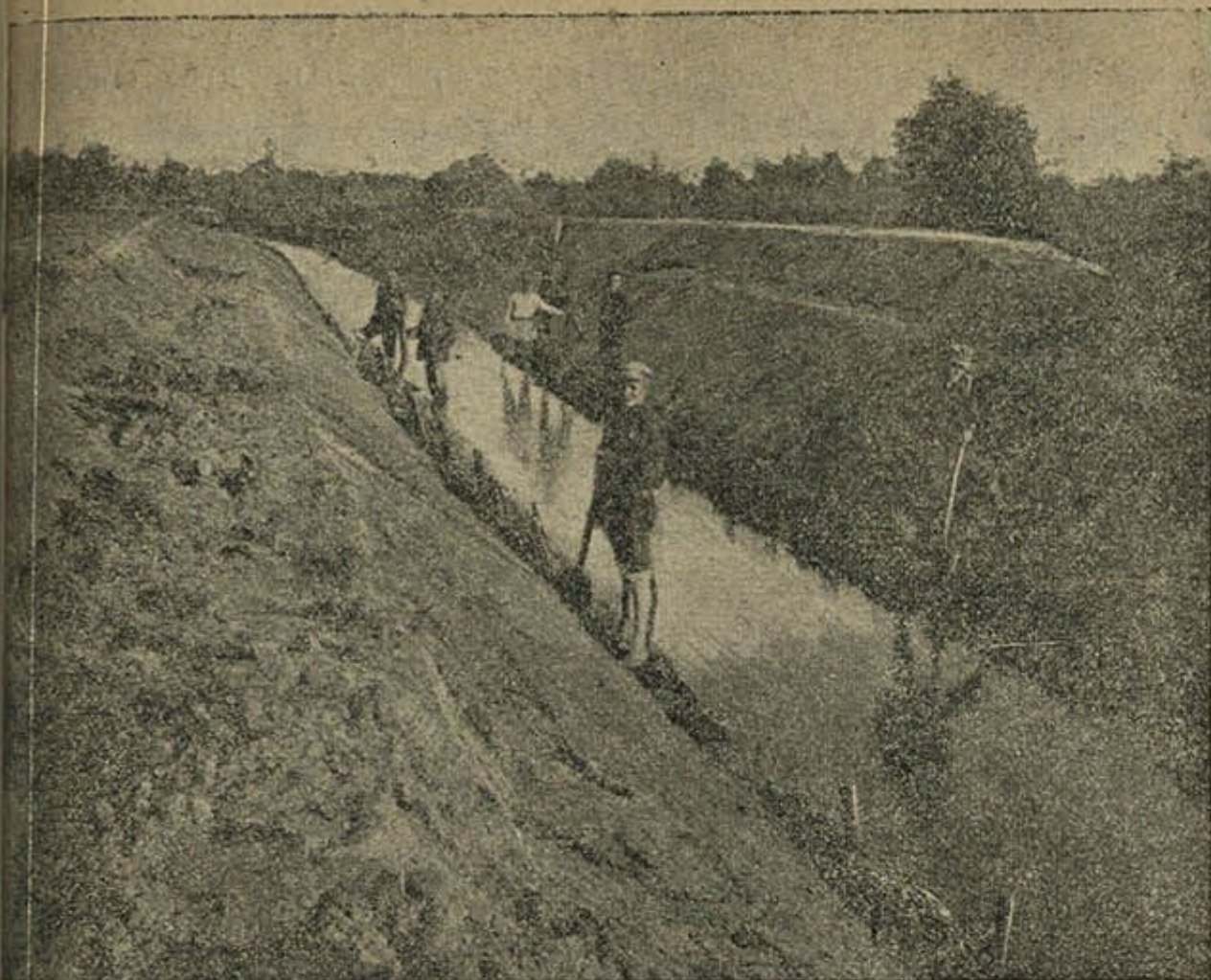

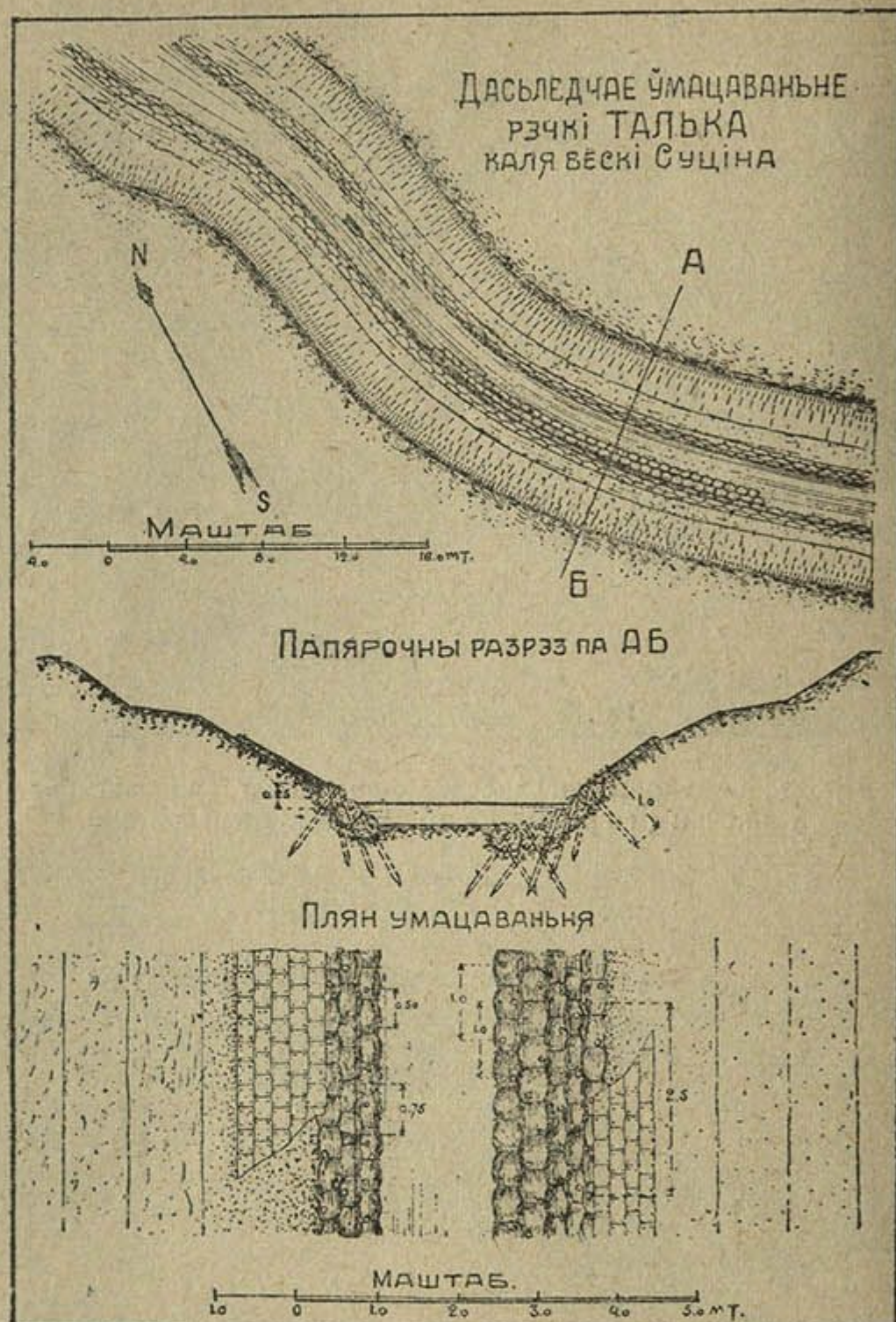
Рис. 32. Процэс пабудовы дасьледчага фашыновага ўмацаваньня пакатаў у пясчаным грунце на р. Талька, Менскай акр.

Рис. 33. Фашыновае ўмацаваньне з адзернаваньнем верхняй часткі пакату ў пясчаным грунце на р. Тальцы, Менскай акругі,

дзе торф вялікай попельнасьці, больш 10 проц., пакаты к
дна каналу моцна пакрышыліся і змыты вадою на вышыню ад
да 1 м. Вельмі вялікія разбурэньні пакатаў наглядаюцца

Рыс. 34.

мясцох, дзе канава праходзіць у мінеральным грунце, прык
тым пластом торфу. У такіх мясцох пакаты каля дна апл
ад чаго верхняя частка адвальваецца камлыгамі і загру
канаву (рыс. 36).

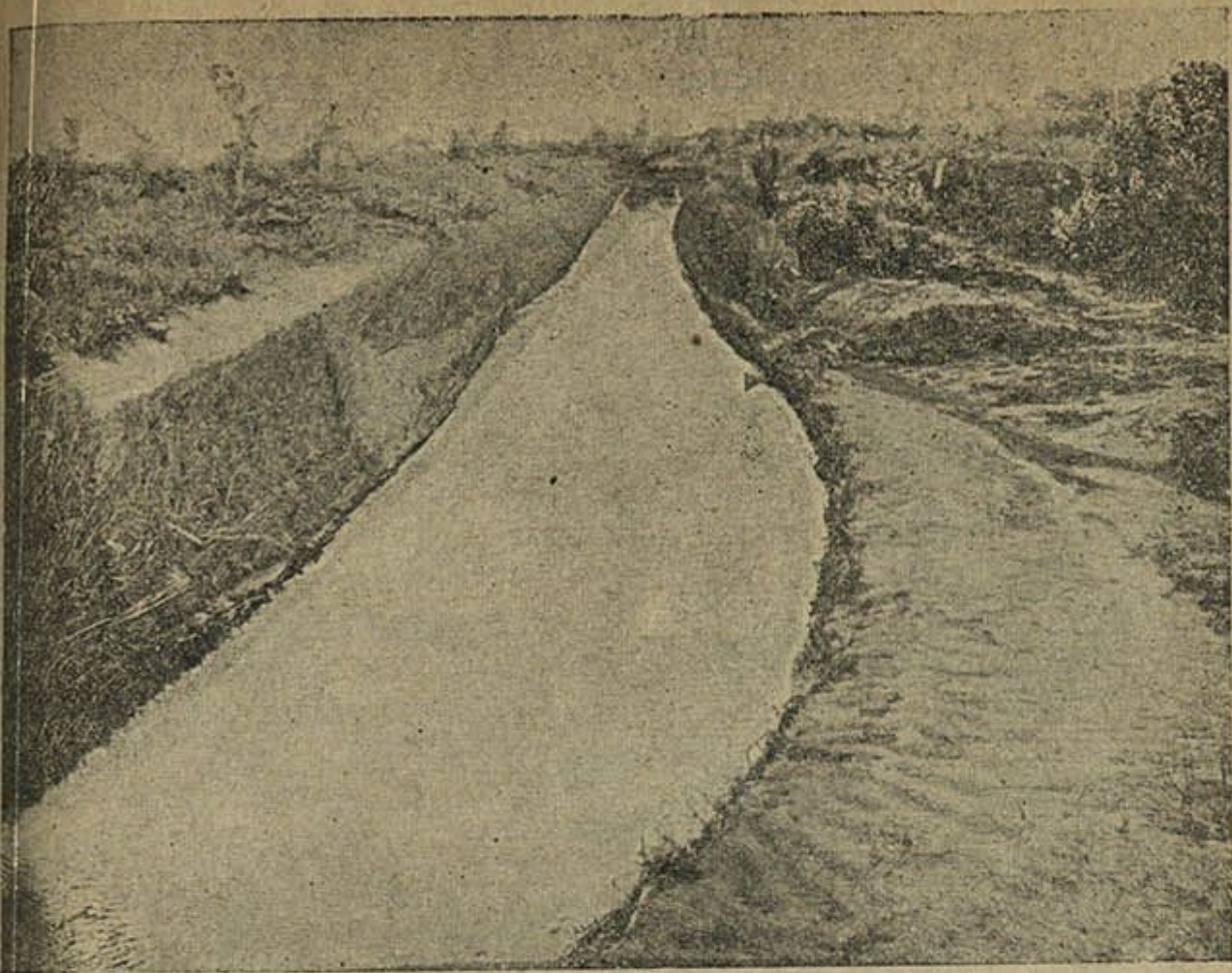

Рис. 35. Дасьледчае фашыновае ўмацаваньне пакатаў праз год пасля пабудовы на р. Тальцы, Менскай акругі.

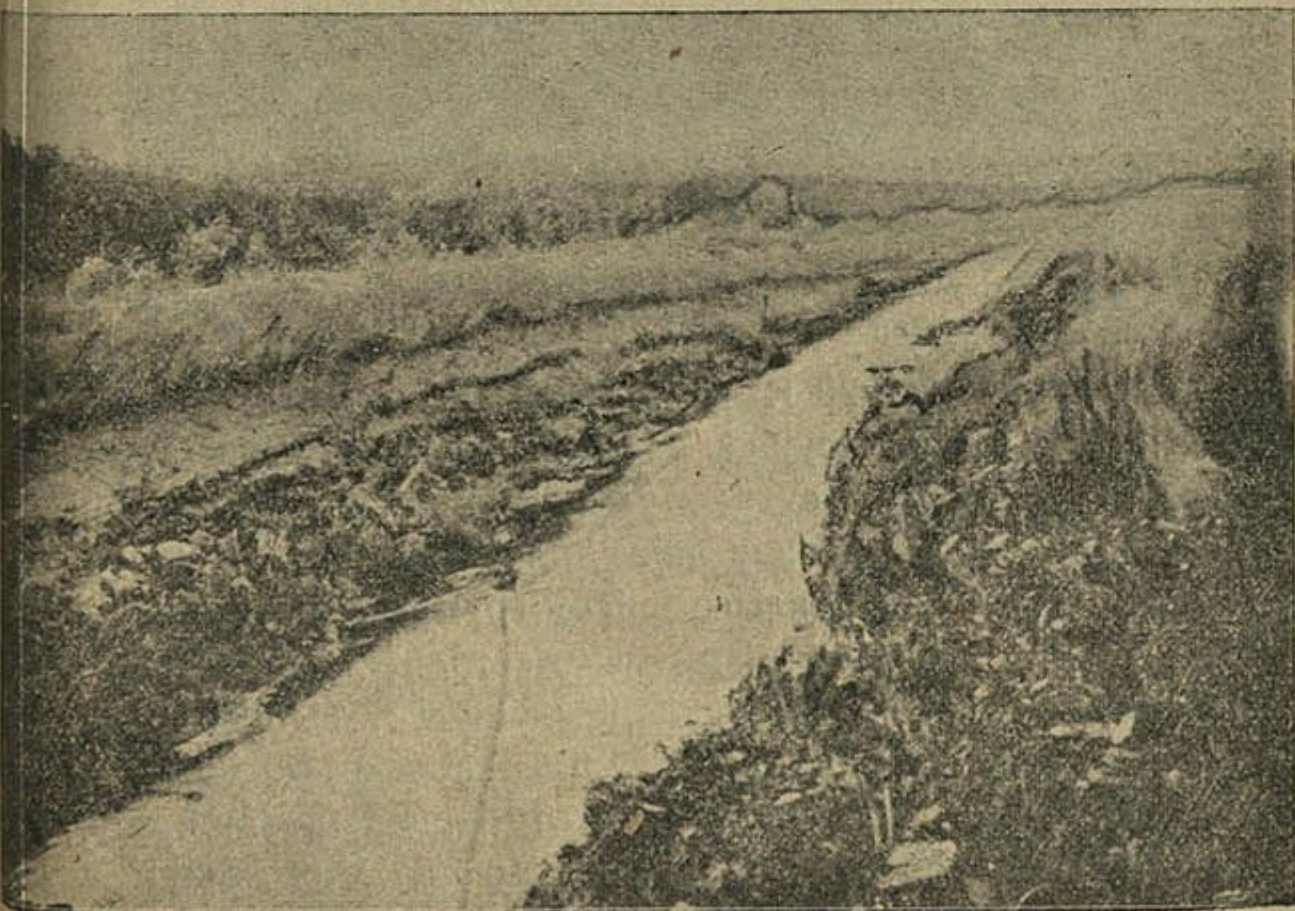
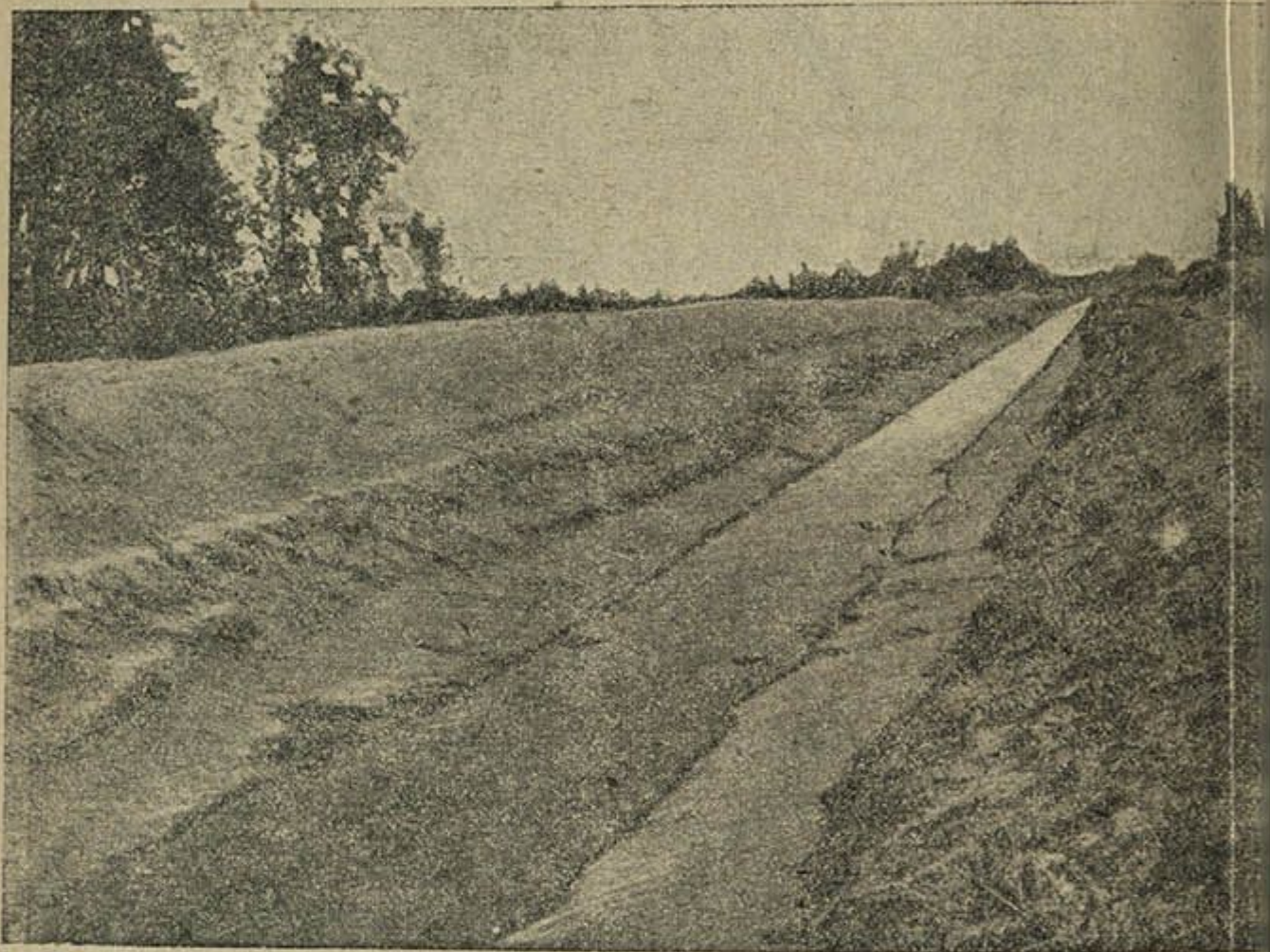

Рис. 36. Разоурэньне пакатаў каналу, дно якога ўразаецца ў пясчаны грунт на р. Тальцы, Менскай акругі.

У мясцох, дзе канава пракопана ў пясчаным, зьмешаным торфам, грунце, пераплеценым карэньнем альхі і чароту, пры заснаваньні $1\frac{1}{2} : 1$, значных размываньняў ці разбурэньня пакатаў не наглядаецца, у мясцох-жа з заснаваньнем $1 : 1$ назіраецца зношваньне пакатаў каля дна канавы на вышыню да 1 м з падовай нахілу прыблізна 30° .

Рыс. 37. Аплыў пакатаў каналу, прарытага ў пясчаным грунце, прапітаным грунтовай вадой на р. Курвінка, Менскай акругі.

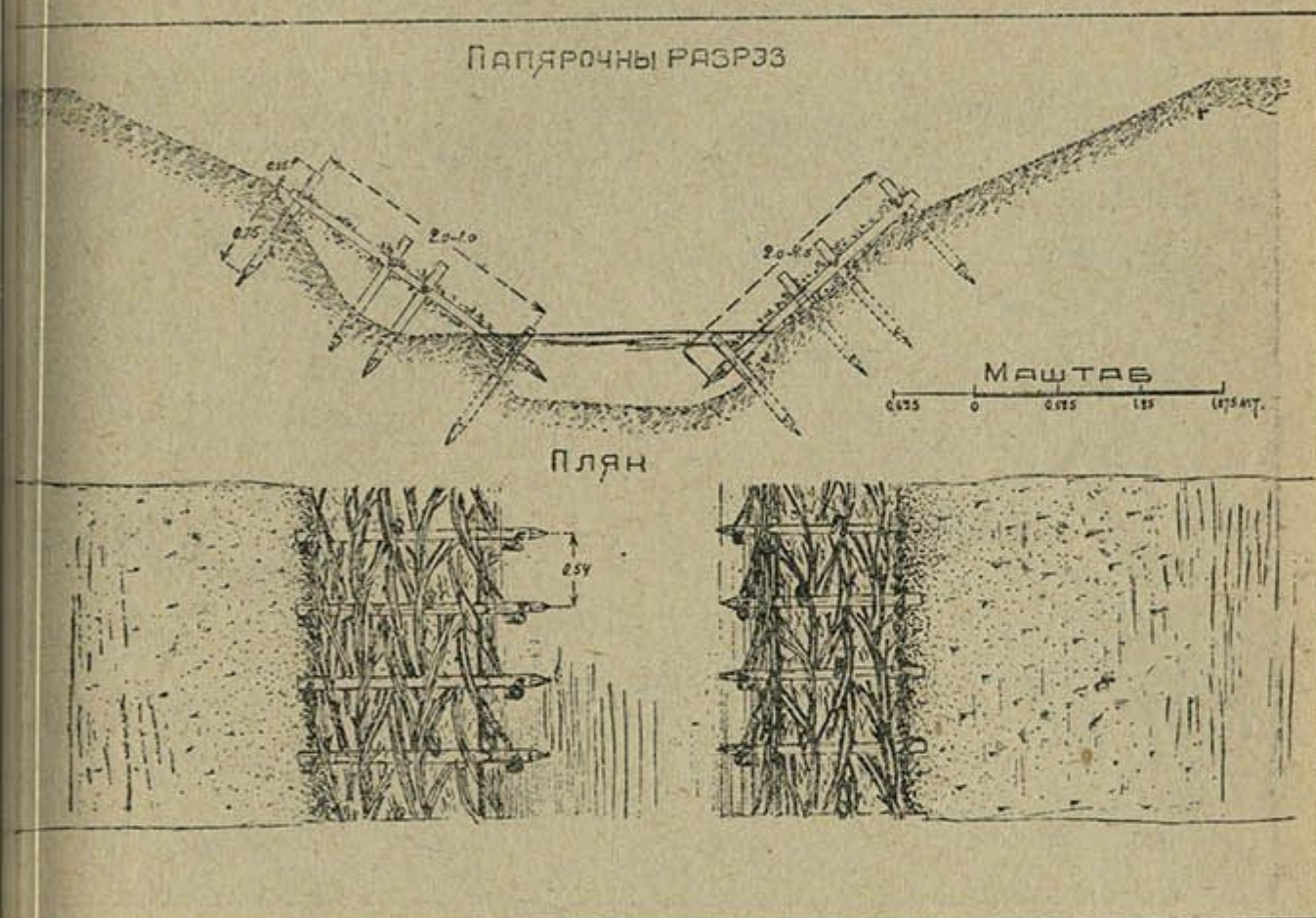
Рэгуляваньне (у 1929 г.) рэчкі Курвінкі, прытокі рэчкі Талы, праводзіцца ў межах асушкі балотнага масыву (які адлучаецца 3-кілёмэтравай паласой сухадолу ад вадапр.) для мэтаназначнага. Пакаты пракопанага каналу праз пясчаны сухадол на працягу 3-х км пааплывалі пад уплывам ціску грунтовае вады (гл. рыс. 37).

Прычым ціск грунтовае вады быў настолькі моцным, што ў глыбіню канава выкопвалася некалькі разоў і ў выніку з прычыны выпіраньня дна глыбіню канавы прышлося некалькі зьменшыць з умацаваньнем пакатаў фашынамі і плецянем. Ціск грунту ў замацаваньне вылічаны, як і ў іншых мясцох, прымаючы сярэднюю

ут нахілу паверхні аплываў да гарызонту, роўным куту нату-
ральнага пакату.

8. Рака Іпуць Магілёўскае акругі. Работы па рэгуляваньню
верхняе часткі ракі Іпуці каля мястэчка Мілаславіч былі пачаты
1925-26 опэрацыйным годзе і працягваліся далей у 1926-27 г.
а ўсім працягу рэгуляванае часткі рака ў многіх мясцох пра-
дзіць у мінеральным грунце з гліністаю і сугліністаю глебаю.
гэтых мясцох закладаньне пакатаў каналу надана паўдвойнае
умацаваньнем іх плецнямі па тыпу, паказанаму на рыс. 38.

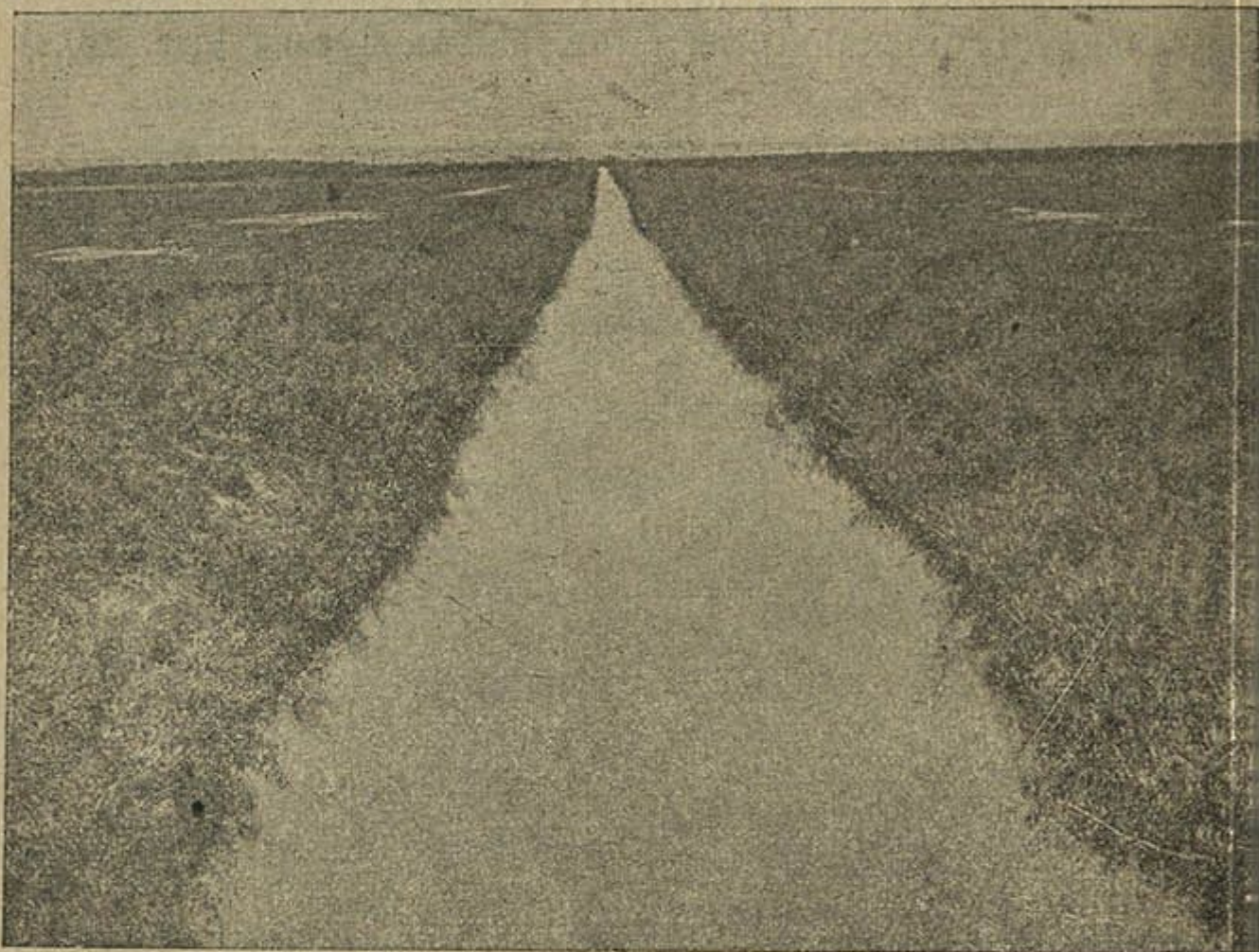
Рыс. 38.

Плецень заплечены бярозавым хмызьняком, але з прычыны
дэкага запляценьня яно не дасягло сваёй мэты, а, наадварот,
ладала спрыяючыя ўмовы для занясення і размываньня канавы.
ны тып умацаваньня пабудаваны самым прымітыўным споса-
м, але, ня гледзячы на гэта, умацаваньне ўсё-ж на значным пра-
ту захавалася, што тлумачыцца ўстойлівасьцю грунту, адсут-
сцю ціску грунтовае вады на пакаты і невялікай рухаючай сілы
ды ў канале пры высокім гарызонце. На гэтым канале трэба было-б
оста адзірванаваць пакаты, што лепей захавала-б іх ад размы-

ваньня пры меншым кошце ўмацаваньня. На папярэчным разьсе кропкавай лініяй абведзена папярэчнае сячэньне каналу месцы ўмацаваньня яго ў момант дасьледваньня. Адлегласьці паміж кропкавай лініяй і ўмацаваньнем вымыта вадой за год існаваньня ўмацаваньня.

9. Канал VI гадавіны Кастрычніцкай рэволюцыі, Магілёўскай акругі. Канал VI гадавіны Кастрычніцкай рэволюцыі с

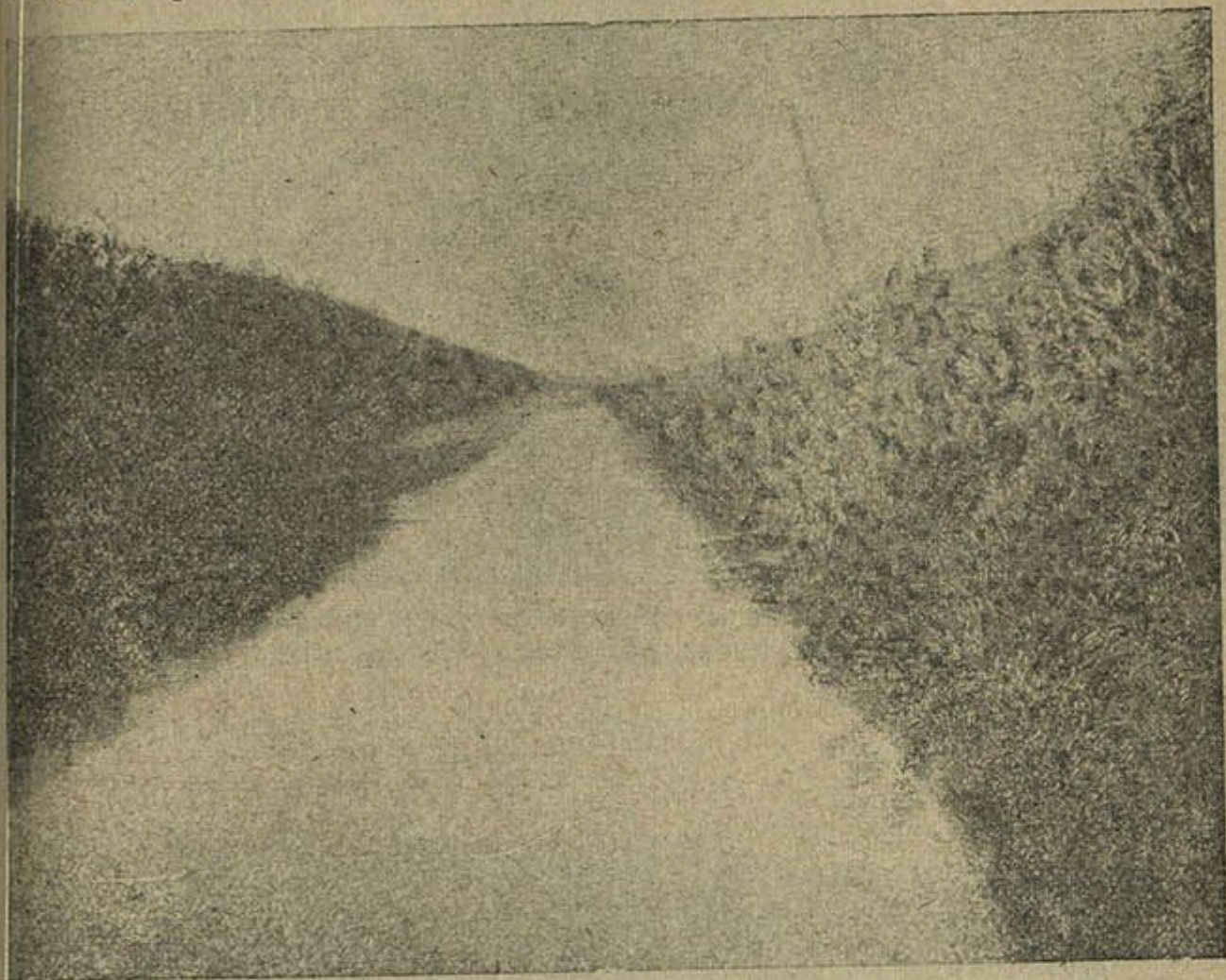

Рыс. 39. Плецянёвыя ўмацаваньні ў пясчаным грунце, праз 2 гады пасля пабудаваньня на кан. 6-ай гадавіны Кастрычнікавай рэволюцыі, Магілёўскай акругі.

жыць для спрашчэньня ніжняй часткі ракі Ухлясьці, ад шаўнагорату Магілёву на Гомель, да ракі Дняпра, каля вёскі Прыбылі. Уся ніжняя частка каналу на працягу 2,8 км праходзіць у пясчаных адкладах з прапласткамі ілу сіняга колеру (рыс. 44). На гэтым працягу ён быў умацаваны нахіленымі плецянямі, якія ў ніжняй частцы, да п. 12 ніжняе нумарацыі, добра захаваліся (гл. рыс. 39 і 40); а рэшта ў некаторых мясцох абярнута на дно каналу або ссунута з прызмаю грунту, праз гэта адбылося зніжэньне

нае паглыбленне дна і размыванне пакатаў (гл. рыс. 41 і 42). Прапласткі глею, якія былі абголены пры выкопванні канавы, зараз досыць добра захавалі пакаты і дно канавы ад размыву. У захаванай частцы лазовае запляценне пусьціла шмат параткаў лазы і заілілася з паверхні. На рыс. 43 суцэльнымі лініямі паказаны выкананыя папярэчныя сячэнні каналу з замацаванымі пакатамі; кропкамі абведзена сячэнне каналу ў момант дасьлед-

Рыс. 40. Плецянёвае ўмацаваньне пакатаў у пясчаным грунце, праз 3 гады пасля пабудовы на канале 6-ай гадавіны Кастрычнікавай рэвалюцыі, Магілёўскай акругі.

ваньня з умацаваньнямі; якія спусьціліся да размытага дна канавы.

На ўздоўжным профілі паказана выкапанае дно каналу суцэльнаю лініяй, сучаснае-ж у момант дасьледваньня праведзена кропкамі (гл. рыс. 44).

Да жніўня 1928 г. ўсе вымоіны дна занесены пяском. Умацаваньні пакатаў, раней ссунутыя, цяпер засталіся ў ранейшым стане. Тарфяныя пакаты, дзе ня было ўмацаваньня, значна

Рис. 41. Спаўзаныне грунту часткі правага пакату з плецянёвым умацаваньнем на кан. 6-ай гадаві. Кастр. рэволюцыі, Магілёўскай акругі.

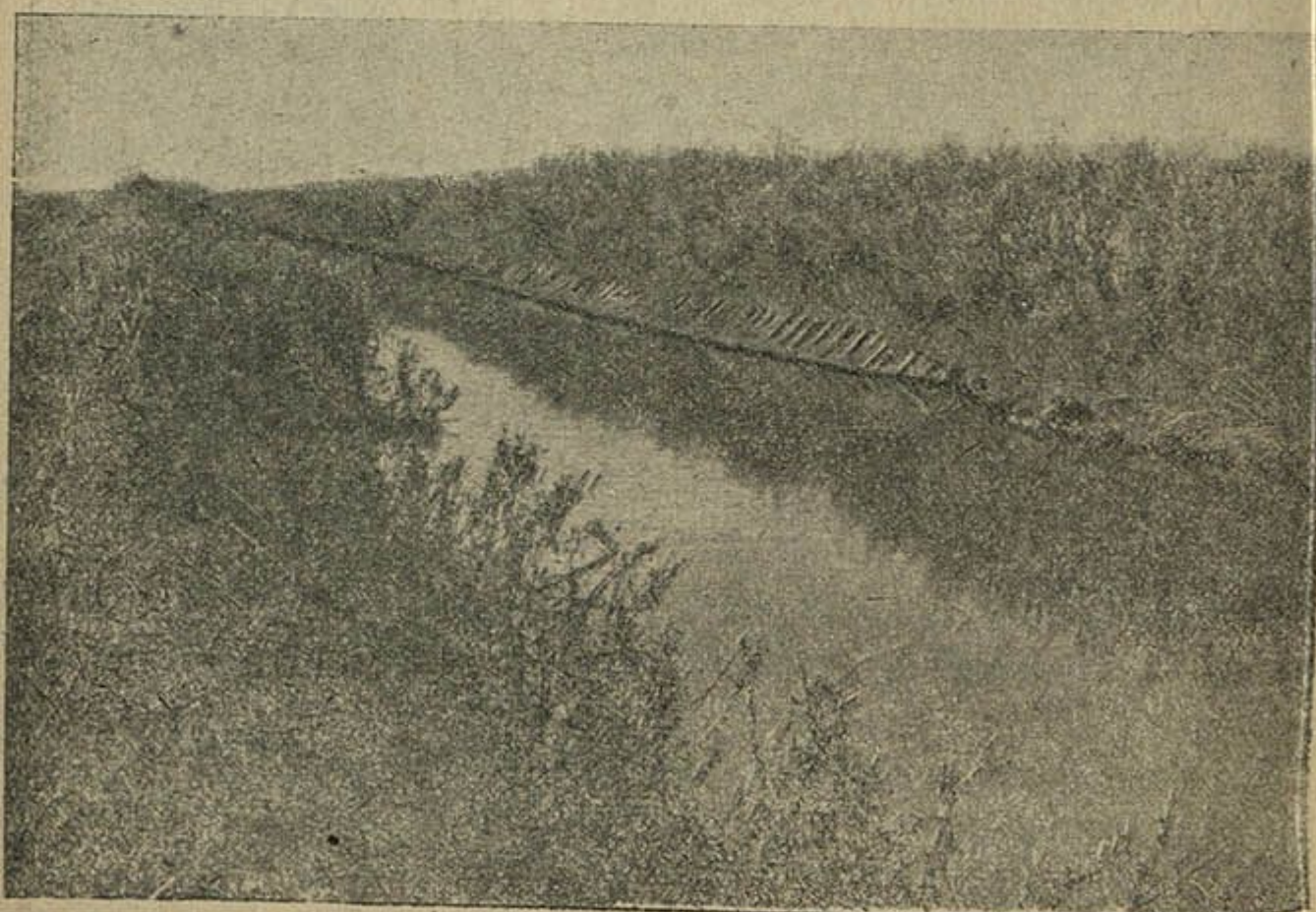
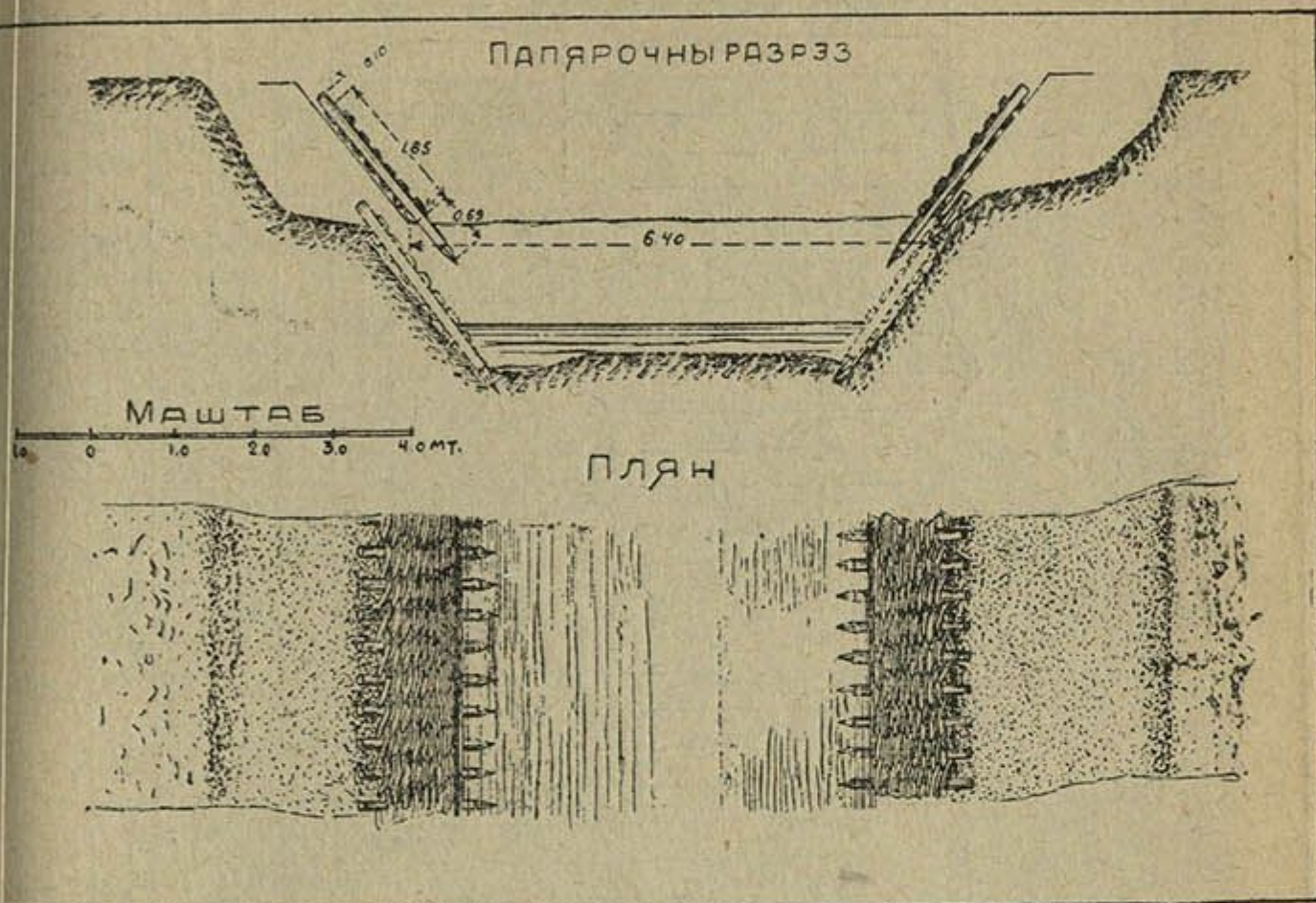

Рис. 42. Ссоўваньне грунту часткі правага і левага пакату з плецянёвым ўмацаваньнем на кан. 6-ай гадавіны Кастр. рэволюцыі, Магілёўскай акругі.

лапсаваліся і абваліліся з прычыны замярзаньня вады пры высокім роўні, які потым значна зьнізіўся.

У гэтым месцы абрэзана верхняя частка пакатаў з мэтай наданьня ім больш устойлівай формы і папярэджаньня ад далейшага абвальваньня (гл. рыс. 45).

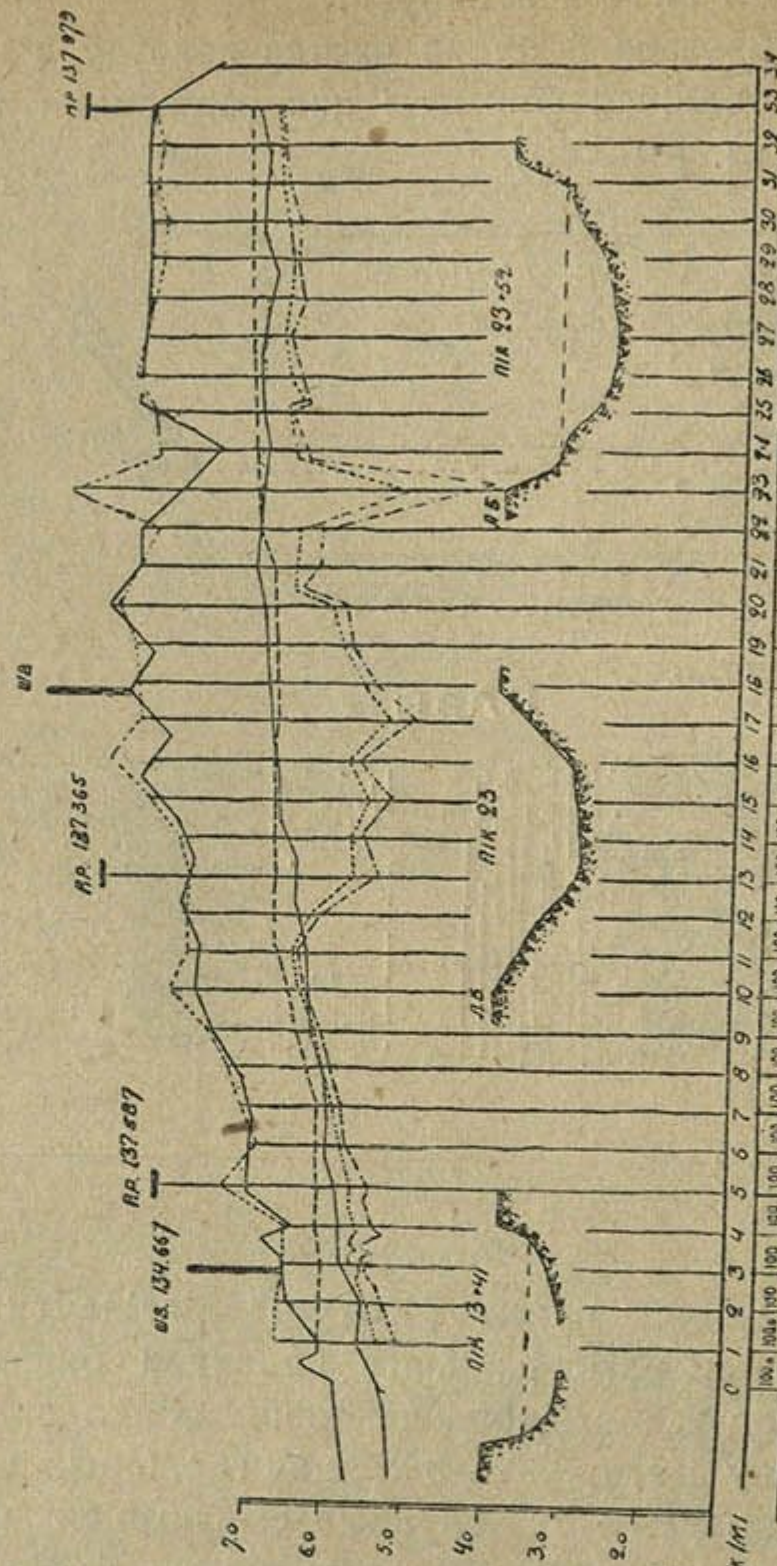
Рыс. 43.

10. Сельскагаспадарчы пункт „Котуш“ Магілёўскае акругі.

Работа па выконваньні магістральнага каналу і бакавых канаў выкананы ў 1927 годзе. Магістральны канал пракладзен з асушанага балота ў раку Днепр у 2—3 км ад гор. Магілёву. У сярэдняй частцы канал праразае безвалунныя сыпучыя пясчаныя грунты, дзе былі пабудаваны нахіленыя плецянёвыя ўмацаваньні. Да часу агляду каналу (у 1928 годзе) ўмацаваньне на значнай частцы разбурана, а ў рэшце месц захавалася і адхілена ў канаву ціскам грунту на ўмацаваньне. Верхняя частка пакатаў у пясчаным грунце, пакінутая неўмацаванай, набыла заснаваньне ад 24° да 30° . Адлучаны грунт сплыў з пакату праз ўмацаваньне і адлажыўся на дно канавы ў часе разьліву ракі Дняпра.

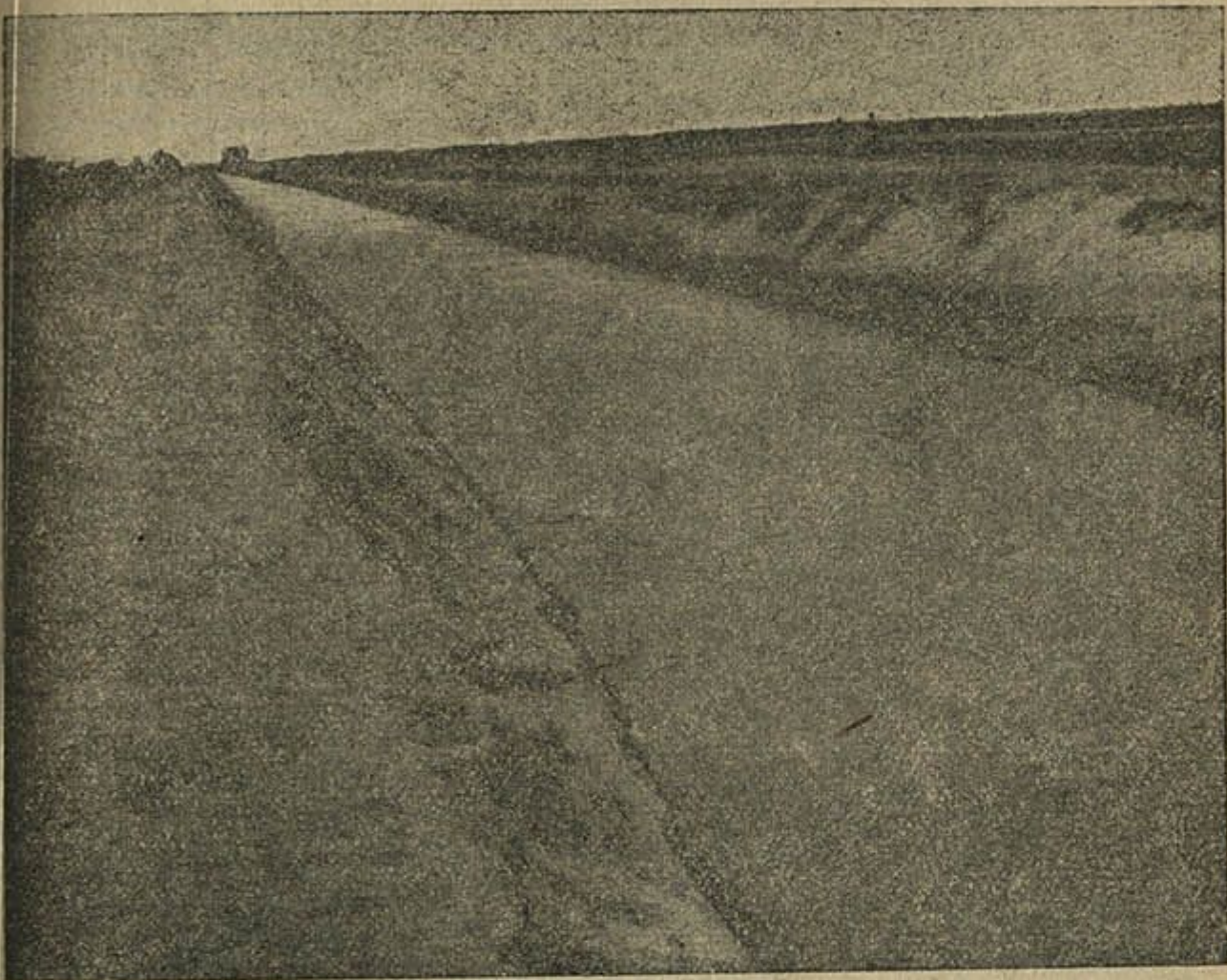
Уздойжны профіль нан. б-ай гадавіны Кастрычн. рэзольюцыі Магілёўскай адр.

Ніч. пік і падаг. паміж імі	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
Адзн пав. зямлі 1925г	5.12	5.18	5.21	5.23	5.25	5.27	5.29	5.31	5.33	5.35	5.37	5.39	5.41	5.43	5.45	5.47	5.49	5.51	5.53	5.55	5.57	5.59	5.61	5.63	5.65	5.67	5.69	5.71	5.73	5.75	5.77	5.79	5.81	5.83	5.85
Адзн пав. зямлі 1927г	5.14	5.20	5.23	5.25	5.27	5.29	5.31	5.33	5.35	5.37	5.39	5.41	5.43	5.45	5.47	5.49	5.51	5.53	5.55	5.57	5.59	5.61	5.63	5.65	5.67	5.69	5.71	5.73	5.75	5.77	5.79	5.81	5.83	5.85	
Адзн вымяр. дна 1925г.	5.14	5.19	5.23	5.27	5.31	5.35	5.39	5.43	5.47	5.51	5.55	5.59	5.63	5.67	5.71	5.75	5.79	5.83	5.87	5.91	5.95	5.99	6.03	6.07	6.11	6.15	6.19	6.23	6.27	6.31	6.35	6.39	6.43	6.47	
Сярэдняя адзн. дна 1927г.	5.14	5.19	5.23	5.27	5.31	5.35	5.39	5.43	5.47	5.51	5.55	5.59	5.63	5.67	5.71	5.75	5.79	5.83	5.87	5.91	5.95	5.99	6.03	6.07	6.11	6.15	6.19	6.23	6.27	6.31	6.35	6.39	6.43	6.47	
Мяне адзн. дна 1927г.	5.11	5.16	5.21	5.25	5.29	5.33	5.37	5.41	5.45	5.49	5.53	5.57	5.61	5.65	5.69	5.73	5.77	5.81	5.85	5.89	5.93	5.97	6.01	6.05	6.09	6.13	6.17	6.21	6.25	6.29	6.33	6.37	6.41	6.45	
Адзн. горыз. вадзі	5.11	5.16	5.21	5.25	5.29	5.33	5.37	5.41	5.45	5.49	5.53	5.57	5.61	5.65	5.69	5.73	5.77	5.81	5.85	5.89	5.93	5.97	6.01	6.05	6.09	6.13	6.17	6.21	6.25	6.29	6.33	6.37	6.41	6.45	

У*сухмень нагледаецца перанос пясчанага грунту на дно кана-
вы з высокіх блізка насыпаных пясчаных кавальераў. Супроць
кожнага пясчанага груду дно канавы засыпана прыблізна на 0,5 м,
ад чаго вада ў верхняй частцы каналу падпёрта і ня мае воль-
нага сьцёку. Для стварэння спрыяючых умоў для асушванай
плошчы балот с.-г. пункту „Котуш“ трэба або паглыбіць канал

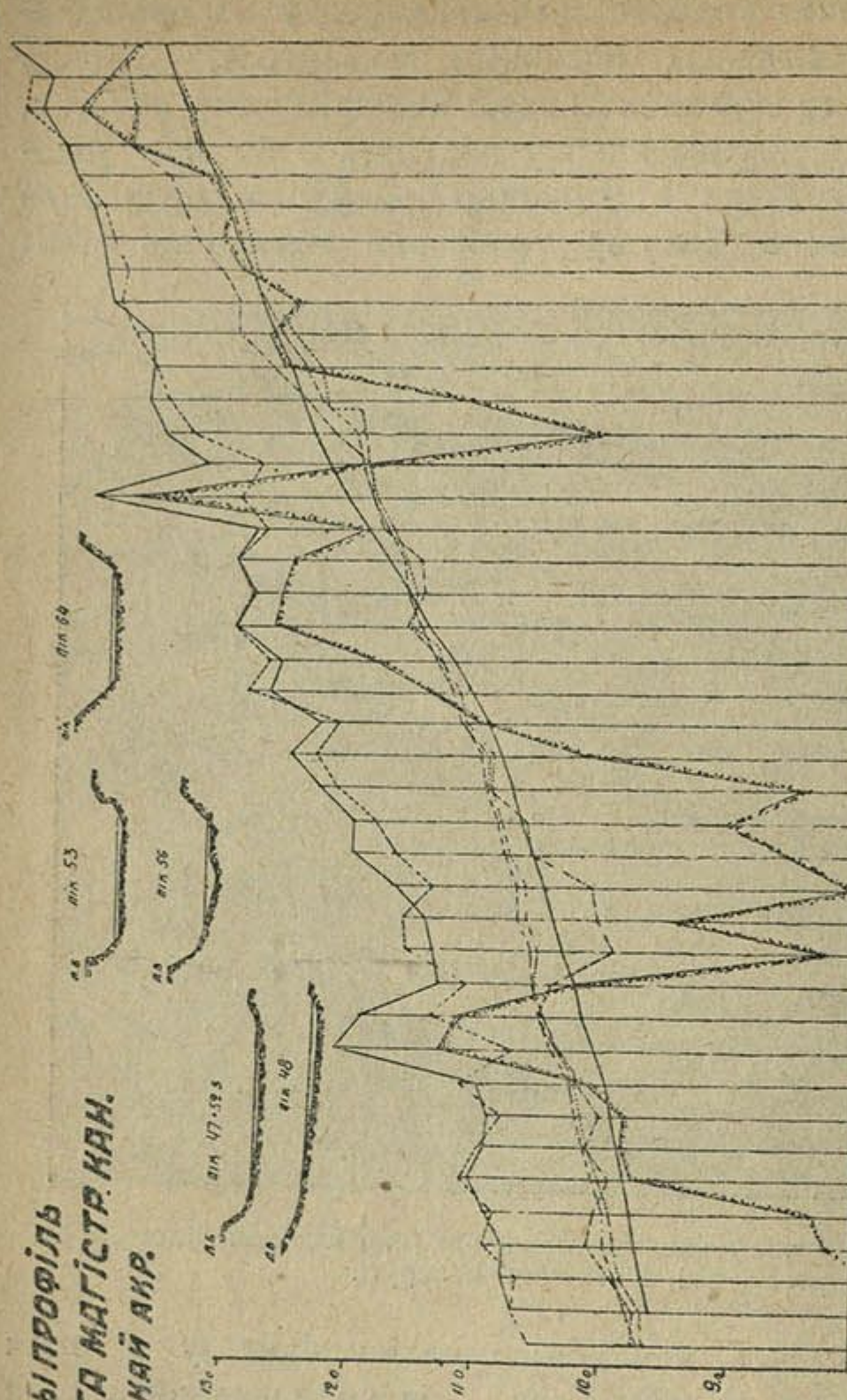
Рыс. 45. Адрамантаваны ў тарфяным грунце канал 6-ай гадавіны Кастрычні-
кавай рэвалюцыі, Магілёўскай акругі.

супроць пясчаных грудоў з пабудоваю нахілу пакатаў у гэтых
месцах ня больш 25° і з скарыстаньнем для ўмацаваньня ніжняй
часткі пакатаў фашын, а для верхняй — дзірвану, бо матэрыялу
для гэтых тыпаў умацаваньня на месцы пабудоў ёсьць досыць,
або пракапаць новы канал, які можна пралажыць з боку ад
вышэйадзначаных пясчаных грудоў, што і мяркуецца ажыццявіць.

11. Глушкаўскі магістральны канал Мазырскае акругі. Глуш-
каўскі канал, таксама як і Нерасьнянскі і канал № 31, праходзіць
на значным працягу ў дробна-зярнёвых пясчаных безвалунных

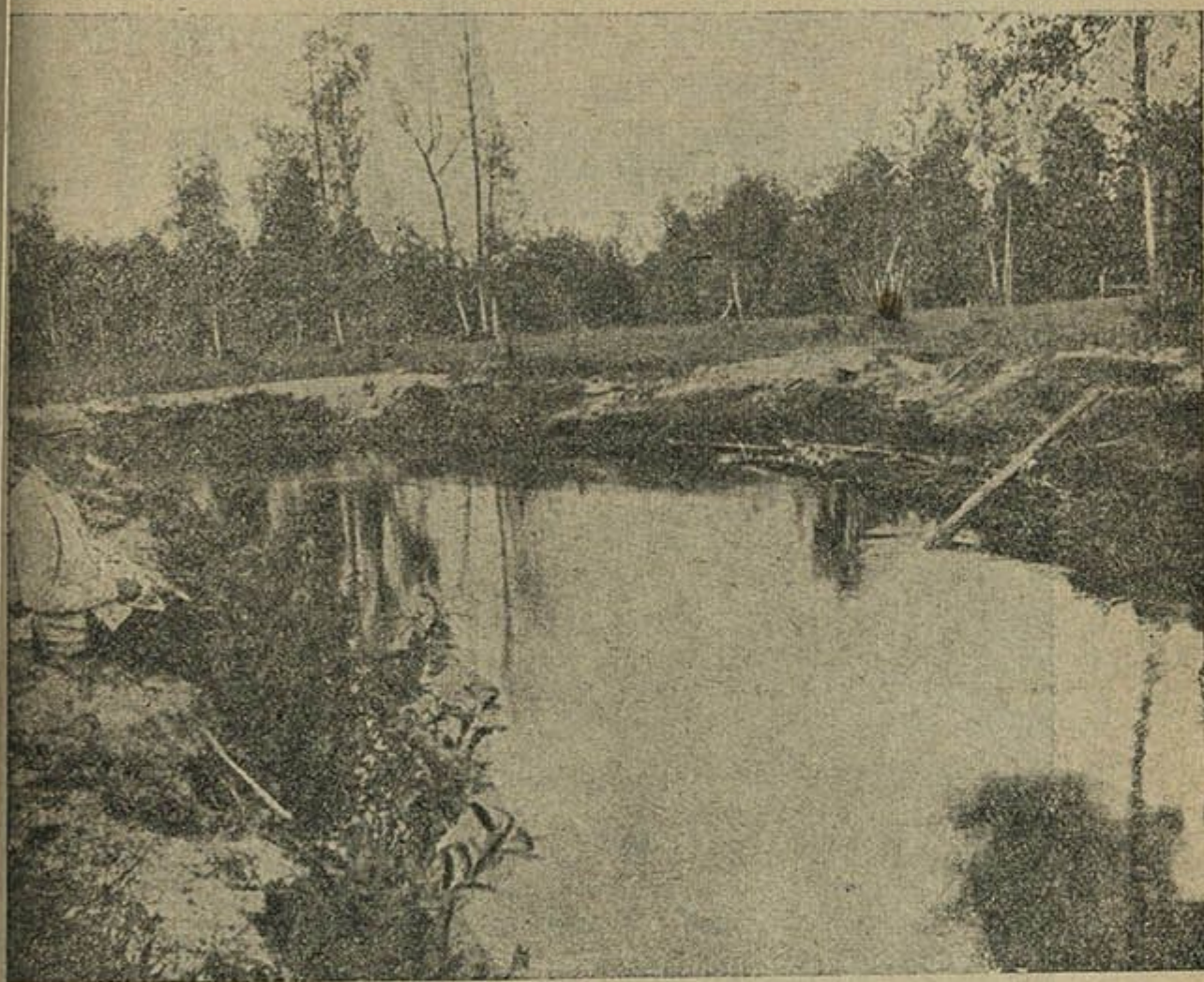
Уздойный профиль
Глушнаяйснага магістра кан.
Мазырскай дпр.

[illegible]

М. М. П. і від легальних патіа іні
 відзнаки Лавський зростає 1926 г.
 відзнаки Лавський зростає 1927 г.
 відзнаки Ісхучага для нм
 відзнаки Лавський зростає для нм.
 Средині відзнаки для 1927 г.
 відзнаки Лавський зростає 1928 г.
 Глибина тарни

адкладах пасьляледавіковага ўзросту і ў некаторых мясцох-праходзіць праз астравы з прапласткамі алювіяльнага суглінку. Работы па капітальнаму рамонту адбываліся ў летні сэзон 1926 году і заключаліся амаль выключна ў паглыбленьні дна. Пакаты не замацоўваліся. Трэба адзначыць на гэтай канаве ўтварэньне натуральнага перападу паміж пікетамі 54—55, з размываньнем ды заіленьнем дна канавы і ўтварэньнем нахілу, адпаведнага максымальнай жывой сіле вады ў канале.

Рыс. 47. Разбурэньне племянёвага ўмацаваньня пакатаў у пясчаным грунце на крутым завароце па Найда-Беляўскаму каналу, Мазырскай акругі.

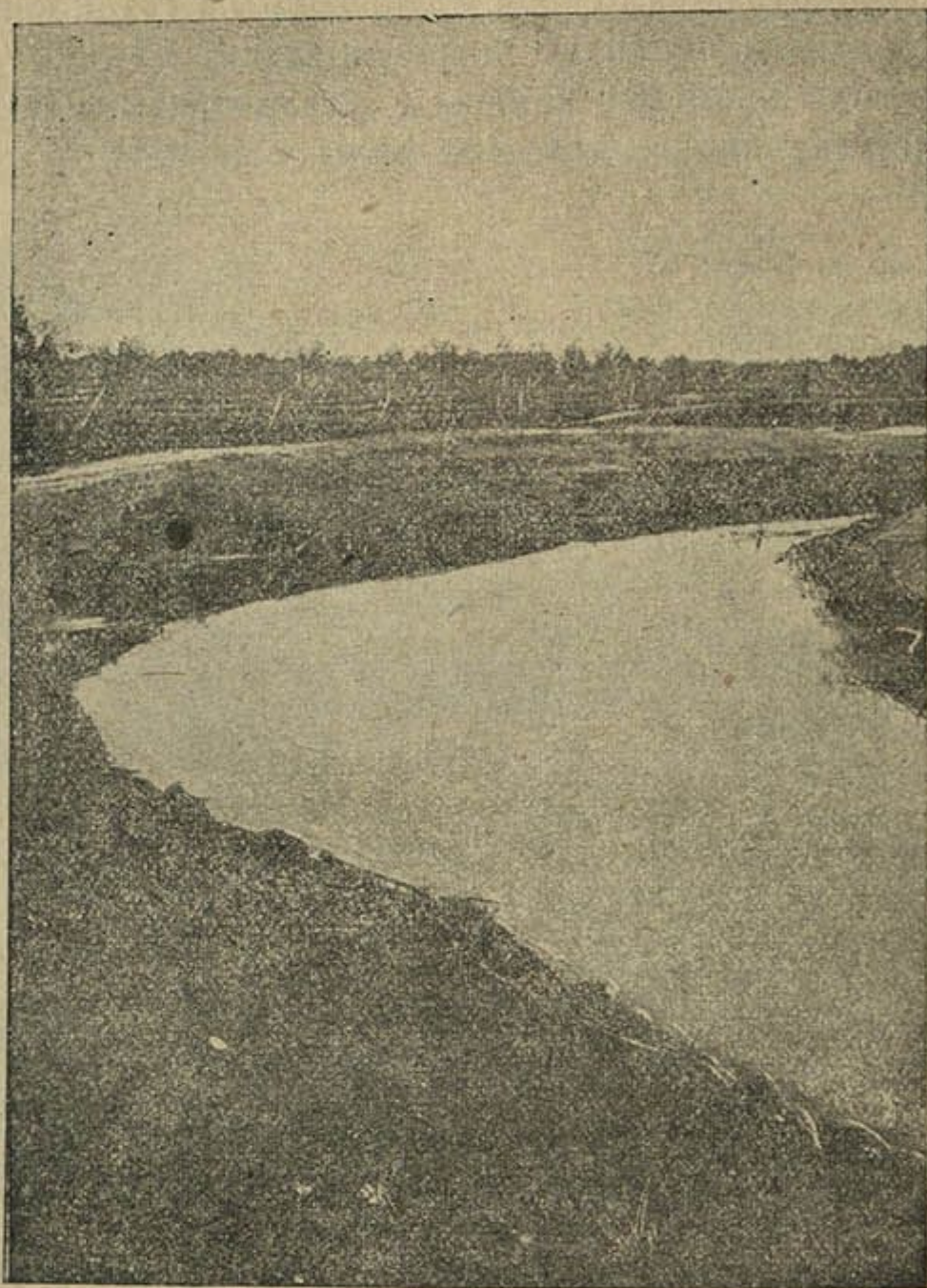
12. Найда-Беляўскі магістральны канал Мазырскае акругі.

Найда-Беляўскі канал бярэ пачатак з балот вадазбору ракі Случаля вёскі Даманавічы і ўпадае ў раку Прыпяць вышэй вёскі Пескавічы. На сваім 56,5 км працягу ён праразае шмат дробных мінэральных выступаў і ў 3 мясцох праходзіць на значным працягу па пасьляледавіковых безвалунных пясчаных адкладах

жоўтага колеру, якія знаходзяцца ў вусьці каналу і на абодвух баках ад вёскі Палянка.

Умацаваньні пакатаў, зробленыя ў памянёных мясцох і сконцэнтраваныя на паваротах канавы, моцна папсаваны або зусім

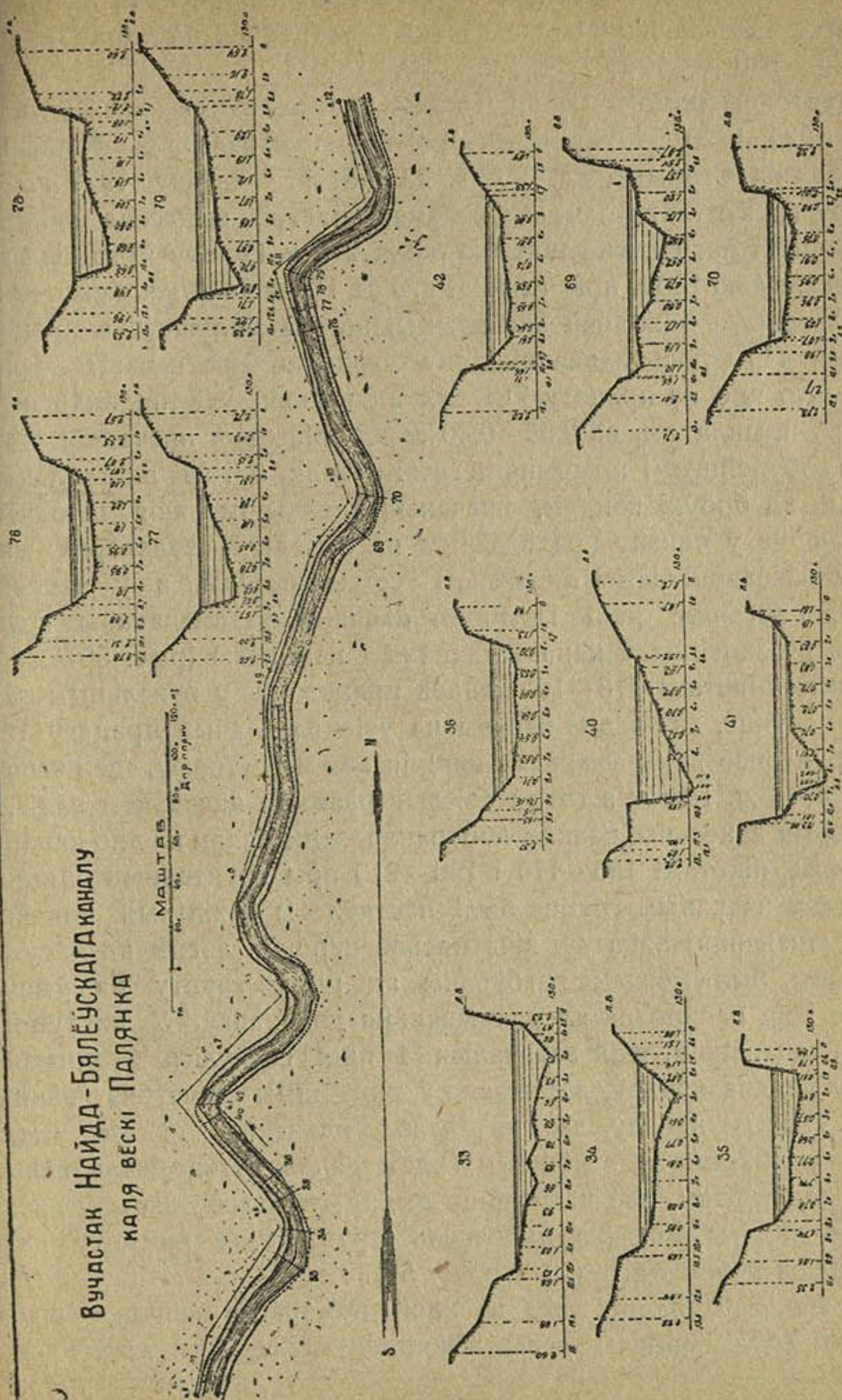
Рыс. 48. Разбурэньне плецянёвага ўмацаваньня з размы-
вам пакатаў і дна каналу ў пясчаным грунце на крутым
павароце на Найд-Беляўскім канале, Мазырскай акругі.

разбураны дзеяньнем вады і ціскам грунту (гл. рыс. 47 і 48)
з-за чаго на крутых паваротах утварыліся вялікія размываньні
дна з прычыны адсутнасьці ўмацаваньня яго (рыс. 49). Умаца-
ваньні пакатаў зроблены нахіленымі плецянямі з апляценьнем

Вучдастак Найда-Бялёўскага каналу
каля вёскі Палянка

Маштаб 1:1000
Дзяр. партыя

паміж каламі лазовымі віцамі з вышынёй запляцення ад 0,7 да 1 м пры адлегласці ніжняе часткі запляцення ад дна канавы на 0,25—0,30 м.

Грунтоўны рамонт і ўмацаваньне пакатаў адбывалася ў летні сезон 1925, 1926, 1927 г. прычым у вусьці канавы пры ўпаданьні яе ў возера Старыцу, ад 1925 г. да летняга сезону 1927 г., ад уплыву грунтоўнага рамонту верхняй часткі, вынесена зямлі з тарфянога і пясчанага грунту на даўж. 216 м. Гэта зусім заіліла возера шырынёю 100 м пры глыбіні яго ад $1\frac{1}{2}$ м да $2\frac{1}{2}$ м, усяго-ж ад пачатку работ Заходняй экспэдыцыі возера заілілася на працягу 1,4 км. Пры дасьледваньні стану ўзроўню дна канавы выявілася, што яно на працягу $7\frac{1}{2}$ км ад вусьця ўсё паднялося за 2 гады, прыкладам, на 0,35—0,40 м ад заіленьня пясчаным грунтам. Галоўнейшымі прычынамі гэтага былі: блізка пастаўленыя, на 1 м ад броўкі канавы, пясчаныя кавальеры, якія штодзень ссоўваюцца ў канаву праходзячым па бэрмах і кавальерах мясцовым насельніцтвам і перагонам усюды жывёлы, а ў веснавы час, пры разьліве ракі Прыпяці, пясчаны незамацаваны грунт кавальеру зносіцца ў канаву таксама і паводкаю (рыс. 50).

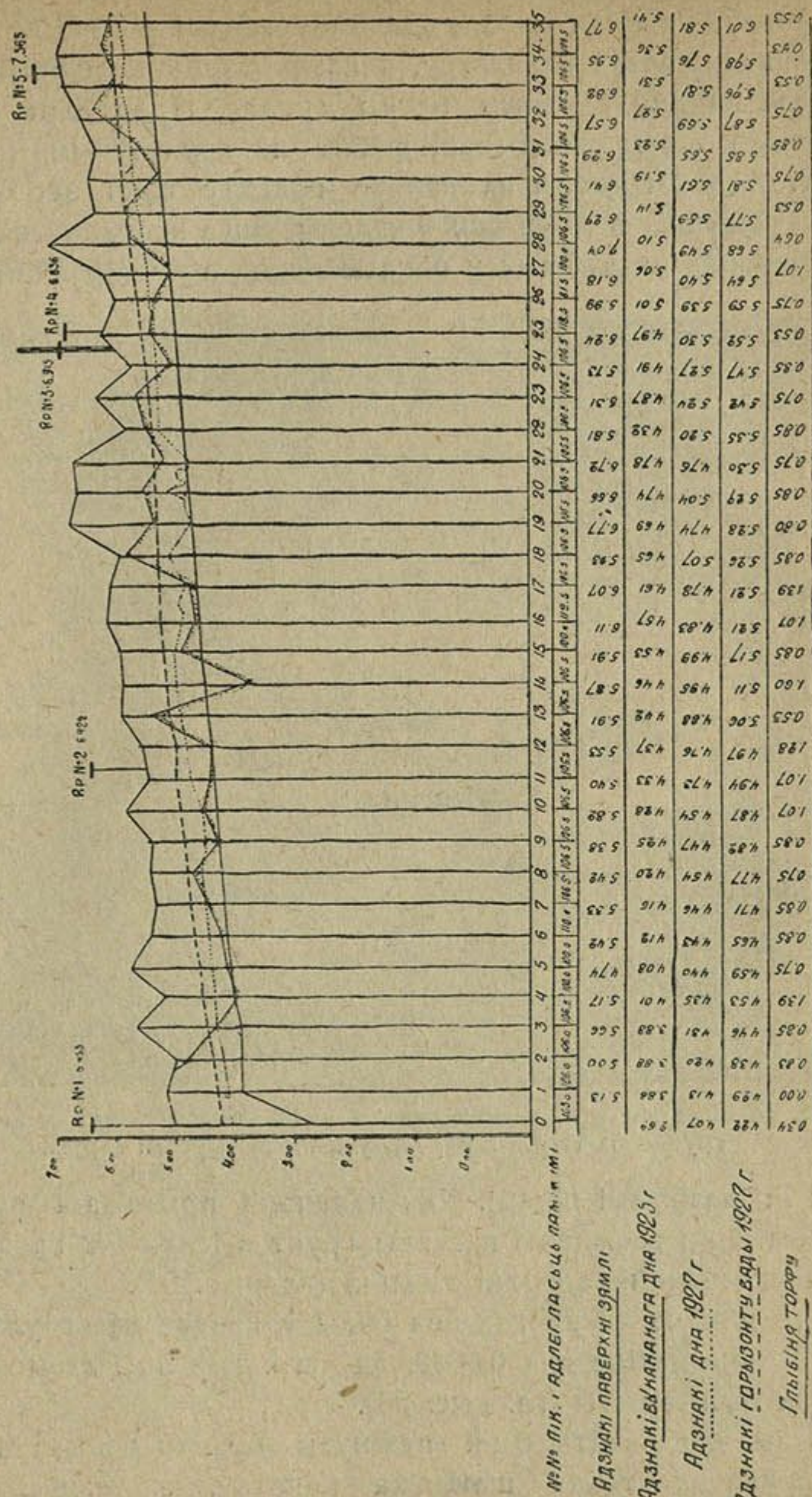
Паміж пікетамі 118—160 канава праходзіць у шчыльным тарфяным грунце, дзе з дна канавы на ўсім паказаным працягу ціскам грунтовае вады ўзарвала вялікія камлыгі торфу, велічынёю да $7 \times 3 \times 1$ м. Шмат з гэтых камлыг размыта цягненьнем вады, а некаторыя зьнесены цалкам або пакладзены радам на дно канавы.

Паміж пікетамі 160—170 і 190—210 пры грунтоўным рамонце канавы, у пясчаным грунце былі пастаўлены нахіленыя плецянёвыя ўмацаваньні пакатаў, якія пасля першай вясны ад часу іх пабудовы, былі месцамі разбураны ад ціску грунту на ўмацаваньне і на паваротах ад размываньня дна канаў. У наступныя гады ўмацаваньні, якія захаваліся і якія ссунуліся з прызмаю грунту да дна каналу, застаюцца ў ранейшым стане бяз значных зьмен. Пакаты каналу, дзе ня было ўмацаваньня і дзе ўмацаваньне разбурылася, з кожным годам даволі хутка абвальваюцца. Такім чынам там, дзе назіраецца выхад грунтовае вады ў вясновы час, пакаты праз 3 гады пасля грунтоўнага рамонту паабвальваліся ў бок да 6 м (гл. рыс. 51).

Ад пік. 210 да пік. 220 верхняй нумарацыі канал праразае пясчаны груд, зарослы лесам. Запраектаванае для грунтоўнага

Уздойжны профіль Найд-Бялёўскага каналу Мазырскай акр.

рамонту дно каналу ў гэтым месцы супала з узроўнем існуючага дна каналу. Глыбіня каналу дасягае месцамі 4 м, калі лічыць ад паверхні існуючага кавальеру, які знаходзіцца каля броўкі каналу. Шырыня па дну ў гэтым месцы супадае і месцамі больш за проектную. Пры выкананьні работ па грунтоўным рамонце ў 1927 г. ў гэтым месцы на палове працягу былі зроблены звужэньні рэчышча з двух бакоў канавы, праз пабудову каморкавых умацаваньняў па забітых у пакаты калох з рэдкім запляценьнем

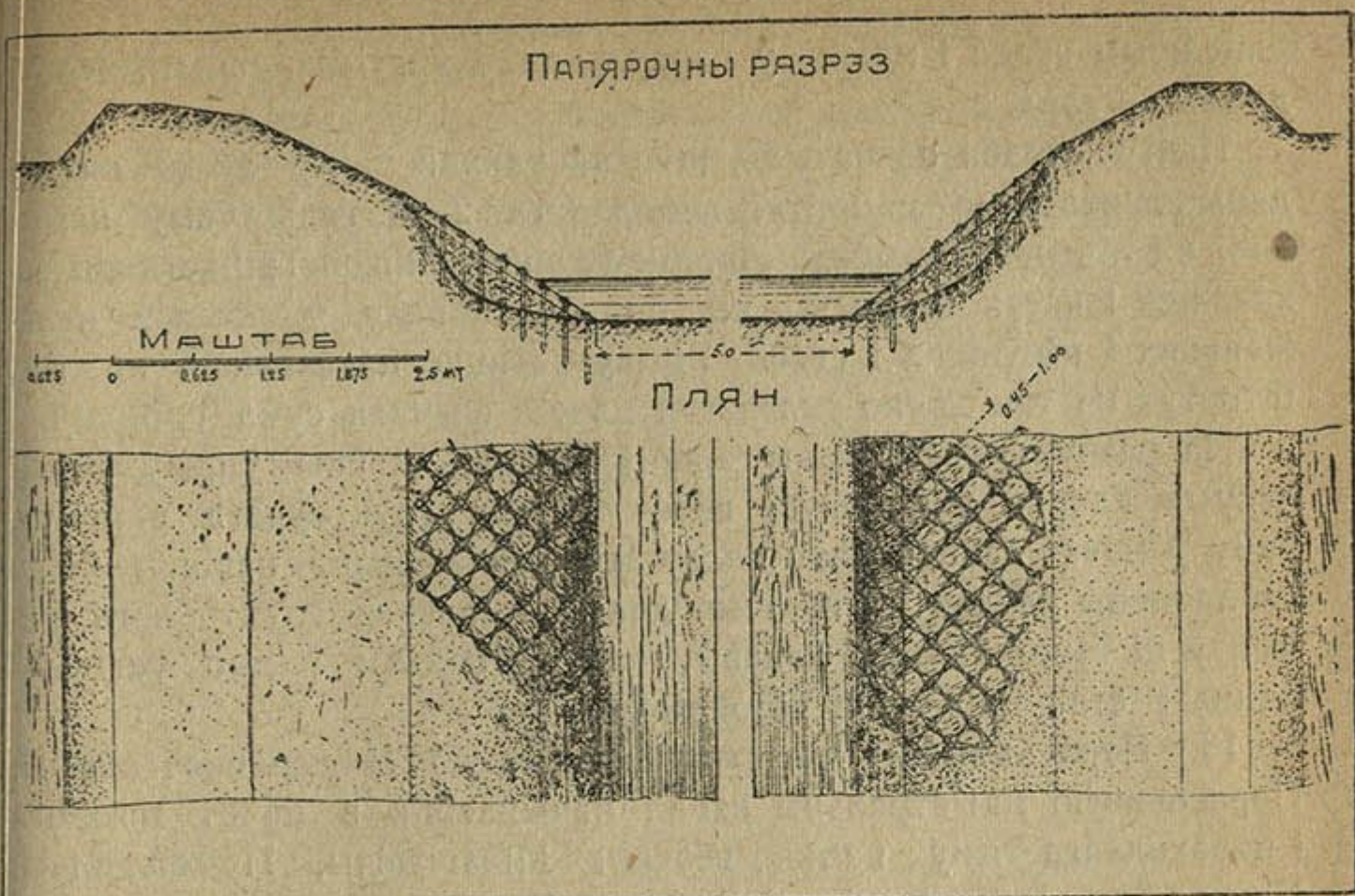
Рыс. 51. Спаўзаньне і размываньне неўмацаваных пакатаў у пясчаным грунце па Найд-Беляўскаму кан., Мазырскай акругі.

паміж імі лазовымі віцамі. Для наданьня прыгожага выгляду ў гэтыя каморкі засыпаны пясчаны грунт з існуючых кавальераў з адзірванаваньнем паверхні засыпкі (гл. рыс. 52).

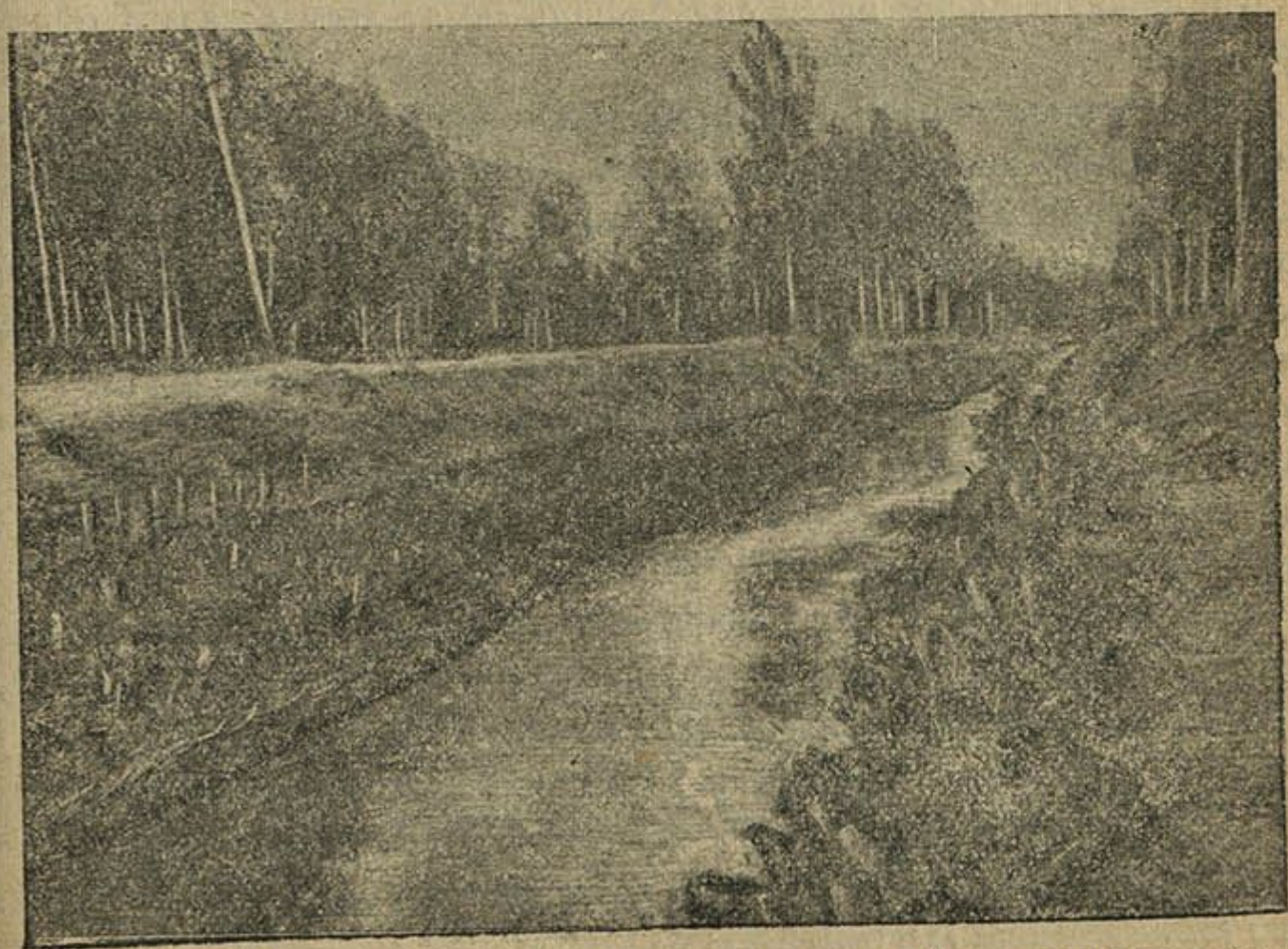
У наступную вясну глыбіня вады ў канаве дасягнула да 2 м вышыні пры нахіле дна 0,0008, ад чаго дзірван і засыпка пяску каморак былі змыты (гл. рыс. 53).

Месцы, дзе пакаты былі пакінуты неўмацаванымі і дзе ня была зроблена такая шліхоўка пакатаў, застаюцца цяпер у

Рыс. 52.

Рыс. 53. Разбурэнне каморкавага ўмацавання пакатаў у пясчаным грунце па Найда-Беляўскаму кан., Мазырскай акр.

ранейшым стане і маюць, у параўнаньні з другімі месцамі, вельмі добры выгляд.

Наогул, трэба адзначыць, што на канаве цяпер зусім ня відаць грунтоўнага рамонту, зробленага 2—3 гады таму назад. Калі ня лічыць паасобных частак умацаваньня, якія часткова захаваліся і часткова раскіданы па дну каналу ў розных палажэньнях і выглядых і сваёй прысутнасьцю паказваюць на тое, што тут ня так даўно ўкладзена даволі значная сума сродкаў.

На разбурэньне канавы зрабіў даволі значны ўплыў спляў лесу па канале ў першую вясну пасля грунтоўнага рамонту, таму ў мэтах захоўваньня спляўных канаў, спляў павінен быць забаронены ўладай на першыя два гады пасля грунтоўнага рамонту ці выкопваньня канавы, пакуль пакаты і дно ўшчыльняцца і стануць больш устойлівымі.

13. Нерасьнянскі магістральны канал Мазырскае акругі. Нерасьнянскі магістральны канал пачынаецца з балот нізавога і пераходнага тыпу паміж вёскамі Мілашэвічы, Прыбалавічы, Букча, Тонеж, Данілевічы і Баравое. Гэты канал служыць вадапрыемнікам па асушцы сенажаць і лясных плошчаў, акрамя гэтага, кожную вясну па ім спляўляюць шмат лесу лесазагатоўчыя ўстановы.

Капітальны рамонт і частковае замацаваньне пакатаў зроблены ў 1925-26 опэрацыйным годзе. Канава на большай частцы свайго працягу праходзіць, як і канал № 31, у лёгкіх пясчаных пасляледавіковых безвалунных, барханных адкладах жоўтага колеру, насычаных грунтавымі водамі. Умацаваньні, зробленыя ля самай ніжняй часткі канавы ў выглядзе нахіленых плецянёў з упускам на некаторую глыбіню ў дно канавы пры шчыльным зьбіваньні запляценьня, добра захаваліся і досыць добра захавалі пакаты ад размываньня і занясеньня дна выпіраньнем плывучага пясчанага грунту.

У другіх частках, дзе канава праходзіць у пясчаным грунце без умацаваньня пакатаў¹⁾, дно паднялося мясцамі да 0,5 мэтра, пакаты зусім разьбіты жывёлаю і сплавам лесу.

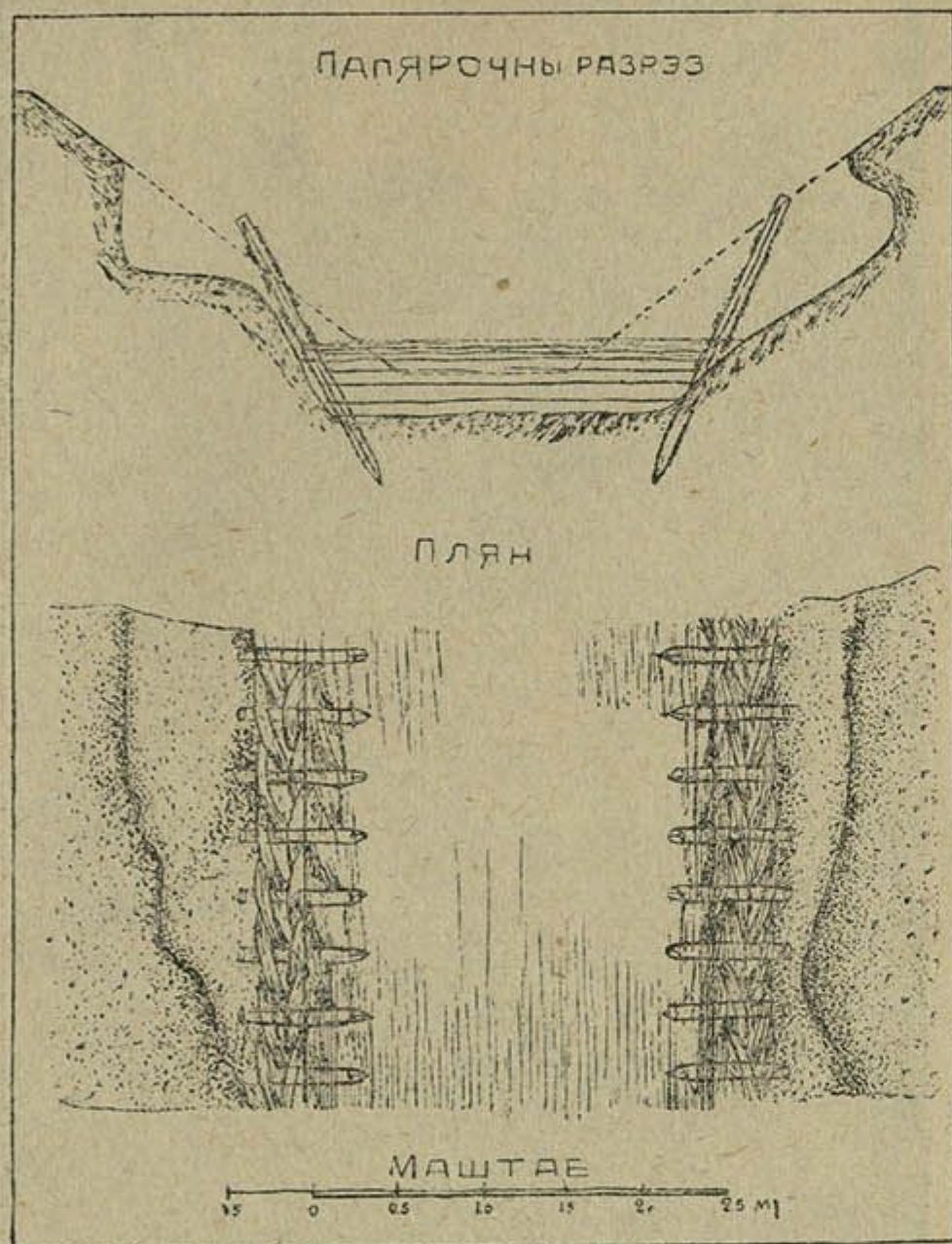
Увага. Працу лесасплаўных устаноў трэба адзначыць як самую шкодную па захаваньні канаў. Гэтыя ўстановы зусім ня лічацца з тым, што

¹⁾ Умацаваньні пакатаў у другіх частках канавы былі адкладзены да наступнага году з прычыны адсутнасьці на гэта сродкаў.

трэба вельмі асцярожна карыстацца канаваю. Довадам гэтага можа быць тое, што затопленыя дрэвы застаюцца з вясны да восені ня выцягнутымі з канавы і ў часе сплаву лесу па канавах ніякіх назіранняў, у сэнсе беражлівага абыходжання з канавамі з боку гэтых устаноў, не вядзецца.

У сярэдняй частцы, паміж пікетамі 6—18 верхняй нумарацыі, дзе канава праходзіць у тарфяным грунце, дно яе пачало густа

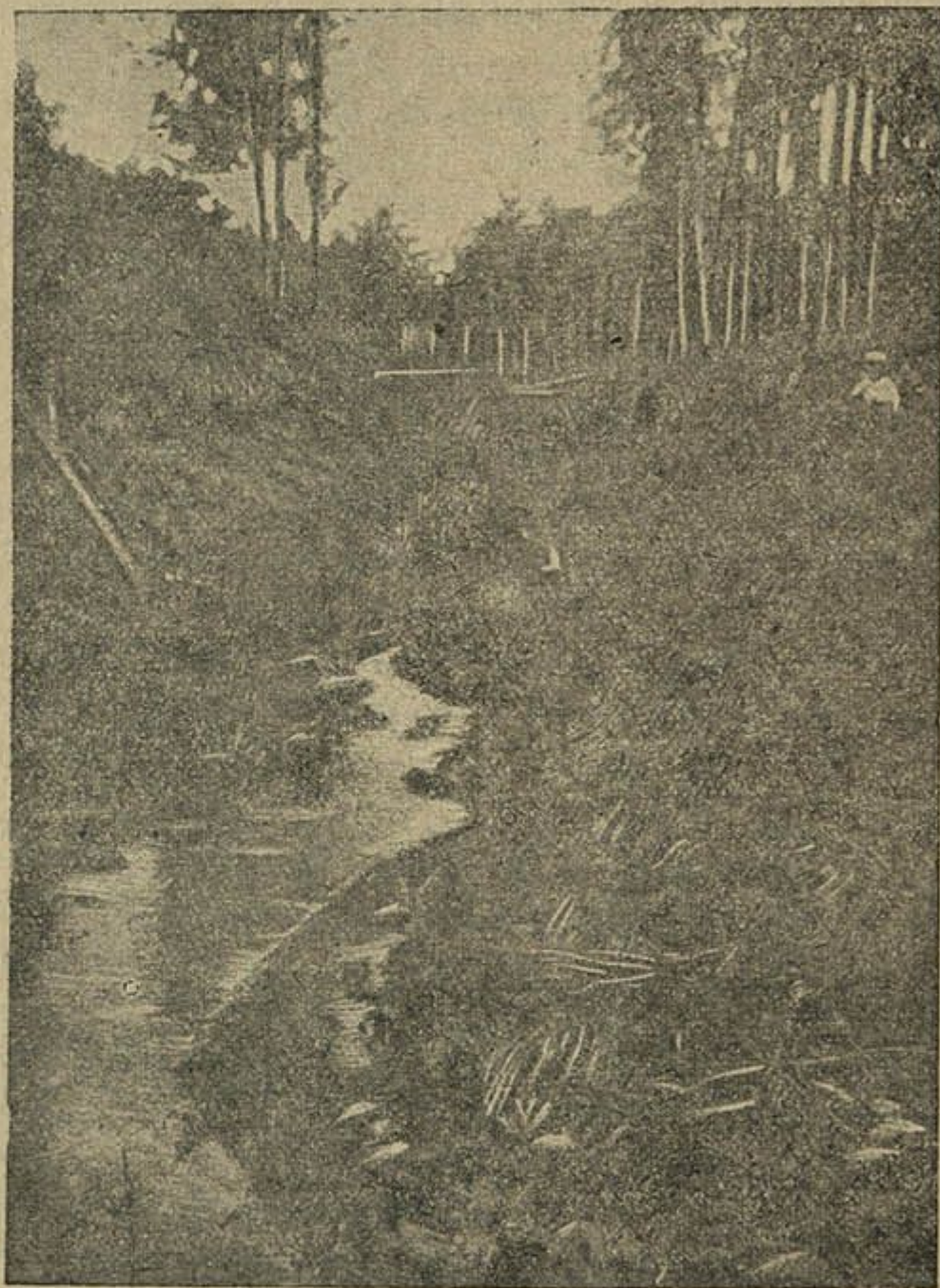
Рыс. 54.

зарастаць травой і заілілася рэшткамі травяное і драўлянае расьліннасці. Ніякіх прачыстак або выкошвання травы ад пачатку капітальных работ да часу абследавання не рабілася, хоць вартаўнік для аховы і дробнага рамонту на данай канаве і быў.

14. Глушкаўскі масыў Мазырскае акругі, стрэлка № 31. Канава № 31 бярэ пачатак з балот каля хутара Салагубава

і ўпадае ў Нерасьнянскую магістральную канаву. Работы па капітальнаму рамонту яе і ўмацаваньні пакатаў адбываліся ў летні сэзон 1926 г. Тып умацаваньняў паказаны на рыс. 54. Запляценьне паміж каламі зроблена даволі шчыльна лазовымі віцямі

Рыс. 55. Перагарнутыя плецянёвыя ўмацаваньні з апльвам пясчанага грунту з пакатаў на канале № 31, Мазырскай акругі.

Умацаваньне часткова захавалася і прыжылося да пакату, часткова абярнута на дно канавы або абмыта з боку пакатаў. На рысунках 55 і 56 паказаны абярнутыя ўмацаваньні пакатаў на дно канавы ціскам грунту, што адбылося ў першую палову году пасля грунтоўнага рамонту. Галоўнейшымі прычынамі разбурэньня ўма

Уздсужны профіль каналу №31 Глушнаяўскага мас., Мазырскай акр.

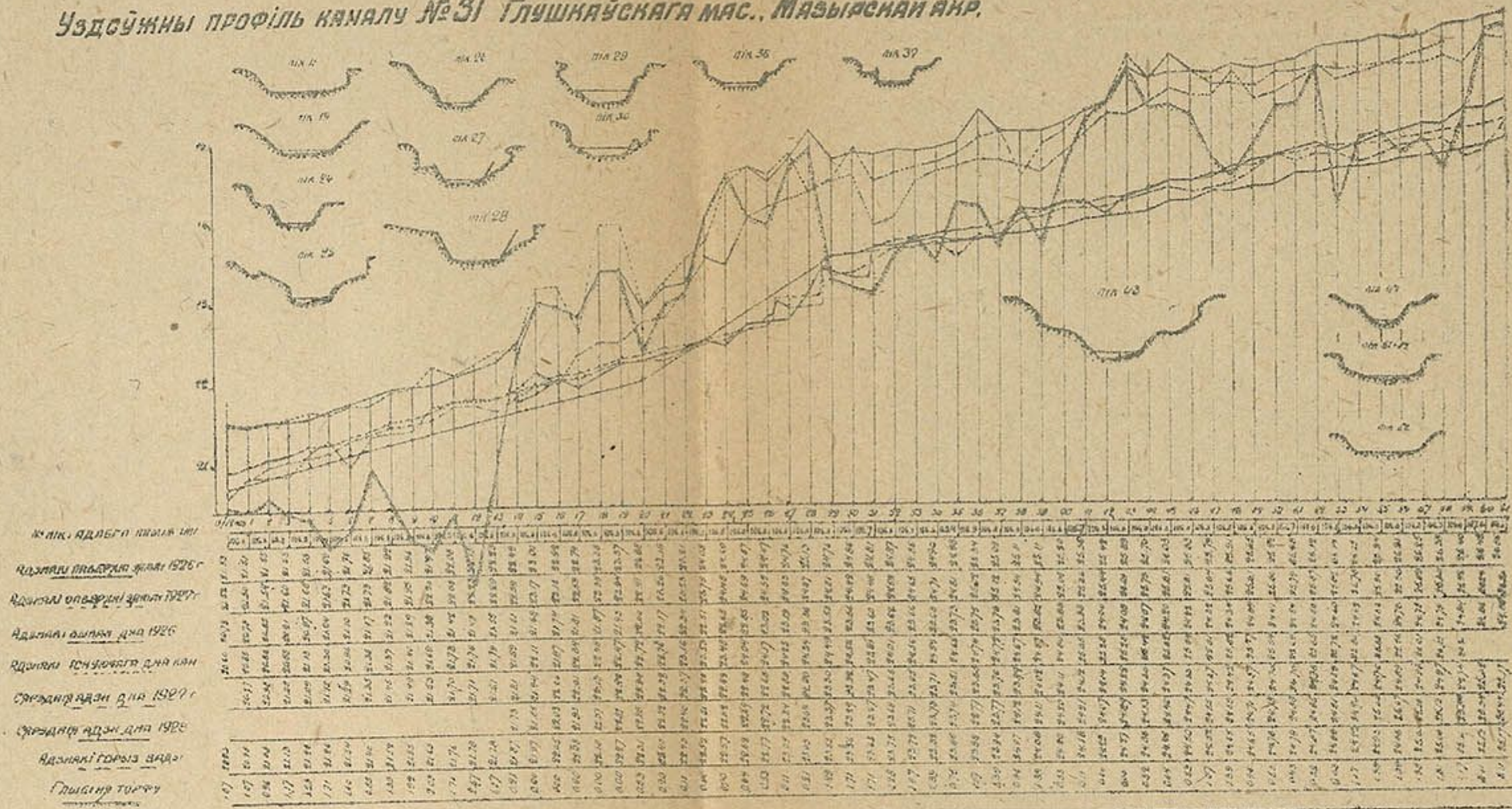
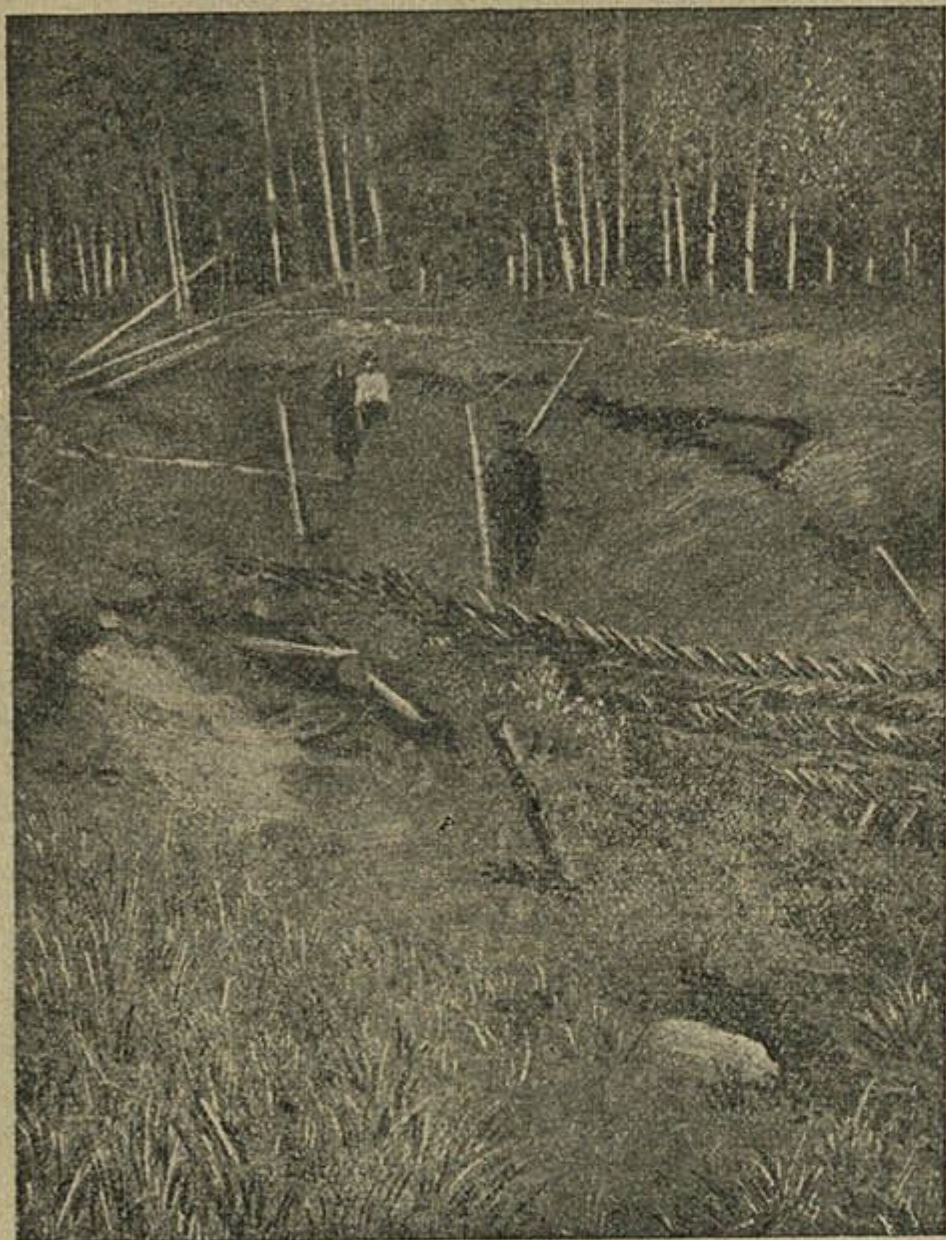

Рис. 57.

аваньняў былі: малая забіўка калоў, неадпаведная ціску грунту
а ўмацаваньне, і вялікі нахіл, наданы дну канавы паміж піке-
тамі 20—29 (гл. рыс. 57).

На ўздоўжным профілі канавы № 31 кропкавай лініяй праве-
зена дно канавы, якое стварылася да моманту дасьледваньня,

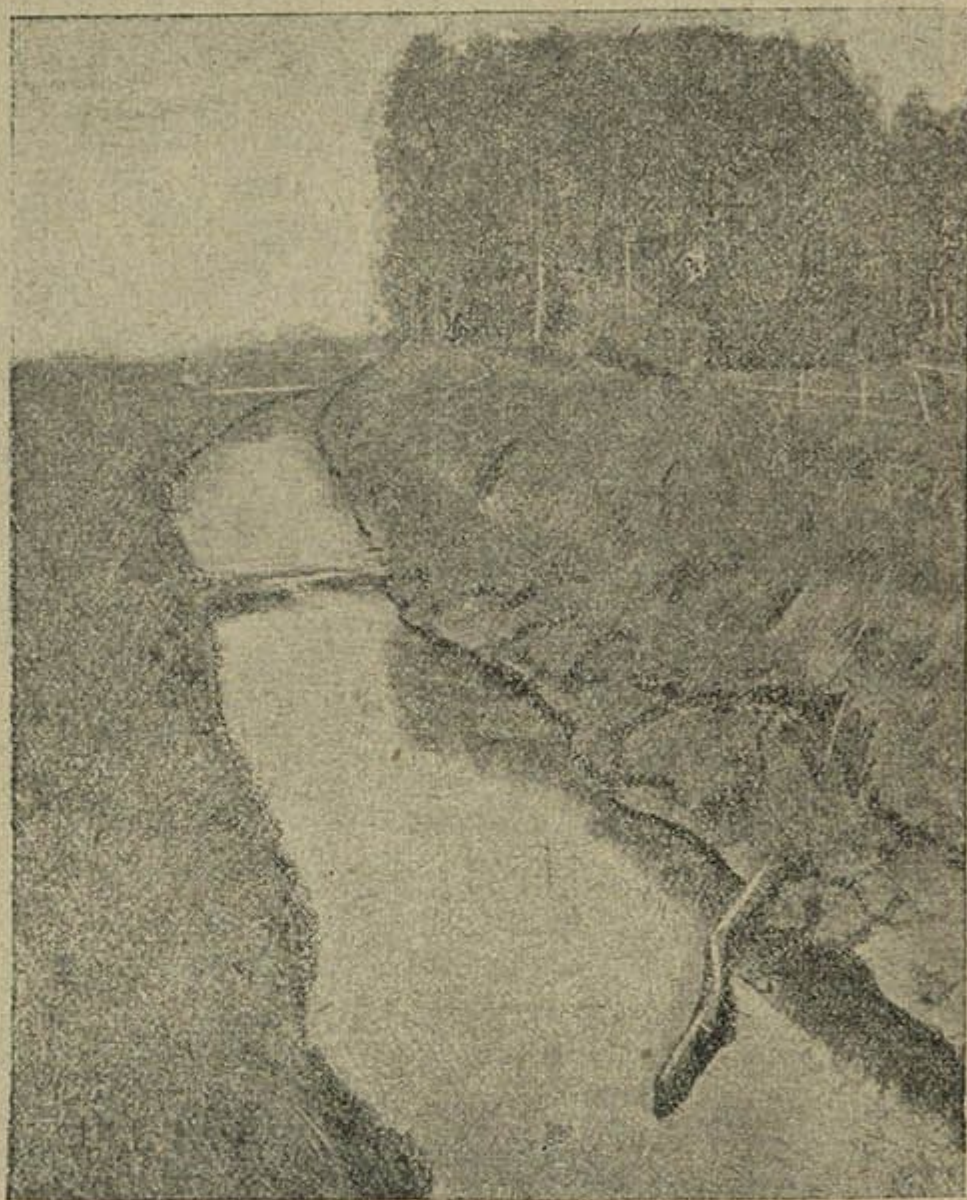
Рыс. 56. Канал № 31 Мазырскай акр. праз год пасля грунтоўнага
рамонту і ўмацаваньне пакатаў плецнямі ў пячаным грунце.

і суцэльнай лініяй паказаны ўзровень дна, выкапанага пры капі-
тальным рамонце. Прасачыўшы становішча гэтых ліній на про-
філі, можна ясна бачыць ход процэсаў размывальнага дзеяньня
вады ў канаве, што вельмі відавочна выяўляецца паміж пікетамі
29—20—1, дзе дно канавы моцна зьмянілася ад размываньня з
утварэньнем двух натуральных перападаў (гл. рыс. 58) і заілень-

нем ніжняе часткі. Дно канавы ў верхняй і ніжняй частцы пачало зарасць травою і выпукляцца паміж пікетамі 61—38 ціску грунту.

Пясчаныя кавальеры, якія стаяць ад броўкі канавы на адлегласці 1 м, пачалі ссоўвацца ў канаву ад праходу па бэрм мясцовага насельніцтва, жывёлы, дзеяння ветру і змывання

Рыс. 58. Размываньне дна з пабудовай натуральнага перападу, у пясчаным грунце на канале № 31, Мазырскай акр.

атмосфэрнымі ападкамі. Канава большаю часткаю свайго працягу, паводле досьледаў проф. Туткоўскага¹⁾, прарэзвае пасляледавіковыя безвалунныя, барханныя, дробна-зярнёвыя пясчаныя аклады жоўтага колеру, якія вельмі хутка разбураюцца пры ўплы

¹⁾ Проф. Тутковский. Геологический очерк Минской губернии.

не на іх самых нязначных прычын і, ня гледзячы на гэта, не
 ахоўваюцца ад зьнішчэння жывёлаю пры пашы, якая можа пры-
 весці канал да поўнага занясення. Пры рабоце канавы з максы-
 мальным узроўнем вады ў ёй назіраецца разьліў вады па балоце
 занос паверхні яго пясчанымі адкладамі ніжэй пікету 23. Пры
 гледзе каналу ў 1928 г. значных разбурэнняў умацаваньня,
 якое раней засталася неразбураным, не адбывалася. Дно каналу,
 таксама і пакаты, якія былі пакінуты незамацаванымі за год,
 1927-28, значным зьменам не падпалі.

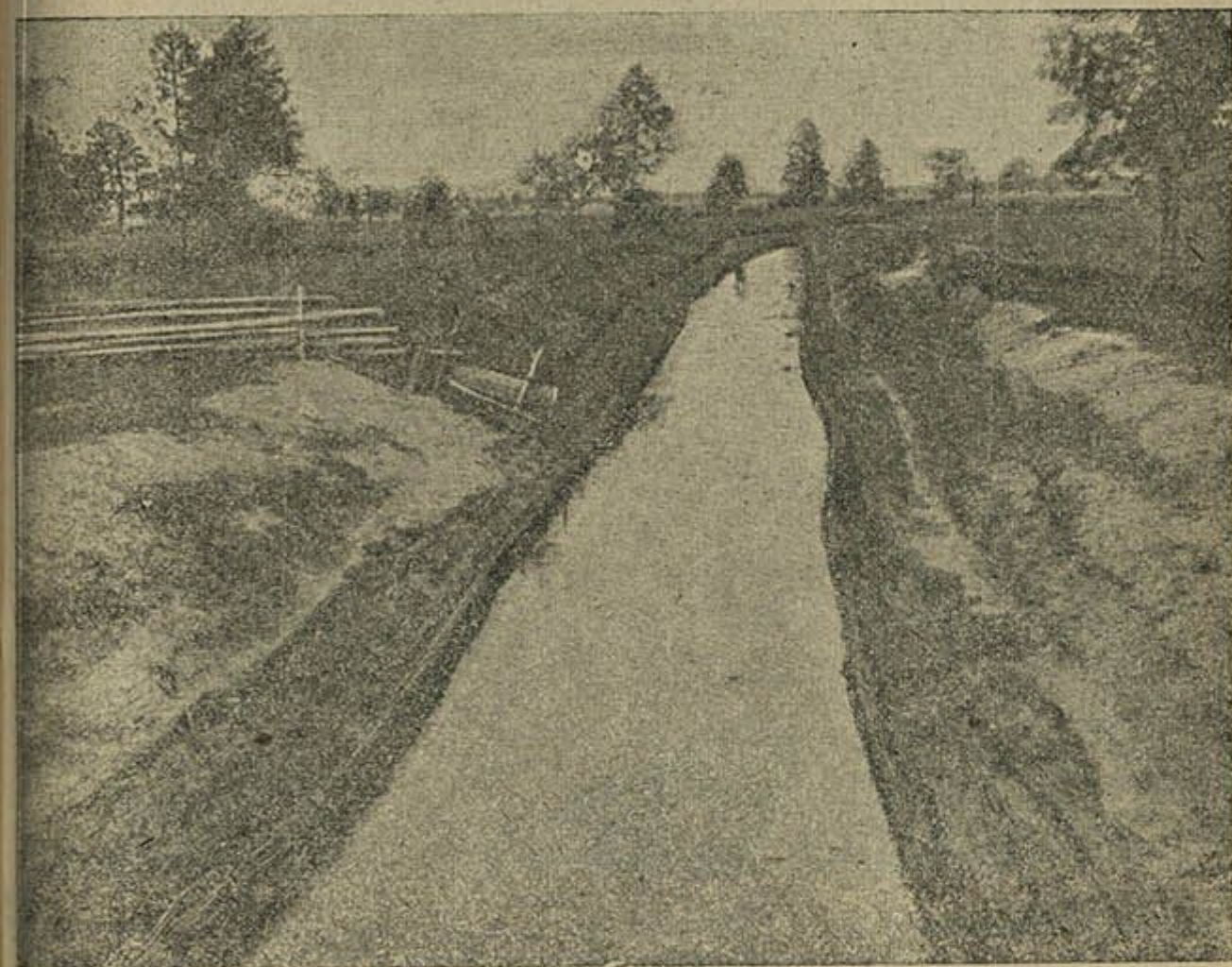
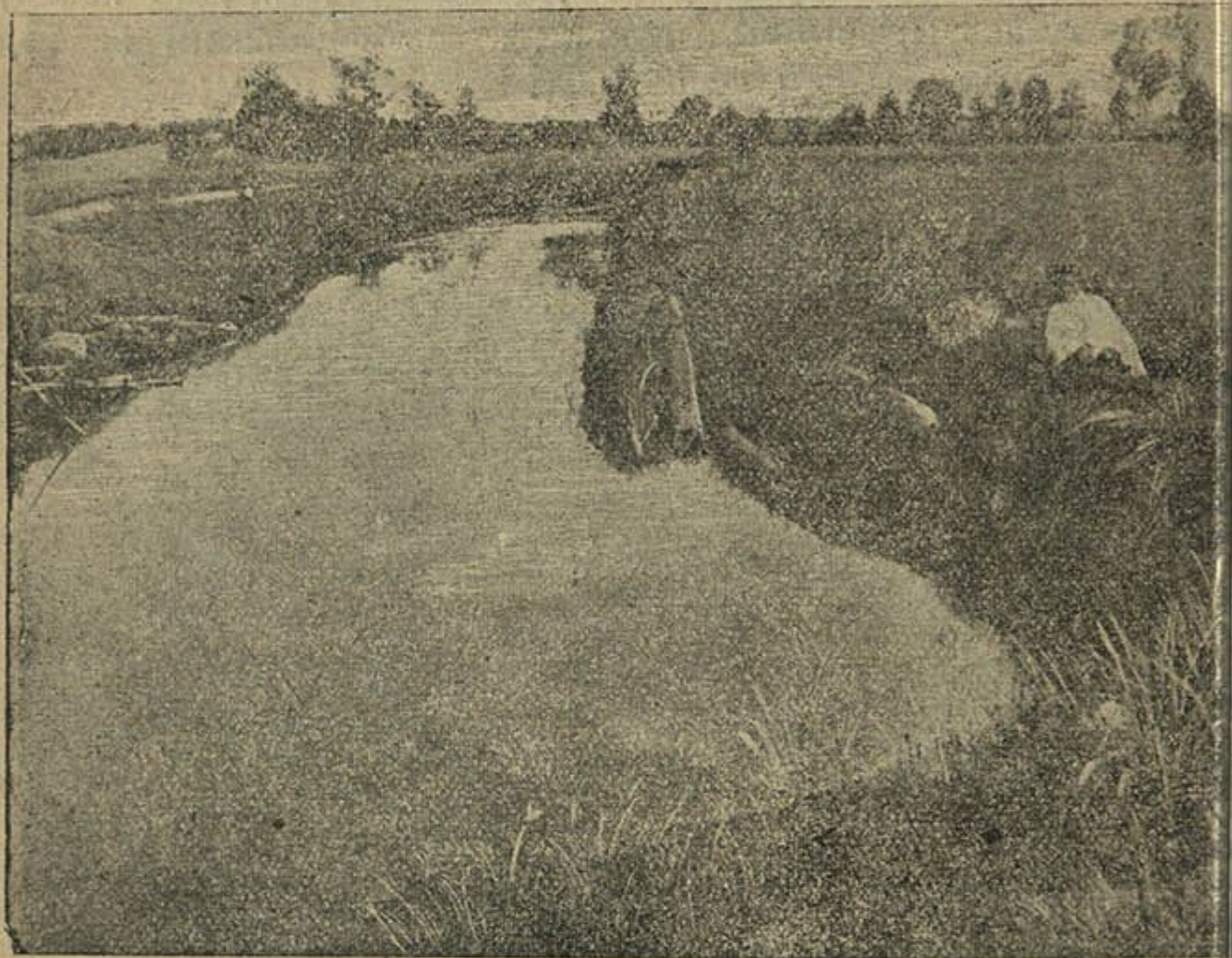

Рис. 59. Заіленне пяском, праз год пасля пабудовы, фашынавага ўмацаваньня
 пакатаў на Жыткаўскім кан., Мазырская акругі.

15. Жыткаўскі канал Мазырская акругі. У 1928 годзе паміж
 Мазырскім Млыном і Рыбхозам „Чыстая Лужа“ былі пабудаваны ў
 пясчаным грунце для дасьледчых мэт фашынавыя ўмацаваньні
 пакатаў каналу па тыпу, паказанаму на рис. 34, але без умаца-
 вання дна. Фашыны для ўмацаваньня вязаліся дротам з лазы і
 барозавага хмызьняку. Фашыны прыбіваліся каламі згодна з
 разьлікамі, паказанымі ў табліцы 19.

Праз год пасля пабудовы ўмацаваньня выяўлена, што дрэ-
якім вязаліся фашыны, пакрыўся з паверхні іржою, але трымае
моцна, фашыны на простых частках каналу і на паваротах з
дыусам закругленьня ня менш 10 м заілілася з паверхні і ўся
дзіне пяском (гл. рыс. 59). Пакаты канаў, умацаваныя фашына-
ў пясчаным грунце, добра захаваліся, аднак, у мясцох, дзе ў-
мацаваньне зроблена вышынёю 0,75 м без умацаваньня дзірван-

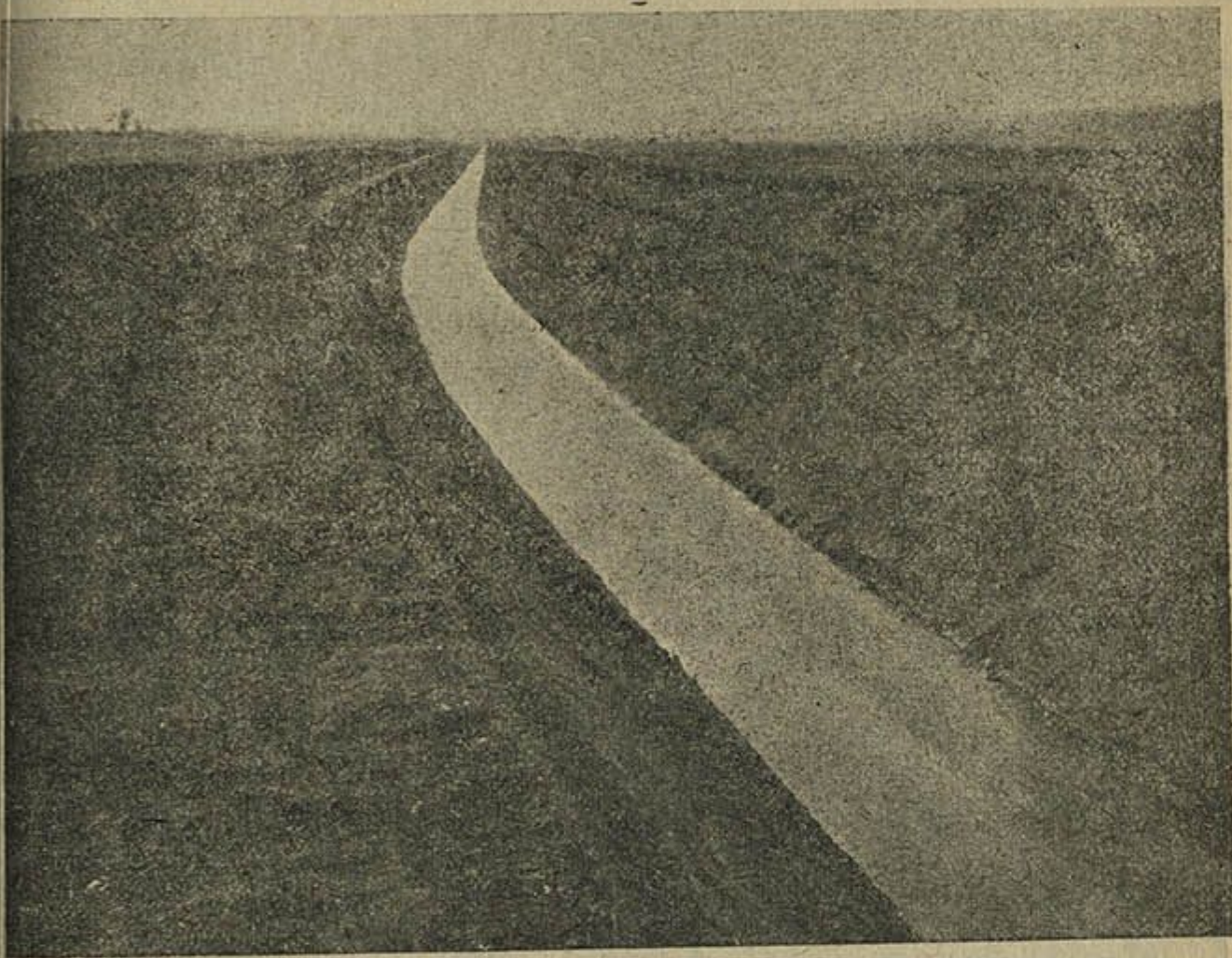

Рыс. 60. Размываньне дна і пакату на крутым завароце Жыткаўскага каналу
Мазырскай акругі.

верхняй часткі пакатаў, пры глыбіні вады ў канаве ў весна-
час больш 1,5 м, назіраецца размываньне пакатаў вышэй ума-
цаваньня. На крутых паваротах каналу, дзе дно праходзіць у лё-
размытым пясчаным грунце і дзе былі зроблены ўмацаваньня
выключна ўгнутага пакату без умацаваньня дна канаў, назірае-
досыць моцнае размываньне дна на глыбіню да 1,5—2 м з
бурэньнем супроць гэтага размываньня ўмацаваньня пакат-
(гл. рыс. 60).

Разбурэнне ўмацавання пакатаў адбылося ў 6 мясцох на працягу каля 60 м, з агульнага працягу пабудаваных 1835 м, што складае 3,27%. Галоўнымі прычынамі, пад уплывам якіх адбывалася разбурэнне, трэба лічыць адсутнасць ўмацавання дна на крутых паваротах каналу і не прадугледжанае размыванне земляной грэблі з разбурэннем заставы ў Рыбхозе "Чыстая Лужа", пры напоўненай вадою сажалцы. Да разбурэння грэблі і спуску вады сажалкі, што адбылося пасля спаду весна-

Рыс. 61. Рака Белая-Натопь, Аршанскай акр., пасля рэгулявання ў 1927 г.

вое вады ў канаве, ўмацаванні і дно захоўваліся ўвесь час добра без малейшага пашкоджання.

Тут цікава адзначыць тое, што дрот, якім вязаліся фашыны, ва многіх мясцох раскручан мясцовым насельніцтвам у мэтах скарыстання яго на гаспадарчыя патрэбы, але, ня гледзячы на гэта, ўмацаванне на простых частках канавы захавалася досыць добра.

16. Рэчка Белая Натоп, Аршанскае акругі. Рэгуляванне ракі Белай Натопы пачата ў 1926 годзе і скончана ў 1928 годзе.

Па ўсім працягу рэчка праходзіць у вузкай даліне з нізавымі тарфянымі адкладамі, акрамя 8 месц на працягу каля $1\frac{1}{2}$ км дзе перакопаны мінеральныя выступы з ілістай глебай. Каля канавы ўсцяж наглядаецца выхад грунтавое вады і асабліва моцны на месцы работ 1928 г. Уся даліна складаецца з чыстых і часткова пакрытых хмызняком забалочаных сенажацэй. Паверхня балота па краёх, а месцамі і сярод даліны, мае рэзкія павышэнні ўзатрафаванні. У пачатку даліны, асабліва з левага боку яе, на

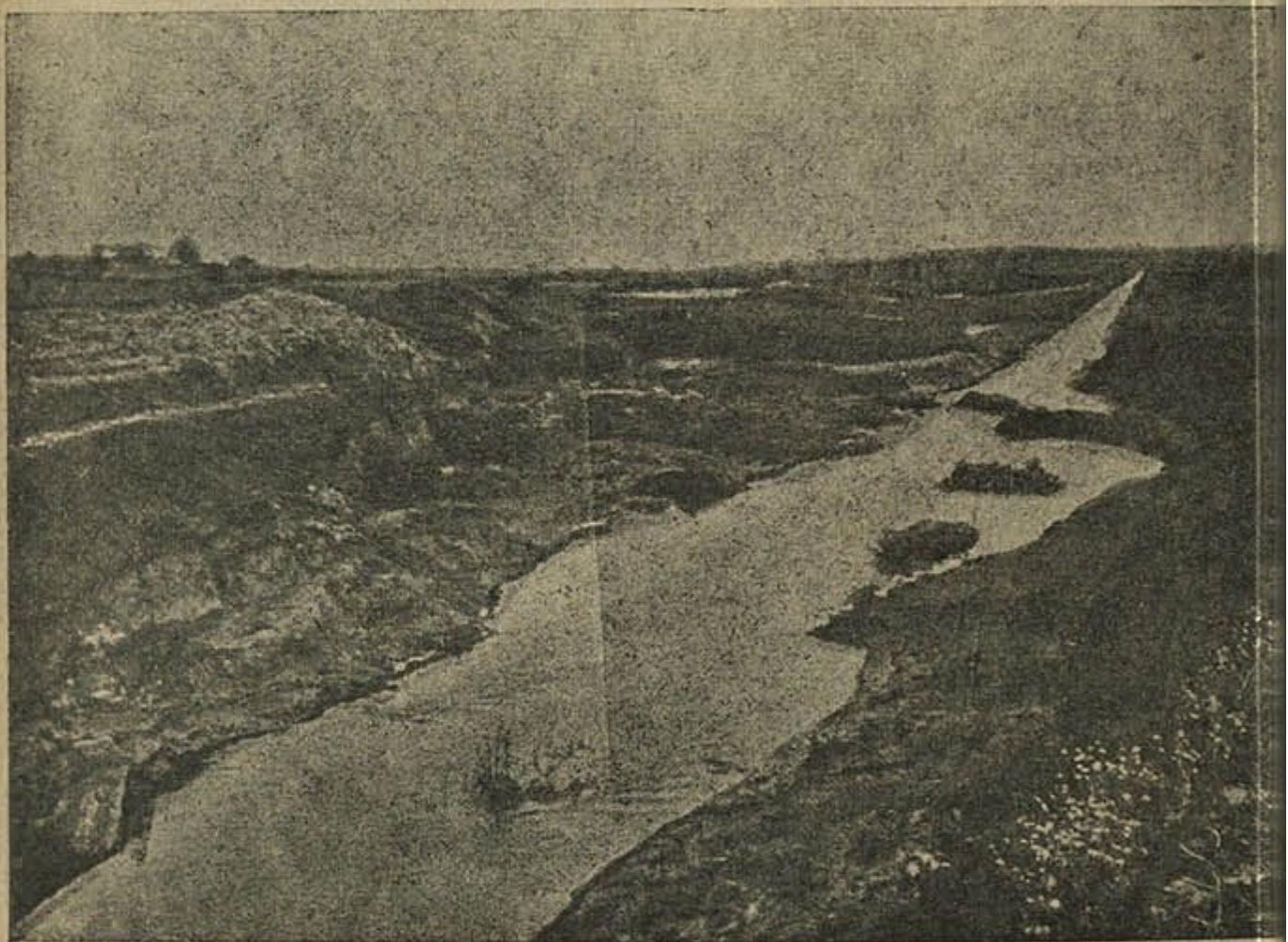

Рис. 62. Рака Белая-Натопь, Аршанскай акр. праз год пасля рэгулявання ў глістых адкладах.

наглядаецца шмат выхадаў грунтавое вады ў выглядзе крыніц. На асушанай частцы меліярацыйным т-вам тарфянога балота вадзістая ў 1928 г. на паверхні праз 2 месяцы пасля выкопвання канаў, пры глыбіні канавы 1 м і адлегласці паміж імі прыблізна на 30 м. Ня гледзячы на рэгуляванне рэчкі ў 1927 годзе, даліна скрозь паўз канаву, а месцамі і бэрма заставаліся пакрытымі зверху вадой ў 1928 годзе пры сярэдняй глыбіні канавы 1,80 м і максымальнай глыбіні вады ў канаве за летні час 0,5 м.

Пры выкопванні канавы ў ілістых адкладах трэба было карыстацца кіркамі і ламамі, але праз кароткі тэрмін гэтыя адклады пачалі трэскацца і ссоўвацца камлыгамі з пакатаў у канаву, дзе спакваля разбураліся на дробныя кавалкі, зьмяніўшыся ў воднае цеста з паземнай паверхнясьцю. Разбурэньне пакатаў працягвалася, пакуль паверхня разрэджанага грунту не запоўніла вынімку

Рыс. 63. Разбурэньне ўмацаваньня спаўзаньнем пакатаў у глеістых адкладах на р. Белая-Натопь, Аршанскай акругі.

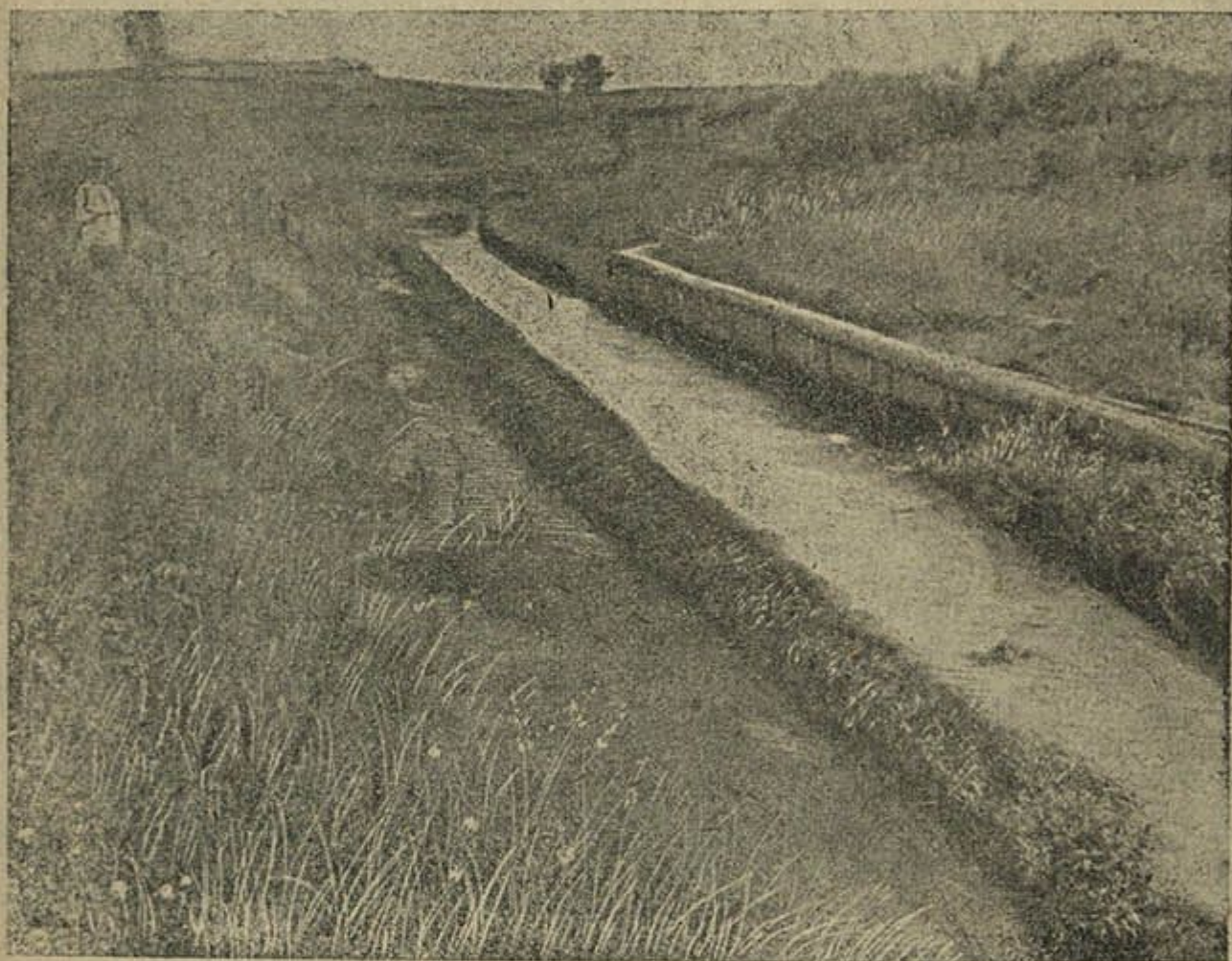
да верху глеістых адкладаў, што часам дасягалася пры разбурэньні канавы да 20 м у бок (гл. рыс. 61, 62, 63).

У гэтых месцах у 1927 годзе былі пабудаваны вэртыкальныя плецянёвыя ўмацаваньні пакатаў, якія адразу ж пасля іх пабудовы былі павалены ціскам грунту на дно каналу. Зробленыя дрэнажныя абводныя канавы ў гэтых мясцох, у мэтах перахопу грунтавое вады, на адлегласьці 5—10 м ад голоўнай канавы ніякай карысьці не далі.

У 1928 годзе, каб спыніць далейшае разбурэнне пакатаў і для магчымасці ачысткі дна каналу, была пачата праца па пабудове ўмацавання пакату супроць вёскі Слабодка, па тыпу вэртыкальнай падпорнай сьценкі, зробленай з драўляных пласцін закладзеных за палі (гл. рыс. 64).

Пры забіўцы палі у грунт на глыбіню 2,75—3,0 м. яны адразу забіваліся хутка, далей моцна прыліпалі да грунту і пры ўдарах бабай пружынілі, застаючыся на месцы.

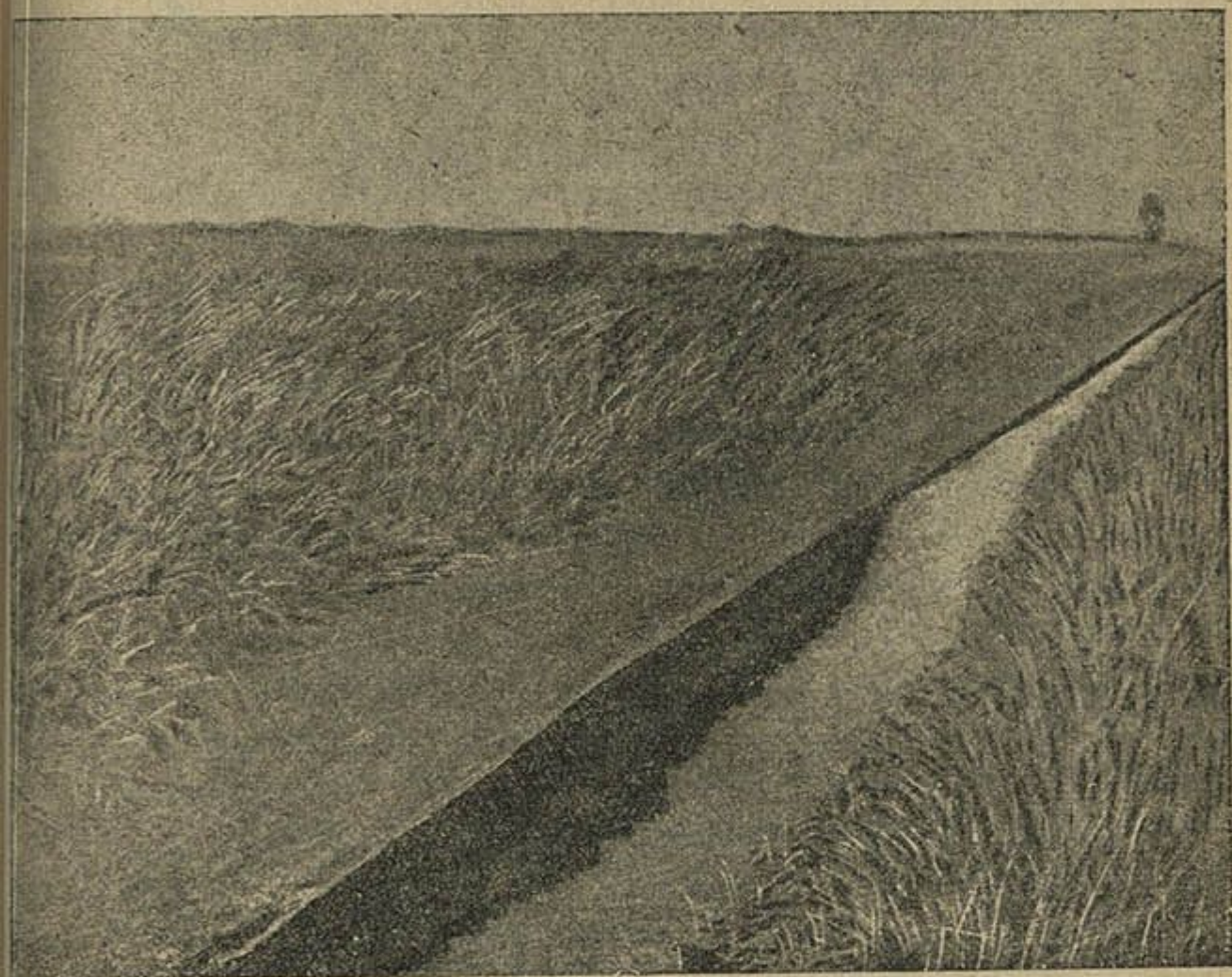
Рыс. 64. Драўляныя і фашыновыя ўмацаваньні пакатаў, праз год пасля пабудовы, у глістых адкладах на р. Белай-Натопі, Аршанскай акругі.

Дно канавы пры нахіле 0,0007—0,0009 у тарфяным ды ілістым грунце (дзе ілісты грунт застаецца ўвесь час пад вадой) добра супраціўляецца руху вады.

У 1929 г., ці праз год пасля пабудовы ўмацавання пакатаў супроць вёскі Слабодка, аплываньне бакоў канавы спынілася, аплыўшы разрэджаны грунт зацвярдзеў і пачаў з паверхні зарастаць травой, драўляныя і фашынавыя ўмацаваньні пакатаў, пры коэфіцыэнце надзежнасьці 2, добра захаваліся (рыс. 64).

Супроць вёскі Ксяндзеўшчына, дзе былі зроблены ўмацаваньні
 фашынамі і плецянем, у мясцох звужэньня рэчышча канавы ўма-
 цаваньнем адбыўся размыў дна канавы паміж умацаваньня пака-
 таў, з прычыны чаго напружанасьць грунту на забіўку калоў па-
 вялічылася і месцамі перавысіла часовае супраціўленьне, ад чаго
 трымалася адхіленьне ўмацаваньня ад пакатаў. У тых мясцох,
 дзе напружанасьць грунту на забіўку калоў менш як часовае

Рыс. 65. Паступовае зношваньне пакатаў у тарфяным грунце на р. Белай-
 Натопі, Аршанскай акругі.

супраціўленьне, там фашынавае і плецянёвае ўмацаваньне пака-
 таў захавалася нават і пры нязначным размываньні дна.

У мясцох, дзе аплыўшы грунт зацьвярдзеў, праз сьвідра-
 ваньне высьветлена, што да роўню дна канавы, ці на глыбіню
 м, ад паверхні зацьвярдзелага аплыву, грунт перамешаны, да-
 лей быў чысты цвёрды глей, прапітаны грунтавою вадой.

У тарфяным грунце, дзе заснаваньню пакатаў было надана
 і дзе не назіраецца зарастаньня, там адбываецца ў летні час

павольнае зношваньне пакатаў (гл. рыс. 65). Гэта зношваньне пачынаецца ад паверхні межаньніх вод і працягваецца да паверхні балота, паступова паглыбляючыся. У выніку заснаваньне пакатаў набывае выгляд, паказаны на рыс. 66.

Галоўнай прычынай лушчэньня пакатаў зьяўляецца пэрыодычнае высыханьне і змочваньне паверхні пакатаў ад хістаньня роўна

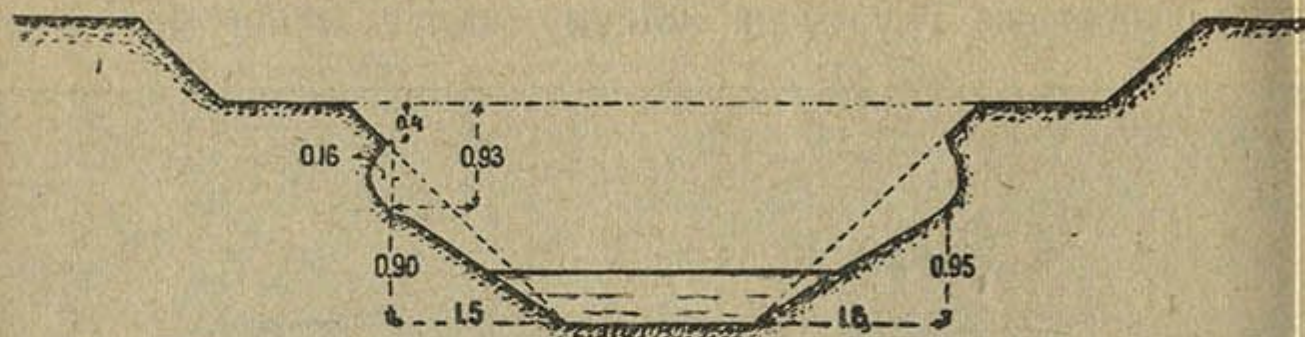

Рис. 66.

вады ў канаве, таму ў мясцох, дзе былі выкапаны вузкія асшальныя канавы з аснаваньнем пакатаў, $\frac{1}{2}:1$, дзеровень вадня мае досыць значных хістаньняў і дзе пакаты, будучы вельмі крутымі, не асабліва моцна высыхаюць з паверхні, там цяжка такога хуткага зношваньня не наглядаецца.

II. ВЫБАР І РАЗЬЛІКІ ЁМАЦАВАНЬНЯ КАНАУ.

Агульныя заўвагі.

Абагульняючы вышэйсказанае, можна прыйсьці да вываду, што праца па ёмацаваньні канаў знаходзіцца ў зародку, на які вытворчыя арганізацыі зьвяртаюць мала ўвагі.

Ня больш зьвернута ўвагі на гэту справу і ў асноўных падручніках па мэліярацыі проф. Дубахам, проф. Касьцяковым ды інж. Брудастым, якімі апісана ўся справа па ёмацаваньні канаў на 1—2 старонках.

Уся праца па ёмацаваньні зводзіцца імі да пералічэньня некалькіх адных і тых-жа тыпаў ёмацаваньня пакатаў канаў, якія ажыццяўляюцца ў мэтах захаваньня пакатаў ад размываньня. Інж. Брудастым, між іншым, кажа, што ёмацаваньне трэба рабіць і ў мясцох, пераходзячых ад ціску грунту, для чаго ім-жа раіцца аддаляць канавальер з бровак канаў. Больш дасканалых паказаньняў на тое, якім патрабаваньням павінны адказваць тыя ці іншыя ёмацаваньні пакатаў, дзе, якія прычыны, у які час пасьля выкопваньня канавы і якім спосабам павінны процідзеяць будаваньня ёмацаваньні, адказу на гэта мы ня знойдзем ні ў адным з існуючых падручнікаў. Каб меркаваць, наколькі важна ведаць тыя ёмацаваньні, якія адпавядаюць мясцовым умовам, трэба яшчэ раз зьвярнуцца да лічбаў разбуральнасьці пабудаваных да гэтага часу ёмацаваньняў (табл. 3), якія з дастатковай выразнасьцю сведчаць пра поўнае неразуменьне гэтай справы. Як вядома, ёмацаваньні на канавах робяцца ў мясцох, якія без дадатковага ёмацаваньня ня могуць захоўвацца ў наданым ім выглядзе, дзеля чаго, у мэтах захаваньня адпаведнай формы канавы на адпаведны тэрмін, і ўжываюцца ў такіх мясцох розныя тыпы ёмацаваньня.

Наколькі ўжываныя цяпер умацаваньні адпавядаюць паста-
 леным пытаньням, відаць было з ранейшага апісанья, дзе пак-
 звалася на вельмі хуткае разбурэньне ўмацаваньня месцамі а-
 разу-ж пасля пабудовы іх, месцамі на працягу першага год-
 што сьведчыць, што ні ўмацаваньні, ні форма канавы, ні тэрм-
 існаваньня іх не здавальняюць сучасным запатрабаваньням.

Канава, як і ўсякая складаная машына, будучы папсаван-
 ў адным месцы, становіцца няпрыдатнай для скарыстанья яе і-
 значным працягу, прычым, будучы не папраўленым, папсаваньне
 хутка пашыраецца на значны працяг каналу і праз некаторы час
 прыводзіць яго да няпрыдатнага віду для адпаведнага скары-
 станья. Таму для аднаўленьня папярэдняга выгляду робяць
 пэрыодычныя невялікія і грунтоўныя рамонтныя праз адпаведны
 прамежак часу. Практыкай устанаўляецца тэрмін: для невялікіх
 рамонтаў 3—4 гады і для грунтоўных 10—12 год. Каб уявіць
 сабе, якое вялізарнае значэньне мае тэрмін паміж грунтоўнымі
 рамонтамі, трэба падаць лічбы з справаздачы НКЗБ за 1924-26 га-
 падарчыя гады, якія атрыманы на адзін кілёметр рэгуляваньня
 рэк і грунтоўнага рамонту лесасплаўных канаў (гл. табл. 5).

Табліца 5

Прадмет выдаткаў	Даўжы- ня ў км	Аб'ём выняты ў куб. м	Затрач. у руб.	Аб'ём вынят. на 1 км	Кошт прац на 1 км прац
I	II	III	IV	V	VI
Рэгуляваньне рэк . . .	212,20	784472	418955	3697	1974
Грунтоўны рамонт леса- сплаўных канаў . . .	77,95	236838	142351	3038	1826

Як відаць, вялікае розьніцы ў вынятцы на адзінцы працы
 і ў затратах на яе выкапаньне амаль што няма, таму можна лічыць,
 што затраты на капітальны рамонт прыблізна роўны першапача-
 ковым затратам на мэліорацыю.

Цяпер зразумела, што падвойваньне, ці ўсякае павялічэньне
 тэрміну паміж грунтоўнымі рамонтамі, дае магчымасьць захо-
 ваць кожны год вялізарную суму сродкаў. У якім стане зна-
 дзяцца сучасныя мэліорацыйныя работы, сказана было раней.

пер трэба толькі падкрэсьліць, што сучаснае становішча з не-
торымі мэліярацыйнымі працамі працягваць далей немагчыма,
знішчэньне пракопанных нанова ці грунтоўна рэмантаваных
канаў месцамі на 50%, а месцамі на ўсе 100% праз 2-3 гады (напр.,
Ўдава, Грэбелька і Талька Менск. акр., Лукаўскі канал Бабруй-
скае акр., Найда-Беляўскі, стрэлка № 31, Нерасьнянскі канал Ма-
гдэбурскай акр. і інш.) зганьбіць справу мэліярацыі і ня дасьць магчы-
масьці больш пасьпяхова вырашаць задачы, пастаўленыя партыяй
савецкім урадам у зямельнай політыцы. Галоўнымі прычынамі,
якія дапамагаюць і разбураюць каналы, зьяўляюцца: а) неадпаведна
дадзеная форма каналам (разумеючы ў прасторы), б) неадпавед-
нае замацаваньне формы каналу і в) кепскае ўтрыманьне і ска-
жэньне канаў.

Першую прычыну аб уплыве формы канаў на ўстойлівасьць
трэба падзяліць на наступныя тры часткі: 1) форма папярэч-
нага сячэньня канаў, 2) уздоўжны нахіл і 3) пракладка трасы,
што адначасова і дасьць магчымасьць, высветліць дзе трэба
удаваць умацаваньне дна канаў і пакатаў.

Другая прычына падзяляецца на падбор тыпу ўмацаваньня
разьлікі яго ў залежнасьці ад існаваньня адпаведных фактараў,
кім павінна аказваць належнае супраціўленьне пабудаванае ўма-
цаваньне.

Форма папярэчнага сячэньня канаў.

Папярэчная форма канаў, як правіла, робіцца ў абсушальнай
практыцы ў выглядзе трапэцыі. Нахіленыя бакі яе, ці пакаты
каналы робяцца з рознымі нахіламі ў залежнасьці ад таго, у якім
грунце пракопана канава. Калі грунт мінеральны і хутка разбу-
раецца ад нязначнага ўплыву на яго пабочных прычын, то нахіл
пакатаў павялічваецца, пры шчыльных мінеральных і ў тарфяных
грунтах нахіл пакатаў змяншаецца. Раней малюнкамі і рысункамі
было паказана, што наданая трапэцыдальная форма папярэч-
нага сячэньняў абсушаных канаў пачынае разбурацца адразу-ж
пасля выкопваньня іх, і праз некалькі год ні на адной канаве
ня можам знайсці нават нязначнага месца з папярэдня на-
даным папярэчным сячэньнем. Гэта ўжо ў дастатковай меры гаво-
рыць нам пра невыстарчальнасьць трапэцыдальнай формы.

Галоўнымі недахопамі зазначанай формы зьяўляецца тое, што хістаньне глыбіні вады ў канавах вельмі вялікае. У летні час вада ў канаве цячэ тонкім пластом па шырокаму дну, часта глыбінёю ня больш 0,05—0,10 м, тымчасам як вясною глыбіня вады бывае 1,0—1,5 м. Такое рэзкае хістаньне моцна ўплывае на канаву. Так, летам з прычыны тонкага пласту вады ў канаве, пры павольным цячэньні яе, дно зарастае травой і забруджваецца. У вясновы час глыбіня вады павялічваецца ў дзесяткі разоў і сваімі рухамі і ціскам грунтовай вады моцна псуе няроўнамерна замерзлыя ў слабым грунце пакаты. Для зразуменьня, як уплываюць на разбурэньне канаў паасобныя фактары, у які час пасьля выкопваньня ды іх зьмена з бегам часу, тут-жа падаецца табліца ўдзелу паасобных прычын у разбурэньні пакатаў. Доля ўдзелу адзначана трайнымі, двайнымі і адзіночнымі кружкамі, якія паказваюць моцны, сярэдні і слабы ўдзел у разбурэньні. Даволі павярхоўнага агляду паказанай табліцы, каб убачыць, як уплываюць і зьмяняюцца прычыны з бегам часу. У мінеральных грунтах, якія ў большасьці выпадкаў бываюць прапітаныя грунтавымі водамі, на працягу першага і другога году канавы руйнуюцца галоўным чынам ад ціску грунту і грунтовай вады і ў меншай ступені ад руху вады па канаве. У тарфяным грунце, наадварот, ціск грунту і грунтовай вады менш уплывае, а зношваньне пакатаў адбываецца ад лушчэньня і размываньня. Праз адзін, два і ў некаторых выпадках тры гады зазначаныя прычыны затухаюць, пакаты пачынаюць зарастаць травой, і канавы пачынаюць павольна зношвацца, зарастаць і заіляцца. Адгэтуль, чым менш уплыў на канаву зрабляць у першыя гады памянёныя прычыны, тым тэрмін існаваньня яе ў добрым становішчы будзе большым. Цяпер імкнучца аслабіць некаторыя прычыны праз памяншэньне нахілу пакатаў і праз умацаваньне іх, але паданьня раней лічбы і прыклады паказваюць даволі яскрава, наколькі недасканалыя гэтыя мэтады. Калі ўспамянуць, што канавы разбураюцца заіляюцца і зарастаюць ад непамернага хістаньня глыбіні вады ў канаве ў 10—20 разоў, тымчасам як на натуральных ручаёх хістаньне глыбіні бывае максімум у 3 разы, то зробіцца ясным а чаго галоўным чынам псуюцца канавы.

Для зьнішчэньня памянёных недахопаў трэба форму папярэдняга сячэньня распрацаваць так, каб быў па магчымасьці зьмен-

Доля ўдзелу паасобных прычын у разбурэнні пакатаў і зьмена іх у залежнасьці ад тэрміну існаваньня канавы

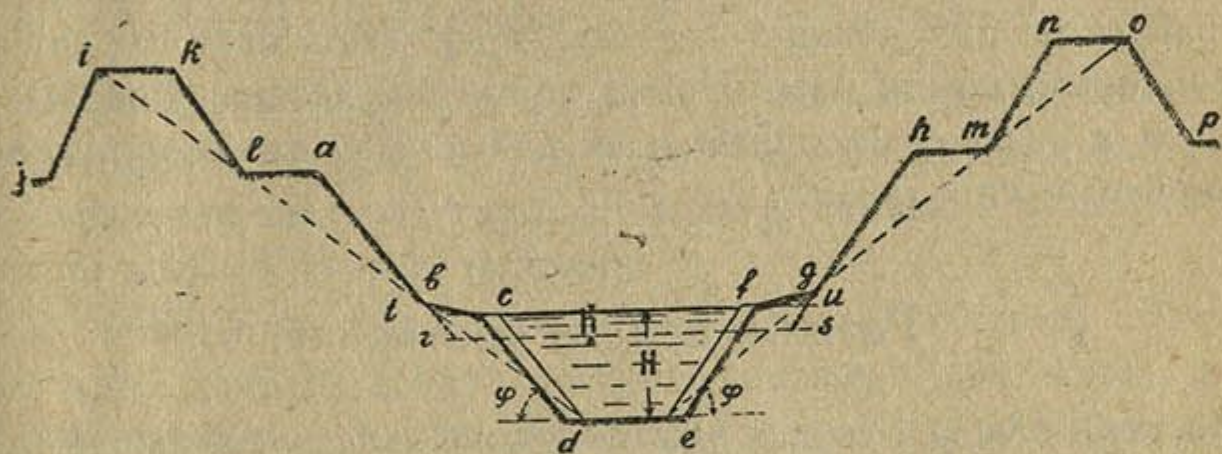
№ па чарзе	Назва месца работ	Кароткае глебавае апісаньне	Тэрмін існаваньня канавы	Глыб. захаду (-) ці размаўна (±) на канавы	Працяг вучасткаў назіраньня ў м	Колькасць вучастка.	Макс. разбур. ў бок ад броўкі канавы	Кут нахілу пабудаванага пакату	Спаўзваньне			Абламв. кавалкамі		Размываньне				Сьпілаваньне		Раскопваньне		Асянныя грунты	Замыны	Зарастаньне		
									Ціску грунтавае вады	Ціску грунту	Навасьветленьня прычын	Абламв. ніжэй часткі пакату	Ціску грунту	Разм. ніж. часткі пакату	Абламв. агульн. часткі грунту	Неўзваруш. грунту	Над ушпаван роўн. перамока	Лупчэньне	Сьліваам лесу	Лёда м	Жывёлы				Перазды-перагоны	
1	Лукаўскі кан., Бабр. акр.	Глініст. (мор.)	1	-0,40 -0,50	5470	5	0,50 -3,0	30° 25°	Δ	-	-	500 ○	-	-	○	-	500 ○	-	-	-	3500 ○ 2000 ○ ○	○	-	-	-	
		Тарфяны	1	-	7400	4	0-0,70	45-41	-	-	-	2000 ○	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	-	
		Глін. і тарфяны	2	-	12000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Δ	-	-	-	○	-	-	-
2	Канал № 1, Калф. Мар'іна	Пясчан. грунт	1	-	800	4	0,5	25°	Δ	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	-	-	-	-	-	
		Тарфяны	1	-	12000	4	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	Δ	-	-	-	○	-	-	
		"	2	-	"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Δ	-	-	-	-	○	○	
3	Брагінка, Гомельск. акр. (Муромля)	Пясчан. грунт	1	+0,5	500	3	1,5	25°	Δ	-	-	○	-	-	-	-	○	-	-	-	○	-	-	-	-	
		Тарфяны	1	-	4000	3	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	Δ	-	-	○	-	-	-	
4	Грэбеля, Менск. акр.	Глініст. грунт	1	-0,6	3000	7	1,0	32°	Δ	-	-	○	-	○	○	○	○	-	-	-	○	-	-	650 ○	-	
		Тарфяны	1	-	6000	6	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	Δ	-	-	-	-	○	○	
		Гліністы	2	-	1150	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	○	
		Тарфяны	2	-	2000	4	-	34°	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	○	-	-	-	-	-	○	
5	Менск. Балотн. Стэцыя	Пясчаны	2	-	2830	6	-	-	○	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	-	-	-	○	○	
		Тарфяны	2	-	3000	6	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	○	-	-	-	-	○	○	
6	Р. Суцінка, Менск. акр.	Пясчаны	1	-0,40 500	400	3	-	14°	Δ	-	-	○	-	-	○	-	○	-	-	-	-	-	-	-	○	
		Тарфяны	1	-0,40 -	3000	2	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	Δ	-	-	-	○	-	○	
7	Р. Талька, Менск. акр.	Пясчаны грунт	1	-	1430	13	0,5-3,0	12°	250 Δ	-	-	410 ○	-	750 ○	-	100 ○	470 ○	-	-	-	-	-	-	150 ○	-	○
		Тарфяны з кавалкамі з дрэў і пяском	1	-	3500	12	0,5	34°	-	-	-	-	-	-	○	-	Δ	-	-	-	-	-	-	-	-	
		"	1	-	3500	12	0,5	34°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8	Вароньскі с.-г. тэхнікум	Пясч. і тарф.	2	-	6500	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	Δ		
9	Курвінка, Менск. акр.	Дробна-пясч.	1	-0,35	1000	1	-	10°	Δ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
10	Іпучь, Магіл. акр.	Гліністы грунт	1	-	1000	5	0,5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Δ	○	-	-	-	-	-	-	-	
		Тарфяны	1	-	4200	4	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	-	-	-	
11	Канал VI гадавіны Кастрычн. рэвалюцыі, Магілёўскае акругі	Пясчаны з прапласт. глею	2	+3,0	2750	1	2-3,0	25°	Δ	-	-	○	-	-	-	-	Δ	-	-	○	-	750 ○ 750 ○	-	-	○	
		"	3	0,00	"	1	"	"	○	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	Δ	○	
		Тарфяны грунт	2	-	900	1	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	○	-	Δ	-	-	-	-	○
		"	3	-	"	1	-	"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	Δ	-	Δ	-	-	-	-	○
12	Вароніна, Магіл. акр.	Дроб пясчаны	1	-	500	1	-	10°-34°	Δ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
13	Котуш с.-г. пункт, Магілёўск. акр.	Пясчаны	1	-0,5	600	3	0,50	24°	Δ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		Тарфяны грунт	1	-	3000	4	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	-	-	-	
14	Глушкаўскі, Мазыр. акр.	Пясчаны і супясчаны гр.	1	0-(0,3)	1350	3	0,50	16°	○	-	-	-	-	-	-	-	○	-	Δ	-	Δ	-	-	-	-	
		Тарфяны	1	-	2650	3	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	○	Δ	-	Δ	-	-	-	
15	Бычок, Мазыр. акр.	Пясчаны і тарфяны	-	-	12000	-	1,0	90° -45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	○	-	-	○	○	
16	Жыткаўскі, Мазыр. акр.	Пясчаны	1	-	-	-	0,20	45°	○	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	○	-	-	-	-	
		Тарфяны	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	○	-	○	-	-	-	○	
17	Найда-Бяляўскі кан.	Пясчаны грунт	1	+0,8- (-0,40)	3200	3	1,0	27°	Δ	-	-	○	-	○	-	-	○	-	○	-	○	-	-	-	-	
		"	2	-	10200	4	2,0	"	○	-	-	○	-	○	-	-	○	-	○	-	Δ	-	-	-	○	
		"	3	-	"	"	-	"	○	-	-	○	-	○	-	-	○	-	○	-	○	-	-	-	○	
		Тарфяны	1	-	6000	2	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	○	Δ	-	Δ	-	-	-	-
		"	2	-	10800	3	-	"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	○	○	-	○	-	-	-	○
		"	3	-	"	"	-	"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	○	○	-	○	-	-	-	○
18	Нерасьнянскі кан.	Дроб. пясч.	2	-0,50	10050	4	0,50	19°	Δ	-	-	○	-	-	-	-	○	-	Δ	-	Δ	-	○	○	○	
		Тарфяны	2	-	4500	4	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	○	○	-	Δ	-	○	○	
19	Прыбалавіцкі кан.	Тарфяны	2	-	5000	1	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	○	-	○	○	○	
20	Канал № 31, Мазыр. акр.	Дробн. пясчаны	1	-0,30 да +0,5	2850	4	0,50	29°	Δ	-	-	○	-	-	-	-	○	-	-	-	○	-	-	-	-	
		"	2	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	-	-	-	○	-	-	-	○	-	-	○	
		Тарфяны	1	-	3250	4	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	○	-	-	-	
		"	2	-	"	"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	-	○	-	-	○	
21	Белая Натоп, Арш. акр.	Гліністы	1	-0,5	600	8	13 л.	00°	Δ	-	-	○	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
		"	2	1,0	"	"	-	-	○	-	-	○	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	
		Тарфяны	1	-	7000	8	-	45°	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Δ	-	-	-	-	-	-	
		"	2	-	"	"	-	"	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Δ	-	-	-	-	-	○	
	Разам па ўсіх канавых	Пясчаны	1	-	22700	63 вуч. 16 кан.	-	2,5 : 1 22°	Δ=14	-	-	○=8	○=2	○=3	(○=4)	○=12	-	(○=2)	-	○=4 (○=1)	-	○=1	-	-	-	
			2	-	43000	45 11	-	-	(○=14)	-	-	(○=5)	○=1	○=2	-	(○=9)	-	(○=3)	-	○=2 (○=4)	-	○=2 (○=3)	-	○=9 Δ=2	-	
			3	-	12950	5 2	-	-	○=2	-	-	-	-	-	-	-	-	○=1	-	○=1	-	○=2	-	Δ=1	○=2	-
			4 і бо'ее	-	12830	7 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	○	-	○	Δ=2	-
		Тарфяны	1	-	62000	56 13	-	44°	-	-	○=1	-														

шаны ўплыў усіх вышэйпералічаных фактараў. Для гэтага трэба, каб хістаньне глыбіні вады было найменшым пры дастатковай глыбіні ў летні час, ад чаго залежыць размываньне, заіленьне і зарастаньне дна канаў. Апрача гэтага, павінен быць зьнішчаны ўплыў ціску грунту і грунтавой вады.

Гэтым умовам адказвае папярэчнае сячэньне, паказанае на рысунку 67.

Папярэчнае сячэньне $a b c d e f g h$ з донным каналам $c d e f$ дасягаецца ў шырокіх канавах з сучасным тыпам папярэчнага сячэньня $a g s h$ без усякага павялічэньня земляных работ. На вузкіх канавах павялічэньне земляных работ для дасягненьня адзначанага сячэньня нямінуча, але затое канал не падпадзе існуючым цяпер разбурэньням. Такім чынам тэрмін існаваньня яго

Рыс. 67.

значна працягнецца, чым і акупяцца дадатковыя ўкладаньні на першапачатковае выкопваньне каналу.

Донны канал $c d e f$ прарываецца так, каб у летні час рух вады і глыбіня яе былі мінімальнымі ў мэтах незарастаньня дна; наадварот, у вясновы час рух вады і глыбіня яе павінна быць максымальнымі ў мэтах неразмывальнасьці дна каналу. Адгэтуль, пры вялікіх нахілах дна канаў глыбіня доннага каналу зьмяншаецца і пры малых павялічваецца. Пры немагчымасьці дасягненьня неразмывальнасьці дна, пры максымальным роўні вады ў ім, дно доннага каналу трэба ўмацоўваць.

Папярэчнае сячэньне каналу робіцца так, каб лінія натуральнага пакату з найменшым кутам нахілу φ пры максымальным ціску грунтавой вады на пакат, выходзіла на паветры ў пунктах b і g .

Пакаты cd і ef доннага каналу ў мінеральным грунце і ў слабым тарфяным трэба ўмацоўваць, пакаты-ж abc і hgf скрозь задзірванаўваць.

Перавага апісанай формы каналу над ранейшай заключаецца ў наступным:

1) ціск грунту і грунтавой вады на пакаты і ўмацаваньне зводзіцца да мінімуму;

2) у летні час ствараюцца ўмовы незарастаньня і незаіленьня дна;

3) плошча злучэньня мерзлага грунту з незамерзлым мае малы нахіл bc і fg , чаму не падпадае разбурэньню;

4) умацаваньне пакатаў cd і ef мае малую вышыню і знаходзіцца ўвесь час пад вадою, чаму каштуе таней і ня гніе;

5) для каналу $abcfgh$ грунтоўных рамонтаў амаль што ніколі не патрабуецца; для доннага каналу, пры захаваньні пералічаных умоў, тэрмін паміж грунтоўнымі рамонтамі значна павялічваецца і кошт іх значна зьменшыцца, як для каналу са значна меншым папярэчным сячэньнем.

Разьлік нахілу дна канаў.

Да гэтага часу і цяпер пры пабудове канаў на асушваных плошчах ніякіх разьлікаў нахілу дна не рабілі, а карысталіся данымі паасобных аўтараў, якія раіць будаваць нахіл дна ў належных граніцах. Напрыклад, проф. А. Дубах¹⁾ лічыць лепшымі граніцамі нахілаў дна магістральных абсушальных канаў ад 0,0005 да 0,001, а для бакавых, з разьмерамі па дну 0,42 м, глыбінёй 1,07 м, ёсьць магчымасьць дасягаць у тарфяным грунце бязшкёды для іх стану 0,005. Пры ўздоўжным нахіле балота больш 0,002 раіць будаваць перапады вышынёй 0,6.

Проф. Касьцякоў²⁾ раіць для магістральных канаў лепшыя граніцы нахілу дна ад 0,0004 — 0,001 і для бакавых праводных канаў нахіл можа дасягаць да 0,005. Гэтыя граніцы для нахілаў дна канаў часткова ўдасканальваюцца для адпаведнага грунту

¹⁾ Дубах и Спарро. „Осушение болот открытыми канавами“, изд. 3.

²⁾ Костяков. „Основы мелиорации“.

глыбіні ручая праз наданьне руху вады адпаведнай сярэдняй хуткасьці. Напрыклад, проф. Касьцякоў у кнізе „Основы мелиорации“ раіць найбольшыя граніцы хуткасьці вады ў канаве:

Для пясчаных глеб	0,7 м/сек.
„ торфу	1,0 „
„ шчыльнай гліны	1,20 „

Там-жа падае граніцы максымальнай хуткасьці вады амерыканскай практыкі асушэньня:

Чысты пясок	1,1 фут/сек.
Пясчаная глеба з 40 проц. гліністых частак	1,8 „
Сугліністая глеба з 65 проц. гліны . . .	3,0 „
Гліністая глеба з 85 проц. гліны . . .	4,8 „
Чыстая шчыльная гліна да	6,0 „

Мінімальная хуткасьць выцякае з умовы незаіляльнасьці канавы паводле Kennedy $v_0 \geq 0,545 h^{0,64}$ м/сек., дзе h —глыбіня вады ў мэтрах для часу паступаючай вады ў канавы з большай колькасьцю наносаў (у часе паводак).

У практыцы прымаюцца мінімальныя граніцы хуткасьці 0,20 м/сек., каб не асядалі ілістыя наносы, і 0,40 м/сек., каб не асядалі пясчаныя наносы. Хуткасьць бегу вады для ўхіленьня ад зарастаньня дна канаў не павінна быць менш 0,5—0,6 м/сек.

У аддзеле абвадненьня проф. Касьцякоў піша, што найбольшая сярэдняя хуткасьць, якая зьяўляецца межнай у сэнсе размываньня грунту, вызначаецца праз досьледы і мае наступнае значэньне:

Для вельмі тонкага чыстага пяску	0,30—0,45 м/сек.
„ лёгкай пясчанай глебы	0,45—0,60 „
„ супясчанай глебы	0,60—0,75 „
„ сярэдніх глеб сугліністага тыпу	0,75—0,96 „
„ больш шчыльных суглінкаў	0,96—1,08 „
„ жвіраватых глеб	1,20—1,50 „
„ скалістых грунтоў і конглёмэрату	1,80—2,40 „

хуткасьць па дну складае каля 0,65 сярэдняй хуткасьці.

Даныя другіх аўтараў, напрыклад: проф. Чэрэпашынскага, проф. Ціме, проф. Фрыдрыха, Дзюбуа, Рэйнгарда і інш. ня вельмі адрозніваюцца ад паданых.

З гэтых лічб для найбольшай сярэдняй хуткасці вады ў канаве, якія раяцца асобнымі аўтарамі, відаць, што яны не даюць магчымасці досыць строга вызначыць нахіл дна канаў пры адпаведным грунце і глыбіні ручая. Пра гэта кажуць цяпер шматлікія выпадкі з размываннем і заносамі дна канаў адразу-ж пасля пабудовы іх.

Каб паказаць, як уплывае глыбіня канаў на размыванне дна і занос яго і якую ўвагу звярнулі на глыбіню асобы, што займаліся выпрацоўкаю формул для незаілення канаў, трэба падаць значэнне мінімальнай, дапушчальнай, крытычнай хуткасці вады пры адпаведным нахіле дна і розных глыбінях паводле Kennedy.

Табліца 7.

h м	0,30	0,60	0,90	1,20	1,50	1,80	2,10	2,40	2,70	3,00	3,60	6,00
V крыт. м/сек. . . .	0,25	0,39	0,51	0,61	0,71	0,79	0,88	0,95	1,03	1,10	1,24	1,71

Па другіх формулах, якія найбольш ужываюцца ў практыцы, напрыклад, па формуле проф. Жукоўскага $V_{\text{крыт.}} = \frac{h}{B} + A$, гэта залежнасць досыць блізка падыходзіць да крывой залежнасці хуткасці ад глыбіні, атрыманай паводле Kennedy.

Пры параўнанні даных норм для неразмывальнасці дна канаў і незаіляльнасці яго выходзіць, што яны супярэчаць адзін аднаму, г. зн. адначасова па аднэй табліцы, пры аднолькавых умовах, можна атрымаць размыванне дна, а па другой—заіленне яго. Каб канчаткова пераканацца ў гэтым, звернем увагу на наступную табліцу, складзеную пры $n=0,025$ і заснаванні па-катаў 1:1.

Табліца 8.

Глыбіня вады H	Шырыня па дну A	Сярэд. хутк. вады паводле Шэзі V	Крыт. хутк. паводле Kennedy V _{кр.}	Нахіл дна J	Выдатак вады Q	Плошча жывога сячэн. F	Гідр. радыус R	Змочан. абвод P	K
0,60	1,50	0,41	0,39	0,0004	0,516	1,26	0,394	3,20	20,65
0,90	"	0,51	0,51	0,0004	1,10	2,16	0,533	4,05	25,66
1,20	"	0,60	0,61	"	1,94	3,24	0,662	4,89	30,04
1,50	"	0,68	0,71	"	3,06	4,50	0,784	5,74	33,82

Адгэтуль відаць, што паводле Kennedy непавінны адкладвацца наносы ў канаве пры змяншэнні глыбіні вады ў ёй, або глыбіня вады і сярэдняя хуткасьць у адпаведна пабудаванай канаве ня ўплывае на размываньне і заіленьне дна. Калі да гэтага дадаць, што формула Kennedy ня мае зусім сувязі з струменем, з якога паступае вада ў канаву пры абвадненьні, то гэтага будзе даволі, каб адмовіцца ад карыстаньня гэтай формулай і іншых, якія пабудаваны паводле прынцыпу Kennedy.

З другіх формул, што даюць велічыню размывальнага дзеяньня вады, якія варты ўвагі, трэба адзначыць раўнаньне Dubuat, прыкладзенае du Boys'ам для разьлікаў у галіне рачной гідраўлікі, якое скарыстаў проф. Касьцякоў і вывёў наступную формулу:

$$\gamma H J \geq \frac{4 g d (\gamma' - \gamma) f}{3 k c_0^2},$$

дзе γ —вага адзінкі вады 1000 клг/м³,

H—глыбіня струменю,

J—нахіл дна каналу,

g—прысьпешаньне сілы цяжкасьці 9,81,

d—дыямэтр частак грунту ў м,

γ' —адносная вага грунту 2500,

f—коэфіцыент шараваньня данага грунту 1,0,

k —коэфіцыент шурпатасьці 0,8,

c_0 —сталы коэфіцыент доннай хуткасьці,

v_0 —донная хуткасьць.

У гэтую формулу проф. Касьцякоў падставіў лічбы і атрымаў значэньне крытычнай доннай хуткасьці $V_0 = \approx 5 \sqrt{d}$, па якой вылічыў наступную табліцу:

Табліца 9.

Велічыня дыяметру частак . .		$d =$	1 мм	2 мм	4 мм	1 см	4 см	10 см
Крытычн. хутк. размываньня	Хуткасьць на дне . . .	$V_0 =$	0,16	0,22	0,31	0,50	1,0	1,50
	Сярэдняя хуткасьць . .	$V =$	0,22	0,30	0,42	0,70	1,40	2,10

Трэба адзначыць, што гэтая формула дае магчымасьць прыблізна вызначыць момант пачатку руху і затуханьня донных наносаў, што ў практыцы мае малае значэньне. Падобнымі досьледамі займаліся Dubuat, Telford, Belgrand, даныя якіх мала розняцца ад папярэдніх даных.

У апошні час інжынэр Брудастаў¹⁾ раіць вызначаць сярэдняю мінімальную хуткасьць, пры якой цела будзе знаходзіцца ў вадкасьці ва ўзважаным стане па наступнай формуле:

$$V = 5,75 \sqrt{d \frac{\gamma' - \gamma}{\gamma}},$$

дзе d —дыяметр частак грунту ў мэтрах,

¹⁾ Брудастов „Осушение болот и регулирование водоприемников“. 1928 г. стар. 163. Інж. Брудастовым пры вывадзе формулы і падстаноўцы лічб для $d=0,002$, $\gamma'=2$ і $\gamma=1$, зроблены памылкі, таму хуткасьць атрымалася

$$v = 1,84 \sqrt{d \frac{\gamma' - \gamma}{\gamma}} = 0,82 \text{ м}$$

замест 0,257; наогул, формула Брудастава мала адрозьніваецца ад вышэйпаданых формул для пачатку руху донных наносаў.

γ' —адносная вага грунту,

γ —адносная вага вады.

Падставіўшы лічбы ў гэту формулу замест $d=0,002$; $\gamma=1$

$\gamma'=2$, атрымаем $V=5,75 \sqrt{0,002 \frac{2-1}{1}} = 0,257 \text{ м/сек.}$

Гэтага можна лічыць выстарчальным, каб сказаць, што формула далёка ад сапраўднасці.

Зрабіўшы скарачаны агляд прац па пытанні аб нахіле дна, трэба спыніцца на выведзеным du Boys'ам законе сілы пацягу (Schlepp—Kraftgesetz).

Уявім сабе канал скрозь аднолькавых разьмераў, досыць добрай шырыні па дну і даўжыні для ўтварэння роўнага руху, („установившегося течения“) у месцы назірання, які без перапынку роўнамерна харчуетца патрэбнай для адпаведнага часу колькасцю вады.

Нахіл дна і глыбіня вады ў канале хай сабе могуць лёгка змяняцца, пры гэтым на ўстаноўленай частцы паверхня вады ў канаве ў кожным стане дна набывае нахіл роўны нахілу дна. Калі мы цяпер уявім сабе канал з гарызонтальным дном, напоўнены вадою да глыбіні t , то ў канале ня будзе адбывацца ніякага руху; каб вызваць рух у канале, трэба пабудаваць нахіл паверхні вады, што магчыма зрабіць толькі пры наданні дну каналу адпаведнага нахілу. Ад змены нахілу дна ў той ці іншы бок будзе таксама змяняцца і работа, якая ствараецца рухам вады ў канаве. Уявім сабе, што глыбіня вады ў канаве з нахіленым на адпаведны кут дном пачала павялічвацца ці змяншацца, тады таксама будзе змяняцца і работа, якая атрымліваецца ад руху вады ў канаве. Адгэтуль відаць, што непасрэднымі прычынамі змен работы, якая атрымліваецца на адзінцы шырыні і даўжыні дна каналу, ёсць нахіл і глыбіня, г. зн. работа атрымліваецца на адзінку шырыні дна, як функцыя ад глыбіні t і нахілу φ ; $P=f(t, \varphi)$.

Для вызначэння максымальнага нахілу дна каналу на вызначанай частцы каналу трэба ведаць работу руху вады на гэтай частцы. Калі дапусьціць, што ніякага шаравання і страты энэргіі не адбываецца, то гэта работа, паводле законаў механікі, будзе роўна прырашчэнню жывой сілы да разгляданай часткі і выра-

жаецца здабыткам ад масы матэрыяльнага цела, якое рухаецца на палову квадрата хуткасці яго $\sigma = \frac{mv^2}{2}$ . . . . .

Аднясем гэту работу да адзінкі працягу дна каналу аднаго мэтра пры шырыні таксама адзін мэтр, глыбінёю t , пры дапушчэнні, што на гэтай частцы адбываецца роўнамерны рух вады; у такім выпадку вышэйадзначаная работа цалкам пойдзе на перамоўныя розных перашкод, якія сустракаюцца на дарозе руху вады.

У формуле (1) вялічыні m і v магчыма змяніць роўнымі вялічынямі $m = \frac{G}{g} = \frac{wt \cdot 1 \cdot 1}{g}$; $v = \sqrt{2gh}$, дзе G —вага вады адзінцы плошчы дна каналу пры глыбіні вады t і вага $1 \text{ м/куб} = w$.

У выражэнні хуткасці v —для матэрыяльнага пункту, якое вольна рухаецца па нахіленай плошчы, вышыню h , можна змяніць роўназначнай ёй велічынёю нахілам φ , г. зн. падзеннем адзінцы працягу

$$\sigma = \frac{mv^2}{2} = \frac{G}{g} \cdot \frac{2gh}{2} = Gh = wt\varphi. \quad . . . . .$$

Проф. Н. Паўлоўскі (гл. „Гидравлика“, 1928, частка першая, стар. 199) выводзіць аналёгічнае раўнаньне для сярэдняга адноснага супраціўленьня на сыценцы струменю $T_0 = -\Delta R \dot{I}$, дзе

T_0 —адноснае супраціўленьне,

Δ —вага адзінкі аб'ёму вады,

R —гідраўлічны радыус,

$\dot{I}$ —нахіл.

Раўнаньне (2) было крыху інакш выведзена du Boys'ам і пракладзена ў практыцы для руху донных наносаў, што ня высьвеціла ўсё-ж дастаткова граніц, патрэбных практыцы, пачатку манаграфічнага размывання і заілення дна канаў.

Адносна гэтага Эйгель піша (F. Kreuter. „Теория движения речных потоков“, стар. 21): Ня трэба чакаць, што ў сапраўдных процэсах наносных перасоўваньняў такі прасты, як пры прынятых дапушчэннях і выябражальных адносінах. Процэс наносных перасоўваньняў наглядаўся ў сапраўднасьці неаднокраць і пры падобных рэдніх досьледах, зробленых у малым маштабе, не пацьвердзіўся.

У паданым раўнаньні $e = \frac{\sigma}{w(\delta-1)\text{tg}\alpha}$ для вызначэньня таўшчы

перасоўваных наносаў і ўрэшце вывадаў для коэфіцыента выдатку наносаў, прадукцыйнасьць рэчышча ды інш. F. Kreuter не закранае наносаў, якія перасоўваюцца ва ўзважаным стане, а выходзіць палажэньня, што наносы цягнуцца па дне.

Пры нагляданьнях у натуры на блізкіх адзін з адным папярэчых сячэньнях над рухам вады на простых частках каналу, прэднія хуткасьці вады на гэтых частках атрымліваюцца прыблізна аднолькавыя, з нязначнымі адхіленьнямі, якія пакуль што можна адкінуць. Прымаючы таму, што вада ў канаве на частцы перасоўваецца роўнамерна і адкідвае супраціўленьні, якія ўстракаюцца на шляху руху вады ад прыляганьня з паветрам шараваньнем паміж асобнымі часткамі вады, што ня мае практычнага значэньня, атрымаем: што ўся жывая сіла ўзятага аб'ёму вады ідзе на перамогу супраціўленьня пры сутыку вады з дном каналу. Узьнікненьне гэтай сілы адбываецца ад руху вады па нярухомым дне струменю, значыцца велічыня гэтай сілы цалкам перадаецца на дно каналу. Паглыненьне гэтай энэргіі адбываецца пачатку на прысьпешаньне струменя і на шараваньне ад руху адкасьці па нярухомым дне каналу, далей пры павялічэньні крывой сілы, пачынаюць цягнуцца па дне паасобныя часткі грунту пры далейшым павялічэньні жывой сілы мы ўбачым, што матэрыял, з якога складаецца дно струменю, напрыклад, пясок, пачне рухацца ва ўзважаным стане. Для таго, каб ня было размываньня дна канавы, трэба, каб супраціўленьне павярхнёвага раду грунту было больш жывой сілы руху вады. Згодна з літаратурнымі данымі і нагляданьнямі, можна ўстанавіць, што моцныя размываньні і заносы адбываюцца выключна, калі часткі раду грунту перасоўваюцца ва ўзважаным стане. Значыцца, максымальнае супраціўленьне дна каналу будзе раўно здабытку ад вагі павярхнёвага раду грунту, які непасрэдна сутыкаецца з бягучай вадой, на коэфіцыент звязнасьці яго, пры гэтым для папярэджаньня размываньня трэба, каб найбольшая фракцыя, па буйнасьці і па процанту складу, якая ўваходзіць у склад грунту, заставалася ў нярухомым стане. Абазначаючы дыямэтр частак грунту праз d , адносную вагу δ і сіткаватасьць, аднесеную да адзінкі p , атрымаем найбольшае супраціўленьне павярхнёвага раду грунту дна каналу роўным

$$w(\delta-1)d(1-p)k \dots \dots \dots (3).$$

Дзе K —коэфіцыент звязнасці, роўны, для пясчанага грунту прыблізна 1.

Прыраўняўшы выражэнне (2) да (3), атрымаем найбольшы нахіл дна каналу $wt\varphi = w(\delta - 1)d(1 - p)k$, адгэтуль

$$\varphi_{\max} = \frac{(\delta - 1)d(1 - p)k}{t} \dots \dots \dots (4)$$

З атрыманага выражэння (4) відаць, што ня прынятыя паводле ўвагу фактары, якія ўплываюць на паменшанне размеру жыўчай сілы, напрыклад, шырыня дна каналу, супраціўленьні, якія перашкоджаюцца рухомай вадкасьцю аб паветра, супраціўленьне паводле часткамі вадкасьці і ўзважаным грунтам, вязкасьць вадкасьці і інш., ідуць на запас трываласьці.

Пры памяншэньні або павялічэньні хуткасьці формула прымае выгляд

$$\sigma = wt\varphi + \frac{wt(v_0^2 - v_1^2)}{2g} = wt \left(\varphi + \frac{v_0^2 - v_1^2}{2g} \right) \dots \dots \dots (5)$$

дзе v_0 спачатку і v_1 у канцы дзялянкі нагляданьняў.

Для правэркі формулы (4) зьвернемся перш за ўсё да даных, якімі карыстаўся Kennedy для вываду сваёй формулы. Проф. Кеннеды ў кнізе „Основы Мелиорации“, стар. 190, піша, што „формула Kennedy атрымана на падставе эмпірычных даных, пададзеных адносінах

b — шырыні па дну ад 4-х да 15; хістаньні выдаткаў 70—170 куб. фут. сэк.; шырыні па дне 15—85 фут.; глыбіні вады ў каналах ад 2 да 7 фут.; буйнасьці наносаў ад 0,25 да 0,70 мм.“

„Крытычная хуткасьць пры каламутнай вадзе і буйных наносах павялічваецца ў 1,1—1,3 разы і наадварот, пры сьветлай вадзе і для малых канаў памяншаецца ад 0,8v—0,9v“.

„Формула праўдзiва пры коэфіцыэнце шурпатасьці русла 0,025 пры большай-жа шурпатасьці значэньне яе павінна быць адпаведна павышана“. Зьвеўшы гэтыя даныя ў табліцу 10 і вылічыўшы, карыстаючыся імі, паводле формулы Шэзі хуткасьці і нахіл, атрымаем, што сіла пацягу ў абодвух выпадках прыблізна роўна і адпавядае па формуле (4) ўзважаным наносам дыямэтрам 0,38—0,41 мм.

Павялічыўшы ў формуле Kennedy V крытычнае ў 1,3 разы для каламутнай вады і буйных наносаў і вылічыўшы адгэтуль σ і

атрымаем, што дыяметр частак узважанага грунту будзе роўным $0,397 \times 1,3 = 0,545h^{0,64}$; $h = 0,992$ м; $\sigma = 0,645$; $d = 0,662$ мм. $0,884 \times 1,3 = 0,545h^{0,64}$; $h = 3,21$; $\sigma = 0,562$; $d = 0,577$, што цалкам узгадняецца з данымі, якімі карыстаўся Kennedy.

У „Весьніку Ёрыгацы“ за 1927 г., № 1, стар. 104, у арт. „Аб дапушчальных хуткасьцях“ сказана: „што на ёрыгацыйных сыстэмах, нясучых каламутную ваду, заўважана, што глыбокія канавы больш падпадаюць заіленьню, чым канавы, якія маюць аднолькавую з імі сярэдняю хуткасьць, але меншую глыбіню.

Табліца 10.

$n = 0,025$ пры заснаваньні пакатаў 1:1

Выдатак вады ў куб. м Q	Глыбіня вады ў м h	Шырыня па дне ў м b	Змочаны абвод P	Плошча жывога сичэньня F	Гідраў- лічны радыус R	Нахіл дна I
1,98	0,61	4,57	6,30	3,16	0,502	0,00065
48,1	2,13	25,9	31,93	59,7	1,87	0,000175

Сярэдн. хутк. V	Крытыч. хут. паводле Kennedy V кр.	Крытыч. хут. паводле Жукоўскага V кр.	Сіла працягу ці жывая сіла σ	Адносная вага грунту δ	Сіткава- тасьць P	Дыяметр частак грунту d
0,636	0,397	0,414	0,396	2,50	0,35	0,407
0,805	0,884	0,848	0,373	2,50	0,35	0,383

У наступнай табліцы гэта палажэньне таксама падцьвярджаецца з пункту погляду жывой сілы.

Табліца 11.

h =	0,30	0,50	0,75	1,0	1,25	1,50	n = 0,025; b = 1,5 м пры закла- даньні па- кату 1:1
V =	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	0,60	
J =	0,0025	0,0011	0,00067	0,0005	0,00038	0,00031	
σ =	0,75	0,55	0,502	0,50	0,475	0,465	

Проф. М. А. Вяліканаў у артыкуле „Дасьледваньне мэханізму ўзважваньня наносаў“ (гл. „Вестн. Ирригац.“ за 1926 г., № 10 стар. 86) піша, што ўвесь экспэрымэнтальны і гідромэтрычны матэрыял дае магчымасьць зацьвярджаць, што максымум вэртыкальнай хуткасьці знаходзіцца паблізу дна і таму больш цяжкія часткі грунту ўзважаны ў гэтым пласьце. Паблізу паверхні, наадварот, значэньне вэртыкальнай, складаючай хуткасьці мае мінімум і ў большасьці выпадкаў блізка да нуля. Пры нагляданьнях на ірыгацыйных сыстэмах у Мурганскім стэпу („Известия Научно-Мелиорационнога Института“, 1923 г. № 6) і на асушальных каналах у БССР заўважана, што заўсёды адбываецца заіленьне спачатку пакатаў і ў менш глыбокай вадзе. Гэта можна лічыць выстарчальным, каб сказаць, што высунуты *du Buat* і выведзены *du Boys* ам закон сілы пацягу (*Schlepp-Kraftgesetz*) правільны, якім можна карыстацца ў выглядзе формулы 4 для разьлікаў нахілу дна і вызначэньня месц пабудовы ўмацаваньня яго,

Другім падыходам для правэркі формулы (4) і (5) можа паслужыць вызначэньне старчаковай хуткасьці, якая роўна, паводле формулы (1),

$$V = \sqrt{\frac{\sigma \cdot 2g}{w}} = \sqrt{\frac{\sigma \cdot 19,62}{1000}}$$

Сталая хуткасьць падзеньня частак грунту ў нярухомай вадзе пры дыямэтры часьціц d і адноснай вазе δ будзе $d(\delta-1) = \beta v n^*$. Паводле досьледаў Крэя (у Шарлётэнбурскай лябораторыі) вялічыні β і n маюць наступнае значэньне:

пры	$d < 0,15-0,20 \text{ см}$
	$d(\delta-1) = 0,007V^{1,2};$
„	$d > 0,20 \text{ см},$
	$d(\delta-1) = 0,00064V^2.$

Падстаўляючы ў гэтыя формулы розныя значэньні d і адпаведныя σ , атрымаем хуткасьці параўнальна з нязначнымі адхіленьнямі пры адпаведных d , што ня цяжка бачыць у наступнай табліцы 12.

Табліца 12

Глы- біня t	Нахіл I	Жы- вая сіла σ	$v = \sqrt{\frac{19,62 \cdot \sigma}{1000}}$	d	δ-1	$v = \sqrt{\frac{d(\delta-1)}{0,00064}} - \sqrt[1,2]{\frac{d(\delta-1)}{0,007}}$	$p = 0,35$ $wd(\delta-1)(1-p)$
0,4875	0,0005	0,244	0,0692	0,00025	1,5	0,0766—0,0405	0,244
0,975	"	0,4875	0,099	0,0005	"	0,108—0,072	0,4875
1,95	"	0,975	0,138	0,001	"	0,153—0,129	0,975
3,90	"	1,95	0,196	0,002	"	0,216—0,229	1,95

Як супярэчнасць, трэба адзначыць працу проф. Энгельса¹⁾ (Engels), які ў Дрэздэнскай лябораторыі ў жалабку вымяраў сілу ўплыву струменю на выразаны ў дне простакутны вырэзак і ніякай прапорцыяльнасці паміж гэтай сілай і здабыткам $H \cdot I$ не атрымаў (Handbuch der Wasserbau). У сваім апошнім курсе ён проста адмаўляецца прызнаць за сілай пацягу выражаны здабыткам $H \cdot I$ які-небудзь фізічны сэнс. Дапусьцім, што жалабок простакутны, шырынёю 1,50 м, пры глыбіні вады 0,5 м нахілены пад кутом $i = 0,001$, тады хуткасць вады па формуле Шэзі для гладка цэмантаванага каналу атрымаем роўную 1,36 м сэк., прырашчэнне хуткасці $\rightarrow V = \sqrt{2g \cdot i} = 0,14$; адгэтуль мінімальная даўжыня жалабка для наладжання цячэння вады, якое павінна ўстанавіцца ў пункце назірання, павінна быць $1,36 : 0,14 = 9,7$ м.

У сапраўднасці прырашчэнне хуткасці адбываецца значна менш, чым $V = \sqrt{2gi}$, чаму даўжыня жалабка для высвятлення азначанага пытання, узяўшы пад увагу адхіленне ўплыву часткі жалабка ніжэй пункту наглядання, павінна быць у некалькі раз большая. Гэтым, відаць, і тлумачацца адмоўныя вынікі проф. Энгельса.

¹⁾ Проф. Акулов и Великанов. „Краткое изложение теории движения речного потока и методов выправления рек“, 1928 г., стар. 28.

Зьведзеныя матэрыялы па дасьледваньні галоўных каналаў у межах БССР, дзе зроблены разьлікі нахілаў дна канаў па формуле (4), даволі яскрава сьведчаць, што ўжываньне азначанай формулы для разьлікаў нахілу дна адпавядае сапраўднасьці пры $k=1,0$ для пясчанага грунту і пры наяўнасьці ня менш 10%—15% грунту звыш разьлічванай буйнасьці (гл. табл. 14).

Грунтуючыся на зробленых досьледах над працай магістральных і асушальных каналаў, можна: 1) скласьці табліцу 15 для максымальнай дапушчальнай жывой сілы вады ў канале, у залежнасьці ад роду грунту ды яго мэханічнага складу, пры якой дно каналу зможа захоўвацца бяз значных размываньняў, і 2) зрабіць наступныя вывады (гл. табл. 15).

Табліца 15

№ на чарзе	Глебавыя апісаньні	Вагавы пр. паасобн. фракц. грунту				Максы- мальная жывая сіла σ
		Да 1 мм	Ад 1 да 0,25 мм	Ад 0,25 да 0,05 мм	Менш 0,05 мм	
1	Дробна-пясчаны грунт без пабочных уключэньняў	0,0—5,0	75—99	1—6—20	—	0,50
2	Гліністы грунт з каменем (марэна)	3—5	2—20	50—70	5—40	0,75—0,80
3	Ілісты грунт (глей)	—	1—2,5	45—50	47—60	2,0—2,5
4	Пясчаны грунт, пранізаны карэньнямі травяных расьлін	—	—	—	—	0,65—0,80
5	Торф мохавы, ня агніўшы	—	—	—	—	Да 4,0
6	Торф нізінны шчыльны	—	—	—	—	1,0—1,50
7	Торф нізінны пухкі	—	—	—	—	0,60—0,70

Каб дно канаў не зарастала расьліннасьцю, трэба, каб максымальная жывая сіла вады ў канаве была ня менш 0,35—0,40. Плечанёвыя ўмацаваньні пакатаў канаў захоўваюць іх ад размываньня пры максымальнай жывой сіле вады ў канаве ад 0,70 да 0,80, прычым зробленыя да сучаснага моманту ўмацаваньні вымы-

Таблиця 13.

Назва месца ўзяцця ўзораў	Год ўзяцця ўзору	№№ ўзору	Месца знаходж. ўзору	Адлегл. ад паверхні зямлі ў м	Вага ўзору ў гр.		Сітавіна-насьць ґрунту ў прыродн. умов.	Вага 1 м³ гр. знойд. ґрунту, шлямхам		Сітавіна-насьць ґрунту знойдз. шлямхам	Вагавы процант паасобных фракцый ґрунту												Адносная вага ґрунту
					У прыродн. стане	У паветр. сух. стане		У пав. сух. стане	У насыщ. водою стане		Больш 10 мм	Ад 10 да 5 мм	Ад 5 да 2 мм	Ад 2—1 мм	Ад 1—0,5 мм	Ад 0,5—0,25 мм	Ад 0,25—0,1 мм	Ад 0,1—0,05 мм	Ад 0,05—0,01 мм	Ад 0,01—0,001 мм	Менш 0,001 мм		
Лукаўскі к., Бабруйскай акр.	1927	1	в. Беліца	—	—	—	—	1277	1688	41,1	—	—	—	—	—	1,38	—	48,85	13,18	7,02	29,57	2,17	
	1928	12	в. Заболот.	0,85	2250	1920	33,0	1610	1941	33,1	—	0,77	0,92	1,92	5,84	16,30	—	68,82	1,27	0,18	3,98	2,67	
Колф. Мар'іна, кан. № 1	1928	1	П. 145—146	0,40	1945	1710	23,5	1689	2046	35,7	—	—	—	0,87	75,67	12,01	—	7,43	Остат.	4,02	—	2,67	
	"	2	"	1,2	2250	—	—	1711	2075	36,4	—	—	—	1,86	72,38	11,71	—	13,00	"	1,05	—	2,50	
	"	3	"	1,70	3275	2455	—	1568	1949	38,1	—	—	—	0,05	68,59	18,54	—	12,09	"	0,73	—	2,67	
	"	4	П. 26+60	0,55	1843	1570	27,3	1555	1946	39,1	—	—	0,24	0,62	63,95	30,44	—	3,61	"	1,14	—	2,50	
	"	5	П. 41	1,10	2250	1845	40,5	1643	2005	34,2	—	—	0,20	1,14	56,82	28,49	—	11,99	"	1,36	—	2,67	
Брагінка, Гомельскай акр.	1928	10	—	1,50	—	2035	—	1374	1778	40,4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	"	11	—	0,90	2250	1975	27,5	1535	1919	38,4	—	—	—	—	—	1,44	—	83,90	2,08	1,02	11,56	2,67	
Грэбелка, Менск. акр.	1927	5	П. 106—107	з дна кан.	—	—	—	1870	2145	27,5	—	—	—	14,52	18,30	58,92	6,82	0,61	0,83	а с т а т н і я	—	2,63	
	"	6	П. 105—106	"	—	—	—	1617	1977	36,0	—	—	—	10,52	77,40	10,12	1,48	0,48	—	"	—	2,44	
	"	7	П. 104—105	"	—	—	—	1668	1993	32,5	—	—	—	17,21	73,72	7,76	0,91	0,40	—	"	—	2,38	
	"	8	П. 104+20	"	—	—	—	1680	1980	30,0	—	—	12,70	13,54	62,77	8,29	0,97	0,73	—	"	—	2,50	
	"	9	П. 101	"	—	—	—	1649	2019	35,0	—	—	—	6,32	86,33	6,46	0,36	0,53	—	"	—	2,38	
	"	10	П. 54	з па к а т у	—	—	—	1254	1601	24,7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,38	
	"	12	П. 33	"	—	—	—	1625	1878	25,3	—	—	—	—	—	1,64	—	54,35	21,88	6,59	15,54	2,13	
Менск. балотная станц.	1928	19	—	1,40	2355	2125	—	1711	2011	30,0	5,70	9,32	5,52	9,91	41,11	11,55	—	9,68	—	7,21	—	2,67	
Суцінка, Менская акр.	1928	13	П. 38	1,40	2150	1810	34,0	1684	2016	33,2	—	—	—	0,90	19,15	39,49	—	37,45	—	3,01	—	2,67	
	"	14	П. 4	1,50	2043	1695	34,8	1611	1946	33,5	—	—	—	0,59	34,61	45,62	—	16,91	—	2,27	—	2,67	
Інуць, Магілёўск. акр.	1927	1	П. 48+70	з па к а т у	—	—	—	1399	1729	33,0	—	—	—	4,94	10,48	42,96	31,43	10,19	—	—	—	2,50	
	"	2	—	0,75	—	—	—	1421	1766	34,5	—	—	6,78	2,53	43,93	34,10	11,94	0,72	—	—	—	2,47	
Кан. VI гад. Кастрычн. рэв., Маг. акр.	1927	1	П. 2+89	з дна кан.	—	—	—	1738	2073	33,5	—	—	—	2,57	66,83	27,06	3,14	0,40	—	—	—	2,56	
	"	2	П. 3+28	"	—	—	—	1721	2056	33,5	—	—	—	3,49	81,53	11,54	3,00	0,44	—	—	—	2,44	
	"	3	П. 7	"	—	—	—	1691	2021	33,0	—	—	—	1,21	68,83	27,31	1,49	1,16	—	—	—	2,56	
	"	4	П. 7+31	"	—	—	—	1636	1986	35,0	—	—	—	1,38	65,81	26,21	6,26	0,34	—	—	—	2,38	
	"	5	П. 11+67	"	—	—	—	1715	2050	33,5	—	—	—	10,85	83,33	3,99	0,21	1,62	—	—	—	2,47	
	"	6	П. 14+40	1,20	—	—	—	1262	1724	—	—	—	—	—	—	8,36	—	35,94	14,31	3,31	38,08	2,13	
	"	7	П. 9+80	з дна каналу	—	—	—	1720	2070	35,0	—	—	—	2,95	92,10	2,71	2,00	0,24	—	—	—	2,56	
	"	8	"	з па к а т у	—	—	—	1574	1790	21,6	—	—	—	4,64	30,60	41,78	18,14	3,84	—	—	—	2,13	
	"	9	П. 14+90	0,75	—	—	—	1513	1888	37,5	—	—	—	2,40	74,10	17,15	4,37	1,98	—	—	—	2,50	
	"	10	"	1,15	—	—	—	1600	1935	33,5	—	—	—	1,49	58,33	18,54	17,58	4,06	—	—	—	2,50	
	"	11	"	1,70	—	—	—	1653	1948	29,5	—	—	—	1,42	49,73	36,23	11,53	1,09	—	—	—	2,38	
	"	12	П. 21+30	—	—	—	—	1450	1815	36,5	—	—	—	3,53	46,77	24,92	20,83	3,95	—	—	—	2,27	
	"	13	"	з дна каналу	—	—	—	1368	1723	35,5	—	—	—	3,21	—	29,83	—	48,87	4,06	1,79	12,24	2,22	
	1928	15	П. 17	1,20	2070	—	—	1624	2032	40,8	—	—	—	0,07	64,66	25,42	—	8,97	—	0,88	—	2,67	
	"	16	—	2,0	2070	1725	34,5	1533	1935	40,2	—	—	—	0,30	3,52	28,02	—	65,78	—	2,38	—	2,67	
С.-г. пункт, Кутуш* Магілёўск. акр.	1928	1	П. 11+96	1,5	—	—	—	1615	1925	31,0	—	—	—	1,26	76,30	19,35	1,75	1,34	а с т а т н і я	—	—	2,56	
	"	2	П. 10+30	2,0	—	—	—	1598	1923	32,5	—	—	—	0,79	87,14	11,28	0,73	0,06	—	"	—	2,63	
	"	3	П. 0,0	0,75	—	—	—	1618	1988	37,0	—	—	—	1,81	60,97	29,46	6,21	1,55	—	"	—	2,63	
Глушкаўскі, канал Маз. акр.	1927	10	П. 49	1,50	—	—	—	1709															

Таблиця 14.

№ п/п	Назва місця праці	№ пікетажу	Глебовий аписаний	Стан уміщання і пакату	Стан дна каналу	Нахил дна, який падає на глибину	Запроектована нахил	Глибина вади	Рухаючі сніги (жов. сніг)	Діаметр зернистості ґрунту у метрах	Абсолютна вага ґрунту	Стегінність ґрунту	Висота нахилу дна каналу	Год відтворення ґрунту на високі	Год відновлення досвіду	Ширини па дну каналу	Заснавання пакату	Увага
						I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
1	Лукаўскі канал, Бабруйскі акр.	130—15	Месцями тарфяна гліниста і пісчана	Плеціяв'яе уміщання пакату витримала рухливу сілу вади, але зруйнована месцями ціскам ґрунту	Дно каналу зах. валася у тарф'яним ґрунті і затасавалася у мінеральній глебі ад зруйнувань я пакату каналу	0,0002	—	1,05—1,80	0,21—0,36	—	—	—	—	1926	1927	3,6	1:1	Незаснавані пакати у мінеральній глебі набули заснавання да 2,9 м і у тарф'яній 1:1—1,16:1
		0—7	Гліна з кам'янем і піском	Пакати каналу заросли суцільним дзирваном уміщання пакату, які раніш захищалися, цинер застаюцца у ранішньому стані	Дно каналу па усьому прап'ягу заросло водними рослинами, які падали ваду у каналі да 1 м	0,00055	0,0047	1,35	0,74	0,00005	2,67	0,33	0,00053	1926	1927	2,0	1:1	$\varphi = \frac{\delta d (1-p) k}{t}$ при $k \approx 8$ При пабудові каналу зроблен був нахил дна 0,0047
				Пакати застаюцца у ранішньому стані і заросли суцільним дзирваном	Дно каналу чиста і вільна ад трави	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1928	—	—	
2	Колонія Мар'їна, Бабруйскі акр., канал № 1	26—104	Пісок з ілам, зверху торф	Лугаваніе ґрунту з-пад плеціяв'яе уміщання пакату не наглядіається	Наглядіається нязначнае затасаваніе дна каналу	0,00018	0,00018	0,90	0,16	0,00025	2,60	0,367	0,00028	1926—1927	1928	6,0	1:1	Па усьому прап'ягу каналу пачинаюць каля дна разбурацца пакати у тарф'янім ґрунті $\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$
3	Брагінка (Муромля), Гомельскі акр.	16—25 1 і 31	Пісок з прапластками ілу і торфу	У тарф'яній глебі пакати параваніа захаваліся	Значнае розмивання і затасаваніе дна не наглядіається	0,0002	0,0002	1,85	0,37	0,00025	2,67	0,275	0,000164	1927	1928	7,0	1:1	$\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$
				Плеціяв'яе уміщання пакату витримало живий сілу вади. Незаснавані пакати зруйновані да кавальєру	Дно каналу у мінеральній глебі витримало на глибину ад 0,20 да 0,50 м	0,0002	0,0002	2,50	0,50	0,00025	—	—	0,00012	1927	1928	6,0	1:1	Васною у паводку наглядіається значнае павиличеніе нахилу паверхні вади у каналі
4	Варонецькі тэхнікум, Магістр. № 4	10	Пісок	Фашиновія уміщання пакату захаваліся	Уміщання дна каналу фашинами захаваліся	0,007	—	0,5	3,5	—	—	—	—	1925	1927	0,5	—	Пакати адзирвананія захаваліся
5	Р. Грзелька, Менск. акр.	34—54 107+60 107 52 109—117 130—145	Гліна і кам. Торф з в'язини Гліна з кам'янем Торф пухкі Гліна з піском Гліна	Пакати захаваліся 1:1 Уміщання і пакати зруйновані Пакати розмиті і набули заснавання 1,5:1 Уміщання і неуміщання пакати зруйновані і набули заснавання 2,4:1 Пакати аплылі, месцями захаваліся	Нязначнае розмивання дна Значнае розмивання і затасаваніе дна ґрунтам з абсіпаних пакату Дно захаваліся Дно месцями занясло піском, месцями розмывало з прычыны вялікага нахилу Пачало зарастаць дно травою	0,006 — 0,0009 0,0007—0,0022 0,0007—0,0013 0,0003	0,00108 0,0035 — 0,0007—0,0014 — —	0,80 0,65 0,80 0,70—0,69 0,80 0,24	3,9 — 0,72 0,49—1,54 — —	0,00005 0,002 — 0,0005 — —	2,44 — — — — —	0,33 — — — — —	0,00082 0,00297 — 0,0006 0,0012 —	1926 — — — — —	1927 — — — — —	1 1 1,30 1—1,30 —	1:1 1:1 1:1 1:1 —	$\varphi = \frac{\delta d (1-p) k}{t}$; при $k \approx 8$ $\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$ Пікет 58—104
6	Менская Балотная станция, Менскі акругі	—	Торф і пісок з кам'ячкіамі і прапластками ілу	Вертикальнае допкавіе уміщання добра захаваліся; у плеціяв'яе наглядіається нязначна лугаваніе ґрунту. Тарф'яні пакати захаваліся пры заснаванні 1:1	Захаваліся	0,00066—0,001	0,00066—0,001	0,80	0,53 0,80	0,001 —	2,67	0,39	0,00127	1925	1927 1928	1,15	1:1	$\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$
7	Сушкіна, Менскі акругі	4—38	Пісчана і тарф'яная	Вертикальнае плеціяв'яе уміщання абмыта з боку пакату. Незаснавані пакати у пісчаным ґрунті розмиті, у тарф'янім захаваліся	Дно каналу у пісчаным ґрунті залілася ад зруйнувань пакату на 0,30—0,45 м. Розмивання не наглядіається	0,00043	0,00043	2,00—1,50	0,65	0,0005 0,001 0,0005	2,67 2,67	0,34	0,00028 0,00055 0,00037	1927	1928	2,5	1:1	$\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$
8	Р. Талька, Менскі акругі	—	Пісчана з памешкай торфу	Вертикальнае плеціяв'яе уміщання абмыта з боку пакату і некалькі разоў был разбураны ціскам ґрунту пры іх пабудове	Значнае розмивання дна не наглядіається, паміж уміщанням ёсьць значнае розмивання дна, дзе уміщаннямі звужана канава	0,00035	0,00035	2,21	0,77	0,0005	2,67	0,34	0,00025	1927	1928	2,4—3	1:1	Заплячненіе паміж калямі зроблена неадекватна шчыльна і несаадажна да дна каналу
9	Р. Іпучь, Магілёўскі акругі	48 13	Пісчана гліна з кам'янем	Нахиліны плеціяв'яе уміщання абмыта з боку пакату. Пакати набули заснавання 2:1	Значных розмиваньняў дна каналу не наглядіається	0,00053 0,0007 0,0005	0,0007 0,0005	1,13 1,60	0,60 0,79 —	0,001 0,0005 0,001	2,50 — —	0,34 — —	0,00088 0,00044 0,00062	1926	1927	0,50—1,60 1,60	1,5:1	$\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$
	Канава VI галавіны Кастрыч. рэвалюцыі, Маг. акр.	п. 7	Пісок з прапластками ілу	Нахиліны плеціяв'яе уміщання месцями захаваліся і месцями зруйновані. Заплячненіе зроблена з хутка прарастаючай прыдняпроўскай лэзы. Пакати набули заснавання 2,4:1 Уміщання пакату захаваліся як раніш	Дно каналу у тарф'янім ґрунті захаваліся, а у пісчаным і ілістым вымыта ад 1 да 1,5 м Вымоины дна засыпала піском. Пачатак руху пяску ва ўважаным стані	0,0014 0,001875	0,00065 —	1,14 0,27	1,60 —	0,001 0,0005 0,0005	2,43 — 2,47	0,34 — 0,34	0,00083 0,00041 0,0018	1926	1927 —	7,6 6,4 —	1:1	$\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$ Пры живым сіле 0,48—0,50 пісок перасоўваецца ва ўважаным стані
	С.-г. пункт Котуш, Магіл. акр.	—	Пісчана	Нахиліны плеціяв'яе уміщання месцями захаваліся, месцями разбураны, пакати набули заснавання 2,2:1	У мінеральній глебі дно каналу залілена піском з размытых пакату да 0,5 м	—	—	—	—	—	—	—	—	1927	1928	—	—	Максімальны ўзровень вады у каналі падпіраецца р. Дняпром
	Глушкоўскі кан., Мазыр. акр.	34 50 61 64	Пісчана — Тарф'яная Суглінак	Пакати захаваліся У піску пакати набули заснавання 2,90:1, у торфе захаваліся Пакати захаваліся Захаваліся заснавання 1:1	Дно залілена піском Дно каналу набула максімальны нахил Захаваліся Захаваліся у ранішньому стані	0,00077 0,00098 0,00068 0,00124	0,0008 0,0016 0,001 0,001	0,419 0,593 0,700 0,70	0,32 0,58 0,87 0,476	0,00025 0,0005 0,0005 0,001	2,50 — — —	0,32 — — —	0,00061 0,00086 0,00073 0,00146	1926 — — —	1927 — — —	3,20 2,77 2,57 —	1:1 — — —	П. 37—26 П. 52—40 П. 64—66 П. 63—65
3	Найда-Бяляўскі кан., Мазыр. акр.	0—70 110—136 161 161—170 — 195—210 — 220	Пісчана Торф — Пісчана — Пісок з торфам — Пісчана	Нахиліны плеціяв'яе уміщання часткова захаваліся, месцями размыты і кавальєры напалову слямілі у каналу Пакати пашкоджаны слямам лесу па каналі Нахиліны плеціяв'яе уміщання пашкоджаны ціскам ґрунту. Розмываніе уміщання з боку пакату значных не назіраецца. У торфе пакати захаваліся Пакати і уміщання часткова захаваліся у ранішньому стані і часткова зрушаны ціскам ґрунту. У торфе захаваліся Нахиліны плеціяв'яе уміщання захаваліся на простых частках каналу і абмыты на заваротах Уміщання і пакати захаваліся у ранішньому стані з нязначным розмываннямі на заваротах каналу Адзирвананія пакати па каморкавым уміщанням размыты пры глыбіні вады у каналі больш 1,95 м. і пры меншай глыбіні захаваліся	Дно залілена піском на 0,4 м (у сярэліні) з разбураных пакату і ад размывання кавальєраў Занос дна камлыг. торфу, вырван. з дна кан. ціскам ґрунтавае вады У мінеральным ґрунті дно вымыта на 0,32 м, у торфе захаваліся Назіраецца розмывання і занос дна каналу У тарф'янім ґрунті захаваліся На заваротах дно каналу вымыта Узровень дна каналу захаваліся у ранішньому стані Дно залілена адкладаніем пяску з размытых пакату на глыбіню 0,33 м	0,000427 0,0008 0,0005 — 0,0008 0,0008 0,0008	0,00042 — 0,0005 — 0,0008 — —	1,70—1,18 1,53 1,40 — 1,38 1,35 1,95	0,71 1,22 0,70 — 1,10 1,08 1,56	0,0005 — 0,0005 — 0,001 — —	2,53 — 2,67 — 2,53 — —	0,34 — 0,34 — 0,34 — —	0,000427 — 0,00039 — 0,00073 — —	1925 1925—1926 1926 — 1926 1927 1927	1927 — 1927 — 1928 — 1928 1928	6,40 — 5—54 — 5,33 — —	1:1 — 1:1 — — — —	На п. 0—35, вады у каналі вясной падпіраецца р. Прып'ялю. Паводле гідрометра, малярства у 1927 г. падпор пацаў албывацца пры $t = 1,18$ м. Нахил дна і глыбіня вады у каналі прыняты максімальнымі $\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$ Дно каналу складзена на глыбіні прыблізна да 1 м з наносава ґрунту
14	Нераснянскі кан., Мазыр. акр.	22—0 (верх. нум.) 65—77 (ніж. нум.)	Тарф'яная Пісчана	Пакати захаваліся Нахиліны плеціяв'яе і дзирван. уміщання пакату захаваліся. Пакати без уміщання разбураны	Дно па усьому прап'ягу заросло воднымі раслінамі і залілася адмерлым часткамі іх Розмыванняў дна не назіраецца. Дно занясло піском з аліпных пакату на глыбіню 0,5 м	0,0004 0,0004	— 0,0004	0,80 1,25	0,32 0,50	— 0,0005 0,001	— 2,63	— 0,335	— 0,00043 0,00087	1925 —	1927 —	1,70 3,62	1:1 1,5:1	$\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$
15	Стрэлка № 31, Мазырскі акр.	61—50 42—36 36—23 23—7	Пісок з прапластками ілу — — —	Пакати аплылі і набули заснавання 2:1 да 2,5:1 Нахиліны плеціяв'яе уміщання захаваліся Уміщання пакату зруйнованы ціскам ґрунту і рухлай сілай вады Уміщання пакату часткова захаваліся	Канал заліўся і пачаў зарастаць травою Занос і розмывання дна на глыбіню да 0,30 м Дно каналу размыта з пабудовай перападаў Дно набыло нахил 0,000596 пасля размывання і заносу яго	0,00035 0,00055 0,00156 0,000596	— — — 0,0016	1,09 1,32 1,20 1,40	0,38 0,73 1,87 0,83	— 0,0005 0,001 0,0005 0,001	— 2,50 — —	— 0,34 — —	— 0,000375 0,00075 — 0,00035 0,000707	1926 — — —	1927 — — —	1,5 1,5 — 1,50	1:1 — — —	$\varphi = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$
16	Р. Белая Нагона, Аршанскі акр.	1—76	Ілістая і тарф'яная	Вертикальнае і плеціяв'яе уміщання зруйнованы ціскам ґрунту, пакати аплылі да 10 м. у бок, у торфе пакати захаваліся	Дно каналу заліўся да 1 м ґрунтам з разбураных пакату У тарфе захаваліся	0,0009 0,0007	0,0009 —	2,40 1,50	2,16 1,05	0,00005 —	2,58 —	0,37 —	0,000915 —	1927 —	1928 —	2,13 —	1:1 —	$\varphi = \frac{\delta d (1-p) k}{t}$ пры $k \approx 27$

аюцца пры жывой сіле ад 0,50 да 1,5. Значныя хістаньні ў адмываньні ўмацаваньня тлумачацца тым, што ўмацаваньні разліся з рознай шчыльнасьцю апляценьня калоў пры засыпцы зьялень месцамі пясчанага грунту з кавальеру і месцамі тарфянога ці расьліннага грунту.

Зробленыя суцэльныя дзірвановыя ўмацаваньні пакатаў добра рыжыліся і захоўваюць пакаты ад размываньня пры максымальнай жывой сіле, якая часова дасягае да 1,5.

Радыус закругленьня канаў.

Да гэтага часу ў практыцы па рэгуляваньні рэк і пракладкі канаў у мэтах абсушэньня балот у межах БССР закругленьні канаў не разьлічаліся. Праца гэта ўскладвалася цалкам на выкананьне работ, якія ці самастойна, ці праз падуласны ім асабовы склад вырашалі гэта, мяркуючыся з мясцовымі ўмовамі проста на вока. Вынікам такой пастаноўкі працы і зьяўляецца тое, што да сучаснага моманту мы маем на ўсіх каналах большасьць закругленьняў, дзе з угнутага боку пакаты і дно размыты, ўмацаваньні пакатаў у пачатку завароту ссунуты да падмытага дна, у другой частцы закругленьня ўмацаваньне разбурана, павалена на дно каналу і запрудзіла канал. З выгнутага боку ўмацаваньне перад закругленьнем разбурана, дно каналу за паваротам занесена, у выніку чаго праз 1—2 гады сплаў лесу па канале становіцца зусім немагчымым, і канал у хуткім часе затасоўваецца і робіцца няпрыдатным.

Да гэтага часу ёсьць шмат формул для разьліку радыуса закругленьня; галоўныя з іх наступныя:

Формула проф. А. Я. Міловіча $R_{\min} \cong 2,3b$, дзе b шырыня каналу. Формула выведзена для ўмоў безадціснага цяжэньня вады на завароце канаў.

Проф. А. Н. Касьцякоў лічыць, што сплаў лесу па каналах магчымы пры завароце рэчышча ня больш 60° , а сплаў у плытох пры радыусах крывізны каналу, роўных падвойнаму працягу гонак. Шырыня хадавой паласы прымаецца звычайна $b \geq \sqrt{Z^2 + l^2}$ і лепш $> Z + l$, дзе Z — даўжыня і l — шырыня гонак (плытоў).

Брудастаў раіць карыстацца для разьлікаў радыуса закругленьня на каналах, якія прызначаюцца для сплаву лесу, наступнаю

формулаю $R = \frac{Z^2}{4B} - \frac{B}{4}$, дзе Z — даўжыня гонаку $м$, B — шырыня каналу ў часе сплаву.

Дэвіс для сярэдніх сугліністых грунтоў раіць формулу $R_{min} = 11 W^2 \sqrt{F} + 12$, дзе W — сярэдняя хуткасць у $м/сек$, F — плошча жывога сячэння ў кв. $м$.

Бісхон раіць прымаць для выдаткаў:

$Q = 30 - 50$ куб. $м/сек$ . . . . . $R \geq 12$ в.

$Q = 10 - 30$ " " " . . . . . $R \geq 10$ в.

$Q < 6$ " " " . . . . . $R \geq 6$ в.

Ньюэль і Мёрфі $R = 2,5$ в.

Інж. П. Г. Кісялёў вывеў формулу, прыняўшы пад увагу павя-

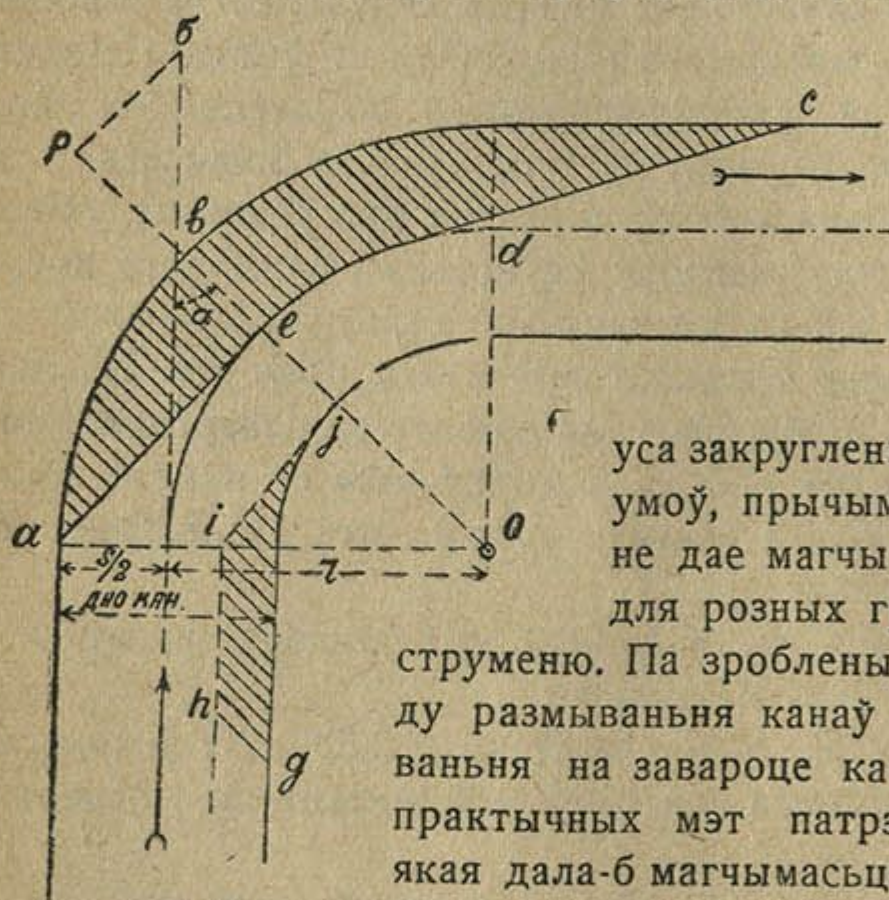

Рис. 68.

лічэнне хуткасці на 10% на закругленне каналу $R_{min} = 5,5$ в. Даволі павярхнёвага агляду паданых формул, каб убачыць даволі значныя хістанні рады-

уса закругленняў для аднолькавых умоў, прычым ніводная з формул не дае магчымасці карыстацца ёю для розных грунтоў і магутнасцяй

струменю. Па зробленым раней апісанні ходу размывання канаў і разбурэння ўмацавання на завороце канавы відаць, што для практычных мэт патрэбна такая формула, якая дала-б магчымасць вызначыць мінімальны радыус закруглення для розных грунтоў і магутнасці струменю, пры якім не размы-

ваюцца пакаты і дно. У такіх выпадках, калі адпаведнае размыванне дна можна дапусьціць, то таксама трэба ведаць пры разліку радыуса закруглення велічыню гэтага размывання.

Атрыманая раней велічыня жывой сілы струменю і далейшыя вывады ў мэтах разлікаў нахілу дна канаў даюць магчымасць

высвітліць пастаўлення пытаньні з выстарчальнай дакладнасьцю для практычных мэт.

Пры руху вады на закругленьні канавы вада, якая паступае з прастай часткі, церпіць зьмену ў сваім кірунку. Часткі вады, якія рухаюцца бліжэй да ўгнутага берагу пад уплывам зьмены кірунку іх і ад дзеяньня сумежных часьцін, якія знаходзяцца бліжэй да пукатага берагу, церпяць націск. Сярэдняя сіла ціску накіраванага простакутна да цячэньня, згодна з рысункам раўна $P_{ср.} = \sigma \cos \alpha \dots \dots \dots (6).$

З рысунка відаць, што $\sin \alpha = \frac{r}{r + \frac{s}{2}},$

адкуль $\cos \alpha = \sqrt{1 - \left(\frac{r}{r + \frac{s}{2}} \right)^2}$

падстаўляючы ў формулу (6) замест $\cos \alpha$ яго значэньне і, прыняўшы σ роўнай велічыні жывой сілы, па формуле (4) ці (5), на прастой частцы каналу, атрымаем велічыню жывой сілы, накіраванай простакутна да цячэньня вады

$$P = \sigma_0 \sqrt{1 - \left(\frac{r}{r + \frac{s}{2}} \right)^2} \dots \dots \dots (7)$$

і адпаведна

$$P_{\max} = \sigma_0 \sqrt{1 - \left(\frac{r - \frac{s}{2}}{r + \frac{s}{2}} \right)^2} \dots \dots \dots (8)$$

З атрыманых формул відаць, што велічыня жывой сілы струменю, накіраваная простакутна да цячэньня вады пры шырыні дна S , зьмяняецца ў залежнасьці ад велічыні радыуса закругленьня і на адпаведным сячэньні ў залежнасьці ад адлегласьці часьцін ад угнутага берагу.

Велічыня роўнадзейнай Σ каля ўгнутага берагу атрымліваецца як сума двух роўналежных сіл σ і p , адкуль

$$\Sigma_{\max} = \sigma + P_{\max} = \sigma \left[1 + \sqrt{1 - \left(\frac{r - \frac{s}{2}}{r + \frac{s}{2}} \right)^2} \right] \dots \dots (9)$$

$$\Sigma_{\min} = \sigma - P_{\max} = \sigma \left[1 - \sqrt{1 - \left(\frac{r - \frac{s}{2}}{r + \frac{s}{2}} \right)^2} \right] \dots (10)$$

Згодна раўнаньня другога $\frac{\Sigma}{\sigma} = \frac{T}{t}$, адкуль глыбіня каля ўгну- тага берагу раўна:

$$T_{\max} = \frac{\Sigma_{\max} \cdot t}{\sigma} = \left[1 + \sqrt{1 - \left(\frac{r - \frac{s}{2}}{r + \frac{s}{2}} \right)^2} \right] t \dots (11),$$

у пукатага

$$T_{\min} = \left[1 - \sqrt{1 - \left(\frac{r - \frac{s}{2}}{r + \frac{s}{2}} \right)^2} \right] t \dots (12),$$

Карыстаючыся формуламі (11) і (12), магчыма знайсці велі- чыню размывання ці заносу ў адпаведным месцы закругленьня, чым з выстарчальнай дакладнасьцю тлумачыцца размываньне і заіленьне берагоў рэк. У тым выпадку, калі велічыня Σ менш значэньня σ па формуле (3) для адпаведнага грунту, то значнага размывання дна ня будзе. Велічыню радыуса закругленьня без размывання дна на павароце каналу знойдзем з раўнаньня

$\Sigma_{\max} \leq \sigma_0$, дзе $\sigma_0 = w \varphi t_0 = w (\delta - 1) d (1 - p) k \dots (13)$,
Для простаі часткі каналу

$$t_0 = \frac{(\delta - 1) d (1 - p) k}{\varphi} \dots (14),$$

адкуль

$$\sigma \left[1 + \sqrt{1 - \left(\frac{r - \frac{s}{2}}{r + \frac{s}{2}} \right)^2} \right] \leq \sigma_0 \dots (15),$$

дзе σ жывая сіла на простаі частцы каналу да разьлічванага завароту.

Разьвязаўшы раўнаньне (15) атрымаем:

$$r \geq \frac{(\sigma + \sqrt{2\sigma\sigma_0 - \sigma_0^2}) \frac{s}{2}}{\sigma - \sqrt{2\sigma\sigma_0 - \sigma_0^2}} \dots (16)$$

Падставіўшы замест σ і σ_0 іх значэньне з формул (13) і (2), атрымаем:

$$r \geq \frac{\frac{s}{2} \left(t + t_0 \sqrt{\frac{2t}{t_0} - 1} \right)}{t - t_0 \sqrt{\frac{2t}{t_0} - 1}} = \frac{\left(t + \sqrt{2tt_0 - t_0^2} \right) \frac{s}{2}}{t - \sqrt{2tt_0 - t_0^2}} \dots (16a)$$

Пры вывадзе формулы (16a) у мэтах спрашчэньня яе ня пры-
та пад увагу зьмена хуткасьці, прадугледжаная формулай (5),
сіла пацягу наносаў па дну (што ў сапраўднасьці адбываецца),
таму пры разьліку радыуса закругленьня трэба, каб размы-
ваньне дна $t_0 - t$ не перавышала дапушчальнага і $\Sigma \min$ было ня
менш жывой сілы, патрэбнай для руху адпаведных наносаў, якія
знаходзяцца ва ўзвешаным стане.

З атрыманых формул (11), (12) і (16) відаць, што размываньне
ваіленьне дна на закругленьні заўсёды адбываецца незалежна
ад велічыні радыуса закругленьня, калі $\Sigma \max \geq \sigma_0$; у такіх вы-
падках у мэтах захаваньня пакатаў ад размываньня трэба ўма-
цваньне пакату з угнутага боку апусьціць у дно каналу на
глыбіню $T_{\max} - t$ або ўмацаваць дно каналу, дзе $\Sigma \max \geq \sigma_0$.
Паводле гэтых меркаваньняў умацоўваць дно на закругленьні
трэба ў двух мясцох на плошчы $abcde$ і $ghij$, пры $\sigma = \sigma_0$
рис. 72. →

У тых выпадках, калі t_0 блізка або роўна $2t$ ці канава пры-
значаецца для сплаву дрэва, то радыус r павінен адпавядаць
мовам сплаву і быць ня менш $2,3b$ згодна з формулай проф. Міло-
ча ў мэтах захаваньня безадцёскага цячэньня вады.

Правільнасьць зробленых вывадаў цалкам пацьвярджаецца
наступнай табліцай 16 і рысункамі 49, 69, 70 і 71, (рис. 69, 70
і 71 гл. у канцы кнігі) дзе зьмешчана велічыня глыбіні $T_{\max}$
 $T_{\min}$ паводле формул (11) і (12) і адхіленьні ў процантах глы-
бінь $t_{\max}$ ад $T_{\max}$, якія наглядаліся ў сапраўднасьці на трох розных
а магутнасьці струменя. Адхіленьні глыбінь $t_{\max}$ ад вылічаных
 $T_{\max}$ у сярэднім на $\pm 8,6\%$ ці ў некаторых паасобных выпадках
на 15% тлумачацца тым, што пры вылічэньні глыбіні $T_{\max}$ жы-
вая сіла вады ўзята для спрашчэньня па формуле (4) для цячэньня

Назва месц працы	Пункты наглядан.	Глыбіня t	Жывая січа с	Радыус за- кругленьня r	Шырыня дне s
Р. Убарць	п.				
	200	1,22	0,148	162	36
	194	2,08	0,252	134	44
	186	1,62	0,196	90,5	33
	187	1,56	0,188	90	33
	183—182	1,323	0,160	83	28
		1,826	0,221	67	26
	163	1,64	0,199	30	36
	155	1,935	0,232	35	26
	149	1,85	0,223	$\alpha=40^\circ$	—
Р. Прыпяць	7	2,57	0,123	1078	254
	6	3,1	0,150	1078	220
	8	2,49	0,120	1078	258
Найда-Бе- ляўскі канал	12	0,52	0,416	18,45	7,8—0
	34—35	0,404	0,323	24,2	8,6—1
	40	0,72	0,576	7,4	6,6—0
	69	0,43	0,344	21,6	9,4—3
	79—78	0,524	0,42	12,9	7,5—0
	109	0,43	0,344	34,5	9,1—1

Таблиця 16.

с. живая сіла тах.	Максимальн. глибіня T max.	Мінімальн. глибіня T min	Зьмеран. глибіня t max.	Нахил дна I	Адхил у проц.
0,232	1,92	0,527	2,15	0,000121	+ 12
0,417	3,44	0,72	3,15	"	— 8,4
0,326	2,70	0,545	3,10	"	+ 14,8
0,311	2,57	0,533	2,75	"	+ 7
0,266	2,20	0,455	2,35	"	+ 6,8
0,367	3,03	0,618	2,75	"	— 12,7
0,383	3,16	0,12	2,85	"	— 9,8
0,421	3,51	0,363	3,50	"	— 0,3
0,394	2,64	0,43	2,70	"	+ 2,2
0,193	4,02	1,12	4,65	0,000048	+ 15,7
0,234	4,87	1,36	5,50	"	+ 12,9
0,190	3,96	1,027	4,0	"	+ 1,0
0,727	0,91	0,13	0,91	0,0008	0,0
0,535	0,67	0,139	0,70	"	+ 4,5
1,09	1,36	0,077	1,22	"	— 10,3
0,57	0,71	0,148	0,85	"	+ 19,70
0,76	0,95	0,15	1,0—0,83	"	+ 5,3
0,546	0,68	0,178	0,76	"	+ 11,8
Сярэди. арытм. адхіленьне					$= \begin{matrix} + 8,7 \\ - 8,3 \end{matrix}$ $\begin{matrix} + 8,6 \end{matrix}$

вады, якое ўстанавілася; у сапраўднасьці-ж σ роўна на зьвілістыя струменя па формуле (5). Апрача гэтага на адхіленьне вымера- ных глыбінь ад вылічаных зрабіла значны ўплыў памылка ме- раньня, неаднастайнасьць грунту і прысутнасьць на дне струменя затопленых прадметаў, напрыклад: дрэвы, карчы, каменныя і г. д. Глядзі табл. 16 на 94 і 95 стар.

П Р Ы К Л А Д.

Няхай патрабуецца знайсці велічыню радыуса закругленьня канавы, дно якой не павінна размывацца пры максымальнай глы- біні вады $t=1,5$ м, шырыні дна 7 м, нахіле дна 0,0005, дыяметры зернят грунту $d=0,001$ м, сітавіннасьці 34% і адноснай ваз- грунту 2,5.

Максымальная глыбіня дапусьцімая для простае часткі канавы

$$t_0 = \frac{(\delta - 1) d (1 - P)}{\varphi} = \frac{(2,5 - 1) 0,001 (1 - 0,34)}{0,0005} = 1,98 \text{ м.}$$

Радыус закругленьня па формуле (16а) будзе:

$$\begin{aligned} r &\geq \frac{S/2 \left(t + t_0 \sqrt{\frac{2t}{t_0} - 1} \right)}{t - t_0 \sqrt{\frac{2t}{t_0} - 1}} = \frac{3,5 \left(1,5 + 1,98 \sqrt{\frac{3,0}{1,98} - 1} \right)}{1,5 - 1,98 \sqrt{\frac{3,0}{1,98} - 1}} = \\ &= \frac{3,5 (1,5 + 1,42)}{1,5 - 1,42} = \frac{10,21}{0,08} = 127,8 \text{ м.} \end{aligned}$$

Пры глыбіні вады $t=1,3$ м., $r \geq 59$ м.

Тып умацаваньня.

Умацаваньне пакатаў і дна канаў прызначаецца галоўным чы- нам для захоўваньня бакоў каналу і дна ад спаўзаньня, абваль- ваньня і размываньня. Згодна з раней зробленым апісаньнем а- становішчы пабудаваных умацаваньняў, якія не адказваюць ні- воднай з указаных умоў і якія будаваліся амаль-што выключна з хмызьняку, як самага таннага матэрыялу, прыходзіцца згадзіцца, што гэтыя тыпы няпрыдатны для ўмацаваньня канаў. Ва ўсіх

випадках умацаваньне пакатаў зроблена на вышыню 0,75—1 м месцамі і па ўсёй плошчы пакату, тымчасам як глыбіня сярэдняй летняй вады ў канаве бывае 0,10—0,25 м. Бязумоўна, многіх мясцох умацоўваць пакаты на ўсю вышыню ці 1 м сім непатрэбна, а можна абмежавацца, скажам, вышынёю 0,5 м адзірванаваньнем верхняй часткі пакатаў, што значна патаніць работу без памяншэньня ўстойлівасьці канавы. Паводле існуючых тэорый ціску грунту на пакат, на папярэчным разрэзе канавы ціск атрымліваецца ў выглядзе трыкутніка, вяршыня якога знаходзіцца на роўні паверхні зямлі і ніз на роўні дна каналу. Такім чынам, найбольшы ціск грунту пры найменшай зьвязнасьці знаходзіцца каля дна каналу і ціск памяншаецца, а зьвязнасьць зьвязлічваецца з прыбліжэньнем да паверхні зямлі. Гэтым і тлумачыцца неабходнасьць больш добрага ўмацаваньня пакатаў ля дна каналу на вышыню прыблізна 0,25 м вышэй роўню сярэдняй вады за летні час, а верхняя частка пакату пры малым ціску грунту з большай зьвязнасьцю добра захоўваецца пры суцэльным адзірванаваньні яе.

Плецянёвыя ўмацаваньні пакатаў у большасьці выпадкаў прычыны малой шчыльнасьці апляценьня і супраціўляльнасьці ціску грунту і грунтавое вады не адказваюць галоўным патрабаваньням захоўваньняў пакатаў ад размываньня, спаўзаньня і абвальваньня грунту з пакату. Пазбавіцца няпрямое зьявы размываньня ўмацаваньняў праз ужываньне больш капітальных тыпаў, напрыклад: жалеза-бэтонных, брукаваньня або больш трывалых драўляных, пакуль-што немагчыма з прычыны вялікага кошту гэтых умацаваньняў, адсутнасьці ў большасьці выпадкаў на месцы работ будаўнічых матэрыялаў, нявывучанасьці пытаньняў скарыстаньня бэтона ў абсушальнай практыцы і з прычыны адносна малой эфэктыўнасьці мэліораванай плошчы ў параўнаньні з укладаньнем на абсушку з грунтоўным умацаваньнем анаў адным з вышэйпералічаных тыпаў. З прычыны гэтага вамовах БССР магчыма ўжываць у далейшым пераважна хмызьяковы тып умацаваньня, які і з пункту погляду запасу будаўнічых матэрыялаў на месцы работ, і па параўнальна невялікім кошце адзінкі ўмацаваньня можа адпавядаць эфэктыўнасьці мэліорацийных мерапрыемстваў у бягучы пэрыод іх разьвіцьця. Такім чынам, умацаваньні хмызьяковых тыпаў, ня гледзячы на

няпрыемныя з'явы ў сэнсе іх трываласці, ня могуць быць у значнай ступені змянены іншымі ўмацаваннямі, але тып хмызняковага ўмацавання трэба распрацаваць так, каб ён адказваў на лаўным патрабаванням; ўмацаванне павінна быць досыць шчыльным у мэтах захавання пакатаў ад размывання і аплывання павінна аказваць выстарчальнае супраціўленне ціску грунту на яго, тэрмін існавання ўмацавання павінен быць ня менш тэрміну паміж грунтоўнымі рамонтамі канавы і кошт адзіна ўмацавання не павінен перавышаць кошту сучасных ўмацаванняў.

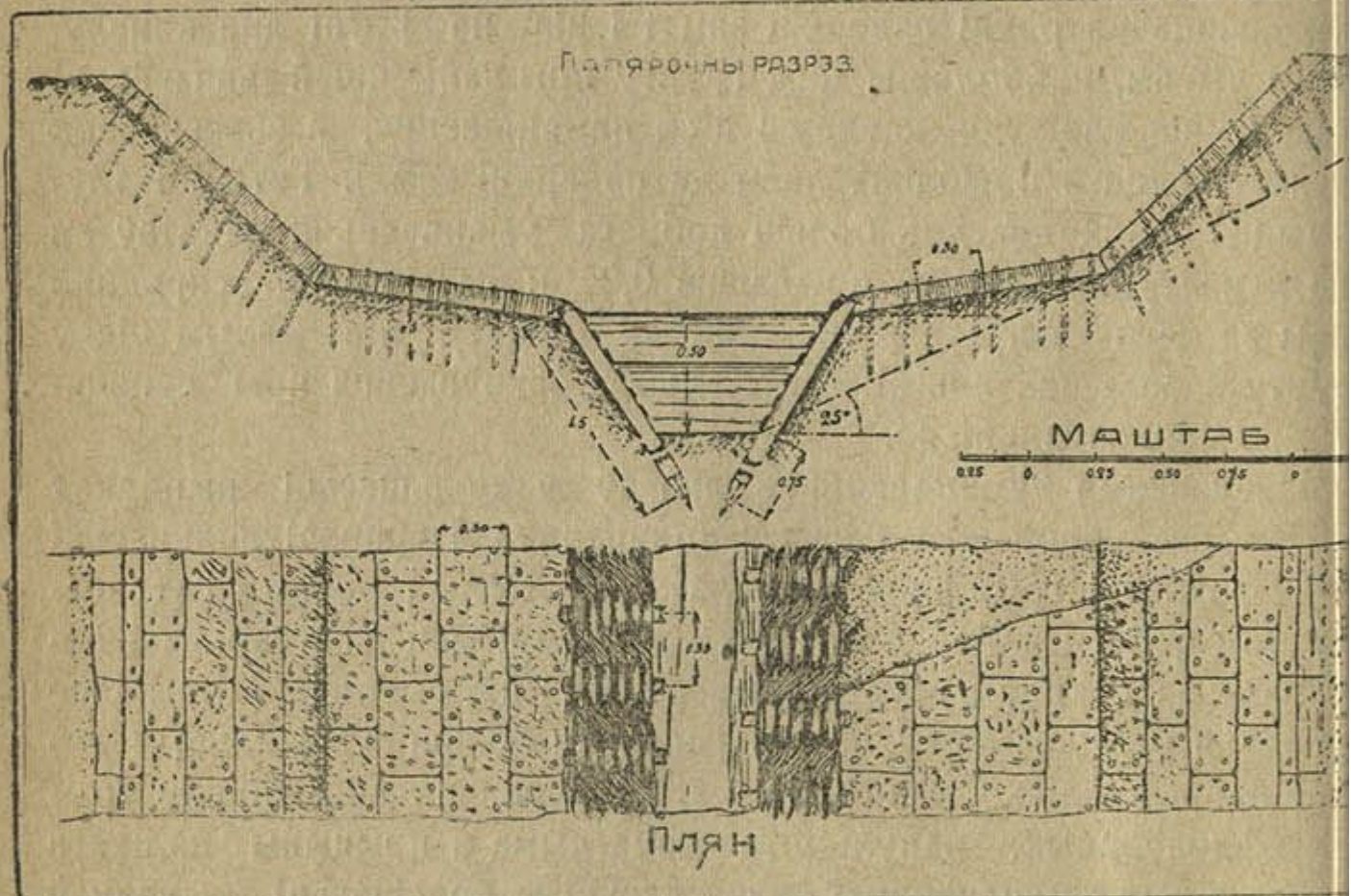

Рис. 72.

няў. Тыпамі хмызняковага ўмацавання пакатаў і дна канавы якія адказваюць пералічаным умовам, з'яўляюцца фашынавае ўмацаванне (гл. рысункі 34, 33, 35, 59), фашынавыя туюфікі, крыху палепшанае, па мэтаду запляцення, плецанёвае ўмацаванне пакатаў, паказанае на рыс. 72. Фашынавае ўмацаванне даследчымі мэтамі было пабудавана ў 4-х мясцох БССР: у саўгасе Мар'іна Бабруйскае акр., на Жыткаўскім канале Мазырскае акр. на р. Тальцы Менскае акр. і на р. Белая Натопа Аршанскае акр. Ва ўсіх мясцох даследчыя ўмацаванні захаваліся і ахавіліся.

навы пасья года існавання іх на ўсе 100 проц., тымчасам плецянёвыя ўмацаваньні маюць найбольшы процант разбурэньня працягу першага году існавання.

Перавага фашынавых умацаваньняў перад плецянёвымі дышымі заключаецца ў наступным:

1. Пакаты і дно канавы ўмацоўваюцца шчыльна прыціснутымі шынамі бяз усякай падсыпкі мяккага грунту за замацаваньне, бо няўхільна пры другіх тыпах хмызьняковых і драўляных умацаваньняў.

2. Зручнасьць забіўкі калоў для ўмацаваньня куды лепей, а глыбіня і плошча забіўкі на адзінцы працягу могуць лёгка дасягаць шмат разоў большага разьмеру.

3. Фашынавае ўмацаваньне непараўнальна лепей захоўвае кат ад размываньня і апываньня, чым плецянёвае, з прычыны большай шчыльнасьці ўмацаваньня і лёгкасьці дасягненьня любой шчыні абарончага пласту.

4. Галоўнейшы матэрыял для ўмацаваньня знаходзіцца паблізу месца работ і ня мае амаль-што ніякага кошту.

5. Кошт адзінкі фашынавага ўмацаваньня невялікі і ніжэй плецянёвага.

Наяўнасьць пераваг фашынавага ўмацаваньня пакатаў і дна канаў перад умацаваньнямі, пабудаванымі вытворчымі ўстановамі і організацыямі, да сучаснага моманту досыць высьветлена. Стаецца дакладна нявысьветленым пытаньне аб тэрміне існаваньня ўмацаваньня. Аднак, поўная адсутнасьць разбурэньня, наведна пабудаванага фашынавага ўмацаваньня на працягу першага году існаваньня яго, тымчасам як іншыя ўмацаваньні гэты час маюць максымальны процант разбурэньня, у выстарэльнай ступені і з гэтага пункту погляду служыць довадам аб большай прыдатнасьці фашынавых умацаваньняў. З пераходам мэліярацыйнай практыцы да капаньня канаў з папярэчным нахільнасьцю, апісаным на стар. 74—75, што неабходна спачатку выцягваць на каналах з шырокім дном, мы атрымаем поўную канфірмацыю ў тым, што тып фашынавага ўмацаваньня будзе адказваць усім вышэйпералічаным галоўным патрабаваньням.

Фашынавыя дасьледчыя ўмацаваньні зроблены наступным чынам: фашыны зьвязаны 2 мм дротам ці віцамі з розных парод лазы, ашніку, бярозы і альхі пры даўжыні фашыны 15—20 м, таў-

шчынёю 0,25 м і адлегласьці зьвязак 0,35—40 м; прымацаваны кожнай фашыны зроблена сасновымі, яловымі, бярозавымі альховымі каламі таўшчынёю 0,06—0,08 м, даўжынёю 1,0—1,20 м, нахіленымі да пакату (гл. рысунак 34). Адлегласьць паміж каламі і таўшчыня іх адпаведным чынам разьлічвалася ў залежнасьці ад ціску грунту на ўмацаваньне. Верхняя фашына дадаючы кова прымацоўвалася вэртыкальна накіраванымі да пакату тымі ж каламі, з адлегласьцю паміж імі 1—2 м; умацаваньне зроблена, у залежнасьці ад велічыні канавы, на вышыню 2—4 фашыны, верхняя частка пакату адзірванавана суцэльным дзірваном, загатоўленым на травяным балоце каля канавы. Кожнае дзірваніна прымацавана 2—4 сьпіцамі; дно канавы ў патрэбных месцах умацавана вышэйапісанымі фашынамі прыбітымі да каламі з накіраваньнем па чарзе нахілу калоў у розныя бакі пры адлегласьці паміж імі 0,40—0,50 м.

Вызначэньне ціску грунту на ўмацаваньне.

Для вызначэньня максымальнай велічыні ціску R_0 грунту пакат BA возьмем графічны спосаб Понселэ ¹⁾. Няхай AB роўніца пакату, $ACDEFH$ профіль паверхні зямлі і BX роўніца зрушэньня (рыс. 73). Правядзем BX пад адвольным кутом і да вэртыкалі. Аддзелёная ёю прызма $BACDX$ знаходзіцца ў роўнавазе пад дзеяньнем уласнае вагі Q і сіл R_0 і R , якія складаюцца з роўніцамі BA і BX куты $90^\circ - \varphi_0$ і $90^\circ - \varphi$.

Прызму $BA CDX$ замяняем роўнавялікай ёй прызмай $BA'CDX$ правёўшы $AA' \parallel BM$ і AM так, каб $\triangle ABC = \triangle A'B'C$. Затым праводзім праз пункт B простую BO пад кутом $\varphi + \varphi_0$ да роўніцы сьцяны BA да перасячэньня ў пункце O з працягам пакату $A'DE$; затым простыя BK , Xx і AT , роўналежныя нахільнаму пакату і складаючыя з гарызонтам кут φ , і, нарэшце, простую $A'u \parallel Bx$. Трыкутнік mnp сіл Q , R_0 , R падобны трыкутніку BxX ; сапраўды, у трыкутніку сіл кут mnp паміж кірункамі сіл R і сілы Q , або вэртыкальную BZ' , роўны розніцы кут XsZ' і $Z'Bs$, г. зн. $90^\circ - \varphi - i$; таксама кут mnp паміж сіламі R_0 і Q , або вэртыкальную BZ' , роўны суме кутаў AtR_0 і ABs , г. зн. $90^\circ - \varphi - \varepsilon$; значыцца, трэці кут $pnt = \varphi + \varphi_0 + i - \varepsilon$.

¹⁾ Проскуряков. „Строительная механика“, ч. II, стар. 237.

З другога боку, у трикутнику xBX кут $xXB = XBK$ роўны розніцы $\angle ZBK - \angle ZBX = 90^\circ - \varphi - i = \text{трп}$, і кут $xBX = \varphi + \varphi_0 + i - \epsilon = \angle \text{трп}$.

З падобнасьці трикутнікаў xBX і прт вынікае, што $\frac{R_0}{Q} = \frac{Bx}{Xx}$ або $R_0 = Q \frac{Bx}{Xx}$; калі δ — вага адзінкі аб'ёму зямлі, то вага прызмы $Q = \delta \triangle A'BX = \delta \triangle BXy = \frac{1}{2} \delta By \cdot Xx \cdot \sin. XxB$, або

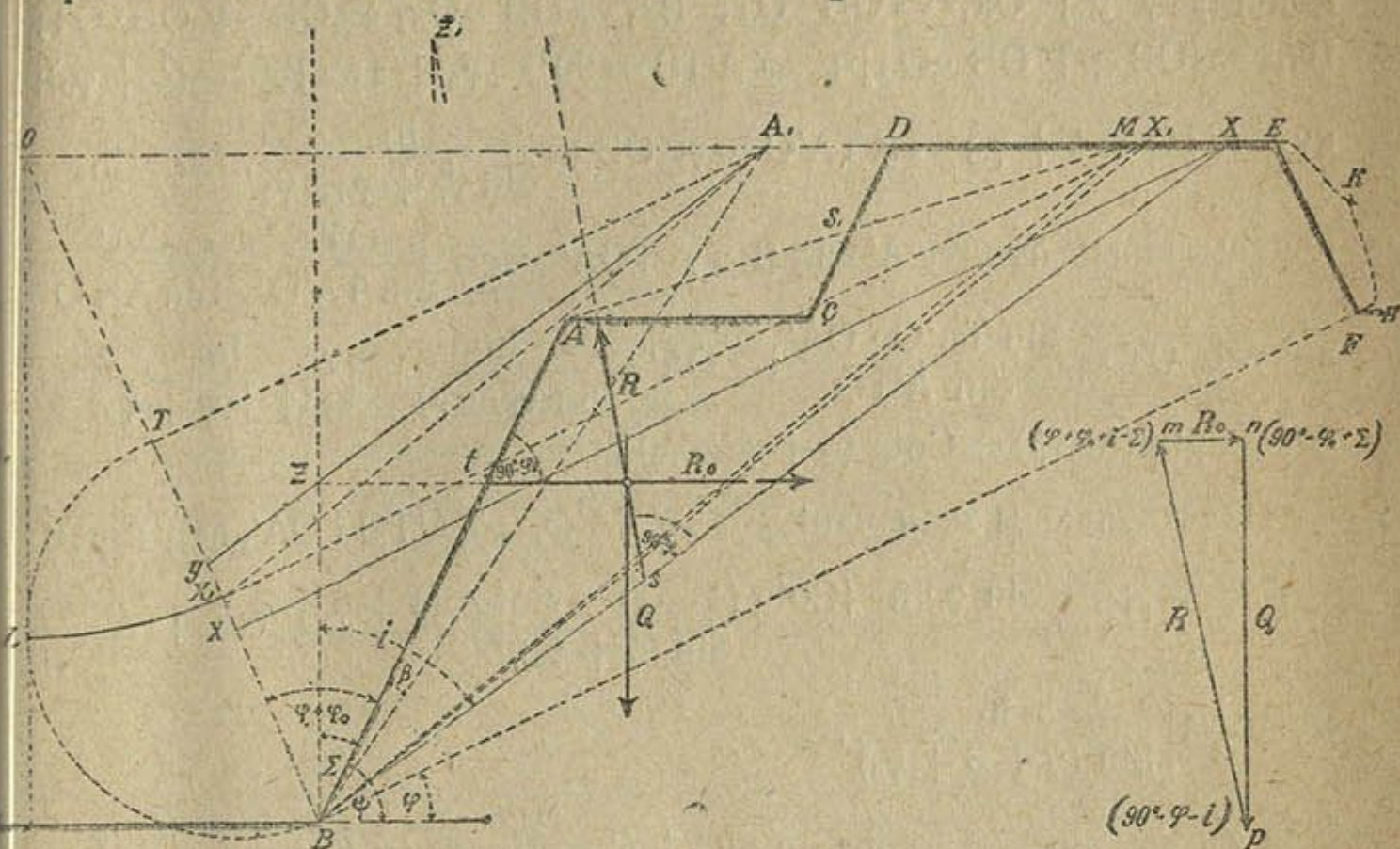

Рис. 73.

$$Q = \frac{1}{2} \delta \cdot By \cdot Xx \cdot \sin A'TB; \text{ таму сіла } R_0 = Q \frac{Bx}{Xx} = \frac{1}{2} \delta \cdot Bx \cdot By \cdot \sin A'TB.$$

З тае прычыны, што кут $A'TB = 90^\circ - \varphi_0 + \epsilon$ сталы, то найбольшая велічыня Q адпавядае найбольшаму значэнню здабытку $Bx \cdot By$, або $(OB - O_x)(OB - O_y) = OB^2 - OB(O_x + O_y) + O_x \cdot O_y$.

Здабытак $O_x \cdot O_y$ ёсць велічыня сталая пры змене кута i , бо з падобнасьці трикутнікаў маем $\frac{O_y}{OB} = \frac{OA'}{OX} = \frac{OT}{OX}$, адкуль $O_y \cdot O_x = OB \cdot OT$.

Значыцца, максімум здабытку $Bx \cdot By$ адпавядае мінімуму сумы $O_x + O_y$, што пры сталым здабытку $O_x \cdot O_y$, атрымаецца пры $O_x = O_y$, калі пункты x і y супадаць у некаторым пункце x_1 ,

Яе палажэньне знойдзем, апісаўшы на ВТ, як на дыяметры, паўакружыну і адклаўшы даўжыню Ox_1 , роўную даўжыні датычнае OZ , праведзенай з пункту O да акружыны. Тады $R_{0\max.} = \frac{1}{2} \delta vx_1^2 \cdot \sin A'TB$; δ —вага адзінкі аб'ёму зямлі.

Калі правядзем з пункту x_1 простую xX_1 раўналежна кірунку натуральнага пакату $A'T$, то знойдзем палажэньне пункту x_1 а значыцца і палажэньне роўніцы абрушэньня BX_1 . Значыцца, для максімуму R_0 ; $Ox_1^2 = OB \cdot OT$; $Bx_1 = OB - Ox_1 = OB - \sqrt{OB \cdot OT}$; $Bx_1^2 = [OB - \sqrt{OB \cdot OT}]^2$; $\angle A'TB = 90^\circ - \varphi_0 + \varepsilon = 180^\circ - (\psi + \varphi_0)$; кут $A'TO = \psi + \varphi_0$; $\angle TA'O = \varphi$; $OB = \frac{h_1}{\sin(\psi + \varphi + \varphi_0)}$, дзе h_1 — перавышэньне пункту A' над B ; з $\triangle TOA'$ маем $\frac{OT}{\sin TA'O} = \frac{OA'}{\sin A'TO}$ адкуль $OT = \frac{\sin TA'O \cdot OA'}{\sin A'TO}$; $OA' = \frac{h_1}{\operatorname{tg}(\psi - \beta)} - \frac{h_1}{\operatorname{tg}(\psi + \varphi + \varphi_0)} = h_1 [\operatorname{Cotg}(\psi - \beta) - \operatorname{Cotg}(\psi + \varphi + \varphi_0)]$.

Падстаўляючы значэньні для $\angle TA'O$, $\angle A'TO$ і OA' , атрымаем

$$OT = \frac{\sin \varphi \cdot h \cdot [\operatorname{Cotg}(\psi - \beta) - \operatorname{Cotg}(\psi + \varphi + \varphi_0)]}{\sin(\psi + \varphi_0)} \quad i$$

$$R_0 = \frac{1}{2} \delta \left[\frac{h_1}{\sin(\psi + \varphi + \varphi_0)} - \sqrt{\frac{h_1}{\sin(\psi + \varphi + \varphi_0)} \cdot \frac{h_1 \sin \varphi [\operatorname{Cotg}(\psi - \beta) - \operatorname{Cotg}(\psi + \varphi + \varphi_0)]}{\sin(\varphi_0 + \psi)}} \right]^2 \times \\ \times \sin(180^\circ + \varphi - \varphi_0);$$

$$R_{0\max} = \frac{\delta h_1^2}{2} \left[\frac{1}{\sin(\psi + \varphi + \varphi_0)} - \sqrt{\frac{\sin \varphi [\cos(\psi - \beta) \sin(\psi + \varphi + \varphi_0) - \sin(\psi - \beta) \cos(\psi + \varphi + \varphi_0)]}{\sin^2(\varphi + \varphi + \varphi_0) \sin(\psi + \varphi_0) \sin(\psi - \beta)}} \right]^2 \times \\ \times \frac{\sin(180^\circ - \psi - \varphi_0)}{\sin^2(\psi + \varphi + \varphi_0)};$$

$$R_{0\max.} = \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{\sin \varphi \cdot \sin(\varphi + \varphi_0 + \beta)}{\sin(\psi - \beta) \cdot \sin(\psi + \varphi_0)}} \right]^2 \frac{\sin(\psi + \varphi_0)}{\sin^2(\psi + \varphi + \varphi_0)} \quad (17')$$

Пры нахіле паверхні зямлі да гарызонту пад кутом α выведзеная формула набудзе выгляд:

$$R_{\text{max.}} = \frac{\delta h_1^2}{2} \left[\sin(\psi - \beta \mp \alpha) - \sqrt{\frac{\sin(\psi - \beta \mp \alpha) \sin(\varphi \mp \alpha) \sin(\varphi + \varphi_0 + \beta)}{\sin(\varphi_0 + \psi)}} \right]^2 \times \\ \times \frac{\sin(\psi + \varphi_0)}{[\sin(\psi - \beta) \sin(\psi + \varphi + \varphi_0 \mp \alpha)]^2} \dots \dots (17_0)$$

Вялічыні ў вышэйпаданых формулах—для вызначэння ціску на пакат або ўмацаваньне:

ψ —кут нахілу ўмацаваньня.

α — " " паверхні грунту.

h_1 —глыбіня канавы,—вызначаюцца на месцы або па проекту.

Для φ —кута натуральнага пакату і δ —вагі куб. мэтра грунту ў справачніку Hütte падаюцца наступныя даныя, якімі можна карыстацца пры складаньні папярэдніх проектаў для вызначэння ціску грунту на ўмацаваньне.

Табліца 17.

Назва грунту	δ —вага кб. м. грунту ў кілёгр.	φ —кут нату- ральнага па- кату
Насыпная зямля	1400	35°—40°
Насыпная зямля ў натуральнай вільготнасьці	1600	45°
Насыпная зямля, насычаная вадой	1800	27°
Пясок сухі	1580—1650	30°—35°
Пясок у натуральнай вільготнасьці	1800	40°
Пясок, насычаны вадой	2000	25°
Гліністы грунт сухі	1500	40°—45°
Гліністы грунт мокры	1900	20°—25°
Гліназём сухі	1600	40°—50°
Гліназём мокры	2000	20°—25°
Жвір сухі	1800—1850	35°—40°
Жвір мокры	1860	25°
Галька граністая	1800	45°
Галька круглая	1800	30°

Велічыні φ і δ апрача механічнага складу грунту ў значнай меры залежаць ад велічыні ціску гравітацыйнай вады, таму φ і δ трэба заўсёды вызначаць на месцы пабудовы.

Пры павышэнні паверхні грунту ад пункту А' да К, α будзе са знакамі мінус і пры паніжэнні — са знакамі плюс. Пры $\beta = 0$ і $\psi = \varphi$, а таксама пры $\alpha = 180^\circ - \psi$ і $\beta = 0$; $R_0 = 0$. Пры плывучым грунце, прыраўняем β , α , φ_0 і φ нулю; тады

$$R_{0\max} = \frac{\delta h_1^2}{2} \cdot \frac{1}{\sin \psi} \dots \dots \dots (17).$$

дзе $\frac{h_1}{\sin \psi}$ — адлегласць ад пункту В да А', адкуль пры $\psi = 90^\circ$ ціск $R_0 = \frac{\delta h_1^2}{2}$.

Пры ψ роўным 90° ; $\varphi_0 = 0$, $\beta = 0$ і $\alpha = 0$, г. зн. для вертыкальнага ўмацавання з гладкаю паверхняю і з гарызонтальнаю паверхняю зямлі да самага ўмацавання.

$$R_{0\max} = \frac{\delta h_1^2}{2} [1 - \sin \varphi]^2 \frac{1}{\cos^2 \varphi} = \frac{\delta h_1^2}{2} \operatorname{tg}^2 \left(45^\circ - \frac{\varphi}{2} \right) \dots \dots \dots (17a)$$

Для такога-ж умацавання, але пры куце шаравання φ_0 , ня роўным нулю, а роўным або больш φ кута натуральнага пакату.

$$R_{0\max} = \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{\sin \varphi \cdot \sin 2\varphi}{\cos \varphi}} \right]^2 \frac{\cos \varphi}{\cos^2 2\varphi} =$$

$$= \frac{\delta h_1^2}{2} [1 - \sqrt{2 \sin^2 \varphi}]^2 \frac{\cos \varphi}{\cos^2 2\varphi} = \delta h_1^2 \left(\frac{\sin 45^\circ - \sin \varphi}{\cos 2\varphi} \right)^2 \cos \varphi \dots \dots (17b)$$

Пры $\varphi_0 = 0$, $\beta = 0$ і $\alpha = 0$, $R_{0\max} =$

$$= \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{\sin^2 \varphi}{\sin^2 \psi}} \right]^2 \frac{\sin \psi}{\sin^2(\psi + \varphi)} = \frac{\delta h_1^2 (\sin \psi - \sin \varphi)^2}{2 \sin^2(\psi + \varphi) \sin \psi} \dots (17c)$$

Пры $\varphi_0 \geq \varphi$ кут шаравання заўсёды роўны φ , бо ў такім выпадку адбываецца шараванне паміж часткамі грунту, якія прысталі да паверхні ўмацавання.

Для нахіленага плечнявага або іншага хмызняковага ўмацавання і пры $\varphi_0 = \varphi$, $\beta = 0$ і $\alpha = 0$.

$$R_{0\max} = \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{\sin \varphi \cdot \sin 2\varphi}{\sin \psi \cdot \sin(\psi + \varphi)}} \right]^2 \frac{\sin(\psi + \varphi)}{\sin^2(\psi + 2\varphi)} \dots \dots (17d)$$

Пры $\varphi_0 = \varphi$ і $\alpha = 0$,

$$R_{0\max} = \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{\sin \varphi \cdot \sin (2\varphi + \beta)}{\sin (\psi - \beta) \sin (\psi + \varphi)}} \right]^2 \frac{\sin (\psi + \varphi)}{\sin^2 (\psi + 2\varphi)} \dots (17e)$$

У тым выпадку, калі ўмацаваньне робіцца не па ўсёй вышыні накату, а на вышыню h , то велічыня сілы ціску грунту на ўмацаваньне будзе роўна:

$$R_0 = \left[\frac{\delta h_1^2}{2} - \frac{\delta (h_1 - h)^2}{2} \right] \cdot A = \frac{\delta h}{2} (2h_1 - h) A \dots (17f),$$

$$\text{дзе } A = \left[1 - \sqrt{\frac{\sin \varphi \cdot \sin (\varphi + \varphi_0 + \beta)}{\sin (\psi - \beta) \sin (\psi + \varphi_0)}} \right]^2 \frac{\sin (\psi + \varphi_0)}{\sin^2 (\psi + \varphi + \varphi_0)} \dots (17k).$$

Пры вылічэньні ціску грунту, калі β ня роўна нулю і больш 8° або 10° , заўсёды трэба рабіць праверку праз вылічэньне ціску для $\beta = 0$, пры глыбіні каналу, роўнай ад пункту В да пункту А (рыс. 73), і карыстацца пры разьліках большым з атрыманых ціскаў на ўмацаваньне.

Глыбіня закладаньня ўмацаваньня ў дно канавы.

Каб вызначыць глыбіню закладаньня аснаваньня ўмацаваньня, трэба знайсці сілу адпору грунту R'_0 , якая будзе роўна, паводле спосабу Понселэ (будаўнічая мэханіка Праскуракова).

$$R'_0 = \frac{1}{2} \delta_1 \cdot b x_1^2 \cdot \sin ATO.$$

У даным выпадку

$$\sin ATO = \sin (90 + \varphi) = \cos \varphi;$$

$$Ox_1^2 = ob \cdot OT; \quad bA = bT = h_2 \quad \text{і} \quad ob = \frac{h_2}{\cos 2\varphi};$$

$$\text{адкуль } bx_1 = bo + ox_1 = \frac{h_2}{\cos 2\varphi} + \sqrt{\frac{h_2}{\cos 2\varphi} \left(\frac{h_2}{\cos 2\varphi} - h_2 \right)} = \frac{h_2 \sqrt{2} (\sin 45^\circ + \sin \varphi)}{\cos 2\varphi}.$$

Значыцца супраціўленьне прызмы адпору

$$R'_0 = \delta_1 h_2^2 \left(\frac{\sin 45^\circ + \sin \varphi}{\cos 2\varphi} \right)^2 \cdot \cos \varphi \dots (18).$$

Вагу адзінкі аб'ёму грунту δ_1 трэба браць для запасу моцнасьці будаваньня роўным вазе грунту ў вадзе. Пры назіраньні

Разьлік таўшчыні кала.

Пры пабудове хмызьняковых і драўляных тыпаў умацаваньня пакатаў канаў згібальны момант сілы ціску грунту на ўмацаваньне

$$M = \frac{R_0}{n} \left[\frac{h}{3} \cdot \frac{a+2b}{a+b} + x \right],$$

дзе M згібальны момант,

R_0 —ціск грунту на ўмацаваньне,

h —вышыня ўмацаваньня,

n —лік калоў на пагонны m ,

a —ціск каля аснаваньня ўмацаваньня,

b —ціск на глыбіні h_2 .

У паданай формуле член $\frac{h}{3} \cdot \frac{a+2b}{a+b}$

ёсьць адлегласьць цэнтру цяжару прыкладаньня роўнадзейнай сілы R_0 ад дна канаў. Пры падстаноўцы замест a і b іх значэньняў з формулы ціску грунту на пакат, атрымаем згібальны момант

$$M = \frac{R}{n} \left[\frac{h}{3} \cdot \frac{h_1^2 + 2h_2^2}{h_1^2 + h_2^2} + X \right] = \frac{R}{n} \left[\frac{h}{3} K_0 + X \right] \dots \dots \dots (20),$$

$$\text{дзе } K_0 = \frac{h_1^2 + 2h_2^2}{h_1^2 + h_2^2} \dots \dots \dots (20a).$$

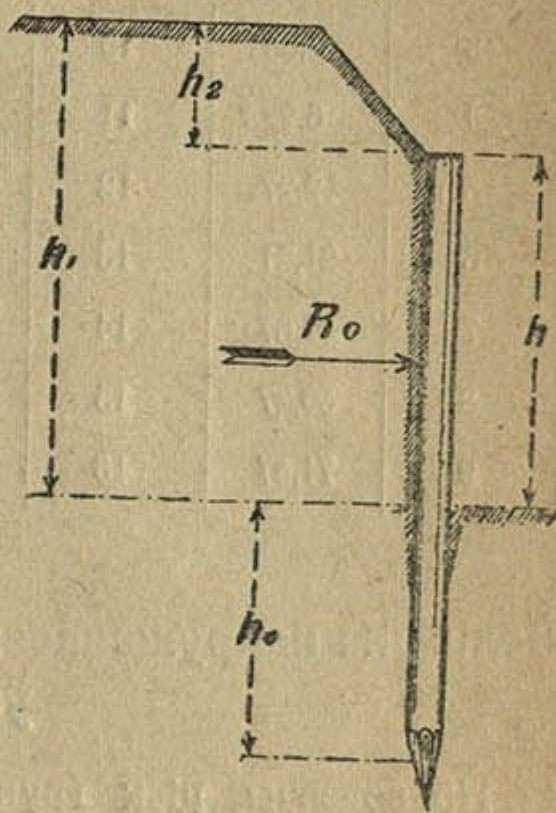
Падзяліўшы згібальны момант M на момант супроцьустойлівасьці W , атрымаем напружанасьць на згібаньне, якая павінна быць роўна або меней дапушчальнае напружанасьці на згібаньне

$$Kb \geq \frac{M}{W} \dots \dots \dots (21).$$

Дапушчальная напружанасьць Kb сасновага дрэва, паводле справачніка Hütte, не павінна быць болей 60—100 кг на кв. см і для дуба 100—120 кг на кв. см.

Момант супроцьустойлівасьці для круглага сячэньня будзе роўна пры дыяметры сячэньня d

$$W = \frac{\pi d^3}{32} \dots \dots \dots (21a).$$

Рыс. 75.

$b_1 = d \cdot \pi$ — діаметра кала, помножаного на лік калоу, якія виходзяць на пагонны метр умацавання.

Развязаўшы сумесна раўнанні 22 і 23, атрымаем:

$$\frac{\frac{1}{2}b_1x \cdot (-)R_0\left(\frac{1}{3}h'_1 + x\right) + R_0\frac{1}{3}b_1x^2}{-\frac{1}{2}b_1(h_0-x) \cdot \frac{1}{3}b_1x^2 - \frac{1}{2}b_1x \cdot \frac{1}{3}b_1(h_0-x)^2} = \frac{R_0(h'_1 + x)}{b_1h_0(h_0-x)} \dots (24),$$

$$\frac{-R_0 \cdot \frac{1}{3}b_1(h_0-x)^2 - \frac{1}{2}b_1(h_0-x) \cdot R_0\left(\frac{1}{3}h'_1 + x\right)}{-\frac{1}{2}b_1(h_0-x) \cdot \frac{1}{3}b_1x^2 - \frac{1}{2}b_1x \cdot \frac{1}{3}b_1(h_0-x)^2} = \frac{R_0(h'_1 + 2h_0 + x)}{b_1h_0x} \quad (25).$$

З падобнасці простакутных трыкутнікаў $\triangle AOD$ і $\triangle COF$ маем $\frac{AD}{AO} = \frac{CF}{CO}$ або $\frac{q}{x} = \frac{\sigma}{h_0 - x}$; замяняючы q і σ іх значэннямі

раўнанняў 24 і 25, атрымаем: $\frac{R_0(h'_1 + 2h_0 + x)}{b_1h_0x^2} = \frac{R_0(h'_1 + x)}{b_1h_0(h_0 - x)^2},$

адкуль $(h'_1 + 2h_0 + x)(h_0 - x)^2 = (h'_1 + x)x^2$; пасля перамяжэння і скарачэння будзе $(h'_1h_0^2 - 2h_0h_1'x + h_1'x^2 + 2h_0^3 - 4h_0^2x + 2h_0x^2 + h_0^2x - 2h_0x^2 + x^3 - h_1'x^2 - x^3) = 0$; $x(2h_0h_1' + 3h_0^2) = h_1'h_0^2 + 2h_0^3$

$$\text{адкуль } x = \frac{h_0(2h_0 + h_1')}{3h_0 + 2h_1'} \dots \dots \dots (26).$$

Замяняючы x у раўнаннях 24 і 25 яго значэннем з раўнання 26, атрымаем:

$$\text{мах.} = \frac{R_0\left(h'_1 + 2h_0 + \frac{2h_0^2 + h_1'h_0}{3h_0 + 2h_1'}\right)}{b_1h_0 \frac{2h_0^2 + h_1'h_0}{3h_0 + 2h_1'}} = \frac{2R_0(h'_1 + 2h_0)}{b_1h_0^2} \dots \dots \dots (27),$$

$$\text{мах.} = \frac{R_0\left(h'_1 + \frac{2h_0^2 + h_1'h_0}{3h_0 + 2h_1'}\right)}{b_1h_0\left(h_0 - \frac{2h_0^2 + h_0h_1'}{3h_0 + 2h_1'}\right)} = \frac{2R_0(h'_1 + h_0)}{b_1h_0^2} \dots \dots \dots (28).$$

Адгэтуль відаць, што напружанасць грунту σ на глыбіні h_0 дна канавы будзе значна меней напружанасці q каля паверхні канавы, а дзеля таго, што супроцьстойлівасць грунту павялічваецца з глыбінёю і велічыня q супроцьстойлівасці грунту ўспраўднасці будзе менш вызначанай па формуле 27, чаму пункт павароту кала будзе знаходзіцца бліжэй да пункту С, як да А, пры вызначэнні глыбіні забіўкі калоу даволі будзе, калі на-

пружанасьць σ ня будзе перавышаць дапушчальнай напружанасьці для пэўнага грунту. Глыбіня забіўкі h_0 атрымаецца з раўнаньня 28

$$\sigma b_1 h_0^2 - 2 R_0 h_0 - 2 R_0 h'_1 = 0; \text{ адкуль}$$

$$h_0 = \frac{2 R_0 + \sqrt{4 R_0^2 + 8 R_0 h'_1 b_1 \sigma}}{2 b_1 \sigma} \dots \dots \dots (29)$$

дзе дапушчальная напружанасьць $\sigma \cong \frac{1}{2} \sigma_{\text{тах.}}$ (г. зн. $1/2$ часовае супраціўленьня грунту).

Для правэркі вывадаў былі зроблены масавыя назіраньні на плецянёвымі ўмацаваньнямі пакатаў канаў, для чаго вымяраліся глыбіня забіўкі калоў h_0 , таўшчыня калоў d , адлегласьць паміж каламі l , або лік калоў на пагонны мэтр n , вышыня ўмацаваньня h , глыбіня каналу h_1 , закладаньне пакатаў або кут нахілу яго ψ , г. зн. былі зроблены дэтальныя мераньні профіляй папярэчных сячэньняў канаў з вызначэньнем кута натуральных пакатаў і ўзяццём узораў грунту.

Назіраньні былі зроблены пры розных глыбінях канаў, пры цэлых (якія захаваліся) умацаваньнях і пры розных стадыях разбурэньня іх, пасля чаго вылічаўся ціск грунту R_0 на ўмацаваньне па вышэйпаданых формулах і падстаўляўся ў раўнаньне 28.

Напружанасьці σ , вызначалася праз адпаведную штангу, забіваючую ў грунт на адпаведную глыбіню на ўзроўні дна каналу. Сіла зрушэньня штангі вызначалася дынамомэтрам. Атрыманае такім шляхам часовае супраціўленьне грунту Σ , пры параўнаньні з σ , дало магчымасьць меркаваць аб трываласьці пабудаваных умацаваньняў. Характэрна адзначыць, што пры ўмацаваньнях, пабудаваных у аднолькавых, прыблізна, умовах па мэханічнаму складу грунту, часовае супраціўленьне грунту досыць моцна хістаецца ў залежнасьці ад ціску грунтавой вады і часу стварэньня верхняга пласту грунту.

Больш характэрныя назіраньні і вылічэньні напружанасьцяў ад ціску грунту на ўмацаваньне σ , часовага супраціўленьня грунту Σ , ціску R_0 , напружанасьці на згіб калоў ды інш. зьведзена ў табліцу 19.

Адсутнасьць да гэтага часу разьлікаў умацаваньня добра відаць з паданай табліцы, дзе атрыманая напружанасьць на згіб кала хістаецца ад 20 да 323 кг на кв. см, пры дапушчальнай напру-

Табліца 19.

№ п.п.	Месца работы	Пункт наглядання	Глебавае апісанне	Становішча ўмацавання	Глыбіня заб'ўкі калоў	Таўшчыня кала	Выш. ўмацаван.	Адлегласць паміж каламі	Тып ўмацаван.	Кут натур. пакаці	Ціск на пагон. м ўмацаван. у кал	Для грунту		Напруж. на згіб кала		Глыбіня канавы	Вага куб. метр. грунту	Увага
					h ₀	d	h	l	ψ i β			Атрим. напруж.	Часовае супраціўл.	атрым.	дапушчальн.			
1.	Лукаўскі кан., Бабруйск-й акругі	П. 1—2	Глініст.	Разбур.	0,35	0,06	1,0	0,35	Нах. плец. ψ = 45°	25°	434,0	6,77	1,00	444—307,0	60—100	2,73	2250	
		П. 15	"	Захавал.	0,22	0,06	0,76	0,35	ψ = 33° 25'	25°	42,7	1,14	—	29,3—20,9	"	1,40	"	
		П. 33—34	"	Нахл. у канаву	0,40	0,06	1,06	0,35	ψ = 54° 30'	25°	472,0	5,65	2,61—3,02	495—323,0	"	1,96	"	
		П. 65—66	Пясок	Абрушылася	0,45	0,06	1,10	0,35	ψ = 55°—	"	461,0	4,50	—	508—316,7	"	1,86	"	
2.	Кан. № 1, Колфонд Мар'іна, Бабруйск. акр.	П. 104	Пясок	Захавал.	0,55	0,08	0,90	0,35	Нах. плец. ψ = 45° β = 10° 30'	25°	141,0	0,70	1,99	69—38,2	60—100	2,00	2300	
		П. 41	"	"	0,35	0,07	0,82	0,36	ψ = 54°	"	103,0	1,01	2,32	51,8—30,1	"	0,82	2250	
		П. 26+60	"	Зах., на заварот. разб.	0,25	0,07	1,12	0,33	ψ = 48°	30°	64,7	1,35	1,61	32,6—23,9	"	1,12	1845	
		П. 144—145	"	Даслед. ўмацав.	1,10 0,58	0,08 0,08	1,00 1,00	0,33 0,33	Фаш. ўмац. ψ = 45° ψ = 34°	25° "	378,0 113,6	0,61 0,517	1,16—1,85 "	30,1—206 9,05—36	" "	2,40 "	2300 "	Таўшчыня фашы 0,25 м
3.	Брагінка, Гом. акр.	П. 31 (Муромля)	Пясок	Умац. пакат. вымыта	0,42	0,055	0,96	0,30	Нах. плец. ψ = 45°	25°	284,0	2,78	3,57	319—199,0	60—100	2,0	2250	
4.	Вароненкі С.-г. тэхн., Менская акр.	Маг. № 4 п. 11+48, маг. № 3 п. 6+35	Пясок	Захавалася	0,45	0,04	0,30	0,40	Нах. фаш. ψ = 33° 40'	25°	22,5	0,19	—	20,0—58,7	60—100	1,59	2000	
				"	0,45	0,04	0,60	0,40	"	"	49,2	0,60	—	61,8—164,0	"	1,88	"	
5.	Менск. бал. ст., Менск. акругі	Маг. (вышын.)	Пясок з каменямі і глеем	Захавалася	0,50	0,09	0,70	0,50	Вэрт. плец. ψ = 90°	30°	145,5	0,776	1,12	23,7—53,3	60—100	0,70	2000	
		Маг. ніз.	"	"	0,85 0,70	0,10 0,12	0,60 0,85	0,70 0,55	Вэрт. лашч. ψ = 90°	30°	159,7 252,0	0,50 0,73	2,04	28,8—87,4 23,2—57,3	"	1,50 0,85	2350	
6.	Талька, Менская акр.	Простка 2, п. 0+71	Пясок	Даследч. ўмацав.	0,80	0,07	1,00	0,50	Фаш. ўмац. ψ = 45°	30°	172,0	0,745	1,41—3,35	30,9—159	60—100	2,5	1126 2000	Вага горфу. Таўш. фаш. 0,25 м
7.	Іпуць, Маг. акр.	П. 48	Гліністы	Частк. зах. і част. падмыта	0,10	0,05	1,0	0,54	Хмыз. нас. ψ = 33° 40'	27°	22,7	—	—	—	—	1,33	—	R ₀ = 86,3—38,4 ўмацаван. прыштыта вэрт. каламі
8.	Кан. VI гад. Кастрычні. рэв., Магілёўск. акр.	П. 13—24	Пясок з глеем	Зруйнаван. (зрухам грунту)	0,50	0,09	1,50	0,35	Нах. плец. ψ = 45°	25°	336,0	2,18	1,83	87,0—132,3	60—100	2,0	2070	
		П. 5+80—10	Пясок	Захавал.	0,90	0,08	1,50	0,35	"	"	271,0	0,71	"	96,2—194,5	"	1,76	"	
9.	Кан. Жыткаўскі, Мазырская акругі	Каля вёскі Прудок	Пясок	Даследч. ўмацав.	0,75	0,07—0,08	0,70	0,50	Фаш. ўмац. ψ = 45°	30°	105,7	0,446	4,70	47,6—117,4	60—100	2,0	2130	
10.	Найда-Бяляўскі кан., Мазырск. акр.	П. 164+98	Пясок	Захавал.	0,40	0,10	0,90	0,45	Нах. плец. ψ = 58° β = 12°	27°	192,0	1,63	2,40	32,5—52,1	60—100	1,98	2130	
		П. 167+15	"	"	"	"	"	"	"	"	157,0	—	—	—	—	1,70	—	
		П. 167	"	Зруйнав.	"	"	"	"	"	"	210,5	—	—	—	—	—	—	Адліснута ад пачынку
		П. 196	"	Захавал.	0,53	0,09	0,62	0,40	ψ = 54°	"	118,0	0,466	—	15,8—36,3	—	1,10	—	не прадзёме, не астудзіць
11.	Нерасьнянскі, Мазырская акр.	П. 30—35 верх. нум.	Пясок	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,44—6,78	—	—	—	2250	
		П. 72. ніжн. нум.	"	Захавал.	0,87	0,08	0,75	0,35	Нах. плец. ψ = 33° 40'	22° 30'	153,0	0,328	—	34,9—90,0	60—100	2,30	—	
		П. 78. " "	"	"	0,75	0,07	1,00	0,35	ψ = 54°	"	193,8	0,60	—	67—156	—	1,0	—	
12.	Стрэлка № 31, Мазырская акр.	П. 45+90	Пясок	Абрушылася	0,12	0,06	0,70	0,40	Нах. плец. ψ = 60° 50' β = 13° 20'	30°	98,1	8,96	2,72	53,5—65,2	60—100	1,57—1,97	2250	
		П. 46	"	Захавал.	0,25	0,07	0,70	0,38	ψ = 58° 30' β = 11° 30'	30°	88,3	1,68	2,72	28,1—41,9	"	1,45	—	Часов. супраціўленне 2,14 на п. 28
		П. 43	"	"	0,35	0,06	0,75	0,40	ψ = 84°	"	114,1	1,60	4,42	67,0—110,0	"	1,75	—	
		П. 37	Пясок з глеем	Адліснута (зруйн.)	0,32	0,09	0,85	0,40	"	29° 30'	208,7	2,12	2,14	33,1—53,8	"	0,85	—	
13.	Белая Напопа Аршанск. акругі	П. 1—2 вёска Слабада П. 69—70 вёска Ксяндзоўш.	Глей	Даследч. ўмацав.	2,75	0,21	1,00	1,76	Вэрт. дашч.	0,00	1025	0,85	1,13	66,1—412,0	60—100	1,00—2,40	2050	σ = 1,13 пры h ₀ = 0,45 м
				Адхілена	0,40	0,08	0,60 0,90	0,35	Вэрт. плец.	0,00	387—871	2,74—6,15	1,36—1,87	53,8—116,5	—	—	2150	
				Захавал.	0,70	0,08	0,60	0,35	"	0,90	387	0,893	—	53,8—168,0	—	—	—	
				Адхілена	0,90	0,08	0,80	0,40	Вэрт. фаш.	0,00	688	1,53	—	145,6—444	—	—	—	
				Захавал.	1,00	0,08	0,70	0,40	"	0,00	527	0,90	—	97,6—355	—	—	—	
14.	Сельска-гаспад. пункт „Котуш“, Магіл. акр.	П. 11+95	Пясок	Трымаеша з распоркамі на вер. ўмацав. праз 6,5 м	0,25	0,09	1,40	0,50	Нахл. хмызн. ψ = 55°; β = 14°	26° 30'	324,0	0,385—11,52	—	132—162,2	60—100	3,35	1900	
		П. 10+30	"	Паміж распоркамі ўмацав. адліснута ў канаву	0,25	0,07	1,35	0,50	ψ = 59°; β = 19° 30'	30°	183,0	—	—	—	—	4,40	—	

насьці на згіб ад 60 да 100 клг на в. см. Атрыманая напру-
насьць ґрунту σ ад ціску ґрунту на ўмацаваньне таксама не
павядае ў большасьці выпадкаў часоваму супраціўленьню Σ ,
як вядома, павяло да разбурэньня ўмацаваньня і лішній
траты сродкаў на неаднаразовую перабудову ўмацаваньня.

Для орыентовачных разьлікаў умацаваньня можна карыстацца
нымі дапушчальных нагрузак для розных грунтоў па спра-
чніку Hütte, але пры пабудове ўмацаваньня трэба раней падра-
зна дасьледваць грунт праз забіўку штангі, пасья, вызначыўшы
т натуральнага пакату і часовае супраціўленьне па формуле (28),
зьлічаць па формуле (29) глыбіню забіўкі калоў.

У справачніку Hütte падана дапушчальная нагрузка ў кілёграмах на кв. см (у I і III частцы, стар. 57, 262, 1320) для грунтаў:

1. Шчыльна складзены востры жвір	5 да 8
2. Пясок	4 — 7
3. Дробны пясок, сухі, шчыльна складзены	3 — 5
4. „ „ мокры, наносны	0 — 3
5. Шчыльны маргіль	3 — 5
6. Сухая пясчаная гліна	3 — 4
7. Мокрая гліна, ...	0,5 — 2
8. Расьлінная зямля	0,5
9. Їл, торф, балота	0,0
10. Слабы, прапітаны вадою грунт, захаваны ад выпукленьня	0,5
11. Слабы гліністы грунт, мокры пясок	1,0
12. Вільготная гліна, маргіль, пясок моцнасьці ня меней 1 м, захаваны ад выпукленьня	1,5

Велічыннѣ супраціўленьнѣ вагі ўмацаваньнѣ сілѣ
ціску ґрунту на яго.

Пры пабудове ўмацаваньняў пакатаў канаў брукаваньнем, кладкай, бэтонных або жалеза-бэтонных пліт, фашынавымі туюфамі, цяжкімі фашынамі ды іншымі цяжкімі відамі ўмацаваньняў тых выпадках, калі ўмацаваньне зусім ня прывязваецца да акату або да дна каналу, а калі і прывязваецца, то ў слабым грунце (пывуне), прымаць пад увагу гэтую прывязку прыходзіцца

только як запас моцнасьці,—у такім выпадку велічыня паземна
сілы ціску ўмацаваньня G_0 будзе, згодна рыс. 77,

$$G_0 = G \cos \psi \cdot \sin \psi \dots (30),$$

дзе G —вага ўмацаваньня на пагоннай адзінцы канавы,
 ψ —кут нахілу пакату.

Калі δ_1 адносная вага ўмацаваньня, h —вышыня яго, d —та
шычыня, то $G = \frac{dh\delta_1}{\sin \psi}$. Падстаўляючы гэта ў раўнаньне 30, атрымае

$$G_0 = dh\delta_1 \cos \psi \dots (31).$$

Для роўнавагі трэба, каб $G_0 \geq R_0$ і напружанасьць ва ўс
мясцох умацаваньня $\frac{dG_0}{dh} \geq \frac{dR_0}{dh_1}$

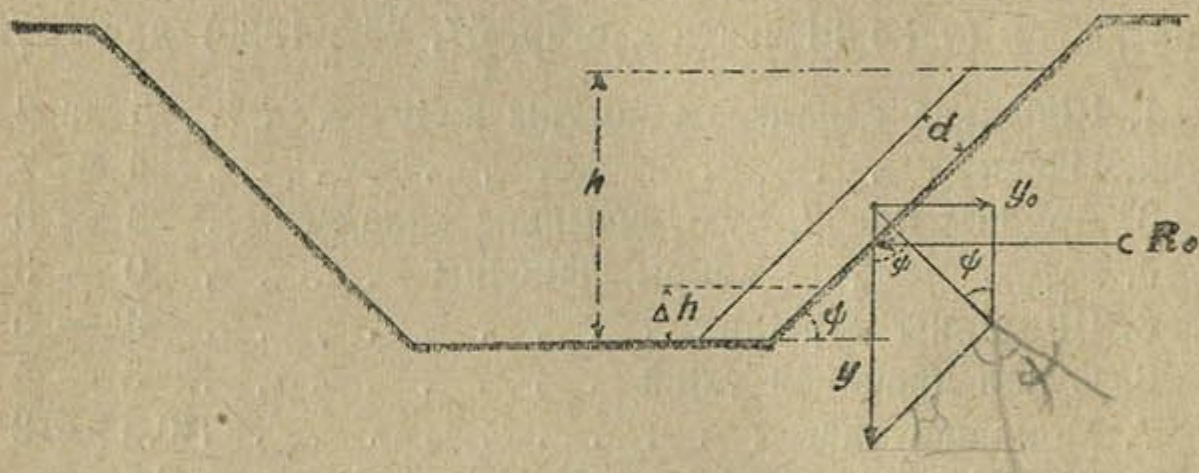

Рис. 77.

$$\text{або } d\delta_1 \cos \psi \cdot \Delta h \geq \frac{A\delta \cdot \Delta h[2h_1 - \Delta h]}{2} \dots (32)$$

$$\text{прымаючы } R_0 = \frac{\delta h_1^2}{2} \cdot A.$$

Пры ўмацаваньні дна канаў з прывязкай частак умацаваньня
да забітых у дно паляў або калоў велічыня супраціўленьня з
біўкі сіле выцяганьня калоў ці паляў, забітых у дно, і пакату

$$\text{роўна сіле } P = \frac{\delta h^2}{2} \operatorname{tg}^2(45^\circ - \frac{\varphi}{2}) \pi d f n \dots (33)$$

дзе δ —вага 1 кб. м грунту, φ —кут натуральнага пакату, h —глы
біня забіўкі, $\pi = 3,14$, d —дыямэтр калоў у м, f —коэфіцыэнт шар
ваньня грунту аб паверхню палі ці кала $= 0,40 - 0,48$; n —лі
калоў або паляў на кв. мэтр умацаваньня.

Калі прымем, што напружанасьць ад ціску грунту скрозь н
ўсёй плошчы дна канаў аднолькавая і роўна $\delta h_1 A$, то пры паб

дове ўмацаваньня дна канаў у мэтах захаваньня роўнавагі трэба, каб $G + P - G_1 \geq \delta \cdot h_1 A + \sigma$ . . . . . (34), дзе

G — вага ўмацаваньня на плошчы аднаго кв. м у кілёграмах.

G_1 — вага выціснутай ўмацаваньнем вады.

σ — жывая сіла вады.

Прыклады разьлікаў ўмацаваньня канаў.

Драўлянае ўмацаваньне пакатаў. На канаве Белая-Натопа, Аршанскай акругі зрабіць ўмацаваньне каналу ў ілістым грунце пры глыбіні каналу 2,40 м, нахіле дна 0,0009, максымальнай глыбіні вады ў канаве 2,40 м, вазе куб. мэтра грунту ў 2050 клг, пры досыць зьвязным грунце з паверхні да глыбіні ў 1,4 м і вельмі разрэджаным на большай глыбіні з кутам натуральнага пакату 00°00′.

Максымальная жывая сіла вады па формуле 2 будзе $\sigma = wt \varphi = 1000 \cdot 2,4 \cdot 0,0009 = 2,16$.

Для нашага прыкладу велічыню жывой сілы вады можна дапусьціць без ўмацаваньня дна (гл. табл. 15) да 2,0—2,5.

Каб паменшыць ціск грунту на ўмацаваньне, верхнюю частку папярэчнага профілю каналу да глыбіні 1,4 м. трэба пашырыць (глядзі рысун. 67); тады ціск грунту на ўмацаваньне пакатаў знойдзем па формуле 17

$$R_0 = \frac{\delta h_1^2}{2} \frac{1}{\sin \psi}$$

з формулы відаць, што R_0 будзе мінімум пры $\sin \psi = \text{максымум}$; гэта значыць, пры $\psi = 90^\circ$ ці пры вэртыкальным ўмацаваньні

пакатаў каналу, тады $R_0 = \frac{\delta h_1^2}{2}$. Падстаўляючы лічбы для вышыні

ўмацаваньня $h_1 = 1,0$ м і вагі куб. м грунту $\delta = 2050$, атрымаем

$$R_0 = \frac{2050 \cdot 1}{2} = 1025 \text{ клг на адзін уздоўжны м.}$$

Для таго, каб знайсці *часовае супраціўленьне грунту*, трэба

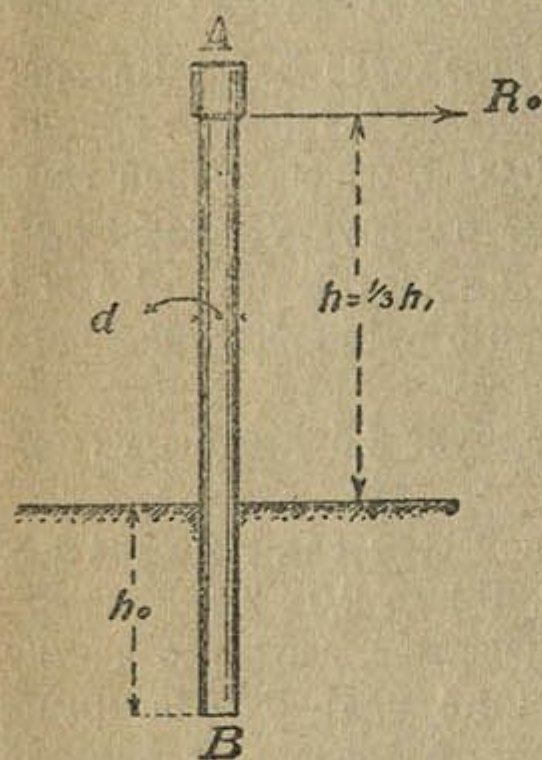
ведаць у формуле 28 σ тах. $= \frac{2R_0(h_1' + h_0)}{b_1 h_0^2}$, сілу R_0 , пры якой

пачынае адбывацца разбурэньне грунту і вялічыні h_1 , h_0 і b_1 ; для гэтага сілу R_0 вызначаем дынамомэтрам пры адпаведнай таўшчыні штангі, глыбіні забіўкі яе і вышыні над паверхняю зямлі.

Допустим, што ў нашым выпадку пры забіўцы адпаведнай штангі ці кала (глядзі рыс. 78) вялічыні $h_1' = 3h = 3.153 = 459 \text{ см.}$; $h_0 = 45 \text{ см.}$; $b_1 = nd = 1 \cdot 2,1 = 2,1 \text{ см}$ і сярэдня $R_0 = 4,775 \text{ клг.}$; тады часовае супраціўленне грунту, згодна формулы 28, будзе:

$$\Sigma = \frac{2 \cdot 4,775 (459 + 45)}{2,1 \cdot 2025} = \frac{4813,2}{4252,5} = 1,13 \text{ клг см}^2.$$

Рыс. 78.

З прычыны аднастайнасці грунту часовае супраціўленне яго таксама будзе прыблізна аднолькавым, але дапушчальная напружанасць павінна быць значна меней часовага супраціўлення. У даным выпадку прымаем $\sigma = 0,85 \text{ клг/см}^2$. Дапушчальная напружанасць, згодна табл. 19, павінна быць ня меней паловы часовага супраціўлення. У даным выпадку дапушчальная напружанасць узята большай для даследчых мэт. Тады з прычыны большага ціску грунту будзем умацоўваць пакаты на вышыню 1,0 м аполкамі з забіўкаю паляў таўшчынёю 21 см і адлегласцю паміж імі

1,76 м, адкуль глыбіня забіўкі паляў будзе (гл. формулу 29).

$$h_0 = \frac{2R_0 + \sqrt{4R_0^2 + 8R_0h_1'b_1\sigma}}{2b_1\sigma} =$$

$$= \frac{2 \cdot 1025 + \sqrt{4 \cdot 1025^2 + 8 \cdot 1025 \cdot 100 \cdot \frac{1}{1,76} \cdot 21 \cdot 0,85}}{2 \cdot \frac{1}{1,76} \cdot 21 \cdot 0,85} =$$

$$= \frac{2050 + \sqrt{4202500 + 8316477}}{20,284} = \frac{2050 + 3538,2}{20,284} = 275,5 \text{ см.} = 2,75 \text{ м.}$$

Напружанасць на згіб палі будзе, згодна формулы 21, $kb \geq \frac{M}{W}$, дзе момант сілы ціску грунту на ўмацаванне знойдзем па формуле 20.

$$M_{\max.} = \frac{R_0}{n} \left[\frac{h}{3} k_0 + x \right]; M_{\min.} = \frac{R_0}{n} \cdot \frac{h}{3} k_0$$

дзе адлегласць пункту павароту ад паверхні зямлі x па формуле 26

будзе: $x = \frac{h_0(2h_0 + h'_1)}{3h_0 + 2h'_1}$; падстаўляючы лічбы, атрымаем

$$x = \frac{275(550 + 100)}{825 + 200} = 174,4.$$

$$M_{\max.} = \frac{1025}{0,5682}(33,33 + 174,4) = 374700$$

$$M_{\min.} = \frac{1025}{0,5682} \cdot 33,33 = 60130$$

Момент супраціўлення пры $d = 21$ см па табл. 18

$$W = 909,2, \text{ адкуль}$$

$$k_b \max. = \frac{374700}{909,2} = 412^*) \text{ клг/см}^2; k_b \min. = \frac{60130}{909,2} = 66,1 \text{ клг/см}^2;$$

Для паверкі правільнасці вылічанай глыбіні забіўкі паляй падстаўляем яе ў формулу 28,

$$\text{адкуль } \sigma = \frac{2 \cdot 1025 \cdot (100 + 275)}{0,5682 \cdot 21 \cdot 75625} = 0,85 \text{ клг/см}^2.$$

Таўшчыню дошкі знойдзем з раўнання $k = \frac{M}{W}$; падстаўляючы

замест M яго значэнне $\frac{Pl}{8}$, дзе

P —ціск грунту на дошку, роўны па формуле 17f, $\frac{\delta h}{2}(2h_1 - h)$,

h —шырыня дошкі,

l —адлегласць паміж палямі

і замест моманту супраціўлення $W = \frac{ha^2}{6}$, дзе a —таўшчыня дошкі,—атрымаем:

$$k = \frac{\frac{\delta h}{2}(2h_1 - h)l}{\frac{8}{\frac{ha^2}{6}}} = \frac{3\delta(2h_1 - h)l}{8a^2},$$

¹⁾ Макім. напружанасць на згіб паляў ці калоў павінна быць роўнай прыб. малова часовага супраціўлення і ні ў якім разе не павінна перавышаць яго (гл. таб. 19), а мінім. напружанасць не павінна перавышаць дапушчальнай.

адгэтуль таўшчыня дошкі $a = \sqrt{\frac{3\delta(2h_1 - h)l}{8k}}$. Падстаўляючы лічбы, атрымаем:

$$a = \sqrt{\frac{3 \cdot 0,2050 (2 \cdot 100 - 20) 176}{8,60}} = 6,4 \text{ см.}$$

Пры ўмацаваньні пакатаў пласьцінамі ад расьпілаваных бярвеньняў, пры таўшчыні іх $2r$, якія абапіраюцца на палі пілаваным бокам, атрымаем:

$$\frac{Pl}{8} = k \cdot 0,2587r^3, \text{ дзе } P = 2\delta r(h - r).$$

Падстаўляючы яго значэньне, атрымаем:

$$\frac{2\delta r(h - r)l}{8} = k \cdot 0,2587r^3 \text{ ці } 1,0348kr^2 + \delta lr = \delta lh, \text{ адкуль}$$

$$r = \frac{-\delta l + \sqrt{(\delta l)^2 + 4 \cdot 1,0348 \cdot k \cdot l \cdot \delta \cdot h}}{2 \cdot 1,0348 \cdot k}.$$

Падстаўляючы лічбы, атрымаем:

$$r = \frac{-0,205 \cdot 176 + \sqrt{36,08^2 + 4,1392 \cdot 60 \cdot 36,08 \cdot 100}}{2,0696 \cdot 60};$$

$$r = \frac{-36,08 + 947,5}{124,176} = 7,33, \text{ ці бярвеньні павінны быць таўшчынёю прыблізна } 15 \text{ см.}$$

Для паверкі падставім знойдзенае r у формулы для P і W .

$$P = 2 \cdot 2050 \cdot 0,0733 (1 - 0,0733) = 279 \text{ клг};$$

$$M = \frac{Pl}{8} = \frac{279 \cdot 176}{8} = 6130;$$

$$W = 0,2587r^3 = 0,2587 \cdot 395 = 102,2$$

адгэтуль дапушчальная напружанасьць сподняй пласьціны на згіб будзе:

$$= \frac{M}{W} = \frac{6130}{102,2} = 60 \text{ клг/см}^2 \text{ папярэчнага сячэньня.}$$

Фашынавае ўмацаваньне пакатаў. На канале 1 калфонду Мар'іна зрабіць ўмацаваньне пакатаў у пясчаным грунце пры глыбіні канавы 2,4 м, нахіле дна 0,00018, максімальнай глыбіні вады 0,90 м, куце натуральнага пакату 25° , вазе куб. м грунту 2300 клг, адноснай вазе 2,60, сітавіннасьці 37% і дыяметры зернят грунту (гл. табл. 13) $d = 0,00025$.

Допущальны максімальны нахіл дна канавы па формуле 4 будзе:

$$a_x = \frac{(\delta - 1)d(1 - P)k}{t} = \frac{(2,6 - 1)0,00025 \cdot (1 - 0,37) \cdot 1}{0,90} = 0,00028.$$

Ціск грунту на пакат пры куце нахілу яго $\psi = 45^\circ$ па формуле 17d будзе:

$$R_0 = \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{\sin \varphi \cdot \sin 2\varphi}{\sin \psi \cdot \sin (\psi + \varphi)}} \right]^2 \frac{\sin (\psi + \varphi)}{\sin^2 (\psi + 2\varphi)}$$

Падстаўляючы замест $\sin \varphi$ і $\sin \psi$ іх значэнне, атрымаем:

$$\begin{aligned} R_0 &= \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{0,4226 \cdot 0,766}{0,7071 \cdot 0,9397}} \right]^2 \cdot \frac{0,9397}{0,9924} = \\ &= \frac{\delta h_1^2}{2} [1 - 0,698]^2 \cdot \frac{0,9397}{0,9924} = \frac{\delta h_1^2}{2} \cdot 0,0864. \end{aligned}$$

Ціск грунту на ўмацаванне вышынёю 1,0 м па формуле 17f будзе:

$$R_0 = \frac{\delta h}{2} (2h_1 - h)A = \frac{2300 \cdot 1,0}{2} (4,80 - 1,0) \cdot 0,0864 = 378 \text{ клг.}$$

Часовае супраціўленне грунту знаходзім ранейшымі метадамі. Дапусьцім, што часовае супраціўленне пры глыбіні забіўкі 0,75 м роўна 1,85 клг на см².

У мэтах зручнасьці забіўкі калоў даўжыню іх прыем роўнай 1,0 м і будзем знаходзіць адлегласьць паміж каламі замест вышыні забіўкі; велічыню ціску грунту на споднюю фашыну з прыняты ўплыву ціску верхніх фашын і ў мэтах запасу моцнасьці будзем лічыць роўнай велічыні ціску на ўсё ўмацаванне. Тады па формуле 28 велічыня $b_1 = pd = \frac{2R_0(h_1' + h_0)}{\sigma \cdot h_0^2}$.

Тут адлегласьць пункту прыляжэння ціску грунту на ўмацаванне будзе:

$$h_1' = hk_0 = h \cdot \frac{h_1^2 + 2h_2^2}{h_1^2 + h_2^2} = 1,0 \cdot \frac{2,4^2 + 2 \cdot 1,4^2}{2,4^2 + 1,4^2} = 1,25.$$

Падстаўляючы лічбы ў формулу для b_1 замест R_0 , h_1 , h_0 і σ , атрымаем:

$$b_1 = \frac{2 \cdot 378 \cdot (1,25 + 75)}{0,925 \cdot 5625} = 29,1 \text{ см.}$$

Пры таўшчыні калоў $d = 8 \text{ см.}$; адлегласць паміж імі $\frac{1}{n}$ будзе

$$nd = n \cdot 8 = 29,1; n = \frac{29,1}{8} = 3,64$$

$$\frac{1}{n} = \frac{1}{3,64} = 27,5 \text{ см.}$$

Момант сілы ціску грунту на ўмацаваньне.

$$M_{\max.} = \frac{R_0}{n} \left[\frac{h}{3} k_0 + x \right]$$

$$M_{\min.} = \frac{R_0}{n} \cdot \frac{h}{3} k_0, \text{ дзе } h — \text{таўшчыня фашыны} = 0,25 \text{ м}$$

$$k_0 = \frac{5,76 + 9,25}{5,76 + 4,62} = 1,445, \frac{h}{3} \cdot k_0 = 12,0,$$

$$\text{Пункт павароту } x = \frac{h_0(2h_0 + h_1')}{3h_0 + 2h_1'} = \frac{75(150 + 125)}{225 + 250} = 43,4 \text{ см}$$

$$M_{\max.} = \frac{378}{3,64} (12,0 + 43,4) = 5760$$

$$M_{\min.} = \frac{378}{3,64} \cdot 12,0 = 1246$$

Напружанасьць на згіб кала будзе:

$$k_b \max. = \frac{5760}{50,27} = 114,0 \text{ клг/см}^2$$

$$k_b \min. = \frac{1246}{50,27} = 24,8 \text{ клг/см}^2.$$

Плецянёвае ўмацаваньне пакатаў. У Глушкаўскім масыве Мазырскае акругі, на стрэлцы № 31, п. 43, рыс. 54 і 57, пабудавана плецянёвае ўмацаваньне пакатаў у пясчаным грунце, пры нахіле дна канавы 0,00055, максімальнай глыбіні вады 1,32 м, дыяметры зернят грунту 0,001—0,0005 м, адноснай вазе грунту 2,50, сігмавіннасьці 34%, глыбіні канавы 1,75 м, глыбіні забіўкі калоў 0,35 м, таўшчыні калоў 0,06 м, вышыні ўмацаваньня 0,75, адлегласць паміж каламі 0,40 і пры часовым супраціўленьні грунту на глыбіні 0,35 м. 4,42 клг/см². Вызначыць дапушчальны нахіл дна канавы і напружанасьць грунту і калоў, якая атрымліваецца ад ціску грунту на ўмацаваньне.

Максимальны нахил дна канавы пры сярэднім дыяметры зернят
грунту 0,75 мм і $k=1$.

$$\varphi = \frac{(2,5 - 1) 0,00075 \cdot (1 - 0,34)}{1,32} = 0,00056.$$

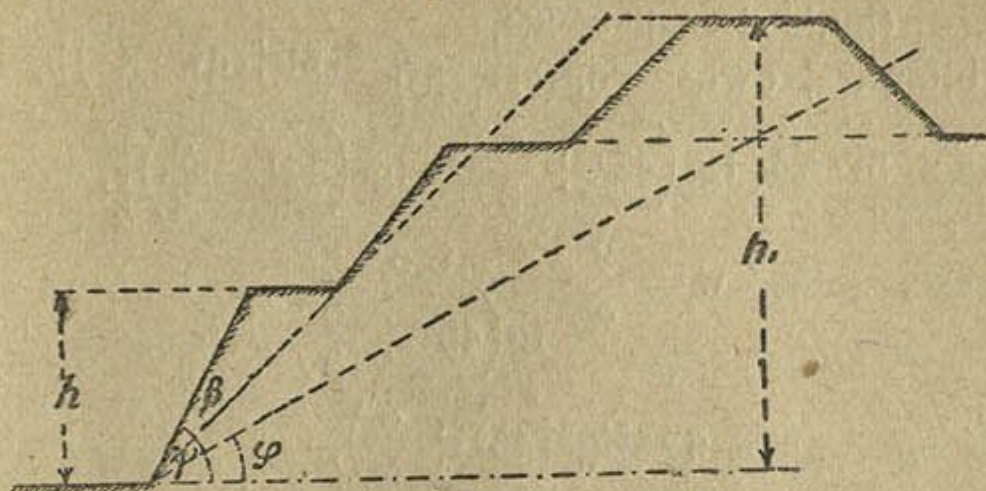

Рис. 79.

Ціск грунту на пакат пры нахиле ўмацаваньня $\psi = 58^\circ 30'$, куце
туральнага пакату $\varphi = 30^\circ$ і $\beta = 11^\circ 30'$ па формуле 17e будзе

$$\begin{aligned} p_{\max} &= \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{\sin \varphi \cdot \sin (2\varphi + \beta)}{\sin (\psi - \beta) \cdot \sin (\psi + \varphi)}} \right]^2 \frac{\sin (\psi + \varphi)}{\sin^2 (\psi + 2\varphi)} = \\ &= \frac{\delta h_1^2}{2} \left[1 - \sqrt{\frac{0,50 \cdot 0,9483}{0,7314 \cdot 0,9997}} \right]^2 \frac{0,9997}{0,7723} = \\ &= \frac{\delta h_1^2}{2} [1 - 0,8051]^2 1,2944 = \\ &= \frac{\delta h_1^2}{2} \cdot 0,04917. \end{aligned}$$

Ціск грунту на ўмацаваньне па формуле 17f будзе:

$$R_0 = \frac{\delta h}{2} (2h_1 - h) A = \frac{2250 \cdot 0,75}{2} (3,50 - 0,75) 0,04917 = 114,1 \text{ клг.}$$

$$\text{Напружанасьць грунту } \sigma = \frac{2R_0 (h_1' + h_0)}{b_1 h_0^2};$$

$$k_0 = \frac{3,06 + 2}{3,06 + 1} = 1,25; \quad \sigma = \frac{228,2(93,5 + 35)}{6 \cdot 2,5 \cdot 1225} = 1,60;$$

$$\text{пункт павароту } x = \frac{35(70 + 93,5)}{105 + 187} = 19,6 \text{ см};$$

$$M_{\max} = \frac{114,1}{2,5} (31,2 + 19,6) = 2317; \quad k_b \max = 110 \text{ клг/см}^2.$$

$$M_{\min} = \frac{114,1}{2,5} \cdot 31,2 = 1423; \quad k_b \min = 67 \text{ клг/см}^2.$$

Глыбіня забіўкі калоў умацаваньня пры супраціўленьні грунту, як сыпучага цела. Проф. Пракоф'еў у кнізе „Теория сооружений“, частка II, стар. 245, выводзіць наступную формулу для разьліку глыбіні забіўкі слупоў:

$$\sigma = \frac{(bmh^2 + qwh^3 - 2P)^2}{b[bmh^3 + qwh^4 - 6P(H + h)]} - \left(m + qw \cdot \frac{h}{b}\right)h, \text{ дзе}$$

$$m = \delta \left[\operatorname{tg}^2 \left(45^\circ + \frac{\varphi}{2} \right) - \operatorname{tg}^2 \left(45^\circ - \frac{\varphi}{2} \right) \right],$$

$$w = \frac{2}{3} \cdot \frac{\operatorname{tg} \varphi}{\operatorname{tg} \left(45^\circ + \frac{\varphi}{2} \right)},$$

$$q = \delta \operatorname{tg}^2 \left(45^\circ + \frac{\varphi}{2} \right),$$

σ — напружанасьць грунту,

b — шырыня слупа ці таўшчыня кала,

h — глыбіня забіўкі слупа,

P — паземная сіла ці сіла ціску на ўмацаваньне,

H — адлегласьць ад пункту прылажэньня сілы да паверхні зямлі,

φ — кут натуральнага пакату,

δ — вага кубічнага мэтру грунту.

Паданая формула дае магчымасьць знайсці глыбіню забіўкі, выходзячы з дапушчальнай напружанасьці на канцы забіўкі слупа $\sigma \leq m h$.

Каб меркаваць аб жыцьцёвасьці прыкладаньня вышэйпаданай формулы для разьлікаў умацаваньня пакатаў канаў, зробім разьлікі для плецянёвага ўмацаваньня, якое добра захоўваецца ў сапраўднасьць на працягу трох год і якое разьлічана пры ўмове зьвязнага грунту.

Паводле даных гэтага прыкладу (глядзі прыклад разьлікаў плецянёвага ўмацаваньня пакату ў Глушкаўскім масыве стрэлка № 3).

$$P = 114,1 \text{ клг}, H = 31,2 \text{ см}, b = 15 \text{ см}, \varphi = 30^\circ,$$

$$\delta = 2250 \text{ клг, адкуль:}$$

$$m = 2250 (3,00 - 0,333) = 6000 \text{ клг},$$

$$w = 0,222, \text{ а таму}$$

$$wq = w\delta \operatorname{tg}^2 \left(45^\circ + \frac{30^\circ}{2} \right) = 2250 \cdot 3 \cdot 0,222 = 1499.$$

Падстаўляючы гэтыя значэнні ў вышэй паданую формулу, атрымаем:

$$\sigma = \frac{(0,15 \cdot 6,000h^2 + 1,499h^3 - 2 \cdot 0,1141)^2}{0,15[0,15 \cdot 6,000h^3 + 1,499h^4 - 6 \cdot 0,114(0,312 + h)] - (6,000 + 1,499 \frac{h}{0,15})h}.$$

Бяручы значэнне $h = 1,00$ м, атрымаем:

$$\sigma = \frac{(0,9 + 1,5 - 0,228)^2}{0,15(0,9 + 1,5 - 0,897)} - 16,0 = 21,0 - 16,0 = 5,0 \text{ т/м}^2,$$

$0,50 \text{ клг/см}^2$, што менш дапушчальнай напружанасці для глыбіні $1,0$ м.

$$\sigma = mh = 6,0 \cdot 1,0 = 6,0 \text{ т/м}^2.$$

У сапраўднасці часовае супраціўленне грунту на глыбіні $0,35$ м уна $44,2 \text{ т/м}^2$, і ўмацаванне пакату добра захоўваецца пры напружанасці грунту $16,0 \text{ т/м}^2$, замест $\sigma = mh = 6 \cdot 0,35 = 2,1 \text{ т/м}^2$; гэтуль у мэтах захавання сродкаў і недапушчэння лішняга пасу моцнасці пры разліках умацавання, грунт трэба разглядаць не як сыпучае цела, а як і іншыя звязныя будаўнічыя тэрыялы (цэгла, бетон, камень ды інш.).

эканомічная мэтазгоднасць пабудовы ўмацаванняў залежнасці ад глебавых умоў, глыбіні і шырыні па дну канавы.

Устойлівасць канаў у мінеральным грунце цалкам залежыць правільнасці іх пракладкі і выбару тыпу ўмацаванняў пакатаў і больш адпаведнага глебавым умовам мясцовасці. Часта канавы праразаюць пясчаныя ўзгоркі з буйназярнёвымі і шчыльнымі пяскімі, або з глінаватымі напластаваннямі, дзе даволівае залажыць пакат $1,5:1$ і зрабіць абдзірванаванне іх. Але ксама часта прыходзіцца праводзіць канавы і ў дробназярнёвых іскох, насычаных грунтавой вадой. У такім выпадку да ўмацавання прыходзіцца падыходзіць з вялікай асцярогаю.

У кожным паасобным выпадку выбар тыпу ўмацавання больш існага або прымітыўнага, або замест пабудовы ўмацавання больш нахіленага пакату залежыць ад глебавых умоў, рухаючай іх вады, эканомічнай мэтазгоднасці, наяўнасці на месцы работ

будаўнічага матэрыялу і прысутнасьці працоўнае сілы тае аб
іншае кваліфікацыі.

Пытаньне выгоднасьці пабудовы ўмацаваньня ў мясцох, д
канавы можа мець дастатковую ўстойлівасьць пры заданьні больша
нахіленага пакату ў канавах з вузкім дном (на адкрытай ас
шальнай сетцы) пры немагчымасьці звужэньня яго магчыма вы
рашыць праз падлік кошту залішняе вынімкі на пагоннай адзін
канавы з неабходным адкіданьнем на залішнюю адлегласьць
(горызонтальную) $1/2$ усяе вынімкі канавы і параўнаньне з кошта
пабудовы пагоннае адзінкі патрэбнаго тыпу ўмацаваньня ў да
ным месцы.

У гэтым выпадку работа па вынімцы канавы будзе складацца
(гл. рыс. 80) пры пабудове ўмацаваньняў пакату з кутам ψ

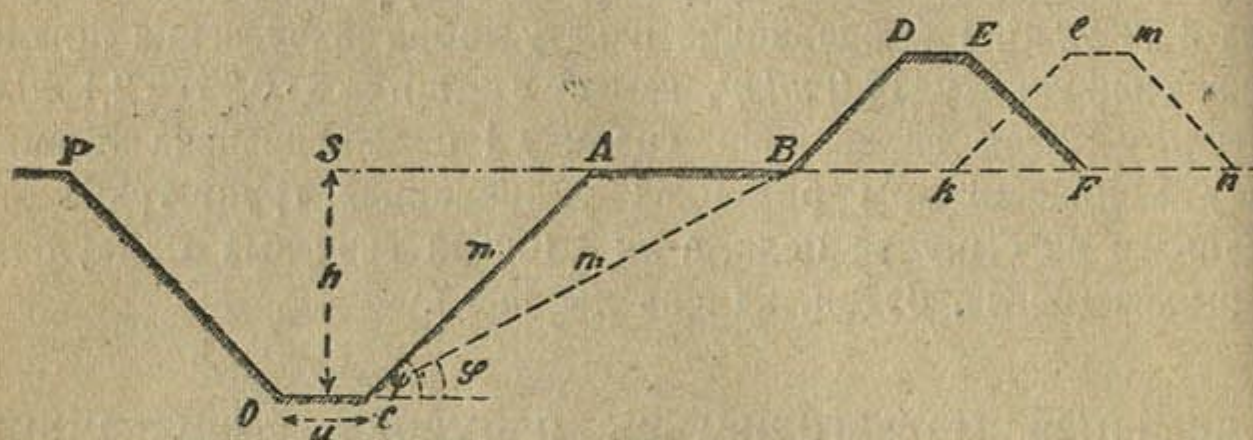

Рис. 80.

горызонту, з вынімкі грунту на плошчы сячэньня ACUS ды пер
мяшчэньня яго ў палажэньне BDEF і без пабудовы ўмацаваньня
з наданьнем нахілу пакату φ , роўнага куту натуральнага пакату
работа будзе складацца з вынімкі часткі BCUS, з адкіданьнем
усяе вынімкі ў палажэньне klmp. Розьніца затраты работы памі
паказанымі вынімкамі і адкіданьнем дасьць залішнюю колькасьць
работы, кошт якое дае магчымасьць вызначыць пры параўнаньні
з коштам адзінкі ўмацаваньня, што ў даным выпадку выйдзе
раб.ц.,—умацаваньне або наданьне больш нахіленага пакату.

Проф. А. Д. Дубах ў працы „Шляхі да ўдасканаленьня
праектаваньня асушальных работ“ выводзіць наступную фор
мулу для вызначэньня работы на вынімку грунту з канавы

$$N = \frac{F\gamma^2}{2} \cdot \frac{1}{I\sin 2\alpha - 2Z\cos^2 \alpha}, \text{ дзе } F \text{—плошча папярэчнага сячэньня}$$

вы, γ —вага адзінкі аб'ёму грунту, $l = S_1 + S_2 + S_3$ —горизонтальная адлегласць ад цэнтру цяжару вынімкі да цэнтру цяжару кавальеры, якая складаецца з $S_1 = \frac{8n^2h^2 + 12hnb + 3b^2}{12nh + 12b}$ —горизонтальная адлегласць ад цэнтру цяжару паловы сячэння канавы да цэнтру канавы; S_2 —шырыня бэрмы, $AB = \frac{h}{\operatorname{tg} \varphi} - \frac{h}{\operatorname{tg} \psi}$, або $(n_2 - n_1)h$, не меней 1 м.

S_3 —палове шырыні кавальеры $\frac{(b + nh)h + 2}{4}$;

α —кут, пад якім трэба кінуць цела да горизонту, каб яно палягло ў патрэбнае месца;

$\operatorname{tg} 2\alpha = -\frac{1}{Z}$; $Z = Z_1 + Z_2$; $Z_1 = \frac{3bh + 2nh^2}{6b + 6nh}$ —адлегласць ад цэнтру цяжару сячэння да паверхні зямлі; Z_2 —адлегласць ад паверхні зямлі да цэнтру цяжару кавальеры $= \frac{3h(bh + nh^2 - 2) + 4}{6(bh + nh^2 - 2) + 12}$;

h —глыбіня канавы;

b —шырыня па дне; n_1 —залажэнне пакату.

Для прыкладу падлічым патрэбную колькасць работы ў першым і другім выпадку для тыповай абсушальнай канавы ў інэральным грунце глыбінёю $h = 1,5$ м; шырынёю па дне $b = 0,3$ м, пры куце натуральнага пакату $\varphi = 25^\circ$ і закладаньнем пакату $n_1 = 1:1$ і $n_2 = \frac{1}{\operatorname{tg} \varphi}$, пры $n_1 = 1:1$; $F = (0,3 + 1,5)1,5 = 2,70$;

гэтак жа, пры $n_2 = \frac{1}{\operatorname{tg} \varphi}$, пры $n_1 = 1:1$; $F = (0,3 + 1,5)1,5 = 2,70$;

$$S_1 = \frac{8 \cdot 2,25 + 12 \cdot 1,5 \cdot 0,3 + 3 \cdot 0,09}{12 \cdot 1,5 + 12 \cdot 0,3} = \frac{23,67}{21,6} = 1,096 \text{ м};$$

$$S_2 = \frac{1,5}{0,466} - 1 = 2,22 \text{ м}.$$

Пры вышыні кавальеры роўнага 1 м і закладаньня пакатаў $1:1$.

$$S_3 = \frac{\frac{F}{2} + 1}{2} = 1,175 \text{ м};$$

$$l = 1,096 + 2,22 + 1,175 = 4,49 \text{ м};$$

Пры закладаньні пакату $n_2 = 2,14$ атрымаем:

$$S_1' = \frac{82,7 + 11,57 + 0,27}{38,5 + 3,6} = 2,25 \text{ м};$$

$$F' = (0,3 + 3,21) 1,5 = 5,26;$$

$$S_2' = 1 \text{ м}; S_3' = \frac{5,26 + 2}{4} = 1,815 \text{ м};$$

$$l' = 2,25 + 1,0 + 1,815 = 5,17 \text{ м.}$$

Вертикальная адлегласць Z будзе пры $n_1 = 1:1$;

$$Z_1 = \frac{1,35 + 4,5}{1,8 + 9} = 0,542; \quad Z_2 = \frac{4,5(0,45 + 2,25 - 2) + 4}{6 \cdot 0,70 + 12} = \frac{7,15}{16,2} = 0,441;$$

$Z = 0,983 \text{ м}$ і пры $n_2 = 2,14$;

$$Z_1' = \frac{1,35 + 9,63}{1,80 + 19,28} = 0,521; \quad Z_2' = \frac{4,5(0,45 + 4,82 - 2) + 4}{6 \cdot 3,27 + 12} =$$

$$= \frac{18,72}{31,62} = 0,592;$$

$$Z' = 1,113;$$

$$\operatorname{tg} 2\alpha = -\frac{1}{Z} = -\frac{4,49}{0,983} = -4,57;$$

$$2\alpha = 180^\circ - 77^\circ 40' = 102^\circ 20'; \quad \alpha = 51^\circ 10'.$$

$$\operatorname{tg} 2\alpha' = -\frac{5,17}{1,113} = -4,64; \quad 2\alpha' = 180^\circ - 77^\circ 50' = 102^\circ 10'; \quad \alpha' = 51^\circ 5'.$$

Падстаўляючы атрыманыя значэнні для l , α у раўнанні (1) і лічачы $\gamma = 1800 \text{ клг}$, знайдзем:

$$N = \frac{2,70 \cdot 1800 \cdot 20,2}{2} \cdot \frac{1}{4,49 \cdot 0,9769 - 1,966 \cdot 0,3933} = \frac{98200}{7,24} = 13560 \text{ клг/м.}$$

$$N' = \frac{5,26 \cdot 1800 \cdot 26,7}{2} \cdot \frac{1}{5,17 \cdot 0,9775 - 2,226 \cdot 0,3946} = \frac{252700}{8,36} = 30210 \text{ клг/м, г. зн. на адзін кубічны метр вынімкі затрата работы на адкіданьне глебы будзе:}$$

$$N_1 = \frac{N}{2,70} = \frac{13560}{2,70} = 5025 \text{ клг/м.}$$

$$N_2 = \frac{N'}{5,26} = \frac{30210}{5,26} = 5750 \text{ клг/м.}$$

або ў другім выпадку на адкіданьне патрабуецца затраціць болей энергіі ў $\frac{5750}{5025} = 1,145$ раз на адзінку вынімкі.

Вырэзванне глебы з канавы будзе прапарцыянальна аб'ёму вынімкі на адзінцы даўжыні яго, а таму ў другім выпадку трэба

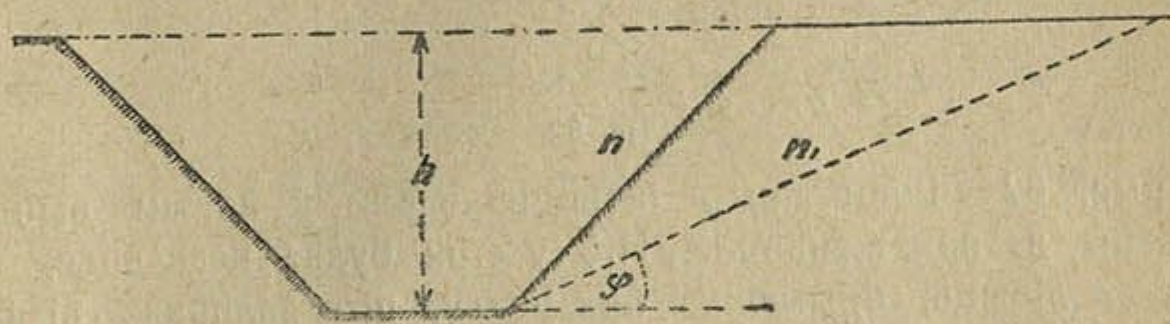

грабіць вынімку на пагонную адзінку болей на $5,26 \times 1,145 - 2,70 = 3,32$ куб. м.

Лічачы кошт вынімкі аднаго куб. м 35 кап., атрымаем кошт дадатковае работы пры адмове ад пабудовы ўмацаваньняў пакатаў $3,32 \cdot 0,35 = 1$ р. 16 кап., што прыблізна роўна кошту пабудовы аднаго пагоннага м умацаваньня пакатаў.

З падліку выясьнілася, што пры ўзятым для прыкладу кошце куб. м вынімкі і пагоннае адзінкі ўмацаваньня будаваць умацаваньні пакатаў на канавах з вузкім дном пры глыбіні іх меней 1,5 м і куце натуральнага пакату $\varphi = 25^\circ$ ня выгодна, на канавах-жа глыбей 1,5 м умацаваньне пакатаў мэтазгодна.

Для орыентоўнага падліку выгоднасьці пабудовы ўмацаваньня можна карыстацца наступнай формулай у выпадку немагчымасьці звужэньня дна $\frac{n_1 - n}{2} \cdot h^2 \cdot S \leq S_1$ . . . . . (35), дзе

Рыс. 81.

n_1 — закладаньне пакатаў у першым і другім выпадку;

h — глыбіня канавы

S — кошт адзінкі вынімкі

S_1 — кошт пагоннае адзінкі ўмацаваньня пакатаў.

Па гэтай формуле будзе атрымлівацца некалькі зьменшаны залішні кошт вынімкі, але, прымаючы пад увагу, што за ўмацаваньнямі пакатаў пры аднолькавым кошце іх і дадатковай вынімцы, або калі абедзьве часткі раўнаньня (35) аднолькавы, ёсьць некаторая перавага, чаму для параўнаньня кошту дадатковай вынімкі і пагоннае адзінкі ўмацаваньня магчыма карыстацца формулай 35 без вялікае памылкі.

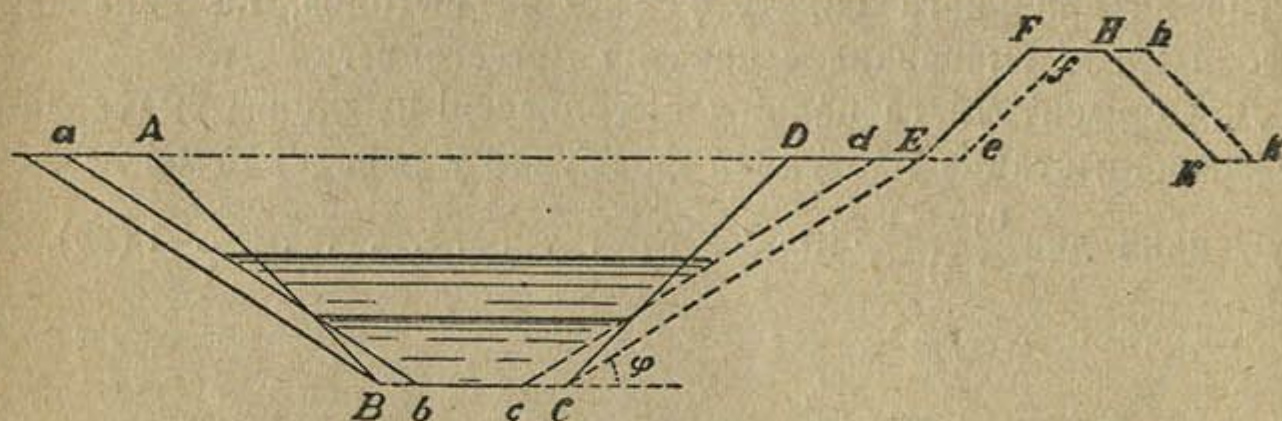
У тых выпадках, калі шырыня дна канавы настолькі вялікая, што дазваляе звузіць яго часткова або на неабходную велічыню, шляхам больш нахіленага закладаньня пакатаў з тым-жа выдаткам

вады ў разьліковай яе частцы, то ў такім выпадку разьлік рэнтабельнасьці пабудовы ўмацаваньняў пакатаў можна вызначыць па наступнай формуле

$$\left(\frac{F_1 - F}{2}\right)S \leq S_1 \dots \dots \dots (36),$$

- дзе F_1 — плошча папярэчнага сячэньня $abcd$
 „ F — „ „ „ „ $ABCD$
 „ S — сярэдні кошт адзінкі вынімкі
 „ S_1 — „ „ „ ўмацаваньня пакатаў.

Рыс. 82.

З рыс. 82 відаць, што перамяшчэньне ў даным выпадку кавальеры з палажэньня $EFHK$ у $efhk$ будзе нязначнае, якое можна ня лічыць, прымаючы пад увагу, што залішняя вынімка будзе рабіцца з меншае глыбіні, чаму адзінка яе павінна каштаваць менш сярэдняга кошту ўсяе вынімкі канавы.

Папярэчныя сячэньні канавы ў адным і другім выпадках падбіраюцца так, каб жывыя сячэньні канавы адпавядалі аднаму і таму-ж выдатку, пры аднолькавай глыбіні вады ў канаве.

Табліца 20.

Глыбіня канавы ў м h	Плошча папяр. сяч. F_i	$F_1 - F$	Выдатак Q	Плошча жыв. сячэч. F_0	Хуткасьць v	Глыб. жыв. сяч. h_0	Шырыня па дне b	Нахіл j	Закладаньне пакату n_1	Кэф. шурпатаьці m
2,0	9,0	—	2,06	4,0	0,51	1,0	3,5	0,0004	$1/2 : 1$	0,03
2,0	10,0	1,0	2,02	4,0	0,51	1,0	3,0	0,0004	$1 : 1$	.
2,0	11,34	2,34	2,06	4,19	0,49	1,0	2,67	0,0004	$1,5 : 1$	.
2,0	12,70	3,70	2,08	4,35	0,48	1,0	2,35	0,0004	$2,0 : 1$	.

Падстаўляючы атрыманыя даныя велічыні плошчаў жывых сячэнняў для падвойнага і адзіночнага закладання пакатаў (гл. табліцу 20) у формулу 36 і лічачы куб. м вынімкі ў 50 к., атрымаем: $\frac{12,70 - 10,0}{2} \cdot 0,50 = 0 \text{ р. } 68 \text{ к.}$; кошт-жа ўмацавання

1 пагоннага м, па звестках НКЗБ, абыходзіцца да 1 руб.

Пры глыбіні канавы ў 2,5 м і ўсіх ранейшых даных кошт дадатковай вынімкі паміж адзіночным і падвойным закладаннем пакатаў роўны прыблізна 1 р. 16 кап., г. зн. роўны прыблізна кошту 1 пагоннага м умацавання пакатаў.

Пасьля паданых прыкладаў ясна, чаму аддаць перавагу: умацаваньню пакатаў, ці капаньню канавы з больш нахіленымі пакатамі. Даныя разважаньні маюць дачыненне да такіх канаў, якія праходзяць у больш ці менш шчыльных мінеральных грунтах і дзе рухаючая сіла вады ў канаве не перавышае дапушчальнай велічыні для данага грунту.

Пры пракопцы канаў у плавучых пясчаных ды ілістых грунтах, а таксама пры значнай рухаючай сіле вады ў канаве без умацавання захаваць канал у пажаданай форме немагчыма.

Догляд за мэліярацыйнымі пабудовамі.

З папярэдняга агляду паасобных мэліярацыйных прац высьветлены некаторыя асноўныя бакі ў скарыстаньні і абыходжаньні з мэліярацыйнымі пабудовамі. Гэта няўмелае, няўважлівае, а ў некаторых выпадках магчыма злоснае абыходжаньне з пабудовамі і прывяло часткова асобныя работы да непажаданых вынікаў. Да ранейшага апісаньня мэліярацыйных пабудов трэба дадаць, што існуючая сыстэма ахоўваньня можа адказваць сучасным запатрабаваньням, пры ўмове больш уважлівых адносін з боку насельніцтва, вартаўнікоў і тэхнічнага пэрсоналу. Калі-ж будуць наглядацца такія адносіны да пабудов, якія наглядаліся на некаторых працах у Мазырскай акрузе, дзе вартаўнік на працягу шасьці месяцаў бывае на канаве 2—3 разы, а тэхнічны пэрсонал праяжджае каля ці праз зробленую канаву і ня лічыць сваім абавязкам нават глянуць на яе і разбураныя ўмацаваньні, абярнутыя і загрузіўшыя канаву, вывернутыя дрэвы, укладзеныя ў канаву, затопленыя дрэвы пры сплаве і г. д.

ня будуць выцягвацца на працягу некалькіх год, а папсаваныя месцы канавы ня будуць сваячасова правіцца да наступнага грунтоўнага рамонту, то навошта-ж тады тапіць народныя сродкі ў балота.

Ня ўсюды справа з аховаю і скарыстаньнем канаў так дрэнна пастаўлена, як у Мазыршчыне, у рэшце акруг гэтая справа арганізавана параўнальна здавальняюча.

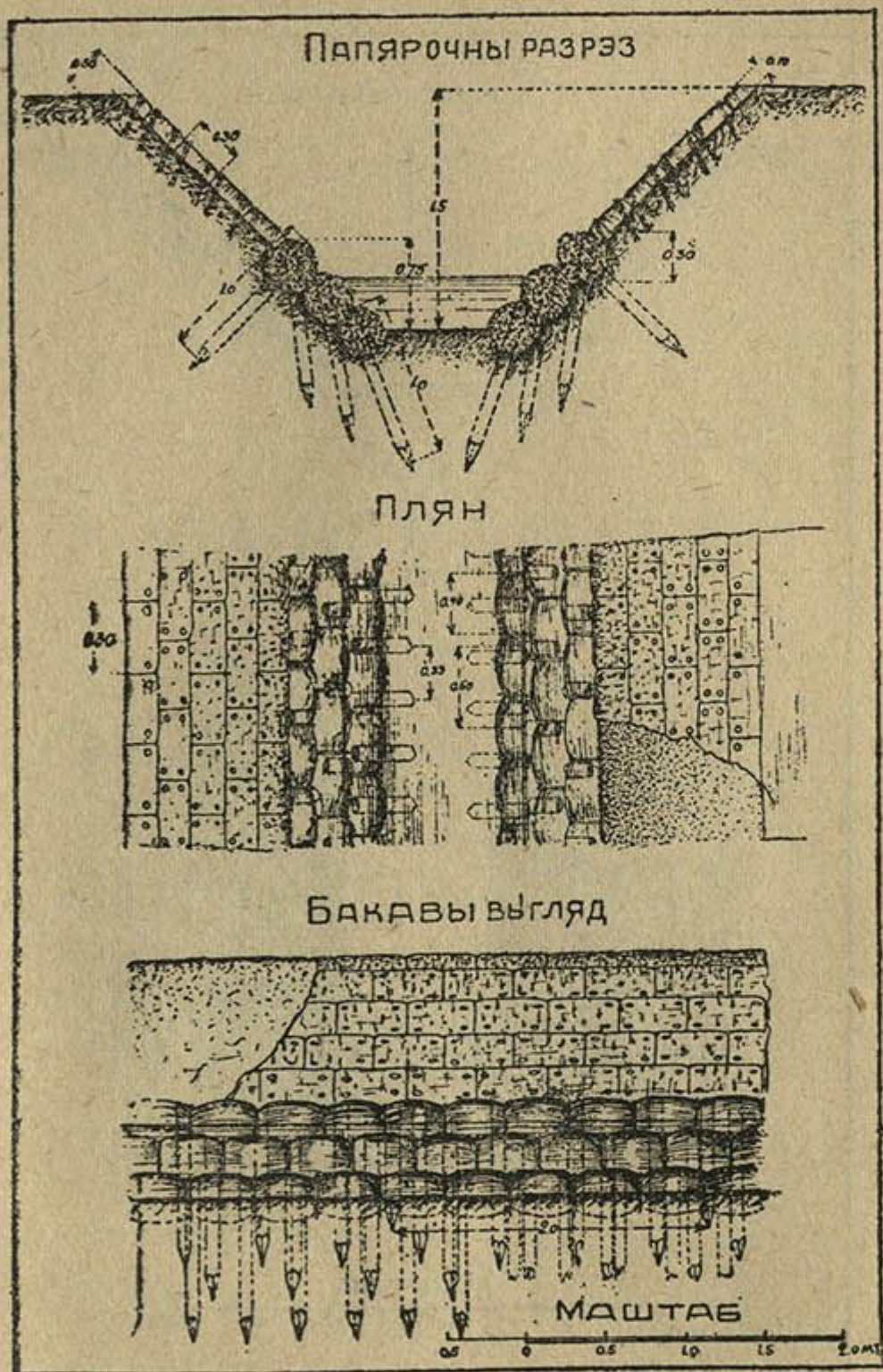
Насельніцтва мэліарацыйных таварыстваў асьцерагаецца больш-менш з жывёлаю і не пераганяе яе абы-дзе праз канаву. Вартаўнік калі ня кожны дзень, дык раз у тыдзень бывае на канаве і што-небудзь робіць. Тэхнік ці акруговы рэвізор лічыць сваім абавязкам спыніцца на канаве на некалькі гадзін і цікавіцца часткова зробленай ім раней працай і працай вартаўніка.

У рэзультаце там, дзе ня было належнага скарыстаньня і догляду за пабудовамі, прыходзіцца іх зноў будаваць праз 3—4 гады, а пры належным скарыстаньні, і наглядзе аналёгічных пабудовы праз зазначаны тэрмін маюць наданы ім раней выгляд. У задачы саўгасаў і колгасаў, на тэрыторыі якіх знаходзіцца ці будуюцца абсушальная сыстэма канаў, павінна ўвайсьці задача аб арганізацыі належнага нагляду і скарыстаньня сеткі. Для гэтага трэба вылучыць спэцыяльную групу рабочых, якая-б пэрыодычна і стала чысьціла канавы ад зарастаньня травою, есунутага ў канаву грунту, аплываў, ад пабочных прадметаў і г. д.

Як мага трэба ўнікаць пераганяць жывёлу праз канавы ці паіць яе. Гэта можна рабіць толькі ў крайнім выпадку і там, дзе гэта вельмі патрэбна; трэба будаваць спэцыяльныя вадапоі; якія трэба выгарадзіць і ў канцы кожнага лета ачышчаць ад заіленьня. Пасьля спаду паводкі трэба безадкладна арганізоўваць самы дакладны агляд з выпраўленьнем і замацаваньнем усіх папсаваных месцаў канаў і пабудоў.

Апрача аховы і падтрыманьня мэліарацыйных пабудоў у належным стане саўгасы і колгасы на буйных балотных масывах павінны арганізоўваць дасьледчыя назіраньні над працай розных пабудоў, сыцёкам, асадкай балота і стаяньнем узроўню грунтавой вады пры розных ступенях асушкі, вылучыўшы для гэтай мэты адпаведна падрыхтаваных асоб і ўвязаўшы сваю працу з належнымі навукова-дасьледчымі ўстановамі.

Рыс. 83.

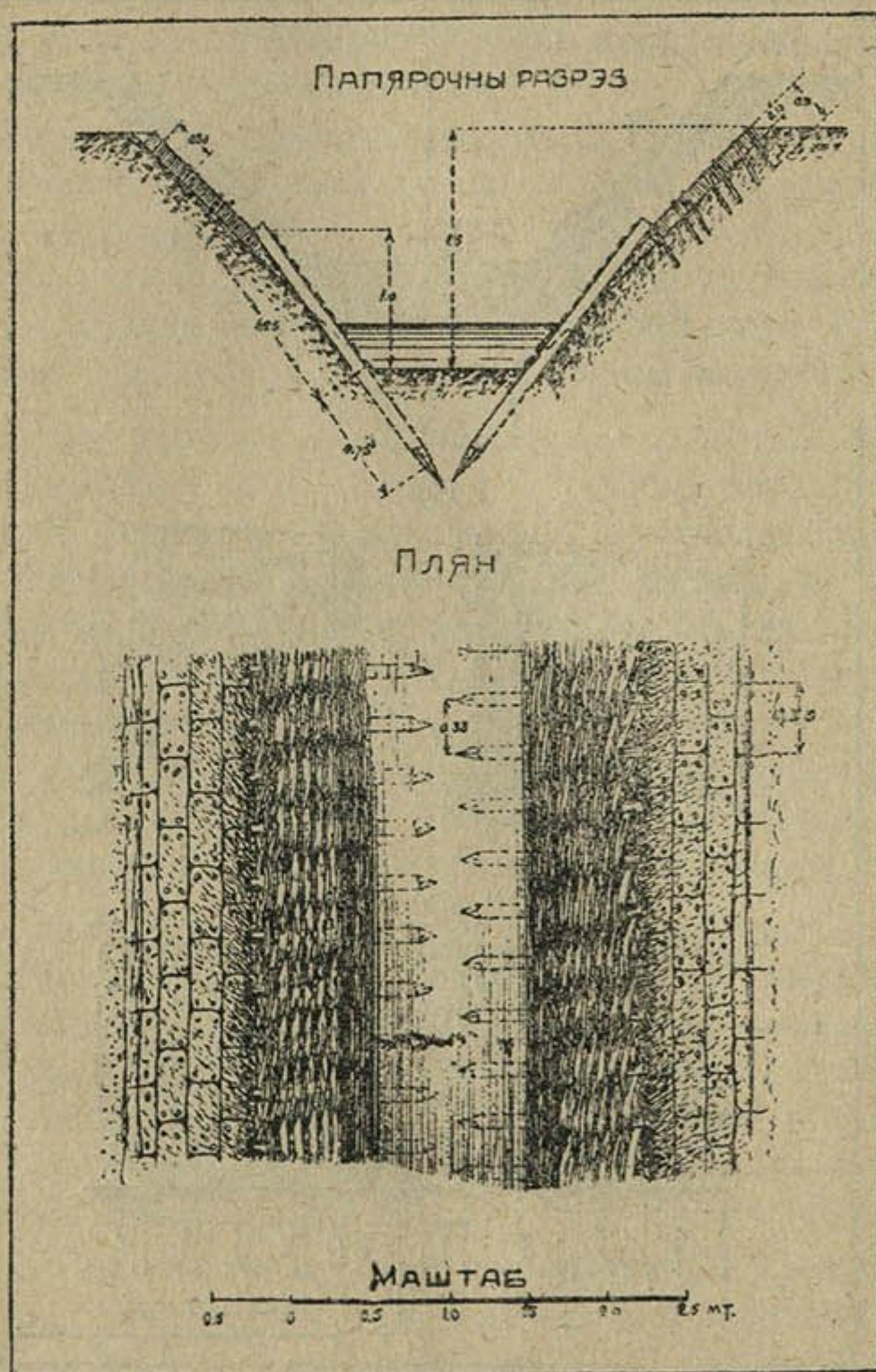

Рис. 84.

Н. К. З.
БЕЛАРУСІ

Дадатак да прэекту № .....

ДДЗЕЛ ВОДНАЙ ГАСПАД.
с. меліярацыі

КАШТАРЫ С

на пабудову фашынавага ўмацаваньня пакатаў .....

канавы .....

раёну .....

Склаў Гідротэхнік .....

Праверыў .....

Зацьвярджаю:

№№ па чарзе	§§ вызначанага палажэння	Паправачны коэфіцыент	ПРАДМЕТ	Лік	КОШТ			
					Адзінкі		Усяго	
					Р.	К.	Руб.	К.
1			На пабудову фашынавых умацаванняў пакатаў канавы (гл. рыс. 83) на працягу 1 м на вышыню 0,90 м з прыбіўкай 1 м каламі таўшч. 0,065—0,08 м ніжняй фашыны праз 0,33 м, сярэдн. і верх. праз 0,50 м. з укопваннем у дно і пакаты да паловы таўшчыні фашыны, з адзірванаваннем верхняй часткі пакатаў на сярэднюю вышыню 1 м., патрэбна ляснога матэрыялу:					
	84		а) хмызьняку на фашыны таўшчын. 0,3 м.	0,34куб.м				
			в) калоў таўшч. 0,08—0,065, даўж. 1 м. штук	7				
	74,78		с) сьпіц $\frac{32.0,35}{1000} = 0,0112$ куб. м. дроў	0,0112				
	673Д,674		Разам вагою кг. $0,34.210 + \frac{7}{2} 4,4 + 0,0112.630 =$	93,856				
2	82а) 102а) 103б)	1,15	На высечку адзначанай колькасці лясных матэрыялаў з падноскою і складв. у штабелі патрэбна рабочых: $0,34.0,1 + \frac{7}{2.100} \cdot 1,7 \cdot 1,15 + 0,0112 \cdot 0,3 = 0,105785$	0,1058				
3			Для дастаўкі да месца работ 93,856 кг. ляснога матэрыялу. пры сярэдняй адлегласці падвозкі 5 км, патрэбна фурман. аднаконных:					
	676 689	1,25	$\frac{93,856}{1000} \cdot 0,49 \cdot 1,25 \cdot 1,25 = 0,0718585$	0,07186				

№№ па чарзе	SS вызначанага палажэння	Паправачны коэфіцыент	ПРАДМЕТ	Лік	КОШТ			
					Адзінкі		Усяго	
					Р.	К.	Руб.	К.
4	86		На рэзку з прыгатаваннем $3 \cdot \frac{1}{0,40} = 7,5$ віц. для вязкі фашын патрэбна рабочых: $7,5 \cdot \frac{1,5}{1000} =$	0,01125				
5	84г)		Для вязкі дротам ці віцамі 2-камельных фашын даўжынёю 15-20 м, таўшчынёю 0,30 м., з перавязкаю праз кожна. 0,40 м патрэбна на паг. м, умацавання пакату рабочых: $3 \cdot \frac{0,07}{4,4} =$	0,047727				
6	87б)		На прыгатаванне 7 калоў даўж. 1 м таўшч. 6-9 см патрэбна рабочых: $\frac{7}{100} \cdot 0,83 = 0,0581$	0,0581				
7	30б)		На выкопванне грунту з канавы $0,15 \cdot 0,9 = 0,135$ куб. м у мэтах закладкі фашын у дно і пакет на глыбіню 0,15 м. патрэбна грабароў $0,135 \cdot 0,20 =$	0,027				
8	93		На ўкладку фашын на плошчы $1 \cdot 0,9 = 0,9$ кв. м па пакату з прыбіўкай каламі, прысыпкай, грунту і ўтрамбав. яго патрэбна рабочых: $0,9 \cdot 0,11 = 0,099$	0,099				
9	74		На прыгатаванне 32 сьпіц даўж. 0,3 м, таўшч. да 2 см для прыбіўкі дзірвану патрэбна рабочых: $\frac{32}{1000} \cdot 2 = 0,064$	0,064				
10	75		Для пілавання разакон і падыманья рыдлёўкаю 8 дзірванін даўжын. 0,45 м, шыр. 0,3 м, таўш. 7,5 — 10 см патрэбна рабочых: $\frac{8}{100} \cdot 0,33 = 0,0264$	0,0264				

№№ па чарзе	§§ вызначанага палажэння	Паправачны коэфіцыент	ПРАДМЕТ	Лік	КОШТ			
					Адзінкі		Усяго	
					Р.	К.	Руб.	К.
11	76,673Б		Для падноскі $\frac{8}{96} \cdot 1350 = 112,5$ кг дзірвану на насілках да месца ра- бот, пры адлегласці падноскі 50 м. патрэбна работ. $\frac{112,5}{1000} \cdot 0,150 \cdot 1,25 =$ $= 0,02109375$.	0,02109				
12	78	1,25	Для высьцілкі пакатаў на пло- шчы 1.1 = 1 кв. м дзір. плазам з прыбіўкаю сьпіцамі патрэбна дзірванакладчыкаў (грабароў) $1,0 \cdot 0,034 = 0,034$.	0,034				
			Разам патрэбна:					
			Рабочых	0,4334	1	50		65
			Грабароў	0,027	2	50		07
			Дзірванакладчыкаў.	0,034	2	50		08
			Фурманак.	0,0719	3			22
			Хмызьняку куб м.	0,34				
			Калоў штук	7				
			Дроў куб. м.	0,0112				
							1	02
1			Паводле практычных даных, атры- маных пры пабудове гэтага ўмаца- ваньня, кошт асобных частак ума- цаваньня пакатаў размяркоўваецца наступным чынам: На вязку паг. м фашыны з за- гатоўкай хмызьняку і дастаўкай яго да месца работ 7—9 кап.	3		7	21—27	к.

№№ па чарзе	§§ вызначанага палажэння	Паправачны коэфіцыент	ПРАДМЕТ	Лік	КОШТ			
					Адзінкі		Усяго	
					Р.	К.	Руб.	К.
2			На ўкладку паг. м фашыны з прыбіўкай каламі і закапваньнем у дно і пакет напалову таўшчыні фаш. 7—10 кап.	3	7		21—30 к.	
3			На загатоўку і дастаўку да месца работ аднамятровых калоў таўшч. 7—8 см ад 1 да 2 к. за шт.	7	1		7—14 к.	
4			На здабычу і дастаўку дроту для вязкі фашын пры кошце адзінкі зьвязкі 1,333 кап.	7,5	1.33			10
5			На адзірванаваньне 1 кв. м верхняй часткі пакатаў на вышыню 1 м з прыбіўкай сьпіцамі, з загатоўкай і дастаўк. дзірвану 10-15 к.	1	10		10—15 к.	
			Р а з а м .				69—96 к.	
1	95		На пабудову плечанёвага ўмацаваньня пакатаў канавы (гл. рыс. 84) на працягу 1 м, выш. 1 м, пры забіўцы колаў даўж. 2 м і таўшч. 0,07 м у грунт на глыбіню 0,75 м, з адзірванаваньнем верхняй часткі пакатаў патрэбна ляснога матэрыялу: віц лазовых куб. м	0,43				
	74,78		калоў длін. 2 м, таўшч. 7 см	3				
			Дроў на сьпіцы $\frac{32}{1000} \cdot 0,35$ к. м.	0,0112				
	673Д,674		Р а з а м в а г о ю:					
			$0,43 \cdot 210 + 3 \cdot 4,4 + 0,0112 \cdot 630$ клг =	110,556				
2	86,102-а	1,15	На высечку адзначанай колькасці лясных матэрыялаў, з падноскою і складв. у штабелі патрэбна рабочых:					
	1036)		$\frac{1,5 \cdot 0,43}{3,3} + \frac{3}{100} \cdot 1,7 \cdot 1,15 +$ $+ 0,0112 \cdot 0,3 = 0,2574645$	0,2575				

№№ па чарзе	§§ вызначанага палажэння	Паправачны коэфіцыент	ПРАДМЕТ	Лік	КОШТ			
					Адзінкі		Усяго	
					Р.	К.	Руб.	К.
3	676, 689	1,25	Для дастаўкі да месца работ 110,556 клг. ляснога матэрыялу, пры сярэдн. адлегласці падвозкі 5 клм., патрэбна фурманак аднаконных: $\frac{110,556}{1000} \cdot 0,49 \cdot 1,25 \cdot 1,25 = 0,0846444$	0,0846				
4	876)		На прыгатаванне 3 колаў, даўж. 2 м, таўшч. 7 см патрэбна рабоч. $\frac{3}{100} \cdot 0,83 = ...$	0,0249				
5	88		На забіўку 3 калоў даўж. 2 м, таўшч. 7 см у грунт на глыб. 0,75 м патрэбна рабочых: $\frac{3}{100} \cdot 0,35 = 0,0105 . . . . .$	0,0105				
6	956)		На зрабленне плечынявага плоту без падсыпкі зямлі, на працягу 1 паг. м, вышынёю 1 м патрэбна рабочых: $1 \cdot 0,04 = 0,04 . . . . .$	0,04				
7	306) 44а)		На выкопванне грунту з канавы 1.0,30.1,0 = 0,30 куб. м у мэтах пашырэння канавы на таўшч. ўмацавання і для падсыпкі 0,15 куб. м тарф. зямлі за плечень з утрамбоўкай патрэбна грабароў: $0,30 \cdot 0,20 + 0,15 \cdot 0,2 = 0,09 . . . . .$	0,09				
8	74		На прыгатаванне 32 сьпіц даўж. 0,3 м, таўш. да 2 см, для прыбіўкі дзірвану патрэбна рабочых: $\frac{32}{1000} \cdot 2 = 0,064 . . . . .$	0,064				
9	75		Для пілавання разакон 1 ўздыманья рыдлёўкай 8 дзірванін даўж. 0,45 м, шырынёю 0,3 м, таўшч. 7,5—10 см патрэбна рабочых: $\frac{8}{100} \cdot 0,33 = 0,0264 . . . . .$	0,0264				

№№ па чарзе	§§ вызначанага палажэння	Паправачны коэфіцыент	ПРАДМЕТ	Лік	КОШТ			
					Адзінкі		Усяго	
					Р.	К.	Руб.	К.
10	76,673Б		Для падноскі $\frac{8}{96} 1350 = 112,5$ кг дзірвану на насілках да месца работ, пры адлегласці падноскі 50 м патрэбна рабочых:					
	700	1,25	$\frac{112,5}{1000} 0,15 \cdot 1,25 = 0,02109375$ . .	0,0211				
11			Для высьцілкі пакатаў на плошчы $1 \cdot 1 = 1$ кв. м дзірваном (плазам), з прыбіўкаю сьпіцамі патрэбна дзірванакладчыкаў: $1,0 \cdot 0,034 =$ . . .	0,034				
	78		Разам патрэбна:					
			Рабочых.	0,443	1	50		67
			Грабароў	0,09	2	50		23
			Дзірванакладчыкаў	0,034	2	50		08
			Фурманак	0,085	3			25
			Хмызьняку куб. м	0,43				
			Калоў штук	3				
			Дроў куб. м.	0,0112				
							1	23
			Згодна з практычнымі данымі, кошт адзінкі ўмацаваньня пакатаў плецянем вышынёю ад 1 м да 0,75 м, пры забіўцы калоў на глыбіню ў сярэдн. 0,5 м, без адзірванаваньня верхняй часткі пакату хістаецца ў сярэднім ад 1 р. 05 к. да 0 р. 67 к.					

В Ы В А Д Ы.

1. Самыя значныя разбурэнні канаў адбываюцца на працягу першага году існавання іх пасля пракопкі ці грунтоўнага рамонту, у наступныя гады разбурэнні з кожным годам змяншаюцца.

2. Аховы канаў і шпаркага рамонту ў патрэбны час няма, што дапамагае хуткаму знішчэнню меліорацыйных пабудов.

3. Нахіл дну паасобных частак канавы надаецца прытрымліваючыся нахілу паверхні зямлі бяз уліку змены руху вады і размывання ды заносу дна, з прычыны чаго на ўсіх канавах назіраецца размыванне і заіленне.

4. У мэтах папярэджання размывання і заносу канаў трэба, каб максімальная жывая сіла вады не перавышала дапушчальнай для гэтай канавы ці паасобнай часткі яе.

5. Пры малых нахілах дна, дзе максімальная жывая сіла вады менш за 0,35—0,40, канава праз два гады пасля выкопвання ці грунтоўнага рамонту моцна зарастае травяной расьлінай.

6. Усе сплаўныя канавы значна папсаваны, а месцамі зусім знішчаны сплавам лесу на працягу двух год пасля выкопвання ці грунтоўнага рамонту. Таму трэба забараніць сплаў на тэрмін, праз які пакаты і дно зробіцца больш устойлівымі.

7. Ва ўсіх мясцох заварот канавы зроблены на вока, таму назіраецца амаль на кожным завароце разбурэнне пакатаў і дна. Для папярэджання гэтага трэба ў далейшым рабіць радыус завароту пры ўмове неразмывальнасці дна ці з умацаваннем яго ў адпаведных мясцох.

8. Нахіл неўмацаваных пакатаў канаў у мінеральным грунце ствараецца на працягу першага году, у залежнасці ад ціску грунту вадэ, ад 10° да 40° , у сярэднім 20° — 30° .

9. У пяску і гліне, не прапітанай грунтавой вадой і пры адсутнасці размывання, пакаты захоўваюцца пры куце 33° — 45° .

10. У шчыльным торфе, малой попелнасьці, пакаты трымаюцца пры заснаваньні 1:1, у торфе, які добра раскладзены і з большай попелнасьцю (больш 8%), назіраецца разбурэньне.

11. Разбурэньне пакатаў у тарфяным грунце пачынаецца ад узроўню вады ў канаве і паступова пашыраецца да паверхні зямлі. Прычынамі зношваньня пакатаў зьяўляюцца пэрыодычныя змочваньні, няўроўнамерныя прамярзаньні і высыханьне торфу.

12. Суцэльнае адзірванаваньне верхняй часткі пакатаў добра захоўвае канаву ад размывання пры максімальнай жывой сіле вады менш 1,50.

13. Разбурэньні ўмацаваньня пакатаў канаў адбываюцца ў значнай ступені на працягу першага году іх існаваньня і выключна ад ціску грунту на ўмацаваньне, размываньня дна і пакатаў.

14. Пры пабудове ўмацаваньня пакатаў канавы звужаюцца што спрыяе размываньню дна і разбурэньню ўмацаваньня.

15. Самым грунтоўным і таным умацаваньнем канаў ва ўмовах БССР зьяўляецца фашынавае ўмацаваньне і фашынавыя цісфякі.

16. У мэтах прыжываньня плецянёвага ўмацаваньня да пакату трэба будаваць яго з вільготнай лазы, загатоўленай у час, калі не расьце драўніна, прычым найбольш хутка прыжываецца лаза з пяску, скарыстаная для ўмацаваньня пясчаных пакатаў.

Для фашынавых умацаваньняў канаў можна скарыстоўваць дробны хмызьняк розных парод.

17. Пакаты канаў, якія праходзяць у мінеральным грунце, трэба ўмацоўваць прыблізна на 0,25 м вышэй сярэдняга летняга ўроўню вады ў канаве з неабходным адзірванаваньнем іх вышэй ўмацаваньня.

18. Тып умацаваньня канавы трэба падбіраць у залежнасьці ад ціску грунту і размываючага дзеяньня вады.

19. Плецянёвыя ўмацаваньні пры рэдкім запляценьні і засыпцы мінеральнага грунту за апляценьне не захоўваюць пакатаў ад размываньня.

20. Плецянёвыя ўмацаваньні параўнальна лепш захоўваюцца пры: 1) малым ціску грунту на пакат, 2) малай жывой сіле вады

ў канаве, 3) досыць шчыльнай асадцы апляценьня і 4) пры засыпцы расьліннага грунту за ўмацаваньні.

21. Для вызначэньня ціску грунту на ўмацаваньне трэба браць кут натуральнага пакату каля дна канаў, дзе найбольшы ціск грунтавой вады.

22. Кавальеры пажадана раскідваць або складаць ня бліжэй перасячэньня лініі натульнага пакату з паверхняю зямлі, у процілеглым выпадку яны ствараюць дадатковы ціск на пакат і дапамагаюць разбурэньню і забруджаньню канавы.

Вучастак ракі **ЎБАРЦЬ** наля вёскі **Зладзін**. **Мазырскай акругі БССР**

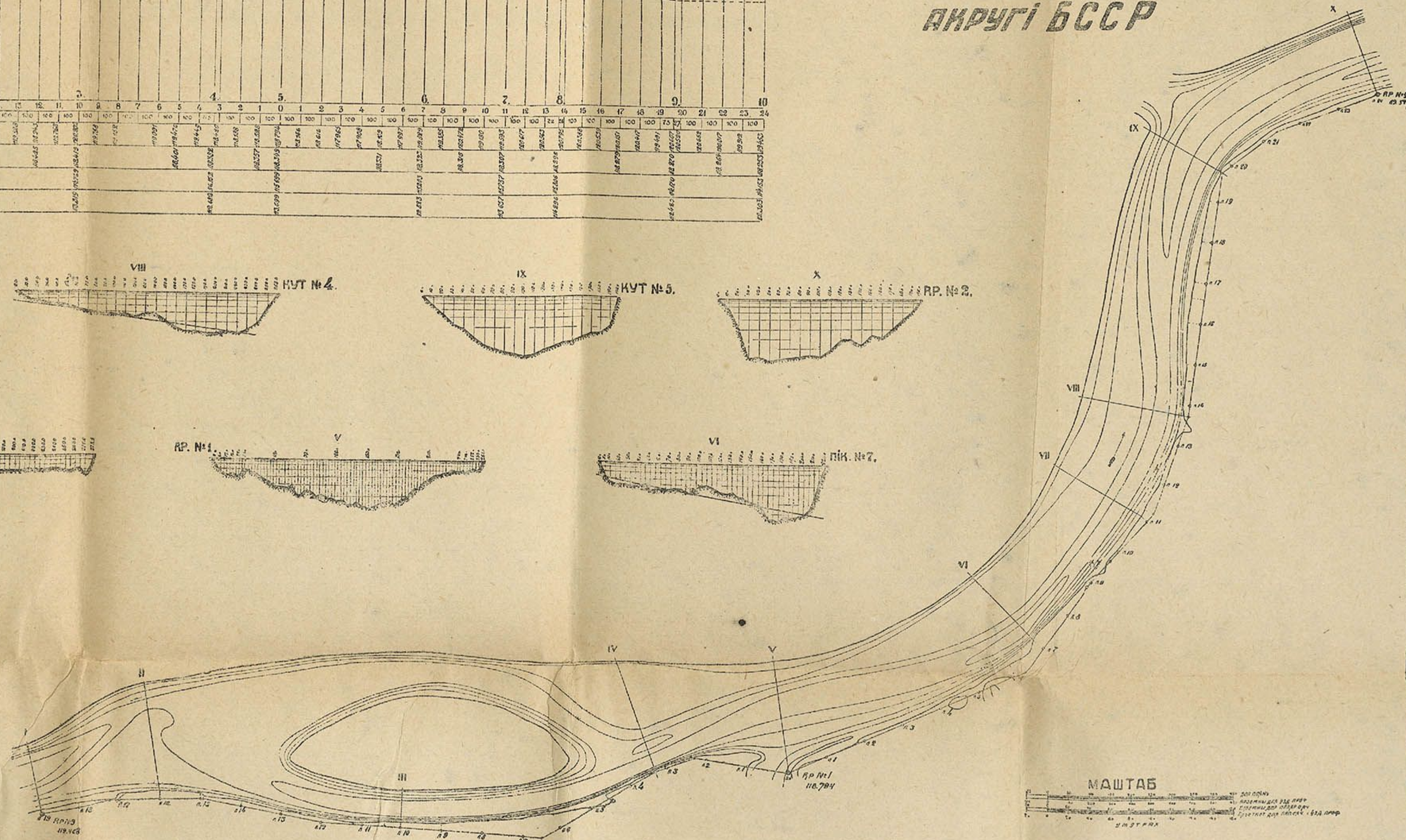
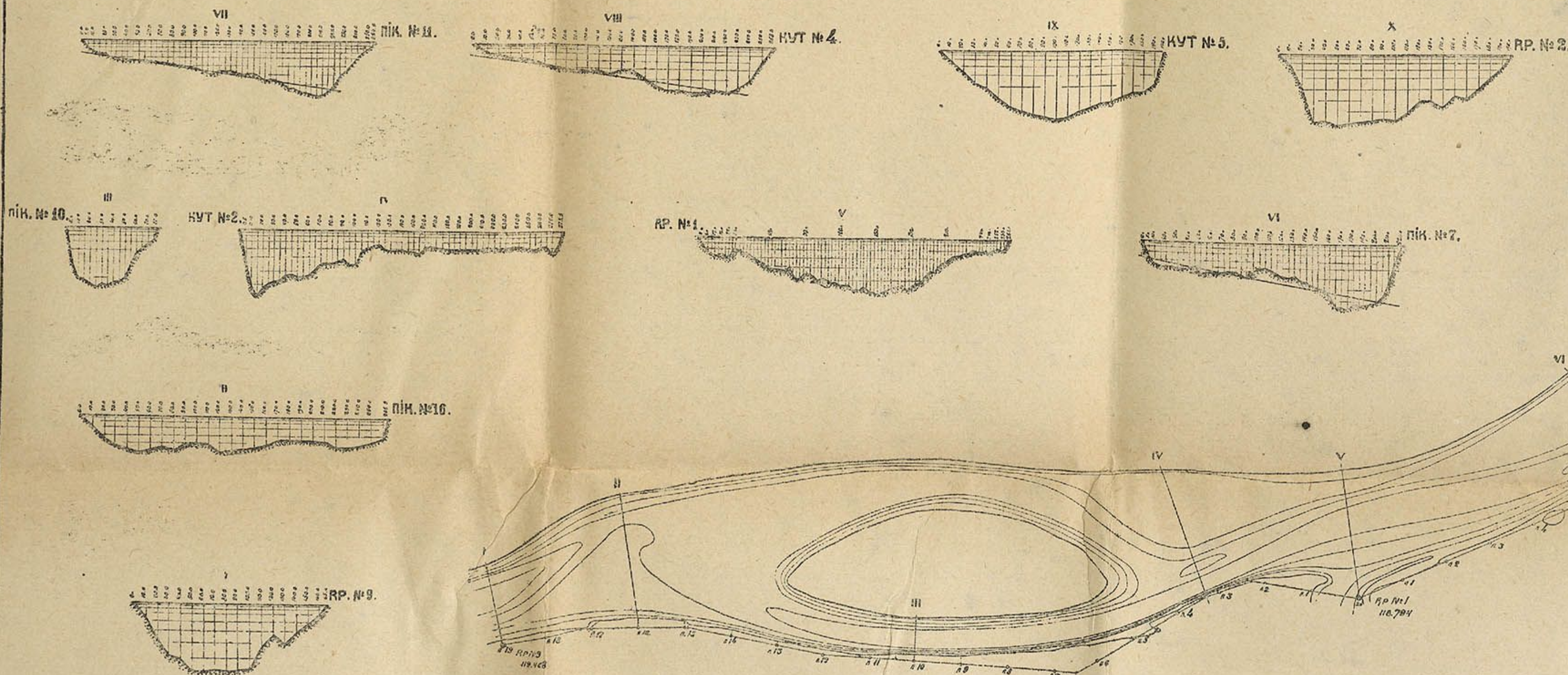
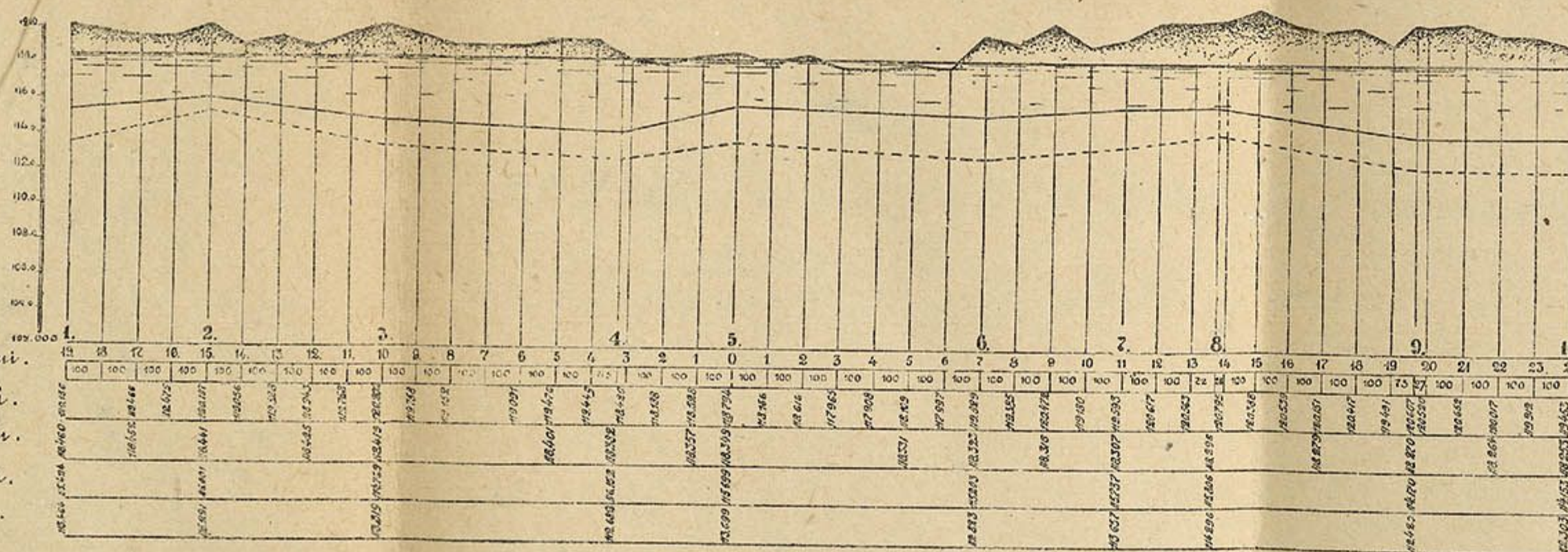

ВУЧАСТАК РАКІ ПРЫПЯЦЬ **НАЛЯ М. ПЕТРЫКАЎ, МАЗЫРСКОЙ** **АКРУГІ БССР**

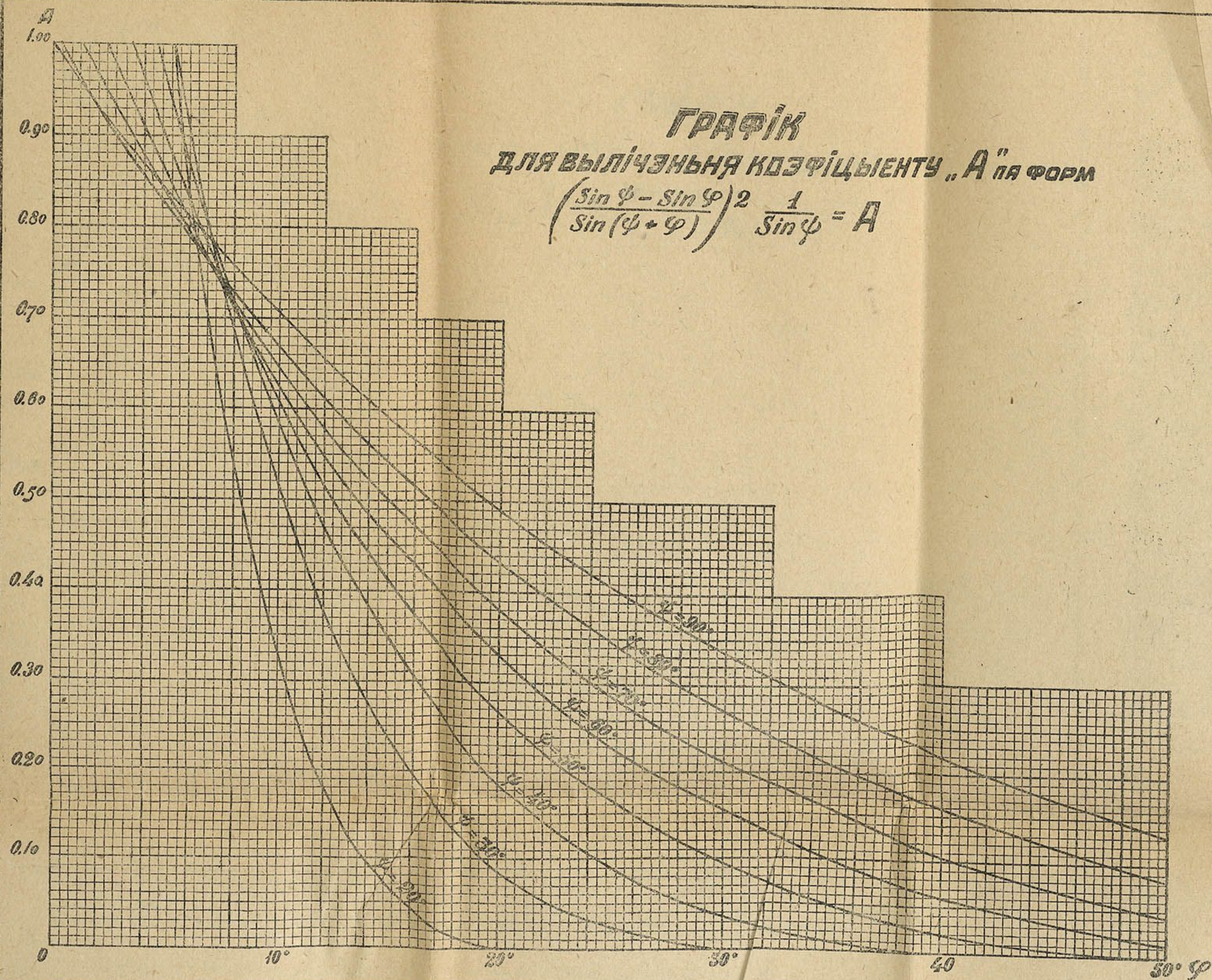
№ пікетаж і адлегл. між ім.
 Адпав. паверхні замі.
 Адпав. паверхні буды.
 Адпав. сярэдняга дна.
 Адпав. лютым. дна.

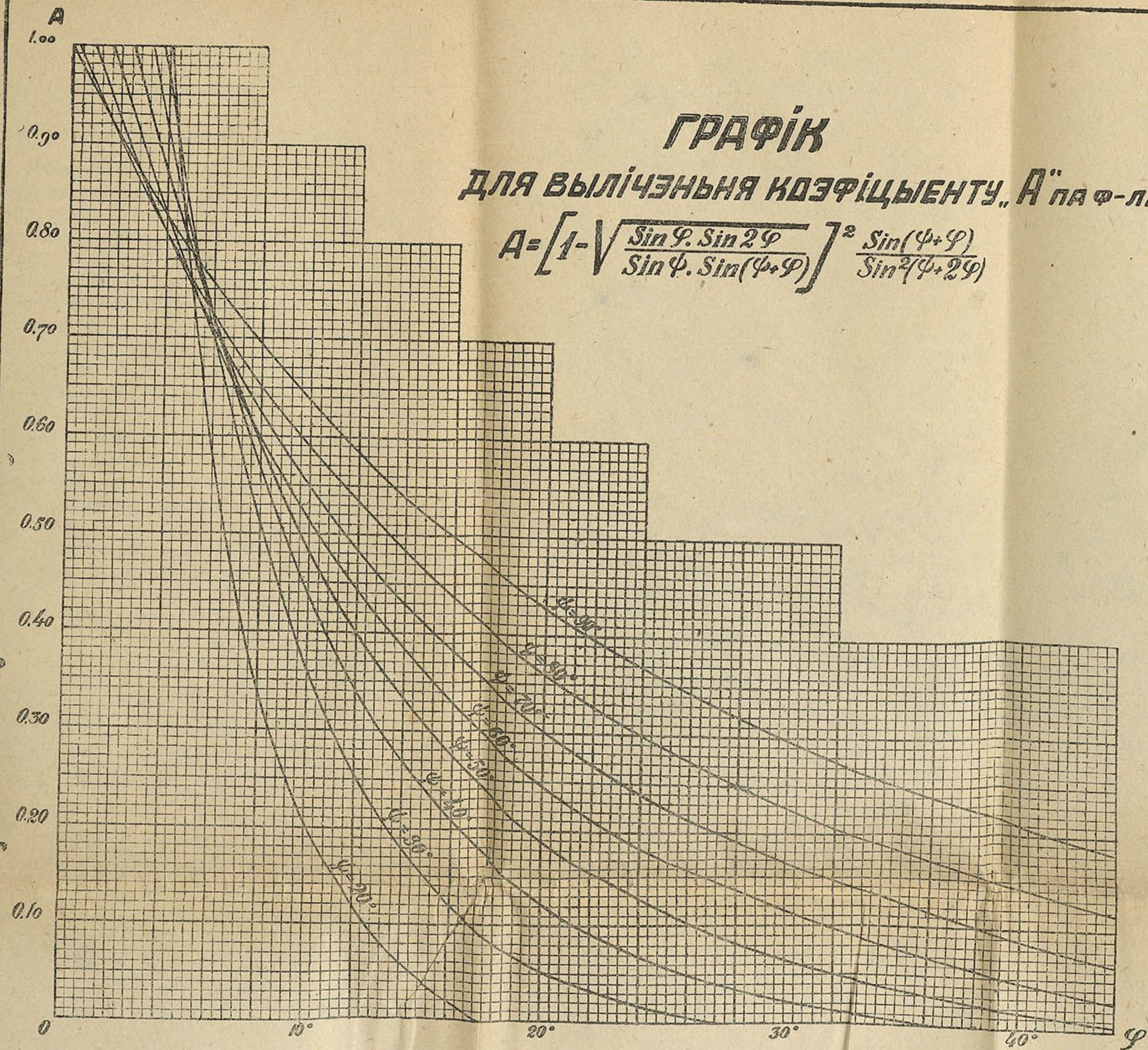

ГРАФІК
 для вилічэння коэфіцыенту „А” па форм

$$\left(\frac{\sin \psi - \sin \varphi}{\sin (\psi + \varphi)} \right)^2 \frac{1}{\sin \psi} = A$$

Р Е З Ю М Е.

Характеристика мелиоративных работ БССР.

Развитие мелиоративных работ в Белоруссии начинается с 1923 года. Несмотря на новизну этого дела, темп работ достиг колоссальных размеров, что не трудно видеть с графика 1. В настоящее время на осушительные работы затрачиваются десятки миллионов руб. ежегодно. Канавы, прокладываемые по торфяным болотам, зачастую, прорезывают минеральные выступы, пропитанные грунтовыми водами, где устойчивость откосов и дна каналов значительно меньше, чем в торфяном грунте. В местах прокопки канав в минеральном грунте, в целях придания каналам более устойчивой формы, откосы их укреплялись в большинстве случаев плетневыми креплениями. Применение ивы или хвороста для укреплений объясняется тем, что болота на значительной части площади покрыты зарослью лозы или мелкой зарослью других древесных пород, заготовка и стоимость каковых обходится сравнительно дешево. Другие материалы, как, например, камень, в большинстве случаев совершенно отсутствуют либо стоимость погонной единицы крепления ими обходится очень дорого, что препятствует применению их для крепления каналов.

По произведенным обследованиям в 1927—1928 году сделанных креплений

в	1925 г.	1926 г.	1927 г.
на протяжении	22,17 клм.	27,11 клм.	40,21 клм.
при стоимости	13.980 руб.	18.626 руб.	27.100 руб.
разрушено	20,6 %	48,2 %	60 %

По причине необыкновенного разрушения креплений, что влекло за собой сильное разрушение каналов, Отдел Мелиорации Научно-Исследовательского Института имени В. И. Ленина выдвинул в первую очередь изучение этого вопроса, для чего была разработана определенная программа полевых наблюдений и исследований. Наблюдения произведены на 18-ти прокопанных каналах и отрегулированных речках на общем протяжении 165 клм., где обследовано креплений на протяжении 25 километров.

Программа.

При обследовании выяснялись следующие вопросы: 1) поверхностные напластования грунта, 2) тип крепления с описанием состояния его во время обследования, 3) размеры отдельных частей крепления, 4) угол естественного откоса грунта, 5) изменение поперечного и продольного профиля потока в зависимости от давления грунта, грунтовой воды, рода грунта, глубины канала, наклона откоса, размыва, замерзания, ветра, весеннего разлива, зарастания, величины кавальера, разрушения скотом, переездами, перегонами, 6) максимальная движущая сила воды в канале, 7) величина радиуса закругления, 8) скорость воды, передвижения наносов и момент под'ёма их во взвешенное состояние, 9) места с заросшим и чистым дном и 10) механический анализ грунтов и наносов.

Результаты исследования.

В результате исследований выяснилось, что разрушение креплений происходит в значительной степени на протяжении первого года их существования от давления грунта и размыва дна, и в меньшей степени от обмыва креплений со стороны откосов, причем, размыв дна происходит в местах сужений, креплением откосов поперечного сечения канала и там, где уклон дна и радиус закругления не соответствуют сопротивлению грунта.

Самые значительные разрушения происходят на протяжении первого года действия каналов после их прокопки или капитального ремонта; в последующие годы интенсивность разрушения каждым годом уменьшается.

В местах с малым наклоном дна, где максимальная движущая сила воды менее 0,35—0,40, канавы через два года после прокопки или капитального ремонта сильно зарастают травяной растительностью.

Все сплавные каналы сильно повреждены, а местами совершенно разрушены сплавом леса на протяжении двух годов после прокопки или капитального ремонта, почему необходимо воспрепятствовать сплав на срок, через каковой дно и откосы станут более устойчивыми.

Откосы каналов не укрепленные в минеральном грунте при заложении 1:1 и 1,5:1 везде разрушены. Размер и интенсивность разрушений зависит главным образом от величины давления грунтовой воды (см. табл. 6).

В плотном торфяном грунте, с малой зольностью, откосы сравнительно хорошо сохраняются при заложении 1:1, при зольности более 8 проц. в достаточно разложившемся торфяном грунте, откосы начинают разрушаться от линии меженного уровня воды, распространяясь постепенно к поверхности земли, от влияния периодического смачивания, неравномерного промерзания и высыхания торфа.

Сплошное одернование откосов канав в минеральном грунте хорошо сохраняет их от размыва при максимальной живой силе воды менее 1,50. Наиболее прочным и дешевым креплением канав является фашинное крепление.

Откосы каналов, проложенные в минеральном грунте, необходимо укреплять на 0,25 м выше меженного уровня воды в канале с сплошным одернованием остальной верхней части откоса.

Плетневые крепления при редком заплетении с засыпкой минерального грунта создают благоприятные условия для размыва канала. Высокие кавальеры, насыпанные в расстоянии одного метра от канала, создают дополнительное давление на откос и зачастую сплывают в канал.

Форма поперечного сечения канала.

Как известно, время использования мелиоративных устройств весьма незначительно по сравнению с другими сооружениями, как, например, гражданскими, железнодорожными и некото-

рыми гидротехническими. Быстрое изнашивание мелиоративных устройств требует больших затрат на их восстановление через сравнительно небольшой промежуток времени после их устройства. В Белоруссии есть случаи полного разрушения каналов на протяжении 3—4 лет, причем затраты на капитальный ремонт по восстановлению сооружений приблизительно равны затратам по устройству заново этих сооружений. Так, по отчету НКЗБ, на регулирование одного километра реки израсходовано в среднем 1974 руб., а на километр капитального ремонта существующих каналов 1826 руб. (см. таблицу 5).

Главнейшими причинами, содействующими быстрому изнашиванию каналов, являются: а) несоответственно придаваемая форма каналам (понимая в пространстве), б) несоответствующее укрепление формы канала и в) плохой уход и использование каналов.

До настоящего времени при прокопке каналов и при регулировании рек стараются форму поперечного сечения придавать в виде трапеции. Глубина воды при такой форме поперечного сечения канала сильно колеблется: так, в летнее время она бывает часто 0,10—0,05 м и в весеннее время доходит до 1,5—2,0 м. Такое сильное колебание в наполнении канала вызывает сильные размывы в весеннее время и заносы с заростанием дна в летнее время.

Как известно, самое сильное разрушение откосов наблюдается на уровне меженных вод, откуда оно постепенно распространяется к поверхности земли. Крепление откосов, подвергаясь периодическим смачиваниям, высыханию и замерзанию, быстро разрушается, причем смена отдельных причин (см. таблицу 6) после прокопки канала или капитального ремонта его начинается от сползания грунта, вследствие давления его и грунтовой воды и переходит постепенно в заиление и заростание всего сечения русла. Таким образом, во избежание перечисленных главнейших причин является необходимым придавать поперечное сечение по принципу, указанному на рисунке 67. Донный канал с $d e f$ необходимо рассчитывать так, чтобы, при среднем меженном горизонте воды в канале в летнее и зимнее время, он был заполнен до точек $s f$. В точках $l b g m$ линии $d i$ и $e o$ при угле естественного откоса φ должны выходить на поверхность в целях уменьшения давления на откосы и укрепление.

Уклон канала.

При проектировании уклона дна и глубины наполнения канала руководствовались в лучшем случае, скоростью воды в канале и условием незаиляемости по Kennedy или Жуковскому, а, в большинстве случаев это приурочивалось просто к местным условиям. Но, как известно, скорость воды в канале и условия незаиляемости Kennedy и Жуковского не дают верных результатов, вследствие чего, при соблюдении их, наблюдаются неоднократные размывы и заиление осушительных и оросительных систем.

При наблюдениях над работой осушительных систем выявилось (см. таблицу 14), что сила потока, передаваемая на дно канала, равна движущей или живой силе его. Так как живая сила потока на единицу площади дна равна

$$\sigma = w t \varphi,$$

при w —весе единицы объема воды,

„ t —глубине,

„ φ —уклоне дна,

максимальная сила сопротивления дна при песчаном и всяком другом не связном грунте равна весу, на единицу площади дна поверхностного слоя зерен грунта

$$w (\delta - 1) d (1 - p),$$

при δ —удельном весе грунта;

„ d —диаметре зерен,

„ p —поразности, отнесенной к единице,

то, приравняв указанные величины друг другу, получим:

$$\varphi_{\max.} = \frac{(\delta - 1) d (1 - p)}{t}$$

При замедленном или ускоренном движении воды живая сила, передаваемая на дно, может быть определена по следующей формуле:

$$\sigma = wt \left(\varphi + \frac{v_0^2 - v_1^2}{2g} \right), \text{ где}$$

v_0 —начальная и v_1 конечная наблюдаемая скорость потока,

g —ускорение силы тяжести.

В результате вышеизложенного получена, на наблюдению в натуре, следующая таблица для максимальной допустимой живой силы воды в разных грунтах:

Почвенное описание	Весовой процент отдельных фракций грунта				Максимальная живая сила σ
	До 1 мм	От 1 до 0,25 мм	От 0,25 до 0,05 мм	Менее 0,05 мм	
1. Мелко-песчаный грунт без побочных включений	0,0—5,0	75—99	1—6—20	—	0,50
2. Глинистый грунт с камнями (морена)	3—5	2—20	50—70	5—40	0,75—0,80
3. Илистый грунт (глей)	—	1—2,5	45—50	47—60	2,0—2,5
4. Песчаный грунт, пронизанный корнями травяной растительности	—	—	—	—	0,65—0,80
5. Торф моховой неразложившийся	—	—	—	—	до 4,0
6. Торф низинный плотный	—	—	—	—	1,0—1,5
7. Торф низинный рыхлый	—	—	—	—	0,60—0,70

Радиус закругления канав.

Все существующие формулы для расчета радиуса закругления получены в зависимости от скорости потока, ширины его, либо от расхода воды и ни одной из формул не учитывается такой важный фактор, как сопротивляемость грунта размывающему действию воды.

Основываясь на вышеизложенном влиянии на дно потока живой силы его, получено следующее уравнение для расчета радиуса закругления:

$$r \geq \frac{(\sigma + \sqrt{2\sigma\sigma_0 - \sigma_0^2})^{\frac{S}{2}}}{\sigma - \sqrt{2\sigma\sigma_0 - \sigma_0^2}}, \text{ где}$$

σ —максимальная живая сила воды на прямом участке канавы (см. формулу 2);

σ_0 —максимальная допустимая живая сила для соответствующего грунта (см. формулу 13);

s —ширина дна канала.

В тех случаях, когда σ близко или больше σ_0 , то, в целях сохранения дна от размыва, необходимо строить соответствующее крепление.

В таблице 16 вычислена максимальная и минимальная глубина закруглений по формуле 11 и 12, при чем при сравнении вычисленных глубин с наблюдаемыми в действительности на трех разных по величине потоках, получается среднее отклонение $\pm 8,6$ проц.

Расчет крепления.

По произведенным исследованиям устроенных укреплений каналов на территории БССР выяснилось, что наиболее подходящим типом в условиях Белоруссии является фашинное или деревянное крепление, устроенное по типу, указанному на чертеже и 24. В целях сохранения крепления откосов от влияния давления грунта необходимо производить расчеты отдельных частей крепления.

Для вычисления давления грунта на крепление общая формула давления грунта на подпорную стенку

$$R_0 \text{ max.} = \frac{1}{2} \cdot \delta \cdot b x_1^2 \cdot \sin A'TB \text{ (черт. 73).}$$

преобразована в формулу 17₀, где

R_0 —давление грунта в килограммах на погонный метр;

δ —вес кубического метра грунта в килограммах;

h_1 —глубина канала в метрах;

ψ —угол наклона крепления;

α —угол наклона поверхности земли;

φ —угол естественного откоса;

φ_0 —угол трения грунта о крепление;

Формула 17₀ при разных значениях углов ψ , α , φ , φ_0 , и β превращается в формулы 17 и, каковые служат для определения давления грунта на разные типы креплений откосов.

Глубина заделки крепления откосов в дно канала в целях сохранения его от выпирания определяется по уравнению 19

$h_2 \text{ min.} = \frac{\delta h_1 A}{2 \delta_1 B}$, где при отсутствии наклона поверхности земли

A —находится из выражения 17к;

δ_1 —вес кубического метра грунта в воде;

$$B = \left(\frac{\sin 45^\circ + \sin \varphi}{\cos 2\varphi} \right)^2 \cos \varphi$$

Глубина забивки кольев или свай равна:

$$h_0 = \frac{2R_0 + \sqrt{4R_0' + 8R_0 h_1' b_1 \sigma}}{2b_1 \sigma}, \text{ где}$$

$$h_1' = h \cdot k_0 = h \cdot \frac{h_1^2 + 2h_2^2}{h_1^2 + h_2^2} \text{ (смотри чертеж 75);}$$

$b_1 = d \cdot n$;

d —диаметр кола или сваи в метрах;

n —число кольев на погонном метре крепления;

$$\sigma \cong \frac{1}{2} \sigma \text{ max.};$$

$$\sigma \text{ max} = \frac{2R_0 (h_1' + h_0)}{b_1 h_0^2}, \text{ откуда}$$

величина временного сопротивления грунта $\sigma \text{ max}$ определяется в натуре путем многократной забивки в грунт соответствующих штанги на разные глубины, для чего в каждом отдельном случае измеряются:

h_0 —глубина забивки в сантиметрах;

$\frac{h_1'}{3}$ —расстояние от земли до точки приложения динамометра в сантиметрах;

R_0 —отсчет по динамометру в килограммах для начала сворачивания штанги;

b_1 —диаметр штанги в сантиметрах.

Измерив таким образом вышеупомянутые величины, подставляем их в формулу 28 и находим среднее временное сопротивление грунта для соответствующих глубин забивки. Наконец, определив допускаемое напряжение грунта, как определенную часть временного сопротивления, подставляем его в формулу 28, либо 28, откуда получим глубину забивки или расстояние между кольями.

ZUSAMMENFASSUNG.

Charakteristik der Meliorationsarbeiten in der BSSR.

Die Entwicklung der Meliorationsarbeiten in der BSSR beginnt vom Jahre 1923 an. Trotzdem diese Sache für die Republik neu war, erreichte das Arbeitstempo ein kolossales Ausmass, was sich leicht nach der graphischen Darstellung № 1 feststellen lässt. Gegenwärtig werden für Trockenlegungsarbeiten alljährlich viele Millionen Rubel verausgabt. Die im Torfmoor anzulegenden Kanäle schneiden oft mineralische, mit Grundwasser getränkte Durchschüsse, wo die Widerstandsfähigkeit der Böschungen und der Kanalsohle bedeutend geringer ist als im Torfgrund. Wo die Gräben auf mineralischem Grunde angelegt wurden, befestigte man zur Erreichung einer widerstandsfähigeren Form ihre Böschungen in den meisten Fällen mit Flechtwerk. Die Verwendung von Weide oder Reisig zu diesen Befestigungen erklärt sich dadurch, dass ein bedeutender Teil der Moorflächen mit Rutenweiden oder mit Zweigwerk anderer Baumarten bestanden ist deren Beschaffung verhältnismässig billig zu stehen kommt. Anderes Material, wie z. B. Stein, fehlt meist gänzlich oder die laufende Befestigungseinheit wird dermassen kostspielig, dass die Verwendung solchen Materials ausgeschlossen ist.

Die in den Jahren 1927 und 1928 vorgenommenen Prüfungen ergaben, dass

	1925	1926	1927
Über eine Strecke von	22,17 km	27,11 km	40,21 km
bei einem Werte von	13.980 Rbl.	18.626 Rbl.	27.100 Rbl.
zerstört worden waren	20,6%	48,2%	60%

Im Hinblick auf die aussergewöhnliche Zerstörung der Befestigungen, die eine bedeutende Zerstörung der Gräben nach sich zog, rückte, die Abteilung für Melioration beim Leninschen Forschungsinstitut die Untersuchung dieser Frage in den Vordergrund. Zu diesem Zwecke wurde ein bestimmtes Programm für entsprechende Beobachtungen und Untersuchungen im freien Felde aufgestellt, das sich auf 18 künstliche Kanäle und regulierte Flüsse bezog, im ganzen auf eine Strecke von 165 km, wobei 25 km. Befestigungswerk geprüft wurden.

Programm.

Bei den Untersuchungen wurden folgende Erörterungen angestellt: 1) Oberflächenschichtung des Grundes. 2) Befestigungstypus unter Beschreibung seines Zustandes in der Untersuchungszeit. 3) Ausmasse der einzelnen Befestigungsteile. 4) Natürlicher Böschungswinkel des Grundes. 5) Veränderungen des Längs- und Querprofils des Durchflusses in Abhängigkeit von Bodendruck, Grundwasser, Beschaffenheit des Grundes, Tiefe des Grabens, Neigungswinkel der Böschungen, Unterspülung, Einfrieren, Wind, Frühjahrshochwasser, Bewachsung, Grösse des Kavaliers, Zerstörung durch Vieh beim Durchfahren, Viehtreiben. 6) Maximale Triebkraft des Wassers im Graben. 7) Grösse des Radius der Biegungen. 8) Geschwindigkeit des Wassers, Bewegung des Geschiebes und Moment seiner Loslösung. 9) Stellen mit verkrauteter und freier Sohle und 10) Mechanische Analyse des Grundes und der Geschiebe.

Untersuchungsergebnisse.

Als Ergebnis der Untersuchungen erwies sich, dass die Zerstörung der Befestigungen in bedeutendem Grade im Verlaufe des ersten Betriebsjahres infolge Bodendruckes und Unterspülung der Sohle erfolgt, in geringerem Masse aber infolge Unterspülung der Böschungsbefestigungen, wobei Bodenunterspülung an solchen Stellen stattfindet, wo Böschungsbefestigungen eine Verengung des Kanalprofils bedingen und wo Neigung der Sohle und Kurvenradius des Kanals dem Bodewiderstand nicht entsprechen.

Die bedeutendsten Zerstörungen fallen in das erste Betriebsjahr des Kanals nach der Ausschachtung oder nach kapitaler Ausbesserung, in den folgenden Jahren verringert sich die Intensität der Zerstörung mit jedem Jahre.

An Stellen, wo das Gefälle gering ist, wo die maximale Treibkraft des Wassers geringer als 0,35—0,40 ist, bewachsen die Kanäle nach zwei Jahren nach ihrer Ausschachtung oder kapitalen Ausbesserung in hohem Grade mit Graswuchs.

Alle Flösskanäle sind im Verlauf von zwei Jahren nach Ausschachtung oder kapitaler Ausbesserung schwer beschädigt, stellenweise gänzlich durch Holzflößen zerstört, weshalb es geboten erscheint, das Flößen für eine Zeit zu verbieten nach deren Ablauf Böhle und Böschungen widerstandsfähiger geworden sind.

Unbefestigte Kanalböschungen auf mineralischem Grund bei einem Böschungsverhältnis von 1:1 und 1,5:1 sind überall zerstört. Umfang und Intensität der Zerstörungen hängen hauptsächlich vom Drucke des Grundwassers ab. (s. Tabelle № 6).

In festem Torfgrund mit geringem Aschegehalt halten sich die Böschungen verhältnismässig gut bei Gefäll von 1:1, bei Aschegehalt höher als 8% und auf genügend zersetztem Moorgrund beginnt die Zerstörung der Böschungen anfangen von der mittleren Wasserstandslinie in der Richtung zur Bodenoberfläche unter der periodischen Einwirkung der Benetzung, ungleichmässigen Durchfrierens und Austrocknen des Torfes.

Durchgehende Berasung der Kanalböschungen auf Mineralboden schützt sicher vor Verfall durch Unterspülung bei maximaler Treibkraft des Wassers unter 1,50.

Als dauerhafteste und billigste Befestigung der Kanäle erweist sich Faschinenbekleidung.

Die Böschungen bei Kanalanlage auf Mineralboden müssen bis 0,25 m über mittlere Wasserstandslinie befestigt werden unter völliger Berasung des übrigen oberen Teiles der Böschung.

Rechtwerkbefestigung bei lockerer Verflechtung und Zuschütten des Abstandes vom Mineralboden schafft für Zerstörung des Kanals durch Unterspülung günstige Bedingungen.

Hohe, im Abstand von 1 m vom Kanalrand aufgeworfene Kava-
lere ergeben eine Erhöhung des Druckes auf die Böschung und werden oft in den Kanal geschwemmt.

Form des Kanalquerschnittes.

Wie bekannt, ist der Bestand meliorativer Anlagen und ihre Betriebsfähigkeit von sehr unbedeutender Dauer, wenn wir sie mit anderen Bauwerken vergleichen, z. B. mit Zivil-, Eisenbahn- oder einigen hydrotechnischen Bauten. Nach der Anlage sind schon in einem verhältnismässig kurzen Zeitraum infolge der schnellen Abnutzung der Meliorationswerke grosse Ausgaben erforderlich. In Bjelarusland haben wir Fälle vollständigen Verfalls der Kanäle im Verlauf von 3—4 Jahren, wobei die Ausgaben für kapitale Ausbesserungen zur Wiederherstellung der Anlagen annähernd den Kosten für Neuanlage gleichkommen. So sehen wir aus dem Bericht des Bjelarusischen Volkskommissariats für Landbau, dass auf einen Kilometer Flussregulierung im Durchschnitt 1974 Rbl. verauslagt wurden, für kapitale Ausbesserung vorhandener Kanäle 1826 Rbl. (s. Tabelle № 5).

Die hauptsächlichsten, den schnellen Verfall der Kanäle befördernden Ursachen liegen darin, dass: a) den Kanälen eine nicht entsprechende Form (versteht sich im Raum) gegeben wurde, b) die Befestigung der Kanalform den Anforderungen nicht entspricht und c) die Kanäle schlecht gepflegt und nicht zweckmässig ausgenutzt werden.

Bis auf die Gegenwart ist man bestrebt, bei Ausschachtung von Kanälen und Regulierung von Flüssen dem Profil Trapezform zu verleihen. Die Wassertiefe schwankt bei dieser Form des Querschnitts bedeutend: während sie in der Sommerperiode oft 0,10—0,05 m beträgt, hebt sie sich im Frühjahr bis 1,5—2 m. Solche starke Schwankungen in der Durchflutung der Kanäle ziehen im Frühjahr Unterspülungen, im Sommer Verschlammung unter Bewachsung der Kanalsole nach sich.

Wie bekannt, lässt sich die stärkste Zerstörung an der Linie des mittleren Wasserstandes beobachten, von wo an sie sich allmählich bis an die Bodenoberfläche zieht. Da die Böschungsbefestigung periodisch der Benetzung, dem Austrocknen und Einfrieren ausgesetzt ist, so wird sie schnell zerstört, wobei der Wechsel der einzelnen Ursachen (s. Tabelle № 6) nach Erstausschachtung des Kanals oder nach kapitaler Ausbesserung desselben mit dem Rutschen des Grundes infolge des Boden- und Grundwasserdruckes beginnt und allmäh-

ich das ganze Profil des Bettes verschlammt und verwuchert. Um den erwähnten Hauptursachen aus dem Wege zu gehen, erscheint es somit erforderlich, den Kanälen ein Profil nach dem in Fig. № 67 dargestellten Prinzip zu verleihen. Der Sohlenkanal $c d e f$ ist so zu berechnen, dass er bei einem mittleren Wasserstande unter Berücksichtigung von Sommer und Winter bis an die Punkte $c f$ gefüllt ist. In den Punkten $l b g m$ müssen die Linien $d i$ und $e o$ bei natürlichem Böschungswinkel φ an die Oberfläche treten, um den Druck auf Böschung und Befestigung herabzusetzen.

Gefälle.

Bei Projektierung von Sohlengefällen und Tiefe der Füllung des Kanals liess man sich meist von der Geschwindigkeit des Wassers im Kanale leiten und von den Bedingungen der Schlammabsatzverhinderung, die Kennedy oder Shukowsky aufgestellt haben, in den meisten Fällen jedoch passte man sich einfach den örtlichen Verhältnissen an. Wie bekannt, ergeben aber die Geschwindigkeit des Wasserlaufes im Kanal und die Bedingung der Schlammabsatzverhinderung nach Kennedy und Shukowsky keine zuverlässigen Resultate, infolgedessen sich bei ihrer Anwendung wiederholte Interspülung und Schlamm Bildung in den Trockenlegungs- oder Bewässerungssystemen beobachten lassen.

Bei Beobachtung der Leistungen der Trockenlegungssysteme ergab sich (s. Tab. № 14), dass die der Sohle mitgeteilte Stärke des Stromes der treibenden Kraft desselben gleichkommt. Da die Triebkraft des Stromes auf die Flächeneinheit des Grundes gleich $= w t \varphi$ ist, bei

w = Gewichtseinheit des Wassers;

t = Tiefe;

φ = Neigung der Sohle,

und die maximale Widerstanskraft der Sohle bei Sand oder jedem andern nicht gebundenen Grunde gleich dem Gewicht der Oberflächenschicht des Grundkornes pro Flächeneinheit des Bodens. $(\delta - 1) d (1 - p)$ ist, bei

δ — spezifischem Gewicht des Bodens;

d — Durchmesser des Kornes;

p — Porosität,

so erhielten wir unter Angleichung der genannten Grössen aneinander:

$$\varphi \text{ max.} = \frac{(\delta-1) d (1-p)}{t}$$

Bei Verlangsamung oder Beschleunigung des Wasserlaufes kann die an der Sohle wirkende Triebkraft nach folgender Formel festgestellt werden:

$$\sigma = wt \left(\varphi + \frac{v_0^2 - v_1^2}{2g} \right), \text{ wo}$$

V_0 —die beobachtete Ausgangsgeschwindigkeit ist und

V_1 —die Endgeschwindigkeit des Laufes;

g —Beschleunigung der Schwerkraft.

Als Endergebnis dieser Erörterungen wurde gemäss den Beobachtungen in der Natur folgende Tabelle für die maximal zulässige Triebkraft des Wassers bei verschiedener Bodenbeschaffenheit gewonnen:

	Bodenbeschaffenheit	Prozentsatz des Gewichts bei verschiedenen Grössen des Kornes				Maximale Triebkraft σ
		bis 1mm	von 1 bis 0,25mm	von 0,25 bis 0,05 mm	unter 0,05mm	
1	Feinkörniger Sandgrund ohne andere Einschlüsse	0,0—5,0	75—99	1—6—20	—	0,50
2	Lehmgrund mit Steinen (Moräne).	3—5	2—20	50—70	5—40	0,75—0,80
3	Schlammgrund (Glej)	—	1—2,5	45—50	47—60	2,0—2,5
4	Sandgrund mit Wurzelwerk der Grasnarbe durchsetzt	—	—	—	—	0,65—0,80
5	Nicht zersetzter Moostorf	—	—	—	—	bis 4,0
6	Fester Niedertorf .	—	—	—	—	1,0—1,5
7	Lockerer Niedertorf	—	—	—	—	0,60—0,70

Kurvenradius der Kanäle.

Alle vorhandenen Formeln zur Berechnung des Kurvenradius sind in Abhängigkeit von der Geschwindigkeit der Wassermenge und der Wassermenge und der Breite gewonnen und keine eine einzige die

ser Formeln berücksichtigt einen so wichtigen Faktor wie die Widerstandsfähigkeit des Grundes gegen die unterspülende Wirkung des Wassers.

Auf Grund der oben erwähnten Wirkung der Triebkraft des Stromes auf den Boden wurde folgende Gleichung für die Berechnung der Kurvenradien aufgestellt:

$$r \geq \frac{(\sigma + \sqrt{2\sigma\sigma_0 - \sigma_0^2})^{\frac{S}{2}}}{\sigma - \sqrt{2\sigma\sigma_0 - \sigma_0^2}}, \text{ wo}$$

σ —maximal zulässige Triebkraft des Wassers im geradlinig verlaufenden Teile des Kanales (s. Form 2);

σ_0 —maximal zulässige Triebkraft für den entsprechenden Grund (s. Formel № 13);

S —Kanalbreite.

In denjenigen Fällen, wo σ σ_0 , nahekommt oder grösser ist, muss zum Schutze der Sohle vor Unterspülung eine entsprechende Befestigung angelegt werden.

In Tabelle № 16 sind die maximale und minimale Tiefe in den Rundungen nach Formel 11 und 12 berechnet, wobei bei Vergleich der errechneten Tiefen mit den Beobachtungen in der Praxis an drei verschieden grossen Stromläufen eine mittlere Abweichung von $\pm 8,6\%$ festgestellt wurde.

Berechnung der Befestigung.

Nach Untersuchungen, die an Befestigungen von Kanälen im Gebiete der BSSR gemacht wurden, ergab sich, dass für die Verhältnisse in der BSSR der geeignetste Typus Faschinen-oder Holzbefestigung, vom Typus wie in Fig. 34 und 24 dargestellt, ist. Zum Schutz der Böschungsbefestigung vor dem Druck des Grundes ist es erforderlich, einzelnen Teile der Befestigung zu berechnen.

Zur Berechnung des Bodendruckes auf die Befestigung ist die allgemeine Formel für den Druck des Bodens auf die Stützwand

$$R_0 \text{ max} = \frac{1}{2} \cdot \gamma \cdot b x_1^2 \cdot \sin A_1 TB,$$

(Fig. № 73).

in die Formel 17₀ verwandelt worden, worin

R_0 —Druck des Grundes in kg pro laufenden m ist;

- δ — Gewicht des Kubikmeters Grund in kg;
 h_1 — Tiefe des Kanals in Metern;
 ψ — Neigungswinkel der Befestigung;
 α — Neigungswinkel der Bodenoberfläche;
 φ — natürlicher Böschungswinkel
 φ_0 — Reibungswinkel des Grundes an der Befestigung.

Formel 17₀ verwandelt sich bei verschiedenen Werten der Winkel ψ , α , φ , φ_0 und β in Formel 17i, die zur Bestimmung des Grunddruckes auf die verschiedenen Typen der Böschungsbefestigung dient.

Die Tiefe der Einlassung der Böschungsbefestigungen in die Kanalsole zum Schutze desselben vor Aufdruck wird nach Gleichung 19 bestimmt:

$$h_2 \geq \min \frac{\delta h_1}{2\delta_1} \frac{A}{B}, \text{ wo bei fehlender}$$

Neigung der Bodenoberfläche

A — aus dem Ausdruck 17k gefunden wird,

δ_1 — das Gewicht eines Kubikmeters Grund im Wasser ist;

$$B = \left(\frac{\sin 45^\circ + \sin \varphi}{\cos 2 \varphi} \right)^2 \cos \varphi \text{ ist.}$$

Tiefe des Einlassens der Pflöcke und Pfähle:

$$h_0 = \frac{2R_0 + \sqrt{4R_0^2 + 8R_0 h'_1 b_1 \sigma}}{2b_1 \sigma}, \text{ wo}$$

$$h'_1 = h k_0 = h \frac{h_1^2 + 2 h_2^2}{h_1^2 + h_2^2},$$

(s. Fig. 75);

$b_1 = d \cdot n$;

d — Durchmesser des Pflockes oder Pfahles in Metern;

n — Anzahl der Pflöcke pro laufenden Meter Befestigung;

$$\sigma \cong \frac{1}{2} \sigma_{\max};$$

$$\sigma_{\max} = \frac{2 R_0 (h'_1 + h_0)}{b_1 h_0^2}, \text{ wobei}$$

die Grösse des zeitweiligen Widerstandes des Grundes $\sigma_{\max}$ in der Praxis durch mehrfaches Einschlagen einer entsprechenden

Stange in den Grund in verschiedenen Tiefen bestimmt wird, zu welchem Zwecke in jedem einzelnen Falle gemessen wird:

h_0 — Einschlagstiefe in Zentimetern,

h'_1 — Entfernung von der Erdoberfläche bis zum Ansatzpunkt
3 — des Dynamometers in Zentimetern;

R_0 — Dynamometerablesung in kg für den Beginn der Stangen-
wendung

b_1 — Stangendurchmesser in Zentimetern.

Nachdem wir auf diese Weise die obenerwähnten Grössen ausge-
messen haben, setzen wir sie in Formel 28 ein und finden den
mittleren zeitweiligen Widerstand des Grundes für die entsprechen-
den Einschlagstiefen. Wenn wir endlich die zulässige Spannung des
Grundes als bestimmten Teil des zeitweiligen Widerstandes bestimmt
haben, setzen wir dieselbe in die Formel 29 oder 28 ein, woraus
wir die Einschlagstiefe oder die Entfernung zwischen den Pflöcken
erhalten.

З Ь М Е С Т

I. Кароткая характарыстыка становішча галоўнейшых асушальных магістраляў.

	Стар.
Агульныя заўвагі	5
Програма работы	13
Кароткае апісаньне стану дасьледваных канаў: 1) Лукаўскі магістральны канал, 2) Колфонд Мар'іна, 3) Брагінка, 4) Варонецкі с.-г. тэхнікум, 5) р. Грэбелька, 6) Менская балотная станцыя, 7) р. Талька і Суцінка, 8) р. Іпуць, 9) Канал VI гадавіны Кастрычнікавай рэволюцыі, 10) Сельска-гасп. пункт „Котуш“, 11) Глушкаўскі магістральны канал, 12) Найд-Беляўскі магістральны канал, 13) Нерасьнянскі магістральны канал, 14) Канал № 31 Мазырскае акругі, 15) Жыткаўскі канал, 16) р. Белая Натопа	15—7

II. Выбар і разьлікі ўмацаваньня канаў.

Агульныя заўвагі	71
Форма папярэчнага сячэньня канаў	73
Разьлік нахілу дна канаў	76
Радыус закругленьня канаў	89
Тып умацаваньня	96
Вызначэньне ціску грунту на ўмацаваньне	100
Глыбіня закладаньня ўмацаваньня ў дно канавы	105
Разьлік таўшчыні кала	107
Велічыня напружанасьці грунту і глыбіня забіўкі калоў ўмацаваньня	108
Велічыня супраціўленьня вагі ўмацаваньня сіле ціску грунту на яго	111
Прыклады разьлікаў ўмацаваньня канаў: 1) драўлянае ўмацаваньне пакатаў, 2) фашынавае ўмацаваньне пакатаў, 3) плецанёвае ўмацаваньне пакатаў, 4) глыбіня забіўкі калоў ўмацаваньня пры супраціўленьні грунту як сыпучага цела	113

Эканомічная мэтазгоднасьць пабудовы ўмацаваньняў у залежнасьці ад глеба- вых умоў, глыбіні і шырыні па дну канавы	121
Догляд за мэліярацыйнымі пабудовамі.	127
Каштарысы на пабудову фашынавага і пленянёвага ўмацаваньня пакатаў канаў	131
Вывады	138
Рэзюмэ { на расійскай мове	141
{ на нямецкай мове	149

1904

Don. P. 1308
1994

ЦАНА 2 р. 35 к.

2р 35к

451

Бел. аядзээ
Аўтамат.

3H//194825(050)

80000002600392